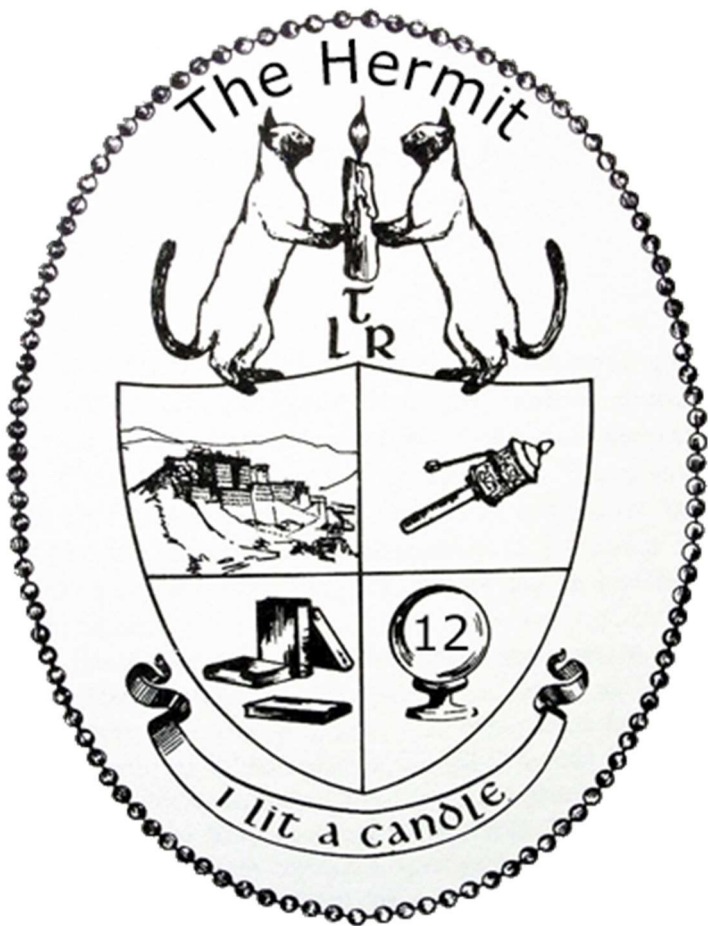

ටී ලොබ්සාං රම්ප

හර්මිට්

(සංස්කරණය: 22/04/2021)

The Hermit — (මූලින් ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද්දේ 1971 දී) Lobsang
ට ඔහුගේ ඉගෙනීම වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා අන්ධ ආරාමයක් හමු වන අතර
මෙම පෘථිවියේ ජීවය ප්‍රථම වරට තැබූ සහ පෘථිවියේ උද්‍යානකරුවන් ලෙස
හඳුන්වන පුද්ගලයින් ගැන සොයා ගනී. අපගේ හෝ වෙනත් සෞරග්‍රහ
මණ්ඩලයේ සහ මන්දාකිනියේ ජනාවාස ඇති එකම ග්‍රහලෝකය අප නොවේ.
මෝසෙස් සහ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් ගැන සැබෑ අවබෝධයක්, නමුත්
පණිවිඩකරුවෙකු.

අඳුරට ශාප කිරීමට වඩා ඉටිපන්දමක් දැල්වීම හොඳය.

ටිබෙට් කන්ගුර්ගේ පොත් එකසිය අටක් සංකේතවත් කරන පබළු එකසිය අටකින් සෑදූ ටිබෙට් ජපමාලයකින් ලාංඡනය වටවී ඇත. පුද්ගලික බ්ලැසෝන් තුළ, ඉටිපන්දමක් අල්ලාගෙන සිටින සියම් බළලුන් දෙදෙනෙකු අපි දකිමු. පලිහෙහි ඉහළ වම් අතෙහි අපි පොටාලය දකිමු; පලිහෙහි දකුණු අතට,

වස්තුවට උඩින් ඇති කුඩා බරින් පෙන්නුම් කරන පරිදි, ටිබෙට් යාඥා රෝදයක් හැරෙමින් තිබේ. පලිහෙහි පහළ වම් අතෙහි ලේඛකයාගේ සහ කතන්දරකාරයාගේ දක්ෂතා සංකේතවත් කිරීමට පොත් ඇති අතර, පලිහෙහි දකුණු පසින්, ගුප්ත විද්‍යාවන් සංකේතවත් කිරීම සඳහා පළිඟු බෝලයක් ඇත. පලිහ යටතේ, අපට T. Lobsang Rampa ගේ ආදර්ශ පාඨය කියවිය හැකිය: 'මම ඉටිපන්දමක් පත්තු කළා'.

දක්වා
ග්ලැඩ්ස් ටර්න්බුල්
කැනඩාවේ එකක්
හොඳම කාන්තාවන්

අන්තර්ගත වගුව

මෙම පොත ගැන	4
පළමු පරිච්ඡේදය	4
දෙවන පරිච්ඡේදය	19
තුන්වන පරිච්ඡේදය	35
හතරවන පරිච්ඡේදය	51
පස්වන පරිච්ඡේදය	67
හයවන පරිච්ඡේදය	83
හත්වන පරිච්ඡේදය	99
අටවන පරිච්ඡේදය	115
නවවන පරිච්ඡේදය	130
දහවන පරිච්ඡේදය	145
එකොළොස්වන පරිච්ඡේදය	158

මේ පොත ගැන

මෙම පොත පරම සත්‍ය බව කතුවරයා වන මම ප්‍රකාශ කරමි. භෞතිකවාදයේ ගිලී සිටින සමහර අය එය ප්‍රබන්ධයක් ලෙස සැලකීමට කැමති විය හැකිය. තේරීම ඔබගේ ය-ඔබේ පරිණාමයේ තත්වය අනුව විශ්වාස කිරීම හෝ විශ්වාස නොකිරීම. ඒ ගැන සාකච්ඡා කිරීමට හෝ ඒ පිළිබඳ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දීමට මා සූදානම් නැත. මෙම පොත සහ මගේ සියලුම පොත් සත්‍ය වේ!

ලොබ්සාං රම්පා

පළමු පරිච්ඡේදය

පිටත හිරු බැබළෙමින් තිබුණි. එය පැහැදිලිවම ගස් ආලෝකවත් කළේය, ගලන ගල් පිටුපස කළු සෙවනැලි විසි කළේය, නිල්, නිල් විලෙන් අසංඛ්‍යාත දිලිසෙන ලකුණු එව්වේය. කෙසේ වෙතත්, මෙහි පැරණි භාමුදුරුවන්ගේ ගුහාවේ සිසිල් අවපාතවල, ආලෝකය විහිදුවන අතු වලින් පෙරා ඇති අතර, දිප්තිමත් හිරුට නිරාවරණය වීමෙන් වෙහෙසට පත් වූ ඇස්වලට කොළ පැහැයෙන්, සන්සුන් විය.

තරුණයා කාලයාගේ ඇවෑමෙන් සිනිඳු ගල් පර්වතයක් මත හිඳගෙන සිටි සිහින් භාමුදුරුවන්ට ගෞරවයෙන් වැඳ වැටුණේය. “පින්වත් මහණෙනි, මම ඔබ වහන්සේ වෙත පැමිණියේ අනුශාසනා පිණිසයි” ඔහු පහත් හඬින් කීවේය.

“වාඩි වෙන්න,” වැඩිමහල්ලා අණ කළේය. ගඩොල් රතු සළුවෙන් සැරසී සිටි තරුණ හික්මුව නැවතත් වැඳ, තම ජ්‍යෙෂ්ඨයාට අඩි කිහිපයක් දුරින් පිහිටි දැඩි පොළව මත දෙපයින් හිඳගත්තේය.

මහලු භාමුදුරුවෝ නිශ්ශබ්දව හිටියා, පෙනෙන විදිහට ඇස් නැති සොකටි හරහා අතීතයේ අනන්තයක් දෙස බලයි. වසර ගණනාවකට පෙර, තරුණ ලාමාවරයෙකු ලෙස, ලාසා හි චීන නිලධාරීන් විසින් ඔහුව අමනාප කර, ඔහු සතුව නැති රාජ්‍ය රහස් හෙළි නොකිරීම නිසා කුරිරු ලෙස අන්ධ කරන ලදී. වධ හිංසාවට ලක් වූ, ආබාධිත වූ සහ අන්ධ වූ, ඔහු කලකිරුණු සහ කලකිරීමෙන් නගරයෙන් ඉවතට ඇවිද ගියේය. රාත්‍රියේදී ඔහු ඇවිද ගියේ වේදනාවෙන් හා කම්පනයෙන් උමතු වූවෙකු වූ ඔහු මිනිස් ඇසුරෙන් වැළකී සිටියේය. සිතීම, නිතරම සිතීම.

කවදත් ඉහළට නැගීම, විරල තණකොළ මත ජීවත් වීම හෝ ඔහුට සොයාගත හැකි ඕනෑම ඖෂධ පැළෑටි මත ජීවත් වීම, කඳුකරයේ ඇළ දොළවලින් ජලය පානය කිරීමට මහ පැදු ඔහු ජීවිතයේ ගිනි පුපුරක් අල්ලා ගත්තේය. ටිකෙන් ටික ඔහුගේ දරුණුතම රිදවීම සුව විය, ඔහුගේ ඇස් නැති කෙත්වල තව දුරටත් බිංදු වැටුණේ නැත. එහෙත් කිසි විටෙක ඔහු උමතු වෙන් හා හේතුවක් නොමැතිව වධ හිංසා කළ මනුෂ්‍ය වර්ගයාගෙන් ඇත්ව ඉහළට නැග්ගා. වාතය සිහින් විය. ආහාර සඳහා පොතු ගලවා අනුභව කළ හැකි ගස් අතු තවදුරටත් නොතිබුණි. තව දුරටත් ඔහුට අත දිගු කර තණකොළ කඩා ගැනීමට නොහැකි විය. දැන් ඔහුට අත් සහ දණහිස මත බඩගාමින්, දහලමින්, දිගු කරමින්, කුසගින්නෙන් පෙළෙන දරුණුතම වේදනාවෙන් මිදීමට ප්‍රමාණවත් වීමට බලාපොරොත්තු විය.

වාතය සිසිල් විය, සුළඟේ දෂ්ට කිරීම දැඩි විය, නමුත් තවමත් ඔහු යම් අභ්‍යන්තර බලකිරීමක් විසින් මෙහෙයවනු ලබනවාක් මෙන්, ඉහළට, ඉහළට ගමන් කළේය. සති කිහිපයකට පෙර, ඔහුගේ ගමන ආරම්භයේදී, ඔහු තම මාවත තෝරා ගැනීමට පොල්ලක් ලෙස භාවිතා කළ ස්ප්‍රල අත්තක් හමු විය. දැන්, ඔහුගේ ගවේෂණ සැරයටිය බාධකයකට තදින් වැදී ඇති අතර ඔහුගේ විමර්ශනයට ඒ හරහා මාර්ගයක් සොයාගත නොහැකි විය.

තරුණ භාමුදුරුවෝ මහලු මිනිසා දෙස ඕනෑකමින් බැලුවා. වලනය වීමේ සලකුණක් නැත. ඔහු හොඳින්ද, තරුණයා පුදුමයට පත් වූ අතර, 'පුරාණ භාමුදුරුවරු' අතීත ලෝකයේ ජීවත් වූ අතර කිසි විටෙකත් කිසිවෙකු වෙනුවෙන් ඉක්මන් නොවූ බව සිතමින් තමාව සනසා ගත්තේය. ඔහු හිස් ගුහාව වටා කුතුහලයෙන් බැලුවේය. ඇත්තෙන්ම එය විය. එක පැත්තක කහපාට පිදුරු ගොඩක් - එයාගේ ඇඳ. එය ආසන්නයේ බඳුනක්. ප්‍රක්ෂේපණය වන පර්වත ඇඟිල්ලක් උඩින් ඉරුණු කුංකුම වස්ත්‍රයක් හිරු කිරණින් විරංජනයට පත් වූ තත්ත්වය ගැන සිතියෙන් මෙන් ශෝකයෙන් වැසී ගියේය. සහ තවත් කිසිවක් නැත. කිසිවක් නැත.

පුරාණ මිනිසා තම අතීතය ආවර්ජනය කළ අතර, වධහිංසා පැමිණවීමේ, ආබාධිත හා අන්ධ වීමේ වේදනාව ගැන සිතුවේය. ඔහු ඔහු ඉදිරියේ වාඩි වී සිටි තරුණයා තරම් තරුණ වියේදී.

කලකිරීමේ උමතු වෙන් ඔහුගේ කාර්ය මණ්ඩලය ඔහු ඉදිරිපිට ඇති අමුතු බාධකයට පහර දුන්නේය. නිෂ්ඵල ලෙස ඔහු ඇස් නැති කුහර හරහා බැලීමට උත්සාහ කළේය. අවසානයේදී, ඔහුගේ හැඟීම්වල තීව්‍රතාවයෙන් වෙහෙසට පත් වූ ඔහු අද්භූත බාධකය පාමුල ඇඳ වැටුණි. ඔහුගේ හුදකලා වස්ත්‍රයෙන්

සිහින් වාතය කාන්දු වූයේ කුසගින්නෙන් පෙළුණු සිරුරේ උණුසුම සහ ජීවය සෙමෙන් සොරාගනිමිනි.

දිගු මොහොතක් ගෙවී ගියේය. එවිට පාෂාණ පොළව හරහා ගමන් කරන ලද පාදවල ශබ්දය ඇසුණි. නොතේරෙන දිවකින් වදන් මිමිණුවා, කොර වූ සිරුර ඔසවා ගෙන ගියා. ලෝභමය CLANG එකක් ආවා! සහ බලා සිටි ගිජුලිහිණියෙක්, තම ආහාර වෙලෙන් රැවටුණු බවක් දැනෙමින්, අවුල් සහගත පියාසර කිරීමකට නැග්ගේය.

මහලු මිනිසා පටන් ගත්තේය; ඒ සියල්ල බොහෝ කලකට පෙරය. දැන් ඔහුට තමාට පෙර සිටි තරුණයාට උපදෙස් දීමට සිදු විය, ඔහු, අවුරුදු කීයක් ගත වීද? හැට? හැත්තෑ? හෝ ඊට වැඩි? කමක් නැත, එය පිටුපසින්, කාලය මිදුම තුළ අහිමි විය. ලෝකයේ අවුරුදු ගැන දැනගත් මිනිසෙකුගේ ජීවිතයේ අවුරුදු මොනවාද?

කාලය නිශ්චලව සිටින බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. පත්‍ර අතරින් හමා ආ සිහින් සුළඟ පවා සිය හඬ නැවැත්වීය. තරුණ භාමුදුරුවෝ මහලු භාමුදුරුවෝ කතා කරනකම් බලාගෙන ඉන්නකොට පුදුමාකාර බලාපොරොත්තුවක් තිබුණා. අන්තිමට මල්ලිට ඒ අමාරුව දරාගන්න බැරි තරමටම එනකොට භාමුදුරුවෝ කතා කළා.

"ඔබව මා වෙත එවා ඇත්තේ ඔබට ජීවිතයේ විශාල කාර්යයක් ඇති නිසාත්, මගේම දැනුමෙන් ඔබව දැනුවත් කළ යුතු නිසාත්, එවිට ඔබේ ඉරණම පිළිබඳව යම් තරමකින් ඔබව දැනුවත් කර ඇත." ලජ්ජාවෙන් ගැහෙන තරුණ භාමුදුරුවන්ගේ පැත්තට ඔහු මුහුණ දුන්නා. අන්ධ මිනිසුන් සමඟ කටයුතු කිරීම දුෂ්කර බව ඔහු සිතුවේය. ඔවුන් නොපෙනී 'බලනවා' නමුත් කෙනෙකුට ඔවුන් සියල්ල දුටුවා යන හැඟීම ඇති විය! ඉතාම දුෂ්කර තත්වයක්.

වියළි, හිඟ වූ කටහඬ නැවත ආරම්භ විය: "මම තරුණ වියේදී මට බොහෝ අත්දැකීම්, වේදනාකාරී අත්දැකීම් තිබුණා. මම අපේ මහා නගරය වන ලාසා හැර දමා පාළුකරයේ අන්ධව ඇවිද ගියෙමි. කුසගින්නෙන් පෙළෙන, අසනීප වූ සහ සිහිසුන්ව සිටි මාව කොහේද යන්න නොදන්නා අතර මේ දිනය සඳහා සූදානම් වීමට උපදෙස් දෙනු ලැබුවා. මගේ දැනුම ඔබ වෙත ලබා දුන් විට මගේ ජීවිතයේ වැඩ කටයුතු අවසන් වන අතර මට සාමයෙන් දිවා ක්ෂේත්‍රයට යා හැකිය. එසේ පවසමින්, ගිලුණු, පාවිමන්ට වැනි කම්මුල්වල අලංකාර දිප්තියක් දැල්වූ අතර, ඔහු නොදැනුවත්වම ඔහුගේ යාඤා රෝදය වේගයෙන් කරකැවීය.

පිටත, මන්දගාමී සෙවනැලි බිම පුරා බඩගා ගියේය. සුළඟ ශක්තිමත් වී ඇටකටු වියලි දූවිලි කුඩා කරකැවිල්ලකට ඇඹරුනි. කොහේ හරි කුරුල්ලෙක් හදිසි අනතුරු ඇඟවීමක් කියලා. සෙවණැලි තව තවත් දිගු වන විට නොපෙනෙන ලෙස දිවා ආලෝකය අඩු විය. දැන් දැඩි ලෙස අඳුරේ ගිලී ඇති ගුහාව තුළ තරුණ භික්ෂුව තම සිරුර තදින් අල්ලා ගත්තේ කුසගින්න වැඩි වීමේ සෝෂාව වළක්වා ගැනීමේ අපේක්ෂාවෙනි. බඩගින්න. ඉගෙනීම සහ කුසගින්න, ඔහු සිතුවේ ඔවුන් සෑම විටම එකට යයි. කුසගින්න සහ ඉගෙනීම. ආරාමික සිතහවක් භාමුදුරුවන්ගේ මුහුණ හරහා ගලා ගියේය. "ආත්!" ඔහු කැගැහුවේය, "එබැවින් තොරතුරු නිවැරදි ය. තරුණයාට බඩගිනියි. තරුණයා හිස් බෙරයක් මෙන් සෝෂා කරයි. එය එසේ වනු ඇතැයි මගේ ඔත්තුකරු මට පවසා ප්‍රතිකාරය ලබා දුන්නේය. සෙමින්, වේදනාබරව, වයසත් සමග කැළඹෙමින්, ඔහු දෙපයින් නැඟී, ගුහාවේ මෙතෙක් නොදුටු කොටසකට සැලුණේය. නැවත පෙනී සිටි ඔහු තරුණ භික්ෂුවට කුඩා පැකේජයක් දුන්නේය. "ඔබේ ගෞරවනීය මාර්ගෝපදේශකයාගෙන්", ඔහු පැහැදිලි කළේය, "එය ඔබගේ අධ්‍යයනය වඩාත් මිහිටි වනු ඇතැයි ඔහු පැවසීය."

සදාකාලික බාර්ලි හෝ tsampa වලින් සහනයක් ලෙස ඉන්ද්‍රියාවෙන් පැණරස කේක්, පැණරස කේක්. සහ ජලය සහ තවත් ජලය වෙනස් කිරීමක් ලෙස කුඩා එළ කිරි. "නෑ නෑ!" ආහාර අනුභව කිරීමට ආරාධනා කරන විට පැරණි ආරාමය කැගැහුවේය. "යෞවනයන්ගේ සහ විශේෂයෙන්ම කඳුකරයෙන් ඔබ්බට පුළුල් ලෝකයට යන කෙනෙකුගේ අවශ්‍යතා මම අගය කරමි. කන්න, එය භුක්ති විඳින්න. නුසුදුස්සෙකු වන මම, කරුණාවන්ත බුදුරජාණන් වහන්සේ අනුගමනය කරමින් අඬ ඇටයේ උපමාවෙන් ජීවත් වීමට මගේ නිහතමානී ආකාරයෙන් උත්සාහ කරමි. ඒත් ඔයා කාලා නිදාගන්න, මොකද මට දැනෙනවා රූ අපි ළඟයි කියලා." එසේ කියමින් ඔහු හැරී ගුහාවේ හොඳින් සැහවුණු ඇතුල් කොටසට ගියේය.

තරුණයා ගුහාවේ මුඛය වෙතට ගමන් කළේය, දැන් අභ්‍යන්තරයේ කළු පැහැයට එරෙහිව අළු පැහැති ඕවලාකාරයක් විය. උස් කඳු මුදුන් ඔබ්බෙහි අවකාශයේ දම් පාටට එරෙහිව තද කළු පැහැති කටවුටි විය. හුදකලා කළු වලාවක් පසුකරමින් පුත්සඳ දිස්වන විට එක්වරම වැඩෙන රිදී පැහැ ආලෝකයක් ඇති විය, වැඩ කරන මනුෂ්‍ය වර්ගයා 'අහසේ රැජින' දැකගත යුතු බව දෙවියන්ගේ හස්තය රාත්‍රියේ තිර රෙදි පස්සට ඇද දැමුවාක් මෙන් ප්‍රදර්ශනය විය. '. එහෙත් තරුණ භික්ෂුව වැඩි වේලාවක් රැඳී නොසිටි අතර, ඔහුගේ නැවත ආහාර ගැනීම ඉතා සුළු වූ අතර බටහිර තරුණයෙකුට

කිසිසේත්ම පිළිගත නොහැකි විය. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් ඔහු ගුහාවට ආපසු ගොස්, ඔහුගේ උකුලට මෘදු වැලි වල අවපාතයක් සිරීමට, හොඳින් නිදාගත්තේය.

පළමු ක්ලාන්ත ආලෝක ධාරා ඔහු නොසන්සුන් ලෙස ඇවිස්සීම දුටුවේය. කඩිමුඩියේ අවදි වූ ඔහු තම දෙපයින් උඩට පැන වරදකාරී ලෙස වටපිට බැලුවේය. ඒ වෙලාවේ මහලු හාමුදුරුවෝ දුර්වල ලෙස ගුහාවේ ප්‍රධාන කොටසට ගියා. “අනේ හාමුදුරුවනේ,” තරුණ භික්ෂුව කලබලයෙන් කෑගැසුවේය, “මම වැඩිපුර නිදාගත්තා, මධ්‍යම රාත්‍රියේ දේව මෙහෙයට සහභාගි වුණේ නැහැ!” එතකොට තමා ඉන්නෙ කොහෙද කියල තේරෙද්දි එයාට මෝඩකමක් දැනුනා.

“තරුණය, බිය නොවන්න,” ආරාමය සිනාසෙමින්, “අපට මෙහි සේවාවන් නොමැත. මිනිසා, පරිණාමය වූ විට, මනස්කාන්ත යක්කු මෙන් රංචු ගැසී රැස් නොවී, ඕනෑම තැනක, ඕනෑම වේලාවක, තමා තුළම තම 'සේවය' තිබිය හැකිය. නමුත් ඔබේ සන්සාව සාදා ගන්න, ඔබේ ආහාර වේල ගන්න, අද මට ඔබට කියන්නට බොහෝ දේ ඇත, ඔබ සියල්ල මතක තබා ගත යුතුය. එසේ කියමින් ඔහු කෙමෙන් කෙමෙන් එළිය වැටෙන දවසට ඇවිද ගියේය.

පැයකට පසු, තරුණයා වැඩිමහල්ලාට පෙර වාඩි වී, අමුතු තරම් සිත් ඇදගන්නා කතාවකට සවන් දුන්නේය. ලෝකයේ සියලුම ආගම්වල, සියලු සුරංගනා කතාවල සහ සියලු ජනප්‍රවාදවල පදනම වූ කතාවකි. මුල් ගෝත්‍රික කාලයේ සිට බල ඊර්ෂ්‍යාවෙන් පෙළෙන පූජකයන් සහ 'විද්‍යාඥයන්' විසින් යටපත් කරන ලද කතාවකි.

සූර්යයාගේ පරීක්ෂණ ඇඟිලි ගුහාවේ මුඛයේ ඇති ශාක පත්‍ර හරහා මෘදු ලෙස පෙරන ලද අතර පර්වතයේ තැන්පත් කර ඇති ලෝහමය ලෝපස් වලින් දීප්තිමත් ලෙස බැබළුණි. වාතය තරමක් උණුසුම් වූ අතර වැව මතුපිට දුර්වල මීදුම දිස් විය. විරල භූමියේ ප්‍රමාණවත් තරම් ආහාර සොයා ගැනීමේ නිමක් නැති කාර්යයක් ආරම්භ කරන විට කුරුල්ලන් කිහිප දෙනෙක් සෝෂාකාරී ලෙස කතා කළහ. ඉහළට ඉහළින් හුදකලා ගිජුලිහිණියෙක් නැඟී එන වායු ධාරාවක් මත නැඟී, පිටතට විහිදුණු, චලනය නොවන පියාපත් සමඟ නැඟී වැටෙමින්, ඔහුගේ තියුණු තියුණු දෑස් නිසරු භූමිය දිගේ මළවුන් හෝ මිය යන අය සොයා ගියේය. තමාට මෙහි කිසිවක් නොමැති බව සැහීමකට පත් වූ ඔහු හරස් සෝෂාවකින් පසෙකට තල්ලු කර වඩා ලාභදායී අඩවි වලට ගියේය.

මහලු හාමුදුරුවෝ කෙළින් හා නොසෙල්වී වාඩි වී සිටි අතර, ඔහුගේ සිහින් සිරුර රන් වස්ත්‍රයේ නටබුන් වලින් යන්තම් වැසී ගියේය. 'ගෝල්ඩන්'

තවදුරටත් නොවේ, නමුත් කහ පැහැති පටි සහිත කාලකණ්ණි ෮෭න් එකකට හිරු එළිය වැටී ඇති අතර එහි නැමීම් අර්ධ වශයෙන් හිරු එළියෙන් වියැකී යාම අඩු විය. ඔහුගේ උස්, තියුණු කම්මුල් හරහා සම තද වූ අතර, එම ඉටි, සුදු පැහැති සුදුමැලි පෙනුම නොපෙනෙන අයට ඉතා පොදු විය. ඔහුගේ පාද නිරුවත් වූ අතර ඔහුගේ දේපළ ඇත්ත වශයෙන්ම ස්වල්පයක්, පාත්‍රයක්, යාඥා රෝදයක් සහ අනෙක් සිවුර මෙන් ඉරුණු අමතර සිවුරක් පමණි. මුළු ලෝකයේම තවත් කිසිවක් නැත.

උන්වහන්සේ ඉදිරියෙහි වැඩසිටි තරුණ හික්ෂුව මේ කාරණය කල්පනා කළේය. මිනිසෙකුගේ අධ්‍යාත්මිකත්වය වැඩි වන තරමට ඔහුගේ ලෝකික වස්තුව අඩු වේ. ශ්‍රේෂ්ඨ අබ්දුවරු සිය රන් වස්ත්‍රයෙන්, ධනයෙන් හා ප්‍රමාණවත් ආහාරවලින්, දේශපාලන බලය සඳහා සෑම විටම සටන් කරමින්, ශුද්ධ ලියවිල්ලට තොල ගාමින් මේ මොහොතේ ජීවත් වූහ.

“තරුණයා,” පැරණි කටහඬ බිඳී ගියේය, “මගේ කාලය අවසන් වීමට ආසන්නයි. මට මගේ දැනුම ඔබට ලබා දිය යුතු අතර එවිට මගේ ආත්මය ස්වර්ගීය කෙත්වලට යාමට නිදහස් වනු ඇත. මෙම දැනුම අන් අයට ලබා දෙන්නේ ඔබයි, එබැවින් සවන් දී සම්පූර්ණය ඔබේ මතකයේ තබා ගන්න, අසාර්ථක නොවන්න.”

මෙය ඉගෙන ගන්න, එය අධ්යයනය කරන්න! තරුණ හාමුදුරුවෝ හිතුවා; ජීවිතය යනු දැන් වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කිරීම හැර අන් කිසිවක් නොවේ. සරුගල් නැත, කණුවක් නැත, නැත - නමුත් ආරාමය තවදුරටත් මෙසේ පැවසීය: “ඔබ දන්නවා මට චීන ජාතිකයින් සැලකූ ආකාරය, ඔබ දන්නවා මම කාන්තාරයේ ඉබාගාතේ ගොස් අවසානයේ මහා පුදුමයකට පැමිණි බව. ප්‍රඥාවේ සිද්ධස්ථානයේ ද්වාරයෙහිම සිහිසුන්ව ඇද වැටෙන තෙක් අභ්‍යන්තර බලකිරීමක් නිසා මට ආශ්වර්යයක් සිදු විය. මම ඔබට කියන්නම්. මගේ දැනුම මට පෙන්වූ පරිදිම ඔබ සතු වනු ඇත, මන්ද, මම සියල්ල දුටුවෙමි.

තරුණ හික්ෂුව මහලු මිනිසාට තමාව නොපෙනෙන බව අමතක කර හිස නමා, පසුව සිහිපත් කර, “ස්වාමීනි, මම සවන් දෙමි, මම සියල්ල මතක තබා ගැනීමට පුරුදු වී සිටිමි” යැයි පැවසීය. එසේ කියමින් ඔහු වැද පසුව වාඩි වී බලා සිටියේය.

මහලු මිනිසා තෘප්තිමත් වන ලෙස සිනාසෙමින් තවදුරටත් මෙසේ පැවසීය.

“මට මතක ඇති පළමු දෙය නම් මෘදු ඇඳක් මත ඉතා සුවපහසු ලෙස වැතීර සිටීමයි. ඇත්ත වශයෙන්ම, මම එදා තරුණයි, දැන් ඔබ වගේ, මම හිතුවේ මාව ස්වර්ගීය කෙත්වලට ප්‍රවාහනය කර ඇති බවයි. නමුත් මට නොපෙනී ගිය අතර

මෙය ජීවිතයේ අනෙක් පැත්ත වූයේ නම්, පෙනීම නැවතත් මගේ වන බව මම දැන සිටියෙමි. ඉතින් මම එතනම වැතිරිලා බලාගෙන හිටියා. වැඩි වේලාවක් යන්නට මත්තෙන් ඉතා නිහඩ අඬුපාරක් මා අසලට පැමිණ නතර විය. බලාපොරොත්තු වන්නේ කුමක්දැයි නොදැන මම නිශ්චලව සිටියෙමි. "ආහ්!" අපේ කටහඬට වඩා යම් ආකාරයකට වෙනස් වූ හඬක් කීවේය. "ආ! එබැවින් ඔබට සිහිය ලැබී ඇත. ඔයාට සනීපද?"

මොන මෝඩ ප්‍රශ්නයක්ද, බඩගින්නෙන් මැරෙන මට කොහොමද සනීප වෙන්නේ කියලා මට හිතූනා. බඩගින්නෙන්? ඒත් මට තවදුරටත් බඩගිනි දැනුනේ නැහැ. මට සනීපයක් දැනුණා, ඉතා හොඳයි. ප්‍රවේශමෙන් මම මගේ ඇඟිලි වලනය කළෙමි, මගේ දැත් දැනුණ අතර ඒවා තවදුරටත් කුරු නොවීය. මම පුරවාගෙන නැවත සාමාන්‍ය තත්වයට පත් වූවා මිස මට තවමත් ඇස් තිබුණේ නැත. "ඔව්, ඔව් මට සනීපයි, ඇහුවට ස්තූතියි" මම පිළිතුරු දුන්නා. කටහඬ පැවසුවේ "අපි ඔබේ පෙනීම යථා තත්ත්වයට පත් කරන්නෙමු, නමුත් ඔබේ ඇස් ඉවත් කර ඇති නිසා අපට එය කළ නොහැකි විය. ටිකක් විවේක ගන්න, අපි ඔබ සමඟ විස්තරාත්මකව කතා කරමු. "

මම විවේක ගත්තෙමි; මට විකල්පයක් තිබුණේ නැහැ. ඉක්මනින්ම මම නින්දට වැටුණා. මම කොපමණ වේලාවක් නිදා සිටියාද යන්න මට දැන ගැනීමට මගක් නැත, නමුත් අවසානයේ මිහිරි නාද නාද මා අවදි කළේය, හොඳම ගොං නාදවලට වඩා මිහිරි හා මිහිරි, පැරණිතම රිදී සිනුවලට වඩා හොඳයි, පන්සල් හොරණුවලට වඩා නාද විය. මම වාඩි වී වටපිට බැලුවේ මගේ ඇස් නැති සොකට් වලට බලෙන් පෙනීම දෙන්නාක් මෙනි. මෘදු අතක් මගේ උරහිස් වටා ලිස්සා ගිය අතර කටහඬක් පැවසුවේ "නැහිට මා සමඟ එන්න. මම ඔබට නායකත්වය දෙන්නෙමි. " "

පොඩි භාමුදුරුවෝ වශී වෙලා ඉඳගෙන හිටියා, තමන්ට එහෙම දේවල් සිදු නොවන්නේ ඇයි කියලා කල්පනා කරමින්, අවසානයේදී ඒවා සිදු වන බව නොදැන! "කරුණාකර ඉදිරියට යන්න, භාමුදුරුවනේ, කරුණාකර දිගටම" ඔහු කැගැසුවේය. මහලු භාමුදුරුවෝ තම අසන්නාගේ උනන්දුව ගැන සතුටු සිතින් සිනාසෙමින් ඉදිරියට ගියේය.

"පැහැදිලිවම විශාල කාමරයකට මාව ගෙන ගියා, එහි විශාල පිරිසක් හිටියා—ඔවුන්ගේ හුස්මේ කෙදිරිය සහ ඔවුන්ගේ ඇඳුම්වල සෝෂාව මට ඇසෙන්නට විය. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා, "මෙහි ඉඳගන්න" යැයි පැවසූ අතර අමුතු උපාංගයක් මා යටට තල්ලු විය. සියලු සංවේදී පුද්ගලයන් මෙන්

බිම වාඩි වීමට අපේක්ෂාවෙන්, මම එක් කෙළවරක අනෙක් කෙළවරට තට්ටු කළෙමි.

මහලු හාමුදුරුවෝ මොහොතකට නැවතී සිටි අතර, ඒ අතීත දර්ශනය සිහිපත් කරන විට වියළි හිනාවක් ඔහුගෙන් පිට විය. "මට එය හොඳින් දැනුණා, ඔහු දිගටම කරගෙන ගියා, එය මෘදු නමුත් ස්ථිර බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. එය කකුල් හතරකින් ආධාරක වූ අතර පිටුපසින් මගේ පිටුපසට බාධාවක් විය. මුලදී මගේ නිගමනය වූයේ ඔවුන් මා අනාරක්ෂිතව වාඩි වී සිටීමට නොහැකි තරම් දුර්වල ලෙස සැලකූ බවයි, පසුව මම යටපත් වූ විනෝදයේ සලකුණු හඳුනා ගත්තෙමි, එබැවින් මෙම පුද්ගලයින් සඳහා අසුන් ගන්නා ආකාරය මෙය බව පෙනී ගියේය. එවැනි විලාසිතාවකින් වාඩි වී සිටීම මට අමුතු හා අනාරක්ෂිත බවක් දැනුණු අතර, මම පැඩී කරන ලද වේදිකාවේ දරුණු ලෙස එල්ලී සිටි බව මම නිදහසේ පාපොච්චාරණය කරමි."

තරුණ භික්ෂුව වාඩි වී සිටින වේදිකාවක් මවා ගැනීමට උත්සාහ කළේය. එවැනි දේවල් තිබිය යුත්තේ ඇයි? මිනිසුන්ට වැඩකට නැති දේවල් සොයා ගැනීමට සිදු වූයේ ඇයි? නැත, ඔහු තීරණය කළේය, බිම ඔහුට ජරමාණවත් විය; වඩා ආරක්ෂිත, වැටීමේ අවදානමක් නැත, සහ ඔහුගේ පිටුපසට සහාය වීමට තරම් දුර්වල වූයේ කවුද? නමුත් මහලු මිනිසා නැවතත් කතා කළේය - ඔහුගේ පෙණහලු හොඳින් ක්‍රියා කරයි, තරුණයා සිතුවේය!

"ඔයා අපි ගැන පුදුම වෙනවා" කටහඬ මට කිව්වා, "ඔබ පුදුම වෙනවා අපි කවුද කියලා, ඇයි ඔයාට මේ තරම් සනීපයක් දැනෙන්නෙ කියලා. අපට ඔබට පැවසීමට සහ ඔබට පෙන්වීමට බොහෝ දේ ඇති බැවින් වඩාත් පහසුවෙන් වාඩි වන්න.

"වඩාත් කීර්තිමත් තැනැත්තා, මම හෙළිදරව් කළෙමි, මම අත්ධයි, මගේ ඇස් ඉවත් කළා, නමුත් ඔබ කියන්නේ මට පෙන්වීමට බොහෝ දේ ඇති බව, මෙය කෙසේ විය හැකිද? "සාමයෙන් විවේක ගන්න," මක්නිසාද කාලය සහ ඉවසීමෙන් සියල්ල ඔබට පැහැදිලි වනු ඇත" යනුවෙන් හඬ පැවසීය. මගේ කකුල් වල පිටුපස වේදනාව දැනෙන්නට පටන් ගෙන, එතරම් අමුතු ඉරියව්වක එල්ලී ඇති නිසා, මම ඒවා ඇදගෙන, කකුල් හතරට ආධාරක වූ එම කුඩා ලී වේදිකාවේ සහ පිටුපස ඇති අමුතු බාධාවකින් තෙළුම් ඉරියව්වෙන් වාඩි වීමට උත්සාහ කළෙමි. එසේ වාඩි වී සිටි මට වඩාත් පහසුවක් දැනෙන්නට විය, නමුත් නොපෙනී, මම කොහේදැයි නොදන්නා ලෙස පෙරළෙනු ඇතැයි යන බිය නිසැකවම විය.

“අපි පෘථිවියේ උද්‍යානකරුවන්” යැයි කටහඬ පැවසීය. “අපි මිනිසුන් සහ සතුන් විවිධ ලෝකවල තබමින් විශ්වයේ ගමන් කරමු. පෘථිවි වැසියනි, අප ගැන ඔබේ ජනප්‍රවාද තිබේ, ඔබ අපව හඳුන්වන්නේ අහසේ දෙව්වරුන් ලෙසයි, ඔබ අපගේ ගිනිගෙන දැවෙන රථ ගැන කතා කරයි. දැන් අපි ඔබට පෘථිවියේ ජීවයේ ආරම්භය පිළිබඳ තොරතුරු ලබා දෙන්නෙමු, එවිට ඔබට පසුව පැමිණෙන සහ ලෝකයට ගොස් මේ දේවල් ලිවීමට සිටින කෙනෙකුට දැනුම ලබා දිය හැකිය, මන්ද මිනිසුන් සත්‍යය දැනගත් කාලය මෙයයි. අපි දෙවන අදියර ආරම්භ කිරීමට පෙර ඔවුන්ගේ දෙව්වරුන්ගේ.

ඒත් මොකක් හරි වැරද්දක් තියෙනවා, මම ලොකු කලකිරීමකින් ඇඬුවා, මම දුප්පත් භාමුදුරු කෙනෙක් මිසක් මේ උස් තැනකට නැග්ගේ ඇයි කියලා මම දන්නේ නැහැ.

“අපි, අපේ විද්‍යාවෙන් ඔබ වෙත එව්වා,” හඬ මැසිවිලි නැඟුවේය, “ඔබව මේ සඳහා තෝරාගෙන ඇත්තේ අපි ශක්තිමත් කරන ඔබේ සුවිශේෂී මතකය නිසාය. අපි ඔබ ගැන සියල්ල දනිමු, ඔබ මෙහි සිටින්නේ එබැවිනි. ”

ගුහාවෙන් පිටත, දැන් දිප්තිමත් දිවා ආලෝකය තුළ, කුරුල්ලෙකුගේ සටහනක් තියුනු ලෙස ඉහළ ගොස් හදිසි අනතුරු ඇඟවීමක් විය. කුරුළු කෝපාවිෂ්ට කැගැසීමක් සහ කුරුල්ලා වේගයෙන් එම ස්ථානයෙන් පලා යන විට සෝෂා කිරීම අඩු විය. ඉපැරණි ආරාමය මොහොතකට හිස ඔසවා, “ඒ කිසිවක් නොවේ, බොහෝ විට ඉහළ පියාසර කරන කුරුල්ලෙකු පහරක් එල්ල කළේය!” කුඩා හිඤ්චට මේ අතීත කතාන්දරයෙන් අවධානය වෙනතකට යොමු වීම වේදනාවක් වූ අතර, ඒ යුගයේ අමුතූම ලෙස දෘෂ්‍යාමාන කිරීමට අපහසු නොවීය. විලෙහි සන්සුන් ජලය අසල, විලෝ කොළ ඇවිස්සීමත්, ඔවුන්ගේ විවේකය ආක්‍රමණය කිරීම ගැන විරෝධය පළ කරමින් ඔවුන් මුමුණුන්නටත් සැලැස්වූ අයාලේ යන සුළඟින් පමණක් කැළඹී නිද්‍රාශීලීව හිස සැලුවේය. මේ වන විට සූර්යාලෝකයේ මුල් පතු වළ ගුහාවේ දොරටුවෙන් පිටව ගොස් ඇති අතර හරිත වර්ණ ආලෝකයෙන් එය සිසිල් විය. මහලු භාමුදුරුවෝ මඳක් ඇවිස්සී, ඔහුගේ ඉරුණු සිවුර නැවත සකස් කර දිගටම කරගෙන ගියහ.

“මම බය වුණා, ගොඩක් බය වුණා. පෘථිවියේ මෙම උද්‍යානකරුවන් ගැන මා දැන සිටියේ කුමක්ද? මම උයන්පල්ලෙක් නොවීය. මම ශාක ගැන හෝ විශ්වයන් ගැන කිසිවක් දැන සිටියේ නැත. මට එහි කොටසක් අවශ්‍ය නොවීය. එහෙම හිතලා මම මගේ කකුල් වේදිකා ආසනයේ අද්දර උඩින් තියාගෙන නැගිට්වා. මෘදු නමුත් ඉතා ස්ථිර දැන් මා පසුපසට තල්ලු කළ නිසා මම

නැවතත් ඒ මෝඩ ආකාරයෙන් වාඩි වී කකුල් කෙළින්ම පහත් කර මගේ පිටුපසට යමක් තද කර ගත්තෙමි. "ශාකය ගාඩ්නර්ට අණ කරන්නේ නැත," හඬක් මැසිවිලි නැඟුවේය. "මෙන්න ඔබව ගෙනාවා, මෙන්න ඔබ ඉගෙන ගනිවි."

මා වටපිටාවේ, මම තුෂ්නිමිභූතව නමුත් අමනාපයෙන් වාඩි වී සිටින විට, නොදන්නා භාෂාවකින් සැලකිය යුතු සංවාදයක් ආරම්භ විය. හඬවල්. හඬවල්. සමහර උස් සහ සිහින් වාමනයන්ගේ උගුරෙන් එනවා වගේ. සමහර ගැඹුරු, අනුනාද, සෝෂාකාරී, හෝ සංසර්ගයේදී යක් ගොනාට සමානයි. ඔවුන් කුමක් වුවත්, ඔවුන් මට අසනීප විය, අකමැත්තෙන් යටත් වූවෙකු, අකමැත්තෙන් වහලෙකු විය. නොතේරෙන සාකච්චාව ඉදිරියට යද්දී මම යම් බියකින් අසා සිටියෙමි. සිහින් නල මාර්ග, කැනියන් එකක හොරණෑ පිඹීමක් මෙන් ගැඹුරු ගර්ජනාවක්. මේ කුමන ආකාරයේ මිනිසුන්ද, මම කල්පනා කළෙමි, මිනිස් උගුරට මෙතරම් ස්වර, උඩින් සහ සෙමිටෝන පරාසයක් තිබිය හැකිද? මම කොහෙද හිටියේ? සමහර විට මම චීන ජාතිකයන් අතට වඩා නරක විය. ඔහ්! පෙනීම සඳහා. දැන් මට ප්‍රතික්ෂේප කළ දේ ඇස් පෙනීම සඳහා. පෙනීමේ ආලෝකය යටතේ අභිරහස අතුරුදහන් වේද? නමුත් නැත, මට පසුව සොයා ගැනීමට තිබූ පරිදි, අභිරහස ගැඹුරු වනු ඇත. ඒ නිසා මම අකමැත්තෙන් හා ඉතා බියෙන් වාඩි වී සිටියෙමි. චීන අතේ මා විදි වධ හිංසා නිසා මිනිසුන් රහිතව, මට තවත් ඉවසා සිටිය නොහැකි බව මට දැනෙන්නට විය. මම නොදන්නා දේ විද්‍යාගන්නාවට වඩා දැන් මකරුන් නව දෙනා ඇවිත් මාව පරිභෝජනය කරන එක හොඳයි. ඉතින් - වෙන කරන්න දෙයක් නැති නිසා මම වාඩි වුණා.

උස් හඬින් මට මගේ ආරක්ෂාව ගැන බියක් ඇති විය. මම දැක්කා නම් මම පැන යාමට මංමුලා සහගත උත්සාහයක් දරනු ඇත, නමුත් ඇස් නොමැති කෙනෙක් විශේෂයෙන් අසරණ ය, යමෙකු සම්පූර්ණයෙන්ම අනුන්ගේ දයාවට, සියල්ලේ දයාවට යටත් වේ. පෙරළෙන ගල, වැසූ දොර, නාඳුනන එක පෙර නොවූ විරු, තර්ජනාත්මක, පීඩාකාරී සහ සදාකාලික බියකරු ය. සෝෂාව ක්‍රමක්‍රමයෙන් ඉහළ ගියේය. ඉහළම ලේඛනවල හඬ නඟා, සටන් කරන ගොනුන්ගේ සෝෂාවක් මෙන් කටහඬ ගර්ජනා කළේය. මගේ සදාකාලික අන්ධකාරය හරහා මා වෙත පැමිණෙන ප්‍රවණ්ඩත්වයට, පහරවලට මම බිය විය. මම මගේ ආසනයේ මායිම තදින් අල්ලා ගත්තා, පහරක් දුන්නොත් මට සුළු හානියක් සිදු විය හැකි බව මට සිතූණු නිසා මම

ඉක්මනින් මගේ ග්‍රහණය මුදා හැරියෙමි, නමුත් මම අල්ලාගෙන සිටියහොත් බලපෑම වැඩි වනු ඇත.

දැන් හුරුපුරුදු හඬ පැවසුවේ “බය නොවන්න, මෙය සභා රැස්වීමක් පමණි. ඔබට කිසිදු හානියක් සිදු නොවනු ඇත. අපි සාකච්ඡා කරන්නේ ඔබට වඩාත් හොඳින් උගන්වන්නේ කෙසේද යන්නයි.”

උත්තමයනි, මම යම් ව්‍යාකූලත්වයකින් පිළිතුරු දුනිමි, අපේ කඳුකරයේ පහත් යක් ගොපල්ලන් පවා මෙවන් උත්තමයන් වදන් බඳින බව දැක මම පුදුම වෙමි!

විනෝදකාමී හිතාවක් මගේ අදහසට සුබ පැතුවා. මගේ ප්‍රේක්ෂකයින්, සමහර විට මගේ මෝඩ අවංකභාවය ගැන අසතුටට පත් නොවූ බව පෙනී ගියේය.

“මෙය සැමවිටම මනක තබා ගන්න,” ඔහු පිළිතුරු දුන්නේ, “කෙනෙක් කොතරම් ඉහළට ගියත්, සෑම විටම තර්කයක්, එකඟ නොවීම් තිබේ. සෑම විටම කෙනෙකුට ඇත්තේ අන් අය දරන මතයට වඩා වෙනස් මතයකි. යමෙකුට සාකච්ඡා කිරීමට, තර්ක කිරීමට සහ තම මතය බලහත්කාරයෙන් තහවුරු කිරීමට සිදු වේ, නැතහොත් යමෙකු හුදු වහලෙකු, ස්වයංක්‍රීය කරුවෙකු බවට පත් වේ, අනෙකාගේ නියෝග පිළිගැනීමට සැමවිටම සූදානම් වේ. නොතේරෙන නරඹන්නා විසින් නිදහස් සාකච්ඡාව සැමවිටම සලකන්නේ ශාරීරික ප්‍රචණ්ඩත්වයේ පෙර නිමිත්තක් වශයෙනි.” ඔහු සැනසිලිදායක ලෙස මගේ උරහිසට තට්ටු කර දිගටම කීවේය, “මෙන්න අපිට ඉන්නේ හුදු ජාතිවල විතරක් නෙවෙයි, නොයෙක් ලෝකවල මිනිස්සු. සමහර ඒවා ඔබේම සෞරග්‍රහ මණ්ඩලයෙන්, සමහර ඒවා ඇතින් පිහිටි මන්දාකිණිවලින්. සමහරක් ඔබට සිහින් වාමනයන් ලෙස පෙනෙනු ඇති අතර අනෙක් අය කුඩාම උස මෙන් හය ගුණයකටත් වඩා විශාල යෝධයන් වේ. ඔහු ප්‍රධාන කණ්ඩායමට එක්වීමට යන විට ඔහුගේ අඩි සද්දයක් පසුබසිනු මට ඇසිණි.

වෙනත් මන්දාකිණි? මේ සියල්ල වූයේ කුමක්ද? 'වෙනත් මන්දාකිණි' මොනවාද? යෝධයන්, හොඳයි, බොහෝ මිනිසුන් මෙන් මම ඔවුන් ගැන සුරංගනා කතා වලින් අසා ඇත. කුරු, දැන් ඒ සමහර අය ඉඳලා හිටලා අතුරු සංදර්ශනවලට ඇවිත් තිබුණා. මම හිස වැනුවෙමි, ඒ සියල්ල මට ඔබ්බෙන් විය. ඔහු කියා තිබුණේ මට හානියක් නොවන බවත් එය හුදෙක් සාකච්ඡාවක් බවත්ය. එහෙත් ලාසා නගරයට පැමිණි ඉන්දියානු වෙළෙන්දෝ පවා එවැනි හු හඬවල් හොරණෑ හඬවල් ගර්ජනා කළේ නැත. මම නිශ්චලව වාඩි වී

වර්ධනයන් බලා සිටීමට තීරණය කළේ. ඇත්තෙන්ම, මට වෙන කරන්න දෙයක් තිබුණේ නැහැ!

ආරාම ගුහාවේ සිසිල් අඳුරු බව තුළ තරුණ හික්මුව මෙම අමුතු ජීවිත්ගේ කතාවෙන් වශී වී වාඩි වී සිටියේය. නමුත් අභ්‍යන්තර සෝෂාකාරී බව එතරම් ප්‍රබෝධමත් නොවීය. කෑම, හදිසි කෑම, ඒක තමයි දැන් වැදගත් කාරණය. මහලු භාමුදුරුවෝ එකපාරටම කතාව නවත්තලා කොඳුරනවා, “ඔව්, අපිට විවේකයක් තියෙන්න ඕනේ. ඔබේ ආහාර වේල සුදානම් කරන්න. මම ආපසු එන්නෙමි.” එසේ කියමින් ඔහු දෙපයින් නැගිට සෙමෙන් ඔහුගේ අභ්‍යන්තර විවේකයට ගියේය.

තරුණ භාමුදුරුවෝ කඩිනමින් එළිමහනට ගියා. මොහොතකට ඔහු භූ දර්ශනය හරහා බලා සිටියේය, ඉන්පසු වැව් අද්දරට ගමන් කළේය, එහිදී පොළොව මෙන් දුඹුරු පැහැයෙන් යුත් සිහින් වැලි, ආරාධිත ලෙස දිදුලයි. ඔහු තම සිවුර ඉදිරිපසින් තම ලී පාත්‍රය ගෙන වතුරේ ගිල්වා ඇත. කරකැවිල්ලක් සහ ඒලික් එකක් සහ එය සෝදා ගත්තේය. ඔහු තම සිවුරෙන් අඹරන ලද බාර්ලි මල්ලක් ගෙන පාත්‍රයට සොව්වම් ප්‍රමාණයක් වත් කර සුක්ෂ්ම ලෙස තම කෝප්පයෙන් වැව් වතුරට වත් කළේය. අඳුරු ලෙස ඔහු අවුල ගැන කල්පනා කළේය. මෙහි බටර් නැත, තේ ද නැත. අඹරන ලද බාර්ලි ජලය සමග දැඩි පාප්පයකට මිශ්‍ර කර ඇත. ආහාර! බඳුනට ඔහු ඇඟිල්ල ගිල්වා කලවම් කර අනුකූලතාව නිවැරදි වන තෙක් කලවම් කළේය, පසුව, ඔහුගේ දකුණු අතේ ඇඟිලි දෙකකින්, ඔහු අවුල් සහගතව හැඳි ගා, සෙමින් හා උද්යෝගයෙන් එය අනුභව කළේය.

අවසානයේ දී ඔහු පාත්‍රය වැව් දියෙන් සෝදා පසුව සිහින් වැලි මිටක් ගත්තේය. ඔහු ජවසම්පන්න ලෙස පාත්‍රය ඇතුළත හා පිටත පිරමින් එය නැවත සේදීමට පෙර එය-තවමත් තෙත් වී-ඔහුගේ සිවුර ඉදිරිපසට ගෙන ගියේය. බිම දණ ගසා සිටි ඔහු තම සිවුරේ යටි භාගය එසවූ අතර ඔහුට තවත් උස්සන්නට නොහැකි වන තෙක් ඒ මතට වැලි ගැසුවේය. දෙපතුළට හේත්තු වී ඔහු නැවතත් ගුහාව දෙසට ගියේය. ඇතුළේ ඔහු වැලි ගොඩ දමා නැවත එළිමහනට පැමිණියේ කුඩා අතු රාශියක් සහිත වැටුණු අත්තක් සඳහාය. ගුහාව තුළ ඔහු දැඩි ලෙස ඇසුරුම් කරන ලද වැලි සහිත පස් තට්ටුව පරෙස්සමින් අතුගා දැමුවේ සන වැලි තට්ටුවක් මතට ඉසීමට පෙරය. එක් බරක් ප්රමාණවත් නොවීය; ඔහු සැහීමකට පත් වීමට පෙර බර හතක් ගත වූ අතර ඔහුගේ රෝල් කරන ලද සහ ඉරුණු යක්-ලොම් ඇතිරිල්ල මත පැහැදිලි හෘද සාක්ෂියකින් වාඩි විය.

ඔහු කිසිම රටකට විලාසිතා තහඩුවක් නොවීය. ඔහුගේ රතු සළුව ඔහුගේ තනි ඇඳුම විය. තුල් සහ සිහින් තැන් විනිවිදභාවයට පාහේ එය කටුක සුළඟට එරෙහිව ආරක්ෂාවක් නොවීය. සෙරෙප්පු නෑ යට ඇඳුම් නෑ. රාත්‍රියේදී ඔහු තම එකම ඇතිරිල්ලෙන් පෙරළෙන විට ගලවා දැමූ හුදකලා සිවුර හැර අන් කිසිවක් නැත. ඔහු සතුව තිබූ උපකරණ හැර, බඳුන, මිනිත්තු බාර්ලි බැගය සහ පැරණි හා තැළුණු වාමි පෙට්ටියක්, බොහෝ කලකට පෙර වෙනත් අයෙකු විසින් ඉවතලන ලද, ඔහු සරල තලිස්මෙකු තබා ගත්තේය. ඔහුට යාඥා රෝදයක් තිබුණේ නැත. ඒ වඩාත් ධනවත් අය සඳහා ය; ඔහුට සහ ඔහු වැනි අයට පන්සල් වල මහජනතාව සමඟ කටයුතු කිරීමට සිදු විය. ඔහුගේ හිස් කබල පුරුෂාධිපත්‍යයේ සලකුණු, පිළිස්සුම් සලකුණු, පිළිස්සුම් සලකුණු, ඔහුගේ හිස මත දැවෙන සුවඳ ලාටු ඉටිපන්දම් ඉවසා දරා සිටියේ වේදනාවෙන් සහ දැවෙන මස් සුවඳින් ඔහු භාවනා කිරීමට ඇති භක්තිය පරීක්ෂා කිරීමට ය. දැන්, විශේෂ කාර්යයක් සඳහා තෝරාගෙන, ඔහු හෙර්මිට් ගුහාව වෙත බොහෝ දුර ගමන් කර ඇත. නමුත් දිගු වන සෙවනැලි සහ වාතයේ වේගවත් ශීතල සමඟ දවස ගෙවී ගියේය. ඔහු වාඩි වී පැරණි ආරාමයේ පෙනුම බලා සිටියේය.

අවසානයේ ඒ පුරාණ මිනිසාගේ සෙලවෙන අඩිපාර, දිගු සැරයටියේ තට්ටු කිරීම සහ දැඩි හුස්ම ගැනීම සිදු විය. තරුණ භික්ෂුව නව ගෞරවයකින් ඔහු දෙස බැලීය. ඔහු ලබපු අත්දැකීම් මොනවාද කියලා. ඔහු මොනතරම් දුක් කම්කටොළු වින්දද. ඔහු කොතරම් ප්‍රඥාවන්තද! මහලු මිනිසා වට කර වාඩි විය. ඒ මොහොතේම ලේ කැටි කරන කැගැසීමක් වාතය කුලියට ගත් අතර දැවැන්ත හා රළු ජීවියෙකු ගුහා දොරටුවට බැඳී ඇත. තරුණ භික්ෂුව දෙපයින් නැගී මහලු ආරාමය ආරක්ෂා කිරීමට උත්සාහ කරමින් ඔහුගේ මරණයට මුහුණ දීමට සූදානම් විය. වැලි පස් මිටක් දෙකක් අල්ලා අනවසරයෙන් ඇතුළු වූ පුද්ගලයාගේ දෑස් වෙත එය විසි කිරීමට සූදානම් වූ විට නවකයාගේ හඬින් ඔහු නවතා සහතික විය.

"සුභ පැතුම්, සුභ පැතුම්, ශුද්ධ වූ ආරාමය!" ඔහු කැගැසුවේ සැනපුමක් දුරින් සිටින කෙනෙකුට කෑ ගසන්නාක් මෙනි. "ඔබේ ආශීර්වාදය මම ඉල්ලනවා, ගමනට ඔබේ ආශීර්වාදය, අපි වැව අයිතේ කඳවුරු බැඳගෙන ඉන්නකොට රාත්‍රියට ඔබේ ආශීර්වාදය. මෙන්න, "ඔහු කෑගසමින්, "මම ඔබට තේ සහ බාර්ලි ගෙනාවා. ඔබගේ ආශීර්වාදය, ශුද්ධ වූ ආරාමය. ඔබේ ආශීර්වාදය." තරුණ භික්ෂුවගේ අලුත් වූ අනතුරු ඇඟවීමට බොහෝ සෙයින් නැවත ක්‍රියාවට පැමිණ, ඔහු ආරාමය ඉදිරියට ගොස්, ඔහු ඉදිරියෙහි නැවුම් වැල්ලේ

විසිරී ගියේය. "තේ, බාර්ලි, මෙන්න - ඒවා ගන්න." ඔහු පිටතට තල්ලු කරමින් මලු දෙකක් ආරාමය අසල තැබීය.

"වෙළෙන්දා, වෙළෙන්දා," ආරාමය මෘදු ලෙස ප්‍රකාශ කළේය, "ඔබ ඔබේ ප්‍රවණ්ඩත්වයෙන් මහලු සහ රෝගාතුර මිනිසෙකුට අනතුරු අභවයි. ඔබට සාමය ලැබේවා. ගෞතමයන් වහන්සේගේ ආශීර්වාදය ඔබ කෙරෙහි වේවා, ඔබ තුළම වාසය කරයි. ඔබේ ගමන ආරක්ෂිත සහ ඉක්මන් වේවා, ඔබේ ව්‍යාපාරය දියුණු වේවා."

"ඒ වගේම ඔයා කවුද, තරුණ ගේමිකොක්?" වෙළෙන්දා දියුණු විය. "ආහ්!" ඔහු එක්වරම කැගැසුවේ, "මට සමාවෙන්න, තරුණ ශුද්ධ වූ පියාණෙනි, මේ ගුහාවේ අඳුරේදී මම මුලින් දුටුවේ නැහැ ඔබ රෙද්දෙන් කෙනෙක් බව."

"ඒ වගේම ඔයාට මොනවද ආරංචිය, වෙළෙන්දා?" ඔහුගේ වියළි සහ ඉරිතැලීම් හඬින් අසපුව ඇසුවේය.

"මොනවද තොරතුරු?" වෙළෙන්දාට කල්පනා කළා. "ඉන්දියානු මුදලාලිට ගහලා මංකොල්ලකැවා, අඩ අඩා ප්‍රොක්ටර්ලා ගාවට ගියාම ආයෙන් ගැහුවා ඒ අයට කුණුහරුප කිය කියා. යක්කු මිල අඩුවෙලා, බටර් මිල වැඩිවෙලා. ගේට්ටුවේ පූජකයන් ඔවුන්ගේ සංඛ්‍යාව වැඩි කරයි. ඉන්මස්ට එක ජුවල් මාලිගාවට ගොස් ඇත. අහෝ, ශුද්ධ වූ ආරාමය, කිසිදු ආරංචියක් නැත. අද රාත්‍රියේ අපි වැව අසල කඳවුරු බැඳගෙන හෙට අපි කලීම්පොන්ග් වෙත අපගේ ගමන දිගටම කරගෙන යන්නෙමු. කාලගුණය හොඳයි. බුදුහාමුදුරුවෝ අපිව බලාගත්තා යක්කු අපිව තනි කරලා. තවද ඔබට ජලය රැගෙන යාමට අවශ්‍යද, නැතහොත් ඔබේ බිමට නැවුම් වියළි වැලි සැපයුමක් අවශ්‍යද, නැතහොත් මේ තරුණ ශුද්ධ වූ පියා ඔබව හොඳින් රැකබලා ගන්නවාද?"

සෙවණැලි රාත්‍රියේ අඳුර දෙසට ගමන් කරන අතරතුර, ආරාමය සහ වෙළෙන්දා හිමාලයට ඔබ්බෙන් වූ ලාසා, ටිබෙට් සහ ඉන්දියාව පිළිබඳ ප්‍රවෘත්ති හුවමාරු කර ගත්හ. අවසානයේ වෙළෙන්දා දෙපයින් නැඟී වැඩෙන අඳුර දෙස බියෙන් එබිකම් කළේය. "අනේ! තරුණ ශුද්ධ වූ පියාණෙනි, මට අඳුරේ තනිව යා නොහැක - යක්ෂයින් මා අල්ලා ගනු ඇත. ඔබ මාව නැවත මගේ කඳවුරට ගෙන යනවද? " ඔහු අයැද සිටියේය.

"මම හාමුදුරුවන්ගේ උපදෙස් යටතේ ඉන්නේ" තරුණයා පිළිතුරු දෙමින්, "ඔහු අවසර දෙන්නේ නම් මම යන්නෙමි. මාගේ පැවිදි සඵල රාත්‍රියේ විපත්තිවලින් මා ආරක්ෂා කරයි . " අවසර දෙන ගමන් මහඵ හාමුදුරුවෝ

හිනා වුණා. කෙටිටු තරුණ භාමුදුරුවෝ ගුහාවෙන් එළියට පාර පෙන්නුවා. වෙළෙන්දෙකුගේ යෝධ යෝධයා යක් ලොම් හා නරක අතට හැරෙමින් අනුගමනය කළේය. ඇතුල් වන දොරටුව අසලදී ඔහුට කොළ අත්තක් මත මදින්නට අවස්ථාව තිබේ. බියට පත් කුරුල්ලෙකු උගේ පර්වසයෙන් ඉවතට විසි වූ විට ශබ්දයක් ඇති විය. වෙළෙන්දා බියට පත් කැගසමින් තරුණ හික්ෂුවගේ පාමුල ක්ලාන්ත වී වැටුණේය.

“අනේ! තරුණ ශුද්ධ පියා,” වෙළෙන්දා කැගසුවේය, “මම හිතුවේ යක්ෂයින් මාව අන්තිමට අල්ලා ගන්නා කියලා. මම ඉන්දියානු මුදලාලිලාගෙන් ගත්තු සල්ලි ටික ටික ආපහු දෙන්න තීරණය කළා. ඔබ මාව බේරා ගන්නා, ඔබ යක්ෂයන් පරාජය කළා. මාව ආරක්ෂිතව මගේ කඳවුරට ගෙන යන්න, මම ඔබට තේ ගඩොල් භාගයක් සහ සම්පා මල්ලක් දෙන්නම්.” මෙය අතපසු කිරීමට නොහැකි තරම් හොඳ දීමනාවක් වූ අතර, තරුණ හික්ෂුව මළවුන්ට යාඥා කිරීම, නොසන්සුන් ආත්මයන්ට අනුශාසනා කිරීම සහ මාර්ගයේ භාරකරුවන්ට සප්කායනය කරමින් විශේෂ සංදර්ශනයක් පැවැත්වීය. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඇති වූ සෝෂාව - තරුණ හික්ෂුව ඉතා සංගීතමය නොවන නිසා - රාත්‍රියේ සැරිසරන සියලු සත්වයන් අහඹු යක්ෂයින්ට කුමක් කළත් බිය ගන්වන ලදී.

අවසානයේ කාන්තාවන් තේ ගඩොල් අඹරමින් එහි ප්‍රතිඵල බුබුළු නහන වතුර භාජනයකට දමද්දී වෙළෙන්දාගේ පාර්ශ්වයේ අනෙක් අය ගායනා කරමින් සංගීත භාණ්ඩ වාදනය කරමින් කඳවුරු ගින්නට ළඟා වූහ. සිහින්ව අඹරන ලද බාර්ලි මල්ලක් කලවම් කරන ලද අතර පසුව එක් මහලු කාන්තාවක් නියපොත්තක් වැනි අතක් බැගයට ගෙන යක් බටර් මීටක් අල්ලාගෙන එය ඉවත් කළාය. එය වට්ටක්කා තුළට ගියේය, තවත් එකක්, සහ තවකෙක් මේදය පිටවී මතුපිට පෙණ එන තුරු.

ගිනි එළියේ දීප්තිය ආරාධනා කරන ලදී, වෙළඳ සාදයේ සතුට බෝ විය. තරුණ භාමුදුරුවෝ තම වස්ත්‍ර ඉතා අලංකාර ලෙස වට කර, සන්සුන්ව බිම වාඩි වූහ. නහය අතගාන තරම් වයෝවෘද්ධ වයෝවෘද්ධ වෘකයෙක්, ආගන්තුක සත්කාරයෙන් අත දිගු කළේය, තරුණ හික්ෂුව ස්වයං-සිද්ධව තම පාත්‍රය පිළිගැන්වූ අතර, තේ සහ සම්පත නොමසුරුව උපකාර කරන ලදී. සිහින් කඳුකරයේ වාතය 'උණුවීම' අංශක සියයක් නොවීය. සෙන්ටිග්‍රේඩ්, හෝ ෆැරන්හයිට් දෙසිය දොළහක් නොව, මුඛයට දරාගත හැකිය. මුළු සාදයටම ආසාවෙන් සෙට වූ අතර වැඩි කල් නොගොස් වැඩි දියට පෙරහැරක් ඇති වූ අතර එමඟින් පාත්‍රය සෝදා සියුම් ගංගා වැලිවල නැවත පිරීමට හැකි

විය. වැව පෝෂණය කරන ගංගාව කඳුවැටියේ ඉහළ සිට හොඳම වැලි ගෙන එන ලදී, වැලි නිතරම රත්වත් පැහැයෙන් පිරී ගියේය.

සාදය ප්‍රීතිමත් විය. බොහෝ වෙළෙන්දන්ගේ කතාන්දර සහ ඔවුන්ගේ සංගීතය සහ ගීත තරුණයාගේ තරමක් අඳුරු පැවැත්මට වර්ණ ගෙන ආවේය. නමුත් සඳ ඉහළට නැග්ගේ, නිසරු භූ දර්ශනය ඇගේ රිදී දීප්තියෙන් ආලෝකමත් කරමින් සහ අඳුරු යථාර්ථයෙන් සෙවනැලි දමයි. ගින්නෙන් ගිනි පුපුරු තවදුරටත් වලාකුළු වලින් නැඟී නැත, ගිනිදැල් අඩු විය. අකමැත්තෙන් වුවද තරුණ භික්ෂුව දෙපයින් නැඟී සිටි අතර, බොහෝ ස්තුති පුද කරමින් වෙළෙන්දා විසින් ඔහු මත තැබූ ත්‍යාග පිළිගත්තේය, තරුණයා ඔහුව විනාශයෙන් ගලවා ගත් බව සහතිකයි!

අවසානයේදී, කුඩා පැකේජ වලින් පටවාගෙන, ඔහු වැව අසල, කුඩා විලෝ වත්ත හරහා දකුණට සහ ගුහාවේ මුඛය කළු සහ තහනම් ලෙස බැබළෙන ස්ථානයට පැකිලී ගියේය. ඔහු දොරටුව අසල මොහොතක් නතර වී අහස දෙස බැලුවේය. බොහෝ ඉහළින්, දෙවියන්ගේ දොරකඩට ළඟා වූවාක් මෙන්, දීප්තිමත් දැල්ලක් නිශ්ශබ්දව අහස හරහා යාත්‍රා කළේය. දෙවියන්ගේ අශ්ව රථයක්, නැතහොත් කුමක් ද? පොඩි භාමුදුරුවෝ ටිකක් කල්පනා කරලා ගුහාවට ඇතුළු වුණා.

දෙවන පරිච්ඡේදය

යක්කු පහත හෙළිමත්, ගැහැනු පිරිමින්ගේ උද්යෝගිමත් කෑ ගැසීමත්, තරුණ භාමුදුරුවෝ ඇවිස්සුවා. නිදිමතෙන් නැඟී සිටි ඔහු තම සිවුර වටා ඇඳගෙන ගුහාවට ඇතුළු වූයේ කිසිදු උද්යෝගයක් අතපසු නොකිරීමට තීරණය කරමිනි. වැව අසල මිනිසුන් ඇඹරෙමින්, වතුරේ සිටගෙන පිටතට යාමට ඒත්තු ගැන්විය නොහැකි යක් භාවිතා කිරීමට උත්සාහ කළහ. අවසානයේදී, ඉවසීම නැති වී, තරුණ වෙළෙන්දෙක් වතුරට කඩා වැටී ජලයෙන් යට වූ මුලක් මතට පැත්තේය. දැන් උදුරා ගත් ඔහු සෝෂාකාරී පහරක් සමඟ මුහුණ බිමට වැටුණි. මහා රක්තවාත ජල පහරවල් ඉහළට විසිවී ගිය අතර යක්ස් දැන් බියට පත් වී ගොඩබිමට පැමිණ ඇත. සෙවල මඩෙන් වැසී, අතිශයින් මෝඩ පෙනුමක් ඇති තරුණ වෙළෙන්දා තම මිතුරන්ගේ සිනා හඩට වෙරළට ගොඩ විය.

වැඩි කල් නොගොස් කුඩාරම් පෙරළී, ඉඩුම් පිහුම් උපකරණ, වැලි වලින් හොඳින් පිළිස්සී, අසුරා, මුළු වෙළඳ තවලම සෙමෙන් සෙමෙන් ගමන් කළේ ඒකාකාරී පටිවල ශබ්දය සහ මිනිසුන්ගේ කැගැසීම් නිෂ්ඵල සතුන්ගෙන් වැඩි වේගයක් ඉල්ලා සිටීමට උත්සාහ කිරීමයි. කණගාටුදායක ලෙස තරුණ හික්ෂුව නැගී එන හිරුගේ දීප්තියෙන් දැස් සෙවණ කර ගනිමින් සිටගෙන සිටියේය. කණගාටුදායක ලෙස ඔහු සිටගෙන දුර දෙස බලා සිටියේ ශබ්දය නතර වී බොහෝ වේලාවකට පසුවය. අහෝ, ඔහු සිතුවේ, ඔහුට වෙළෙන්දෙකු වී දුර බැහැර ප්‍රදේශවලට යාමට නොහැකි විය හැකිද? අන් කිසිවකුට අධ්‍යයනය කළ යුතු යැයි නොපෙනෙන දේවල් ඔහුට නිතරම අධ්‍යයනය කිරීමට සිදු වූයේ ඇයි? ඔහුට අවශ්‍ය වූයේ වෙළෙන්දෙකු හෝ ප්‍රීතිමත් ගහේ බෝට්ටුකරුවෙකු වීමටය. ඔහුට අවශ්‍ය වූයේ එහා මෙහා යාමට, තැන්වලට ගොස් දේවල් බැලීමටය. ඔහුගේ ශරීරය සාමයට ආශා කරන තෙක් සහ ඔහුගේ ආත්මය විවේකය සඳහා රිදවන තුරු ඔහු 'තැන්වලට ගොස් දේවල් දකින' බව ඔහු දැන සිටියේ නැත. එදා ඔහු හිතුවේ නැහැ ඔහු මේ මහපොළොවේ සැරිසරමින් අදහාගත නොහැකි වධ වේදනා විඳියි කියලා. දැන් ඔහුට අවශ්‍ය වූයේ වෙළෙන්දෙකු හෝ බෝට්ටු කරුවෙකු වීමට පමණි - ඔහු කුමක් වුවත්. හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් වැට්ටිව ඔළුව අතගාලා, පොළව අතුගාලා, අලුත් වැලි ඉහින්න, නැවත ගුහාවට ඇතුල් වුණා.

මහලු හාමුදුරුවෝ ටිකෙන් ටික මතු වුණා. තරුණයාගේ අද්දැකීම් අඩු බැල්මට පවා ඔහු අසාර්ථක විය. ඔහු හුස්ම හිරකරගෙන කෙඳිරි ගැවෙය, “මගේ කාලය ළං වෙමින් තිබේ, නමුත් මගේ සියලු දැනුම ඔබට ලබා දෙන තුරු මට පිටව යා නොහැක. මෙන්න එවැනි අවස්ථාවක් සඳහා ඔබේ ඉතා ප්‍රසිද්ධ මාර්ගෝපදේශකයා විසින් මට ලබා දුන් විශේෂ සහ ඉතා ප්‍රබල ඔසු බිංදු; මම කඩා වැටුණොත්, ඔබ මගේ ජීවිතය ගැන බියෙන් සිටියොත්, මගේ කට්ට බිංදු හයක් බලෙන්, මම නැවත පණ ගන්වන්නෙමි. මගේ කාර්යය අවසන් වන තුරු මගේ ශරීරයෙන් පිටවීම මට තහනම්ය. ” ඔහු සිවුරු පොරවාගෙන පොඩි ගල් බෝතලයක් ගෙනාවේ ලොකු හාමුදුරුවෝ බොහොම සැලකිල්ලෙන්. “දැන් අපි දිගටම කරගෙන යනවා,” මහලු මිනිසා පැවසීය. “මම වෙහෙසට පත් වූ විට ඔබට කන්න පුළුවන්, ටික වේලාවක් විවේක ගන්න. දැන් - සවන් දෙන්න, මතක තබා ගැනීමට උපරිම සැලකිල්ලක් දක්වන්න. මෙය මගේ ජීවිතයට වඩා වටින අතර ඔබේ ජීවිතයට

වඩා වටින නිසා ඔබේ අවධානය වෙනතකට යොමු නොවන්න. එය කල් පිරෙන කල්හි රැකගෙන ප්‍රදානය කළ යුතු දැනුමකි.”

ටික වෙලාවක් විවේකයෙන් පසු, ඔහු නැවත ශක්තිය ලබා ගන්නා බව පෙනී ගිය අතර, ඔහුගේ කම්මුල් වෙත කුඩා වර්ණයක් රිංගා ගත්තේය. වඩාත් සුවපහසු ලෙස සන්සුන් වෙමින් ඔහු පැවසුවේ, “මෙතෙක් මා ඔබට කී සියල්ල ඔබට මතක ඇති . එහෙනම් අපි දිගටම කරගෙන යමු. සාකච්ඡාව දිගු වූ අතර - මගේ මතය අනුව - ඉතා උණුසුම්, නමුත් අවසානයේ සංවාදය අවසන් විය. බොහෝ අඩි සෙලවීම්, පසුව අඩිපාර, කුරුල්ලෙකුගේ කුරුල්ලෙකුගේ කුඩා සැහැල්ලු අඩිපාරවල් විය. බර අඩිපාර, අධික බරින් යුත් යක් ලැලි ගසන ගමනක් මෙන් කල්පනාකාරී ය. ඒවායින් සමහරක් ගැන මා දැඩි ලෙස ප්‍රභේලිකාවට පත් කළ අඩිපාර මා දන්නා වැනි මිනිසුන් විසින් සාදන ලද ඒවා නොවන බව පෙනෙන්නට තිබුණි. නමුත් අඩිපාර ගැන මගේ සිතුවිල්ල හදිසියේම අවසන් විය. අතක් මා අතින් අල්ලා ගත් අතර, “එන්න අපින් එක්ක” යැයි හඬක් කීවේය. තවත් අතක් මගේ අනෙක් අත ග්‍රහණය කර ගත් අතර, එය ලෝහයක් සේ දැනුණු මගේ පාවහන් වෙතට මා ගෙන යන ලදී. අත්ධයන් වෙනත් සංවේදනයන් වර්ධනය කරයි; අපි යම් ආකාරයක ලෝහ නලයක් හරහා ගමන් කරන බව මට දැනුණා, නමුත් එය කෙසේ විය හැකිද යන්න මට සිතාගත නොහැකි විය.

ඒ අමතක නොවන අත්දැකීම යළිත් සිතින් සිතින් මවා ගන්නට මෙන් මහලු මිනිසා නැවතී, “ඉක්මනින් අපි වෙනස් වූ දෝංකාරයෙන් මට තීරණය කළ හැකි තරම් ඉඩකඩ ඇති ප්‍රදේශයකට ළඟා වුණෙමු. මා ඉදිරිපිට ලෝහමය ලිස්සා යන ශබ්දයක් ඇති වූ අතර, මා මෙහෙයවන එක් අයෙක් පැහැදිලිවම ඔහුට වඩා ඉතා උසස් කෙනෙකුට ඉතා ගෞරවනීය හඬකින් කතා කළේය. මට කියන්නට දෙයක් නැත, මන්ද එය අමුතු භාෂාවකින්, නළා සහ කිව්බිවි භාෂාවෙන් කීවේය. පැහැදිලිවම වයසින් මුහුකුරා ගිය දෙයට පිළිතුරු වශයෙන්, මාව ඉදිරියට තල්ලු කරන ලද අතර, එම ලෝහමය ද්‍රව්‍යය මා පිටුපසින් මෘදු තුණ්ඩයක් සමඟ ලිස්සා ගියේය. මම එතනම හිටගෙන හිටියේ කවුරු හරි අමාරුවෙන් බලන් ඉන්න බැල්මක්. මා වාඩි වී සිටි ආසනයට සමාන ආසනයක් යැයි මා සිතූ දේවල රෙදි කැළඹීමක් සහ ශබ්දයක් විය. එවිට සිහින් සහ ඇටකටු අතක් මගේ දකුණු අත අල්ලාගෙන මා ඉදිරියට ගෙන ගියේය.

හාමුදුරුවෝ ටිකකට නැවතිලා හිනා වුණා. “ඔබට මගේ හැඟීම් සිතාගත හැකිද? මම ජීවමාන ප්‍රාතිහාර්යයක සිටියෙමි, මා ඉදිරියෙහි ඇත්තේ

කුමක්දැයි මම නොදැන සිටි අතර මට නායකත්වය දුන් අයව පැකිලීමකින් තොරව විශ්වාස කිරීමට සිදු විය. මේ පුද්ගලයා අන්තිමට මට කතා කළේ මගේ භාෂාවෙන්. "මෙනනින් ඉදගන්න" ඔහු ඒ සමඟම මාව මෘදු ලෙස පහතට තල්ලු කළේය. මම භීතියෙන් හා භීතියෙන් හුස්ම ගත්තා, පිහාටු ඇදකට වැටුණාක් මෙන් මට දැනුනි. එවිට ආසනය හෝ ඒ කුමක් වුවත්, මා අල්ලා ගැනීමට පුරුදු නොවූ තැන වඩාත් සමීපව මා අල්ලා ගත්තේය. පැතිවල ස්ට්‍රිප් හෝ බාහු, අමුතු මුදු මොළොක් බව හරහා නිදා ගන්නේ නම්, කෙනෙකු වැටීමෙන් වළක්වා ගැනීමට සැලසුම් කර ඇති බව අනුමාන කළ හැකිය. මට මුහුණ දුන් පුද්ගලයා මගේ ප්‍රතික්‍රියාවලින් වඩාත් විනෝදයට පත් වූ බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. යටපත් කර ගත් සිනහවකින් මට තේරුම් ගත හැකි වුවද, බොහෝ අය නොපෙනෙන අයගේ දුක්ඛිත තත්වයෙන් විනෝදයක් ලබා ගන්නා බව පෙනේ.

"ඔයාට පුදුම බයක් දැනෙනවා" මා ඉදිරිපිට සිටි පුද්ගලයාගේ හඬ කීවේය. එය නියත වශයෙන්ම අවතක්සේරු කිරීමක් විය! " ඔබට කිසිදු භානියක් සිදු නොවන නිසා කලබල නොවන්න ," ඔහු තවදුරටත් පැවසීය . අපගේ පරීක්ෂණවලින් පෙන්නුම් කරන්නේ ඔබට වඩාත්ම eidetic මතකයක් ඇති බවයි, එබැවින් ඔබට තොරතුරු ලැබෙනු ඇත - ඔබට කිසිදා අමතක නොවන - සහ ඔබ බොහෝ කලකට පසුව ඔබ වෙත පැමිණෙන තවත් කෙනෙකුට එය ලබා දෙනු ඇත. සහතිකය තිබියදීත්, ඒ සියල්ල අද්භූත හා ඉතා බියකරු බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. මම කිසිවක් නොකියා නිශ්ශබ්දව වාඩි වී වැඩි වේලාවක් නොතිබූ ඊළඟ අදහස් එතතුරු බලා සිටියෙමි.

"ඔබ දකින්නට යන්නේ අතීතය, ඔබේ ලෝකයේ උපත, දෙව්වරුන්ගේ ආරම්භය සහ ඔබේ මහත් සැලකිල්ල සඳහා අශ්ව රථ අහස පුරා ගිනි දැල්වන්නේ මන්දැයි" යන හඬ දිගටම පැවතුනි .

ගෞරවනීය සර්! මම කැගැසුවා, ඔබ 'බලන්න' යන වචනය භාවිතා කළා, නමුත් මගේ ඇස් ඉවත් කර ඇත, මම අන්ධයි, මට කිසිසේත් පෙනීම නැත.

උද්දීපනය සහ ප්‍රතිසංවිධානය යම් තෘප්තිමත් බව පෙන්නුම් කරන මුමුණුත ලද විස්මයජනක හඬක් එහි විය. "අපි ඔබ ගැන හැම දෙයක්ම දන්නවා, ඔබ කවදාවත් දැන ගන්නවාට වඩා. ඔබේ ඇස් ඉවත් කර ඇත, නමුත් දෘෂ්ටි ස්නායුව තවමත් පවතී. අපගේ විද්‍යාව සමඟ අපට දෘෂ්ටි ස්නායුවට සම්බන්ධ කළ හැකි අතර ඔබට දැකීමට අවශ්‍ය දේ ඔබට පෙනෙනු ඇත.

ඒ කියන්නේ මට සදාකාලිකවම පෙනීම ලැබෙනවා කියන එකද? මම ඇසුවා.

“නැහැ, එහෙම වෙන්නේ නැහැ,” පිළිතුර පැමිණියේය. “අපි ඔබව යම් අරමුණක් සඳහා භාවිතා කරනවා. ඔබට ස්ථිරවම පෙනීම ලබා දීම යනු මේ ලෝකයේ විද්‍යාවට වඩා බොහෝ දුරට පෙර උපකරණයක් සමඟින් ඔබට මේ ලෝකයට මුදා හැරීමට ඉඩ දීමයි. දැන්, ඇති තරම් කතා කරන්න, මම මගේ සහායකයින් කැඳවන්නෙමි.

වැඩි කල් නොගොස් ලෝභමය ලිස්සා යන ශබ්දය සමඟ ගෞරවනීය තට්ටු කිරීමක් සිදුවිය. සංවාදයක් ඇති විය; පැහැදිලිවම පුද්ගලයන් දෙදෙනෙකු ඇතුළුව ඒ ඇත. මගේ ආසනය වලනය වන බවක් දැනුණු අතර මම උඩ පනින්න උත්සාහ කළෙමි. මගේ හිතියට, මම සම්පූර්ණයෙන්ම සංයමයෙන් සිටින බව මට දැනුනි. ඇඟිල්ලක් තරම්වත් මට සෙලවිය නොහැකි විය. ඕනෑම දිශාවකට පහසුවෙන් ලිස්සා යා හැකි මෙම අමුතු ආසනය තුළ පූර්ණ සිහිකල්පනාවෙන් මා වලනය විය. දෝංකාරය මට අමුතු හැඟීම් රාශියක් ලබා දුන් මංපෙත් දිගේ අපි ගමන් කළෙමු. අවසානයේදී ආසනය වෙත තියුණු හැරීමක් පැමිණි අතර වඩාත් කැපී පෙනෙන සුවඳ මගේ වෙවිලන නාස්පුඩු වලට පහර දුන්නේය. අපි මුමුණුන ලද අණක් මත නතර වූ අතර දැන් මගේ කකුල් වලින් සහ උරහිස් යටින් අල්ලා ගත්තේය. පහසුවෙන් මාව කෙළින්ම ඉහළට, පැත්තට සහ පහළට ඔසවා තැබුවා. මම තැතිගැන්ම, හිතිය වඩාත් නිවැරදි වචනය වනු ඇත. වැලමිටට මදක් උඩින් මගේ දකුණු අත වටේ තද පටියක් කියද්දී ඒ හිඟණය තවත් වැඩි වුණා. මගේ අත ඉදිමිලා වගේ දැනෙන තරමට පීඩනය වැඩි වුණා. එවිට මගේ වම් වළලුකරට ඇනීමක් ඇති වූ අතර මා තුළ යමක් ලිස්සා යනවා වැනි අතිශය අසාමාන්ය හැඟීමක් ඇති විය. තවත් විධානයක් ලබා දුන් අතර මගේ විහාරස්ථානවලදී මට අයිස් තැටි දෙකක් දැනුනි. ඇතිත් මී මැස්සෙකු චෝන් කරන ශබ්දයක් ඇති වූ අතර මගේ සිහිය නැති වී යන බවක් මට දැනුනි.

මගේ දර්ශනය පුරා දිප්තිමත් ගිනිදැල් දැල්වීය. කොළ, රතු, දම්, සියලු වර්ණ වල ඉරි. එවිට මම කැගැසුවෙමි; මට දර්ශනයක් නොතිබුණි, එබැවින් මම යක්ෂයින්ගේ දේශයේ සිටිය යුතු අතර ඔවුන් මා වෙනුවෙන් වධ භිංසා සූදානම් කරමින් සිටියහ. වේදනාවේ තියුණු පිහි පහරක්-ඇත්තටම-ඇත්තටම - මගේ හිතිය පහව ගියේය. මම තවත් ගණන් ගත්තේ නැහැ! කටහඬක් මගේම භාෂාවෙන් මට කතා කළා, “බය වෙන්න එපා, අපි ඔයාට රිද්දන්න යන්නේ නැහැ. අපි දැන් ඔබට පෙනෙන පරිදි සකස් කරමින් සිටිමු. දැන් ඔබට පෙනෙන වර්ණය කුමක්ද? ” ඒ නිසා මම රතු දකින විට, කොළ දකින විට සහ අනෙකුත් සියලුම වර්ණ කියද්දී මට මගේ බිය අමතක විය. එවිට මම

විස්මයෙන් කැගැසුවෙමි; මට පෙනෙනවා, නමුත් මට පෙනෙන දේ කොතරම් අමුතුද යත්, මට ඒ කිසිවක් තේරුම් ගැනීමට නොහැකි විය.

නමුත් යමෙක් විස්තර කළ නොහැකි දේ විස්තර කරන්නේ කෙසේද? කෙනෙකුගේ භාෂාවේ සුදුසු වචන නොමැති විට, නඩුවට ගැළපෙන සංකල්ප නොමැති විට, යමෙකු දර්ශනයක් තවත් කෙනෙකුට පින්තාරු කිරීමට උත්සාහ කරන්නේ කෙසේද? මෙන්න අපේ ටිබෙටයේ අපට දෙවියන්ට සහ යක්ෂයින්ට කැප වූ වචන සහ වාක්‍ය බණ්ඩ හොඳින් සපයා ඇත, නමුත් යමෙකු දෙවියන්ගේ හෝ යක්ෂයන්ගේ ක්‍රියා සමඟ කටයුතු කරන විට, කුමක් කළ හැකිද, කුමක් කළ හැකිද, කුමක් කිව හැකිද, කෙසේද යන්න මම නොදනිමි. එක පින්තූරයක් පුළුවන්ද? මට කියන්න පුළුවන් මම දැක්කා කියලා විතරයි. නමුත් මගේ පෙනීම මගේ සිරුර පිහිටි ස්ථානයේ නොතිබූ අතර මගේ පෙනීම සමඟ මට මා දැකගත හැකි විය. එය ඉතාමත් නොසන්සුන් අත්දැකීමක් වූ අතර, මට කිසිදා නැවත කිරීමට අවශ්‍ය නොවන අත්දැකීමක් විය. නමුත් මට මුල සිටම ආරම්භ කිරීමට ඉඩ දෙන්න.

එක කටහඬක් මගෙන් අහලා තිබුණා මම රතු පාට දැක්කම කියන්න, කොළ සහ වෙනත් වර්ණ දැක්කම කියන්න කියලා, ඊට පස්සේ මේ භයානක අත්දැකීම, මේ සුදු, විස්මිත ෆ්ලෑෂ්, මම බලාගෙන ඉන්නවා කියලා මට තේරුණා, ඒ නිසා මා දැන සිටි සෑම දෙයකටම සම්පූර්ණයෙන්ම ආගන්තුක දර්ශනයකදී සුදුසු යැයි පෙනෙන එකම වචනය. මම වැතීර සිටිමි, අඩක් වැතීර සිටිමි, අඩක් වාඩි වී සිටියෙමි, ලෝභමය වේදිකාවක් ලෙස පෙනෙන දෙයකට මුක්කු ගැසී සිටියෙමි. එය එක් හුදකලා කණුවක ආධාරකයක් ලෙස පෙනුන අතර, මුළු උපාංගයම පෙරළෙනු ඇතැයි මම මොහොතකට බිය වූ අතර මම එය සමඟ. සාමාන්‍ය පරිසරය මා කිසිදා නොදැන සිටි පිරිසිදුකමකින් යුක්ත විය. සමහර දිලිසෙන ද්රව්‍යවල බිත්ති, නොකැළැල් විය, ඒවා හරිත පැහැයක්, ඉතා ජ්රසන්න, ඉතා සන්සුන් විය. ඇත්තෙන්ම මගේ ප්‍රමිතීන්ට අනුව ඉතා විශාල කාමරයක් වූ මෙම අමුතු කාමරය ගැන, මට ඔබට පැවසිය නොහැකි විශාල උපකරණ කැබලි තිබුණි, මන්ද ඒවායේ අමුතූකම ඔබට කිසිදු ආකාරයකින් ප්‍රකාශ කළ හැකි වචන නොමැති බැවිනි.

නමුත් එම කාමරයේ සිටි මිනිසුන් - ආහ්, එය මට පුදුමාකාර කම්පනයක් ඇති කළේය, එය මට කම්පනයක් ඇති කළේය, එය මාව කෝපයට පත් කර කැගැසීමට පාහේ ඉඩ දුන්නේය, එවිට මම සිතුවෙමි, මෙය ඔවුන් විසින් කරන ලද මෙම කෘතිම දර්ශනයේ යම් උපක්‍රමයක් නිසා ඇති වූ විකෘතියක් පමණක් විය හැකිය. මට දීලා තිබුණා-නෑ, ණයට දුන්නා. කිසියම් යන්ත්‍රයක් අසල

මිනිසෙක් සිටගෙන සිටියේය. ඔහු අපේ ලොකුම ප්‍රොක්ටර්ට වඩා දෙගුණයක් උස බව මම විනිශ්චය කළෙමි. ඔහු අඩි දාහතරක් පමණ උසැති බවත්, බිත්තරයක කුඩා කෙලවරක් මෙන් ඉහළට නැහැණු, ඉතාමත් අසාමාන්‍ය කේතුකාකාර හිසක් තිබූ බවත් මම පැවසිය යුතුයි. ඔහු සම්පූර්ණයෙන්ම හිසකෙස් නැති වූ අතර ඔහු අතිමහත් විය. ඔහු යම් ආකාරයක කොළ පැහැති වස්ත්‍රයකින් සැරසී සිටින බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි - ඒවා සියල්ලම කොළ පැහැති රෙද්දකින් ආවරණය කර ඇත, මාර්ගයෙන් - එය ඔහුගේ බෙල්ලේ සිට වළලුකර දක්වා ළඟා වූ අතර, අසාමාන්‍ය සිතුවිල්ලෙන්, මැණික් කටුව දක්වා දැන් ආවරණය කළේය. ඒ අත් දෙක දිහා බලලා ඒවට උඩින් සමක් තියෙනවා කියලා දැක්කම මම බය වුණා. මම එකින් එක බලා සිටින විට, ඔවුන් සියලු දෙනාගේ අත්වල මෙම අමුතු ආලේපනය ඇති අතර, එහි ආගමික වැදගත්කම කුමක් විය හැකිදැයි මම කල්පනා කළෙමි, නැතහොත් මා අපවිත්‍ර යැයි ඔවුන් සිතුවාද ඔවුන් මගෙන් යමක් අල්ලා ගත හැකිද?

මගේ බැල්ම මේ යෝධයා වෙතින් ඉබාගානේ ගියේය; ඔවුන්ගේ සමෝච්ඡය අනුව මම ගැහැණු බව විනිශ්චය කළ යුතු දෙදෙනෙක් සිටියහ. එකක් ඉතා අඳුරු වූ අතර එකක් ඉතා සැහැල්ලු ය. එක් අයෙකුට කිනිතුල් හිසකෙස් වර්ගයක් තිබූ අතර අනෙකාට තිබුණේ කෙලින් සුදු කෙස් වර්ගයකි. නමුත් මම කිසි විටෙකත් කාන්තාවන් සම්බන්ධයෙන් අත්දැකීම් ලබා නොමැති අතර, එය අප සාකච්ඡා නොකළ යුතු විෂයයක් වන අතර එය ඔබ උනන්දු නොවිය යුතුය.

ගැහැණු සතුන් දෙදෙනා මා දෙස බලා සිටි අතර එක් අයෙක් මා තවමත් නොබැලූ දිශාවට අත ගෙන ගියේය. එහිදී මම ඉතා අසාමාන්‍ය දෙයක් දුටුවෙමි, වාමනයෙක්, නෝමයෙක්, ඉතා කුඩා ශරීරයක්, අවුරුදු පහක දරුවෙකුගේ ශරීරයක්, මට සිතුණා. නමුත් හිස, අහි, හිස අතිමහත්ය, විශාල හිස් කබලක්, හිසකෙස් නැති, ද, මේ මත කොතැනකවත් හිසකෙස් හෝඩුවාවක් නොතිබුණි. නිකට කුඩා වූ අතර ඇත්ත වශයෙන්ම ඉතා කුඩා වූ අතර මුඛය අපට මෙන් කටක් නොවූ නමුත් ත්‍රිකෝණාකාර විවරයක් මෙන් පෙනෙන්නට තිබුණි. නඟය සුළු විය, කඳු වැටියක් තරම් ප්‍රෂ්ණයක් නොවිය. මෙය පැහැදිලිවම වැදගත්ම පුද්ගලයා විය, මන්ද අනෙක් අය ඔහුගේ දිශාව දෙස එතරම් ගෞරවයෙන් බැලූ බැවිනි.

ඒත් මේ ගැණු කෙනා ආයෙන් අත සෙලෙව්වා, මම කලින් දැකලා නැති කෙනෙක්ගෙ කටහඬක් මගේ භාෂාවෙන් කතා කළා, "ඉස්සරහට බලන්න, ඔයාට ජේනවද?" ඒ සමඟම කථිකයා මගේ දෘෂ්ඨි පරාසයට පැමිණියා, ඔහු

වඩාත්ම සාමාන්‍ය බව පෙනුණි, ඔහු පෙනෙන්නට තිබුණි - හොඳයි, මම කිව යුතුයි, ඇඳ පැළඳ සිටින ඔහුට වෙළෙන්දෙකු ලෙස, සමහර විට ඉන්දියානු වෙළෙන්දෙකු ලෙස පෙනී සිටිය හැකිය, එබැවින් ඔහු කෙතරම් සාමාන්‍ය දැයි ඔබ දන්නවා. එය. ඔහු ඉදිරියට ගොස් ඉතා දිලිසෙන ද්‍රව්‍යයක් පෙන්වීය. මම එය දෙස බැලුවෙමි, අවම වශයෙන් මම එසේ කළෙමි යැයි සිතමි, නමුත් මගේ පෙනීම මගේ ශරීරයෙන් පිටත විය. මට ඇස් තිබුණේ නැහැ, ඉතින් ඔවුන් මට පෙනෙන දේ කොහෙද දැමීමේ? එවිට මම දුටුවෙමි, මම මෙම අමුතු ලෝහ බංකුවට සවි කර ඇති කුඩා වේදිකාවක, මම පෙට්ටියක ස්වරූපයක් දුටුවෙමි. ඉදිරියෙන් ඇති දෙය, දිලිසෙන දෙය, යම් ආකාරයක පරාවර්තකයක් බව මට සිතූණු විට, එය මා දකින දෙය නම්, එය දකින්නේ කෙසේද යන්න ගැන මම කල්පනා කළෙමි. සාමාන්‍ය මිනිසා එම පරාවර්තකය මඳක් එහා මෙහා කර, එහි කෝණය හෝ ඇලය වෙනස් කළේය, පසුව මම වේදිකාව මත වැතිර සිටිනු දුටු නිසා මම බියෙන් හා කම්පනයෙන් කැගැසුවෙමි. මගේ ඇස් මගෙන් ඉවතට ගන්න කලින් මම මාවම දැක්කා. මම චතුර අද්දරට ගොස් බිමට යන විට සන්සුන් දිය පහරේ මගේ ප්‍රතිබිම්බය දැක ඇති අතර මට මා හඳුනා ගත හැකි විය. නමුත් මෙන්න, මෙම පරාවර්තන පෘෂ්ඨයේ, මම දුටුවේ මරණයට ආසන්නව සිටින සිරුරේ සිරුරක්. අතක් වටා පටියක් ද වළලුකර වටා පටියක් ද විය. ඒ බැන්නි වලින් මම නොදැකපු තැනට අමුතු ටියුබ් ආවා. නමුත් නාස්පුඩුවකින් බටයක් තෙරා ආ අතර එය මා අසල ලෝහ පොල්ලක බැඳ තිබූ විනිවිද පෙනෙන බෝතලයකට ගියේය.

නමුත් හිස, හිස! මට මතක නැති තරම් සහ සන්සුන්ව සිටීමට නොහැකි බව. තළලට මඳක් ඉහළින් හිසේ සිට, එම තෙරා එන නූල් මෙන් පෙනෙන ලෝහ කැබලි ගණනාවක් තෙරා ගියේය. නූල් ප්‍රධාන වශයෙන් මා අසල ඇති කුඩා ලෝහ වේදිකාවේ මා දුටු පෙට්ටියට යොමු විය. එය මගේ දෘෂ්ටි ස්නායුවේ දිගුවක් එම කළු පෙට්ටිය වෙත යන බව මම සිතුවෙමි, නමුත් මම වැඩි වැඩියෙන් බියෙන් බලා, මගෙන් දේවල් ඉරා දැමීමට ගියෙමි, මට තවමත් සෙලවිය නොහැක, මට කිසිසේත් සෙලවිය නොහැක, ඇඟිල්ල. මට එතනම වැතිරී මට සිදුවන මේ අමුතු දෙය දෙස බලා සිටිය හැකිය.

සාමාන්‍ය පෙනුමැති මිනිසා කළු පෙට්ටිය දෙසට අත දිගු කළ අතර, මට චලනය කිරීමට හැකි වූයේ නම්, මම දරුණු ලෙස වෙච්ඡන්නට ඉඩ තිබුණි. මට හිතූනා එයා මගේ ඇස් දෙකට ඇඟිලි ගහනවා කියලා, මිත්‍යාව ගොඩක් සම්පූර්ණයි, ඒත් ඒ වෙනුවට එයා පෙට්ටිය ටිකක් එහාට මෙහාට කරලා මට වෙනස් දර්ශනයක් ආවා. මම විවේක ගත් වේදිකාවේ පිටුපස මට පෙනුණි,

මට එහි තවත් පුද්ගලයින් දෙදෙනෙකු දැකගත හැකි විය. ඔවුන් තරමක් සාමාන්‍ය පෙනුමක්; එකක් සුදු, අනෙක කහ, මොන්ගෝලියානු ජාතිකයෙකු මෙන් කහ විය. ඔවුන් මා දෙස බලා සිටියා පමණි, ඇහැක් නොගසා, මා ගැන කිසිදු සැලකිල්ලක් නොදක්වයි. ඔවුන් මුළු සිද්ධියම තරමක් කම්මැලි වූ බවක් පෙනෙන්නට තිබූ අතර, ඔවුන් මගේ ස්ථානයේ සිටියා නම් ඔවුන් නිසැකවම කම්මැලි නොවනු ඇතැයි මම සිතුවෙමි. කටහඬ නැවත කතා කරමින්, “හොඳයි, මෙය කෙටි කාලයකින් ඔබේ දර්ශනයයි. මෙම ටියුබ් ඔබව පෝෂණය කරනු ඇත, ඔබව ඉවතට ගෙන වෙනත් කාර්යයන් සඳහා සහභාගී වන වෙනත් නල තිබේ. දැනට ඔබට වලනය වීමට නොහැකි වනු ඇත, මන්ද අපි ඔබට වලනය කිරීමට අවසර දුන්නොත්, ඔබ වියරුවෙන්, ඔබටම තුවාල කර ගත හැකි යැයි අපි බිය වෙමු. ඔබේම ආරක්ෂාව සඳහා ඔබ නිශ්චල වේ. නමුත් බිය නොවන්න, ඔබට කිසිදු අයහපතක් සිදු නොවනු ඇත. අපි අවසන් වූ පසු, ඔබේ සෞඛ්‍යය වැඩි දියුණු වීමත් සමඟ ඔබව ටිබෙටයේ වෙනත් ප්‍රදේශයකට ආපසු ගෙන යනු ඇති අතර, තවමත් ඔබට ඇස් නොමැති වීම හැර ඔබ සාමාන්‍ය තත්ත්වයට පත්වනු ඇත. ඔබට මෙම කළු පෙට්ටිය රැගෙන යාමට නොහැකි බව ඔබට වැටහෙනු ඇත. ඔහු මගේ දෙසට මද සිතහවක් පෑ අතර, මගේ දෘෂ්ඨි පරාසයෙන් පිටුපසට ගියේය.

මිනිසුන් විවිධ දේ පරීක්ෂා කරමින් එහා මෙහා ගියහ. හොඳම වීදුරුවලින් ආවරණය වූ කුඩා ජනේල වැනි අමුතු වෘත්තාකාර දේවල් ගණනාවක් එහි විය. නමුත් වීදුරුවට පිටුපසින් යම් යම් අමුතු සලකුණු වලනය වූ හෝ යොමු කරන ලද කුඩා දර්ශකයක් හැර වැදගත් කිසිවක් නොමැති බව පෙනෙන්නට තිබුණි. ඒ සියල්ල මට කිසිවක් අදහස් කළේ නැත. මම එය දෙස බැලුවෙමි, නමුත් එය මගේ අවබෝධයෙන් ඔබ්බට ගිය නිසා මම එම සම්බන්ධය මගේ අවබෝධයෙන් ඔබ්බට ගිය දෙයක් ලෙස බැහැර කළෙමි.

කාලය ගෙවී ගිය අතර, මම එහි වැතිර සිටියේ ප්‍රබෝධයක් හෝ වෙහෙසක් දැනෙන්නේ නැත, නමුත් හැඟීමකින් තොරව පාහේ එකතැන පල්වෙන තත්ත්වයක ය. ඒකාන්තයෙන් මම දුක් නොවිඳිමි, ඒකාන්තයෙන් මම දැන් එතරම් කනස්සල්ලට පත් නොවෙමි. මගේ සිරුරේ රසායන විද්‍යාවේ සියුම් වෙනසක් මට දැනුණු බව පෙනුණු අතර, පසුව මෙම කළු පෙට්ටියේ දර්ශනයේ මායිමේදී එක් පුද්ගලයෙකු ලෝහ රාමුවකට සවි කර ඇති වීදුරු නල රාශියකින් පැමිණි විවිධ තෙරා ඇති බව මම දුටුවෙමි. පුද්ගලයා මෙම තෙරා යාමත් සමඟ කුඩා වීදුරු ජනේල පිටුපස ඇති කුඩා දේවල් විවිධ ඉහිලබා දුන්නේය. මම වාමනයෙකු ලෙස සැලකූ, නමුත් එය භාරව සිටි කුඩාම

මිනිසා යමක් කීවේය. ඊට පස්සේ මගේ දර්ශන පරාසයට ආවේ මගේම භාෂාවෙන් මට කතා කරපු කෙනා, මට කිව්වා දැන් ඔවුන් මාව ටික වේලාවකට නිදාගන්නවා, එවිට මම ප්‍රබෝධමත් වෙන්න, මට පෝෂණය සහ නින්ද ලැබුණු විට ඔවුන් පෙන්වයි. ඔවුන් මට පෙන්විය යුතු වූයේ කුමක්ද?

යන්නම් ඔහු කතා කර අවසන් වූ විට මගේ සිහිය ආයෙන් නිවී ගියා සේය. ඇත්තෙන්ම එය එසේ බව පසුව මට සොයා ගැනීමට සිදු විය. ඔවුන් සතුට ඤාණික හා භානිකර නොවන සිහිසුන් භාවයක් ඇඟිල්ලක් එබීමේදී ඇති කළ හැකි උපකරණයක් තිබුණි.

මම කොපමණ වේලාවක් නිදා සිටියාද, නැතහොත් සිහිසුන්ව සිටියාද, මට දැන ගැනීමට ක්‍රමයක් නැත, එය පැයක් හෝ දවසක් ගත වන්නට ඇත. මගේ අවදිවීම මගේ නින්ද මෙන් ක්ෂණික විය. එක් මොහොතක මම සිහිසුන්ව සිටියෙමි, ඊළඟ මොහොතේ මම අවදිව සිටියෙමි. මගේ බලවත් කණගාටුවට මගේ අලුත් පෙනීම ක්‍රියාත්මක නොවීම. මම ඉස්සර වගේම අත්බඩ. අමුතු හඬවල් මගේ කන්වලට පහර දුන්නා, ලෝභයට එරෙහිව ලෝභ සෝෂාව, විදුරු තුණ්ඩය, පසුව වේගයෙන් අඩිපාර අඩු විය. ස්ලයිඩින්, ලෝභමය ශබ්දයක් පැමිණි අතර සියල්ල සුළු මොහොතකට නිහඩ විය. මගේ ජීවිතයට මෙතරම් කැළඹීමක් ඇති කළ අමුතු සිදුවීම් ගැන විස්මයට පත්වෙමින් මම එහි වැතිර සිටියෙමි. වකිතය සහ කනස්සල්ල මා තුළ දැඩි ලෙස පැතිර යද්දී, බාධාවක් ඇති විය.

ක්ලැකට් අඩිපාර, කෙටි සහ ස්ටැකැටෝ, මට ඇසෙන්නට විය. ඔවුන්ගෙන් කට්ටල දෙකක් ඇත කෙදිරිලි හඬක් සමඟිනි. ශබ්දය වැඩි වී මගේ කාමරයට හැරුනි. නැවතත් ලෝභමය ලිස්සා යාම සහ ගැහැණු සතුන් දෙදෙනා, ඔවුන් එසේ විය යුතු යැයි මම තීරණය කළ නිසා, තවමත් ඔවුන්ගේ අධික ස්නායු ස්වරයෙන් කතා කරමින් මා දෙසට පැමිණියහ - දෙකම එකවර කතා කරයි, නැතහොත් එය මට පෙනුණි. ඔවුන් මගේ දෙපැත්තෙන් එකක් නැවැත්තුවා, පසුව භීෂණයේ හීනිය, ඔවුන් මගේ හුදකලා ආවරණය ඉවත් කළා. ඒ ගැන මට කරන්න දෙයක් තිබුණේ නැහැ. බල රහිත, නොසෙල්වී මම මේ ගැහැණු සතුන්ගේ අනුකම්පාවෙන් එහි වැතිර සිටියෙමි. නිරුවතින්, නිරුවතින් මම ඉපදුණු දවස මෙන්. මෙම නාදුන්න කාන්තාවන්ගේ බැල්ම ඉදිරියේ නිරුවත්. මම, ස්ත්‍රීන් ගැන කිසිවක් නොදන්නා, (මට නිදහසේ පාපොච්චාරණය කිරීමට ඉඩ දෙන්න) කාන්තාවන්ට බිය වූ හිඤ්ඤාවක්.”

මහලු භාමුදුරුවෝ නැවතුණා. තරුණ හික්සුව බියෙන් ඔහු දෙස බලා සිටියේ එවැනි සිදුවීමක ඇති බිහිසුණු අගෞරවය ගැන සිතමිනි. අසපුවගේ

නළල මත දහදිය පටලයක් තද වූ සම මත වැසී ගියේ ඔහු එම භයානක කාලය නැවත පණ ගන්වමිනි. වෙවුලන දැතින් ඔහු වතුර ඇති තම පාත්‍රය වෙත අත දිගු කළේය. උගුරු කිහිපයක් ගත් ඔහු පාත්‍රය පරිස්සමින් ඔහු අසලින් තැබුවේය.

“නමුත් තරකම දෙය නම් අනුගමනය කිරීමයි, ඔහු දෙගිඩියාවෙන් පසුබට විය, තරුණ ගැහැණු ළමයින් මාව මගේ පැත්තට පෙරළා මගේ ශරීරයේ සඳහන් කළ නොහැකි කොටසකට බටයක් බලහත්කාරයෙන් තල්ලු කළහ. දියරයක් මට ඇතුළු වූ අතර මම පුපුරා යන බව මට දැනුනි. ඊට පස්සේ, කිසිම උත්සවයක් නැතිව මාව උස්සලා, මගේ නෙදර් ප්‍රදේශයට පහළින් ඉතා සිතල භාජනයක් තැබුවා. එම කාන්තාවන් ඉදිරියේ ඊළඟට සිදු වූ දේ විස්තර කිරීමෙන් මම නිහතමානීව වැළකී සිටිය යුතුය. නමුත් එය ආරම්භයක් පමණි; ඔවුන් මගේ නිරුවත් සිරුර මුළුමනින් සෝදා පිරිමි සිරුරේ රහස්‍ය කොටස් ගැන ඉතාම නිර්ලජ්ජිත බවක් පෙන්වූහ. මම මුළුමනින් උණුසුම් වූ අතර උපරිම වියාකූලත්වයකින් වැසී ගියෙමි. තියුණු ලෝහ කුරු මා තුළට තල්ලු කර, මගේ නාස්පුඩු වලින් බටය උදුරා ගත් අතර, නැවුම් එකක් දල වශයෙන් බලහත්කාරයෙන් ඇතුලට ගෙන ගියේය, පසුව මගේ බෙල්ලේ සිට මගේ පාද යටට රෙද්දක් ඇන්දේය. තවමත් ඒවා නිම වී නැත; මගේ හිස් කබලේ වේදනාකාරී ඉරිමක් ඇති වූ අතර ඉතා ඇලෙන සුළු, කුපිත කරවන ද්‍රව්‍යයක් කපරාරු කිරීමට පෙර පැහැදිලි කළ නොහැකි බොහෝ දේ සිදු විය. ඒ හැම වෙලාවෙම තරුණ ගැහැණු ළමයි කතා කර කර හිනා වුණේ යක්කු මොලේ භොරකම් කළා වගේ.

බොහෝ වෙලාවකට පසු නැවතත් ලෝභමය ලිස්සන ලද අතර බරින් යුත් අඩිපාර ළං වූ අතර ගැහැණු සතුන්ගේ කතා බහ නතර විය. මගේම භාෂාවෙන් කටහඬ මට ආචාර කළා, “හා දැන් ඔයාට කොහොමද?”

භයානකයි! මම හැඟීමෙන් පිළිතුරු දුනිමි. ඔබේ ගැහැනුන් මාව නිරුවත් කර මගේ ශරීරය අපයෝජනයට ලක් කළේ කම්පනයට පත්වන ආකාරයටයි.

ඔහු මගේ ප්‍රකාශවලින් දැඩි විනෝදයක් ලබා ගත් බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. ඇත්ත වශයෙන්ම, තරමක් අවංක වීමට, ඔහු සිතහවෙන් හුව කළ අතර එය මගේ හැඟීම් සන්සුන් කිරීමට කිසිවක් නොකළේය.

“අපට ඔබව සෝදා ගැනීමට සිදු විය, ඔබේ ශරීරය අපද්‍රව්‍ය වලින් පිරිසිදු කිරීමට අපට සිදු වූ අතර ඔබට එම ක්‍රමයටම පෝෂණය කිරීමට අපට සිදු විය. එවිට විවිධ නල සහ විදුලි සම්බන්ධතා විෂබීජහරණය කළ ඒවා සමඟ ජ්රනිස්ථාපනය කිරීමට සිදු විය. ඔබේ හිස් කබලේ ඇති කැපුම පරික්ෂා කර

නැවත ඇදුම් ඇදිය යුතු විය. ඔබ මෙතැනින් යන විට එහි ඇත්තේ සිහින් කැළැල් පමණි. ” ”

මහලු භාමුදුරුවෝ තරුණ භාමුදුරුවෝ දිහාට ඉස්සරහට නැමුණා. "බලන්න" ඔහු කීව්වා, "මෙන්න මගේ හිස මත කැළැල් පහක් තියෙනවා." තරුණ භික්ෂුව දෙපයින් නැගිට ආරාමයාගේ හිස් කබල දෙස දැඩි උනන්දුවකින් බලා සිටියේය. ඔව්, එක එක සලකුණු තිබුණේ අහල් දෙකක් පමණ දිග, සෑම එකක්ම තවමත් මළ-සුදු අවපාතයක් ලෙස පෙන්වයි. ගැහැණු සතුන් අතින් මෙවන් අත්දැකීමකට මුහුණ දීමට සිදුවීම කෙතරම් බියජනකදැයි තරුණයා සිතුවේය. කැමැත්තෙන් තොරව ඔහු වෙවිලන අතර, පිටුපසින් එල්ල වන ජරභාරයකට බියෙන් මෙන් හදිසියේම වාඩි විය!

අසපුව තවදුරටත්, "එවැනි සහතිකයකින් මා කම්පා නොවී, ඒ වෙනුවට මම ඇසුවෙමි, නමුත් කාන්තාවන් විසින් මට මෙතරම් අතවර කළේ ඇයි? එවැනි ප්‍රතිකාර අත්‍යවශ්‍ය නම් පිරිමින් නැද්ද?

මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා, මම ඔහුව සැලකූ නිසා, නැවත සිනාසෙමින්, පිළිතුරු දුන්නේ, "මගේ ආදරණීය මිනිසා, ඔව්වර මෝඩ ලෙස විවක්ෂණ නොවන්න. ඔබේ නිරුවත් ශරීරය - ඔවුන්ට කිසිවක් අදහස් කළේ නැත. මෙහෙ අපි හැමෝම ඩියුටි නැති වෙලාවට ගොඩක් වෙලාවට යන්නේ හෙළවෙන්. ශරීරය පරම මාලිගාව වන අතර එය පිරිසිදු ය. පෘථග්ජන අයට නුවණැති සිතිවිලි ඇත. ඔබ වෙත පැමිණෙන කාන්තාවන් සම්බන්ධයෙන් ගත් කල , එය ඔවුන්ගේ රාජකාරිය විය, ඔවුන් හෙදියන් වන අතර එවැනි වැඩ සඳහා පුහුණු කර ඇත.

නමුත් මට වලනය කළ නොහැක්කේ ඇයි? මම ඇහුවා, ඇයි මට බලන්න අවසර තැත්තේ? මෙය වධහිංසාවකි!

"ඔබට වලනය කළ නොහැක, මන්ද ඔබ ඉලෙක්ට්‍රෝඩ ඉවතට ගෙන ඔබටම තුවාල විය හැකි බැවිනි. නැතහොත් ඔබට අපගේ උපකරණවලට හානි කළ හැකිය. අපි ඔබට නැවත පෙනීම පුරුදු වීමට ඉඩ නොදෙන්නේ ඔබ මෙතැනින් පිටව ගිය විට ඔබ නැවත වරක් අන්ධ වන අතර ඔබ මෙහි පෙනීම භාවිතා කරන තරමට ඔබට අන්ධයන්ට වර්ධනය වන ඉන්ද්‍රියයන්, ස්පර්ශ ඉන්ද්‍රියයන් අමතක වන බැවිනි. ඔබ යන තුරු අපි ඔබට පෙනීම ලබා දුන්නොත් එය වධයකි, මන්ද එවිට ඔබ අසරණ වනු ඇත. ඔබ මෙහි පැමිණ සිටින්නේ ඔබේ සතුටට නොව, ඇසීමට හා දැකීමට සහ ඒ දැනුම ඔබෙන් ලබා ගන්නා තවත් කෙනෙකුට දැනීමේ ගබඩාවක් වීමටයි. සාමාන්‍යයෙන් මෙම දැනුම ලියැවෙනු ඇත, නමුත් එම ' පූජනීය ග්‍රන්ථය හෝ ලේඛන ' සෝෂා

වලින් තවත් එකක් ආරම්භ කිරීමට අපි බිය වෙමු. ඔබ අවශෝෂණය කර පසුව ලබා දෙන දැනුමෙන් මෙය ලියා ඇත. මේ අතර, ඔබ මෙහි සිටින්නේ අපගේ අරමුණ සඳහා මිස ඔබේ අරමුණ සඳහා නොවන බව මනක තබා ගන්න. ”

ගුහාව තුළ සියල්ල නිශ්චල විය; මහලු ආරාමය ප්‍රකාශ කිරීමට පෙර විරාමයක් තැබීය, “මට නැවතීමට ඉඩ දෙන්න. මට ටිකක් විවේක ගත යුතුයි. ඔබ ජලය ඇද ගුහාව පිරිසිදු කළ යුතුය. බාර්ලි කුඩු කළ යුතුයි.”

“පින්වත් මහණෙනි, මම මුලින්ම ඔබ වහන්සේගේ අභ්‍යන්තර ගුහාව පිරිසිදු කරන්නද?” තරුණ භාමුදුරුවෝ ඇහුවා.

“නැ, මම විවේක ගත් පසු මම එය කරන්නම්, නමුත් ඔබ මට අමතර වැලි ගෙනවිත් මෙහි තබන්න.” ඔහු එක් ගල් බිත්තියක කුඩා අවපාතයක නිකරුණේ ගැරහුවේය. “අවුරුදු අසූවකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ හැර වෙන කිසිවක් අනුභව කිරීමෙන් පසු, මට අවශ්‍ය නැති තැනකට යාමට පෙර වෙනත් කැමක් එක් වරක්වත් රස බැලීමට මට අමුතු ආශාවක් දැනේ” ඔහු තරමක් ආශාවෙන් පැවසීය. ඔහු තම සුදු මහලු හිස සොලවමින්, “සමහරවිට විවිධ ආහාරවල කම්පනය මා මරා දමනු ඇත.” ඒ සමඟම ඔහු කුඩා හික්ෂුව ඇතුළු නොවූ ගුහාවේ තම පෞද්ගලික අංශයට ඇවිද ගියේය.

තරුණ හික්ෂුව ගුහාවට ඇතුළු වන ස්ථානයේ සිට තරබාරු අත්තක් ගෙනැවිත්, ගුහාවේ බලපෑමට ලක් වූ තට්ටුව ලිහිල් කිරීමට දැඩි ලෙස සූදානම් විය. දැඩි වූ පෘෂ්ඨය ඉවත් කර, ඔහු මුළු ස්කන්ධයම එළිමහනට අතුගා දැමූ අතර, ඉවතලන ද්රවය සමඟ දොරටුවට බාධා නොවන පරිදි එය හොඳින් විසිරී ගියේය. ඔහු වෙහෙසට පත්ව වැව අද්දර සිට ගුහාව දක්වා නැවත නැවතත් දඟලමින්, තම උඩුකුරු සිවුරෙන් ඔසවන්නට හැකි තරම් වැලි රැගෙන ගියේය. පරිස්සමෙන් ඔහු නැවුම් වැලි බිම අතුරා එය බිමට තැබුවේය. වෙරළට තවත් චාරිකා භයක් ගිය අතර ඔහු පැරණි භාමුදුරුවන්ට ජරමාණවත් තරම් වැලි තිබිණි.

ගුහාවේ අභ්‍යන්තර කෙළවරේ සිනිඳු මුදුන් පාෂාණයක් තිබූ අතර එය වසර ගණනාවකට පෙර නිර්මාණය වූ ජලයෙන් වැසී ගිය අවපාතයක් විය. මානසික අවපීඩනයට ඔහු බාර්ලි මිටක් දෙකක් දැමීය. ඒ අසල ඇති බර, වටකුරු ගල් ඒ සඳහා තබා ඇති පැහැදිලි මෙවලම විය. එය තරමක් ආයාසයෙන් මතුකරගත් තරුණ හික්ෂුව කල්පනා කළේ අන්ධ හා හිඟකමෙන් දුර්වල වූ පැරැණි මිනිසකුට එය කළමනා කරන්නේ කෙසේදැයි කියාය. නමුත් බාර්ලි-දැනටමත් බැදපු-ඇඹරීමට සිදු විය. ගිගුරුම් හඬකින් ගල පහළට ගෙන ආ ඔහු තවත් පහරක් සඳහා ගල එසවීමට පෙර එය අඩක් කරකවා ආපසු ලබා

දුන්නේය. ඒකාකාරී ලෙස ඔහු බාර්ලි ගසමින්, ධාන්‍ය හොඳින් තලා දැමීම සඳහා ගල කරකවමින්, කුඩු කළ පිටි ඉවතට ගෙන තවත් ධාන්‍ය ප්‍රතිස්ථාපනය කරමින් ඉදිරියට ගියේය. THUD! THUD! THUD! අන්තිමේදී, අත් සහ පිටුපස වේදනාව සමඟ, ඔහු ජර්මාණයෙන් සැඟීමකට පත් විය. ඇලුණු ධාන්‍ය ඉවත් කිරීම සඳහා ගල සහ ගල් වැලි වලින් පිස දැමූ ඔහු, ඒ සඳහා තබා ඇති පැරණි පෙට්ටියට බිම් ද්‍රව්‍ය පරිස්සමින් දමා, වෙහෙස මහන්සි වී ගුහාවේ දොරකඩට ගියේය.

සවස් යාමයේ හිරු තවමත් උණුසුම් ලෙස බබළයි. තරුණ භාමුදුරුවෝ ගලක් උඩ වැතිරිලා නිකම්ම නිකම්ම තම ත්ස්පාව දබර ඇඟිල්ලෙන් කලවම් කළා. අත්තක් මත කුඩා කුරුල්ලෙක් වාඩි වී, එක් පැත්තකට ගොස්, කම්මුල් විශ්වාසයෙන් සියල්ල දෙස බලා සිටියේය. විලෙහි නිසල ජලයෙන් විශාල මාළුවෙක් පහත් පියාසර කරන කෘතියෙකු අල්ලා ගැනීමට සාර්ථක උත්සාහයක යෙදී සිටියේය. ඒ අසල ගසක් පාමුල මීයන් කිහිප දෙනෙක් තරුණ භික්ෂුව සිටින බව නොසලකමින් කාර්යබහුලව වළවල් සොයමින් සිටියහ. වලාකුළකින් හිරු කිරණවල උණුසුම වැසී ගිය අතර තරුණයා හදිසි ශීතලෙන් වෙවිලන්නට විය. ඔහු තම පාදවලට පැන තම පාත්‍රය පිරිසිදු කර වැලි වලින් ඔප දැමීය. කුරුල්ලා කලබලයෙන් කිවිබිවී ගා පියාඹා ගිය අතර මීයන් ගස් කඳ වටා දිව ගොස් දිප්තිමත් හා පබළු ඇසකින් සිදුවීම් දෙස බලා සිටියේය. තම සිවුර ඉදිරිපස පාත්‍රය පුරවාගත් තරුණ භික්ෂුව ලෙන වෙත වේගයෙන් වැඩිය.

ගුහාව තුළ, මහලු ආරාමය වාඩි වී සිටියේය, තවදුරටත් කෙළින් නොවී, බිත්තියකට පිටුපසින් සිටියේය. "පසුගිය අවුරුදු හැටක කාලය තුළ සහ ඊට වැඩි කාලයක් තුළ මා වෙනුවෙන් ගින්නක් සුදානම් කර ගැනීමට මට නොහැකි වූ නිසා මම නැවත වරක් ගින්නක උණුසුම මා වෙත විඳීමට කැමතියි," ඔහු පැවසීය. ඔබ මට එකක් පත්තු කර අපි ගුහා මුඛයෙන් වාඩි වෙමුද?"

“අනිවාර්යෙන්ම, ඔබ සතුව ගල්කටස් හෝ ටින්ඩර් තිබේද?” තරුණ භික්ෂුව පිළිතුරු දුන්නේය.

“නැහැ, මගේ පාත්‍රය, යථා පෙට්ටිය සහ මගේ සිවුරු දෙක හැර වෙන කිසිවක් මා ළඟ නැහැ. මට ඇතිරිල්ලක්වත් නැහැ.” ඉතින් තරුණ භාමුදුරුවෝ තමන්ගේම ඉරිව්ව බිලැන්කට්ටුවක් වැඩිහිටි මිනිහගේ උරහිසේ තියල එළිමහනට ගියා.

ගුහාවේ සිට මඳක් දුරින් පැරණි ගල් ඇල්ලක් සුන්බුන් වලින් බිම වැසී ගොස් තිබුණි. මෙහිදී තරුණ භාමුදුරුවෝ ඉතා පරිස්සමින් තම අත්ලෙහි සවිකර ඇති වටකුරු ගල් කැට දෙකක් තෝරා ගත්හ. පර්යේෂණාත්මකව ඔහු සිරිම වලිතයකින් ඒවාට පහර දුන් අතර පළමු උත්සාහයේදී තුනී ගිනි පුපුරක් ලබා ගැනීමට සතුටු විය. ඔහුගේ සිවුරේ ඉදිරිපස ගල්කටස් දෙක තබා ඔහු බොහෝ කලකට පෙර පැහැදිලිවම අකුණු සැර වැදී මිය ගිය මළ හා හිස් ගසක් වෙත ගියේය. කුහර අභ්‍යන්තරයේ ඔහු සෝදිසි කර සිරිමට ලක් කළ අතර අවසානයේදී කුණු වූ සහ කුඩු වූ සුදු අස්ථි වියළි ලී අතලොස්සක් ඉරා දැමීය. ඔහු එය පරිස්සමින් තම සළුව ඇතුළට දමා ගස වටා විසිරී තිබූ වියළි හා බිඳෙන සුළු අතු තෝරා ගත්තේය. ලාඛන් ඔහුගේ ශක්තිය දැඩි ලෙස බදු වූ නිසා, ඔහු ගුහාව වෙත ආපසු සෙමින් ගමන් කළ අතර, පසුව ගුහාව දුමෙන් පිරී නොයන ලෙස, පවතින සුළඟින් ඉවතට පිවිසුම් දොරටුවේ පිටත පැත්තට ස්තූතිවන්ත විය.

වැලි සහිත පසෙහි නොගැඹුරු අවපාතයක් උදුරා ගත් ඔහු තමා අසල ඇති ගල් කැට දෙක සහ දිගට කඩා දැමූ වියළි කුරු සමඟ ඔහු මුලින්ම කුඩා අතු කුරුසයක් තබා කුණු වූ ලීවලින් ඒවා ආවරණය කළේය. පිටිවල අනුකූලතාවයට පාහේ අඩු විය. ඔහු දරුණු ලෙස නැමී, ගල්කටස් දෙක බැගින් අල්ලාගෙන, දුප්පත් කුඩා පුළුඟ දහරාව ටින්ඩර් දර තුළට බැසීමට හැකි වන පරිදි දෙපැත්තට පහර දුන්නේය. ඔහු නැවත නැවතත් උත්සාහ කළේ අවසානයේ ගිනිදැල් අංශුවක් දිස්වන තුරුය. ඔහුගේ පසුව බිම ඇති වන පරිදි පහත් වූ ඔහු, පරිස්සමෙන් - අතේ ඉතා පරිස්සමින් - වටිනා ගිනි පුපුර දෙසට පිම්බේය. ටිකෙන් ටික එය දිස්වීමත් විය. තරුණයාට අත දිගු කර කුඩා වියළි අතු ප්‍රදේශය වටා තැබීමට හැකි වන තෙක් මිනිත්තු පැල්ලම සෙමෙන් වර්ධනය විය. ඔහු පිඹිමින් පිඹිමින් අවසානයේ සැබෑ දැල්ල වර්ධනය වී අතු දිගේ ගමන් කිරීම දැකීමෙන් තෘප්තියට පත් විය.

ළඳරු ගින්නට කැප වූ තරුණයා තරම් කිසිදු මවක් තම කුලුදුල් දරුවා වෙනුවෙන් කැප කළේ නැත. ටිකෙන් ටික එය වර්ධනය වී දිස්වීමත් විය. අන්තිමේදී, ජයග්‍රහණී ලෙස, ඔහු උනන්දුවෙන් දැල්වීමට පටන් ගත් ගින්න මත විශාල හා විශාල කුරු තැබුවේය. ගුහාව තුළට ඔහු පැරණි ආරාමයට ගියේය. “පින්වත් මහණෙනි, ඔබවහන්සේගේ ගින්න සුදානම්, මම ඔබට උදව් කරන්නද?” තරුණ හික්මුව කීවේය. ඔහු මහලු මිනිසාගේ අතේ තරබාරු සැරයටියක් තබා, ඔහුට සෙමෙන් ඔහුගේ පාදවලට උදව් කරමින්, සිහින් සිරුර වටා අතක් තබා, ගින්නෙන් හා දුමෙන් ඇත් වූ ස්ථානයකට ජරවේශමෙන්

උදව් කළේය. “මම ගිහින් රැව වැඩිපුර දර එකතු කරන්නම්, නමුත් මුලින්ම මම මේ ගල්පර සහ ටින්ඩර් ගුහාවේ තබන්නෙමි, එවිට ඒවා වියළී පවතිනු ඇත.” එසේ පවසමින්, ඔහු තම ජ්‍යෙෂ්ඨයාගේ උරහිස් වටා ඇති බලැන්කට්ටුව නැවත සකස් කර, ඔහු අසල ජලය තබා, ගල්කටස් සහ ටින්ඩර් ගුහාව තුළට බාර්ලි පෙට්ටිය අසල ස්ථානයකට ගෙන ගියේය.

ගුහාවෙන් පිටව ගිය තරුණ භික්ෂුව තවත් දර ගොඩ ගසා මහලු මිනිසා ඕනෑම අහඹු දැල්ලකින් ආරක්ෂා කර ගැනීමට වග බලා ගත් අතර පසුව ඔහු වෙළඳුන් භාවිතා කළ කඳවුරු භූමියට ගියේය. ඔවුන් ලී ටිකක් ඉතිරි කරන්නා ඇති, ඔහු සිතුවා. නමුත් නැත, ඔවුන් ලී කිසිවක් ඉතිරි කර තිබුණේ නැත. ලීවලට වඩා හොඳයි, නමුත් ඔවුන් ලෝහ බඳුනක් නොසලකා හැර තිබුණා. පැහැදිලිවම එය යක් පටවන විට හෝ ඔවුන් ගමන් කරන විට නොදැනුවත්ව වැටී ඇත. සමහර විට වෙනත් යක් මෙම කන්ටේනරය ගැටී එය ගලක් පිටුපසට වැටී ඇත. දැන් තරුණ භාමුදුරුවන්ට ඒක ඇත්තටම නිධානයක්. දැන් ජලය රත් කළ හැකිය! ටින් එක යටින් තරබාරු උල් එකක් වැහිලා තිබුණා, ඒකේ අරමුණ මොකක්ද කියලා පොඩි භාමුදුරුවන්ට හිතාගන්නවත් බැරි වුණා, නමුත් එය යම් දෙයකට ප්‍රයෝජනවත් වේවි කියලා ඔහුට විශ්වාසයි.

වෙහෙස මහන්සි වී ගස් වැල් තුළට ඇඳී ගිය ඔහුට ඉක්මනින්ම ඉතා සතුටුදායක ලී ගොඩක් ලැබුණි. ගමනින් ගමන ඔහු නැවතත් ගුහාවට ගියේ අතු ඇද, කුරු රැගෙනය. ඔහු සොයා ගත් දේ තවම පැරණි ආරාමයට කීවේ නැත, ඔහුට අවශ්‍ය වූයේ උණු වතුර ටිකක් ගැනීමෙන් මහලු මිනිසාගේ තෘප්තියේ පූර්ණ සතුට භුක්ති විඳීමට එවිට රැඳී සිටීමටය. වෙළෙන්දා තේ ටිකක් සපයා තිබුණත් මේ වන තෙක් වතුර රත් කිරීමට ක්‍රමයක් නොතිබුණි.

අන්තිම දර බර වැඩියි, එය අපතේ යන ගමනක් විය හැකිය. තරුණ භාමුදුරුවෝ සුදුසු අත්තක් සොයමින් එහා මෙහා ගියහ. දිය අද්දර ලඳු කැලෑවක් අසලදී ඔහු හදිසියේම දුටුවේ පරණ කඩමාළු ගොඩකි. ඔවුන් එහි පැමිණියේ කෙසේද යන්න ඔහුට පැවසිය නොහැක. විස්මය ආශාවට මග පෑදුවේය. ඔහු කඩමාලු උස්සාගෙන ඉදිරියට ගොස් ඔවුන් කෙදිරිගාන විට අහසට අඩියක් පැන්නා! බිමට නැමී ඔහු දුටුවේ 'රැග' යනු ඇඳහිය නොහැකි තරම් කෙටිවූ මිනිසෙක් බවයි. ඔහු ගෙල වටා අඩි දෙකහමාරක් පමණ දිග ලී ලැල්ලක් පැළඳ සිටියේ ය. එය එක් පැත්තකින් සරන්වැටකින් ද ප්‍රතිවිරුද්ධ පැත්තෙන් හස්ප් සහ අගුලකින් ද එකට තබා ඇති කොටස් දෙකකට බෙදා ඇත. ලියේ මැද කොටස පැළඳ සිටින අයගේ ගෙල වටා සවි කර ඇත. මිනිසා ජීවමාන ඇටසැකිල්ලක් විය.

තරුණ භාමුදුරුවෝ දණින් වැටී ළඳු කැලෑවේ අතු පසෙකට තල්ලු කර, දෙපයින් නැගිට ඉක්මනින් වතුරට ගොස් තම පාත්‍රය පුරවා ගත්හ. ඔහු ඉක්මනින් වැටුණු මිනිසා වෙත ආපසු ගොස් මඳක් විවෘත වූ මුඛය තුළට වතුර බිංදු විය. මිනිසා කලබල වී දෑස් විවර කළේය. තමන් වහන්සේට නැමී සිටින හික්ෂුව දැකීමෙන් ඔහු තෘප්තිමත් සුසුම් හෙළුවේය. “මම බොන්න හැදුවා,” ඔහු මුමුණුමින්, “ඇතුළට වැටුණා. මම දින ගණනාවක් වතුරේ සිටි අතර මෑතකදී මට ගොඩ ඒමට හැකි විය. ඔහු විරාමයක්, විඩාපත් විය. පොඩි භාමුදුරුවෝ එයාට තව වතුර දීලා ඊට පස්සේ හොඳට බාර්ලි පිටි මිශ්‍ර වතුර දුන්නා. “ඔයාට පුළුවන්ද මේ දේ අයින් කරන්න?” මිනිසා ඇහුවා. “ඔබ මෙම අගුල ගල් දෙකක් අතර පැත්තට ගැසුවොත් එය වසන්තය විවෘත වේ.”

තරුණ භාමුදුරුවෝ නැගිට සාරවත් ගල් දෙකක් සඳහා වැව අසලට ගියහ. ආපසු පැමිණි ඔහු විශාල ගල පර්වතයේ එක් දාරයක් යටින් තබා අනෙක් පැත්තෙන් එය හෘදයාංගම තෘප්පයක් දුන්නේය. “අනෙක් කෙළවර උත්සාහ කර එම පින් එක හරහා යන තැනට පහර දෙන්න” කියා මිනිසා පැවසීය. ඉන්පසු එය තදින් පහළට අදින්න. ” පරිස්සමෙන් තරුණ භාමුදුරුවෝ අගුල දාරය පැත්තට හරවලා, උපදෙස් දීපු තැනට හදවතින්ම බොන්ක් එකක් දුන්නා. එය පහළට ඇද දැමීමෙන් පසු, ඔහුට මලකඩ කැල්ලක් ලැබුණි - අගුල කැඩී ගියේය. ඔහු සෙමෙන් ලී ලැල්ල විවෘත කර, ලේ ගලන තරමට ගැඹුරට කම්පනයට පත් වූ මිනිසාගේ බෙල්ල මුදා හැරියේය.

“අපි මේක ප්‍රච්චලා දාමු,” පොඩි භාමුදුරුවෝ කිව්වා, ඒක නාස්ති කරන්න අනුකම්පා කරනවා.”

තුන්වන පරිච්ඡේදය

පොඩි භාමුදුරුවෝ ටික වෙලාවක් බීම ඉඳගෙන ලෙඩාගේ ඔළුව බදාගෙන පොඩි සාම්පදාවක් දෙන්න හැදුවා. අවසානයේදී ඔහු නැගිට, “මට ඔබව ආශ්‍රමයේ ගුහාවට ගෙන යා යුතුයි” කියා පැවසුවා. එසේ පවසමින් ඔහු එම පුද්ගලයාව ඔසවා එක් උරහිසකට උඩින්, මුහුණ පහත් කර, අකුළන ලද බිලැන්කට්ටුවක් මෙන් නැවීමට සමත් විය. බරට කම්පා වෙමින් ඔහු කුඩා ගස්වැල් වලින් නික්ම ගල් ගුහාව දෙසට ගමන් කළේය. අන්තිමේදී, නිමක් නැති ගමනක් ලෙස පෙනුනද, ඔහු ගිනි පැත්තට පැමිණියේය. ඔහු මෘදු ලෙස

මිනිසාට බිම ලිස්සා යාමට ඉඩ දුන්නේය. “පින්වත් මහණෙනි, මට මේ මිනිසා වැව අයිතේ ලඳු කැලෑවක තිබී හමු විය. ඔහුගේ බෙල්ලේ කැන්ගුවක් තිබූ අතර ඔහු ඉතා අසනීප වී ඇත. මම කැන්ගුව අයිත් කරලා එයාව මෙහෙට ගෙනාවා.”

පොඩි හාමුදුරුවෝ අත්තකින් ගින්නේදර ඇවිස්සූ නිසා ගිනි පුපුරු ඉහළට නැගුණු අතර දැවෙන දර සුවඳින් වාතය පිරී ගියේය. තවත් දර ගොඩගැසීමට විරාමයක් තබමින් ඔහු නැවතත් පැරණි අසපුව දෙසට හැරුණේය. “කැංගු, ආ?” අන්තිමයා කිව්වා. “ඒ කියන්නේ ඔහු වැරදිකරුවෙක්, නමුත් වරදකරුවෙකු මෙහි කරන්නේ කුමක්ද? එයා මොනවා කරත් එයාට අසනීපයක් නම් අපිට කරන්න පුළුවන් දේ අපි කරන්න ඕන. සමහරවිට මිනිසාට කතා කළ හැකිද?”

“එසේය හාමුදුරුවනේ,” මිනිසා දුර්වල හඬින් මිමිණුවේය. “මට ශාරීරිකව උපකාර කිරීමට නොහැකි තරම් දුර ගොස් ඇත, මට සාමයෙන් මිය යාමට අධ්‍යාත්මික වශයෙන් උපකාර අවශ්‍යයි. මම ඔයාට කතා කරන්නද?”

“අනිවාර්යෙන්ම,” පැරණි ආරාමය පිළිතුරු දුන්නේය. “කතා කරන්න, අපි සවන් දෙන්නෙමු.”

රෝගී පුද්ගලයා තරුණ භික්ෂු වහන්සේ වෙතට දුන් ජලයෙන් තොල් තෙත් කර, උගුර පිරිසිදු කර, “මම ලාසා නගරයේ සාර්ථක රිදී කම්කරුවෙකු වීමි. බිස්නස් එක හොඳයි, ලැමසිරි වලිනුත් වැඩ ආවා. ඉක්බිති අහෝ අංගමාරය, ඉන්දියන් වෙළෙන්දෝ පැමිණ ඉන්දියාවේ බසාර්වලින් අඩු මිලට භාණ්ඩ ලබා දුන්හ. ඔවුන් හැඳින්වූ දේවල් මහා පරිමාණයෙන් නිෂ්පාදනය කරන ලදී. පහත්, දුර්වල. මම අල්ලන්නේ නැති දේවල්. මගේ ව්‍යාපාරය වැටුණා. මුදල් හිඟ විය. මගේ බිරිඳට කරදරයකට මුහුණ දීමට නොහැකි වූ නිසා ඇය වෙනත් කෙනෙකුගේ ඇඳට ගියාය. මම ඇයව විවාහ කර ගැනීමට පෙර ඇයව ආශා කළ ධනවත් වෙළෙන්දෙකුගේ ඇඳට. තවමත් ඉන්දියානු තරඟකරුවන්ගේ ස්පර්ශයට ලක් නොවූ වෙළෙන්දෙකි. මට උදව් කරන්න කවුරුත් හිටියේ නැහැ. බලාගන්න කෙනෙක් නෑ. ඒ වගේම මට බලාගන්න පුළුවන් කිසිම කෙනෙක් නැහැ.

ඔහු නැවතුනේ, ඔහුගේ කටුක සිතුවිලි වලින් ජය ගත්තේය. මහලු හාමුදුරුවෝ සහ තරුණ හාමුදුරුවෝ නිශ්ශබ්දව හිටියා, උන්වහන්සේ සුව වෙනකම් බලාගෙන. අවසානයේ ඔහු තවදුරටත් මෙසේ පැවසීය: “තරඟය වැඩි වුණා, චීනයේ සිට යක් බරින් ඊටත් වඩා අඩු මිලට භාණ්ඩ රැගෙන ආවා. මගේ ව්‍යාපාරය නැවතුණා. කිසිවෙකුට අවශ්‍ය නොවූ මගේ සොච්චම් ද්‍රව්‍ය

හැර වෙන කිසිවක් මා සතුව නොතිබුණි. අවසානයේ ඉන්දියානු වෙළෙන්දෙක් මා වෙත පැමිණ මගේ නිවසට සහ එහි තිබූ සියල්ලට අපහාසාත්මක ලෙස අඩු මිලක් ලබා දුන්නේය. මම එය ප්‍රතික්ෂේප කළ අතර, ඔහු මට විහිළු කළේ ඉක්මනින් ඔහුට එය නිකරුණේ ලබා දෙන බවයි. බඩගිනියි, හිතේ අමාරුයි නිසා කේන්තිය නැති කරලා එයාව ගෙදරින් එළියට දැමීමා. ඔහු පාරේ ඔහුගේ හිස මතට වැටී අහඹු ගලක් මත ඔහුගේ දේවමාළිගාව කැඩී ගියේය.

නැවතත් රෝගාතුර වූ මිනිසා තම සිතුවිලි වලින් ජයගෙන නතර විය. ඔහු දිගටම එනතුරු බලා සිටියදී අනෙක් අය නැවතත් නිහඬ වූහ. “සමහරු මට දොස් පවරනවා, සමහරු පක්ෂව කතා කළා” ඔහු තවදුරටත් කියා සිටියේය. වැඩි කල් නොගොස් මාව මහේස්ත්‍රාත්වරයා ඉදිරියට ඇදගෙන ගොස් කතාව කීවා. සමහරු මා වෙනුවෙන් මහේස්ත්‍රාත්වරයාට කතා කළා, සමහරු මට විරුද්ධව කතා කළා. ඔහු සිතා බැලූවා නමුත් මට වසරක් පුරාවට කැන්ගු අඳින ලෙස දඬුවම් නියම කිරීමට ටික වේලාවකට පෙරය. උපකරණය ගෙනැවිත් මගේ බෙල්ලට ලොක් කළා. එය මත මට කන්න බොන්න දෙන්න බැරි වුණා, නමුත් හැම විටම අනුන්ගේ හොඳ කාර්යාල මත යැපුණා. මට රැකියාවක් කිරීමට නොහැකි වූ අතර, මට කන්න පමණක් නොව, මට පෝෂණය කිරීමට යමෙකුට හිඟකමින් ඉබාගාතේ යාමට සිදු විය. මට වැතිරීමට නොහැකි විය, නමුත් සෑම විටම සිටගෙන සිටීමට හෝ වාඩි වීමට මට සිදු විය. ”

ඔහු ඊටත් වඩා සුදුමැලි වී, කඩා වැටීමේ ස්ථානයේ සිටින බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. පොඩි භාමුදුරුවෝ කීවවා “භාමුදුරුවනේ මට වෙළෙඳ කඳවුර තියෙන තැනින් කන්ටේනරයක් හම්බ වුණා. මම ඒක අරන් එන්නම් එතකොට තේ හදන්න..” දෙපයින් නැඟිට ඔහු කන්ටේනරය, උල් සහ කැන්ගු දමා ඇති ස්ථානයට ඉක්මනින් බැස ගියේය. කලින් කඳවුර වටා උල්පත් වූ යටි පඳුර දෙසට යමින්, ඔහුට පැහැදිලිවම කන්ටේනරයට අයත් කොක්කක් හමු විය. කන්ටේනරය වතුරෙන් පුරවා, එය වැලි අතුල්ලමින්, වතුර කැන්, කොක්ක, කරල් සහ කැන්ගු රැගෙන ඔහු මාර්ගය දිගේ ආපසු ගියේය. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් ඔහු ආපසු පැමිණි අතර මහත් ප්‍රීතියෙන් බර කැන්ගු කෙළින්ම ගින්න මතට විසි කළේය. ගිනි පුපුරු ඉහළ ගොස් දුමාර වලාකුළු පිට වූ අතර කැන්ගු මධ්‍යයේ බෙල්ලේ සිදුරෙන් සහ ගිනිදැල් තීරුවක් පිට විය.

තරුණ භාමුදුරුවෝ ගුහාව ඇතුළට දුටගෙන ඇවිත් ඒ වෙළෙන්දා දුන්නු මිටි ටික එළියට අරන් ආවා. ගඩොල් තේ. යක් බටර් විශාල සහ ඉතා සන කේක්, දූවිලි සහිත, තරමක් රළු, නමුත් තවමත් බටර් ලෙස හඳුනාගත හැකිය.

දුර්ලභ සංග්‍රහයක්, දුම්රු සීනි කුඩා ගෝනියක්. පිටත, ගින්න අසල, ඔහු ප්රවේශමෙන් කැන් මීටෙන් සිනිඳු පොල්ලක් ලිස්සා එය දිප්තිමත් ගින්න මධ්යයේ තැබීය. සැරයටිය ලිස්සා ඔහු එය එක පැත්තකට තැබුවේය. තේ ගඩොල ඒ වන විටත් තැනින් තැන කැඩී ගොස් තිබූ නිසා ඔහු කුඩා ගැටිති කිහිපයක් තෝරාගෙන ඒවා දැන් උණුසුම් වීමට පටන් ගෙන තිබූ වතුරට දැමුවේය. තද බටර්වලින් හතරෙන් එකක් තියුණු පැතලි ගලක ආධාරයෙන් කපා ඇත. එය දැන් බුබුලු සහිත ජලයට ගියේ, දිය වී මතුපිට පුරා ඝන කහ පටලයක් පැතිරවීමටය. තේ බැගයේ ඇති විශාල ගැටිත්තක කුඩා බෝරැක්ස් ගෙඩියක්, රසය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ඊළඟට ගියේය, පසුව, අහෝ, අපූරු සංග්‍රහයක්, දුම්රු සීනි අතලොස්සක්. අලුතින් ලෙලි ගැසූ පොල්ලක් අතට ගත් තරුණ භාමුදුරුවෝ අවුල හොඳටම ඇවිස්සුවා. දැන් මුළු මතුපිටම හුමාලයෙන් වැසී ගිය නිසා ඔහු සැරයටිය හසුරුව යටට දමා කැන් එක එළියට ගත්තේය.

මහලු භාමුදුරුවෝ ඉතා උනන්දුවෙන් ක්‍රියා පටිපාටිය අනුගමනය කරමින් සිටියහ. ශබ්ද මගින් ඔහු කාරණයේ සෑම අදියරකටම අවදියෙන් සිටියේය. දැන් නොවීමසා පාත්‍රය දික් කළේය. තරුණ භාමුදුරුවෝ එය ගෙන, එම මිශ්‍රණයෙන් කුණු, කුරු සහ පෙණ ඉවත් කර, පරිස්සමින් ඔහුට ආපසු දීමට පෙර මහලු මිනිසාගේ පාත්‍රය අඩක් පුරවා ගත්හ. ඔහුගේ කඩමාල්ලෙහි පාත්‍රයක් ඇති බව වැරදිකරු රහසින් කීවේය. එය පිටතට ගෙනැවිත්, ඔහුට සම්පූර්ණ තේ කෝප්පයක් පිරිනැමුවේ, පෙනීම ඇති ඔහුට කිසිවක් නොවැටෙන බව දන්නා බැවිනි. පොඩි භාමුදුරුවෝ තමන්ගේම පාත්‍රය පුරවාගෙන ආයෙම ගිලිලා ගියේ ඕනම දේකට මහන්සි වෙව්ව අයට එන තෘප්තිමත් සුසුමකින්. එක එක්කෙනා තම තමාගේ සිතිවිලිවල නියැලෙන නිසා ටික වේලාවක් සියල්ල නිහඩ විය. වරින් වර තරුණ හික්ෂුව තම සහවරයන්ගේ හෝ තමාගේ පාත්‍ර පුරවා ගැනීමට වැඩියහ.

සවස් වරුව අඳුරු විය, සීතල සුළඟක් ගස් හරහා සුසුම්ලමින් කොළ විරෝධාකල්පයක් ඇති කළේය. විලෙහි ජලය වැඩි, රැලි ගැසී, පෙර වෙරළේ ගල් කැට අතර රළ හඬ නඟා සුසුම්ලැවේය. මෘදු ලෙස තරුණ හික්ෂුව මහලු ආරාමය අතින් අල්ලාගෙන ඔහුව නැවත ගුහාවේ අඳුරු අභ්‍යන්තරයට ගෙන ගොස්, පසුව අසනීප මිනිසා වෙත ආපසු ගියේය. තරුණ භාමුදුරුවෝ ඔහුව ඔසවද්දී ඔහු නින්දෙන් නැගිට්වා. “මට කතා කළ යුතුයි,” ඔහු පැවසුවේ “මා තුළ ඉතිරිව ඇත්තේ ස්වල්පයක් පමණි.” තරුණ හික්ෂුව ඔහුව ගුහාව තුළට ගෙන ගොස් ඔහුගේ උකුල් ඇටයට අවපාතයක් ගෙන ඔහුගේ හිසට පස්

කන්දක් සැදුවේය. ගින්න වටේට වැලි පස් ගොඩ ගසා එය තෙත් කිරීමට සහ රාත්‍රිය පුරාවට එය අශෝභන ලෙස තබා ගැනීමට පිටත ගමනක්. හෙට වන විට අළු තවමත් රතු වනු ඇති අතර එය ශක්තිමත් දැල්ලක් බවට නැවත දැල්වීම පහසු වනු ඇත.

එක් පැරණි, එක් මැදි වයසේ සහ එක් පිරිමි නිදෙනා සමඟ, එක ළඟ වාඩි වී හෝ වැනිර සිටින විට, වරදකරු නැවත කතා කළේය, "මගේ කාලය කෙටි වේ," ඔහු පැවසුවේ, "මගේ මුතුන් මිත්තන් මට ආචාර කිරීමට සූදානම් බව මට හැඟේ. සහ මාව ගෙදරට සාදරයෙන් පිළිගනිමු. අවුරුද්දක් මම දුක් විඳලා බඩගින්නේ හිටියා. මම අවුරුද්දක් තිස්සේ ලාසා සිට ආරි දක්වාත්, ආහාර සොයා, ආධාර පතා ආපසුත් ඇවිද ගියෙමි. සොයමින්. මා ද කාරුණික වූ අනෙක් අය ද හෙළා දකින මහා ලාමාවරුන් මම දැක ඇත්තෙමි. දුප්පතුන් මට බඩගින්නේ සිටිය යුතු විට මට දෙන බව මම දුටුවෙමි. අවුරුද්දක් මම ඉතාම පහත් නාමිකයෙකු ලෙස පවා ඉබාගානේ ගියෙමි. මම බල්ලන් සමඟ ඔවුන්ගේ කුණු සඳහා සටන් කළෙමි - එවිට මට මගේ කටට ළඟා වීමට නොහැකි විය. ඔහු නැවතී, දැන් කැටි ගැසුණු බටර් වලින් සන වූ, ඔහු අසල තිබූ සිතල තේ පානය කළේය.

" නමුත් ඔබ අප වෙත පැමිණියේ කෙසේද?" මහලු භාමුදුරුවෝ ඔහුගේ වෙවලන හඬින් ඇසුවේය.

"මම බොන්න වැවේ ඇත කෙළවරේ වතුරට නැමී, කැන්ගු මාව සමතුලිත කළ නිසා මම ඇතුළට වැටුණා. තද සුළඟක් මාව වතුර හරහා හමා ගියා, එවිට මම රාත්‍රිය සහ දිවා රැ දෙක දුටුවෙමි. අනුගමනය සහ පසු දින. කුරුල්ලන් කැන්ගුව මත හිඳගෙන මගේ දෑස් විවර කිරීමට උත්සාහ කළ නමුත් මම කෑ ගසා ඔවුන්ව බිය ගන්වමි. තවමත් මම සිහිය නැති වන තුරු වේගයෙන් පාවී ගිය අතර මම කොපමණ වේලාවක් පාවී ගියද යන්න දැන සිටියේ නැත. අද පෙරේදා මගේ දෙපා වැව් පතුල ස්පර්ශ කර මාව අවදි කළා. ඔප්වට උඩින් ගිජුලිහිණියෙක් කැරකෙමින් සිටි නිසා මම දහලමින් ගොඩබිමට රිංගා තරුණ පියා මා සොයාගත් ලඳු කැලෑවට මුලින්ම වැටුණෙමි. මම අධික ලෙස බදු අය කර ඇත, මගේ ශක්තිය නැති වී ගොස් ඉක්මනින් මම ස්වර්ගීය ක්ෂේත්‍රවල සිටින්නෙමි. "

"රාත්‍රියට විවේක ගන්න," මහලු ආරාමය පැවසීය. "රාත්‍රියේ ආත්මයන් සිත් ඇදගන්නා සුළුය. ප්‍රමාද වැඩියි නම් අපි අපේ තාරකා චාරිකා කළ යුතුයි. " ඔහුගේ තරබාරු සැරයටිය ආධාරයෙන් ඔහු තම දෙපයින් නැඟී ගුහාවේ ඇතුල් පැත්තට ගියේය. පොඩි භාමුදුරුවෝ ලෙඩාට ත්සපා ටිකක් දීලා, ඔහුව වඩාත්

සුවපහසු ලෙස පදිංචි කරවා, පසුව දවසේ සිද්ධීන් ගැන කල්පනා කරමින් නිදාගන්නට නිදාගත්තා. සඳ ඇගේ සම්පූර්ණ උසට නැඟී තේජාන්විත ලෙස අහසේ අනෙක් පැත්තට ගමන් කළේය. රාත්‍රියේ ශබ්දය පැයෙන් පැයට වෙනස් විය. මෙන්න කෘතීන් චෝන් කර කරකැවෙන අතර, දුර සිට රාත්‍රී කුරුල්ලෙකුගේ බියෙන් කැගැසීමක් පැමිණියේය. රාත්‍රී වාතයට ගල් කැට සිසිල් වී හැකිලෙන විට කඳු වැටිය ඉරිතලා ගියේය. දැඩි අසුරන ලද පොළොව මත පව්වයක් ගැසීමට පාෂාණ සහ කඳු සුන්බුන් කඩා වැටෙද්දී අසල වූ ගල් ඇල්ලක් රාත්‍රියට ගිගුරුම් දුන්නේය. රාත්‍රී මියෙක් තම සහකරුවා වෙත හදිසියේ ඇමතු අතර, නොදන්නා දේවල් කොඳුරන වැලි තලාවේ මැසිවිලි නඟන්නට විය. ක්‍රමක්‍රමයෙන් තරු සුදුමැලි වූ අතර පළමු පත්‍රවළ අහස හරහා නව දිනයක් ප්‍රකාශ කළේය.

එකපාරටම විදුලි සැර වැදුනා වගේ තරුණ භාමුදුරුවෝ බෝල්ට් එක එල්ලගෙන ඉඳගත්තා. පුලුල් අවදියෙන් සිටි ඔහු ගුහාවේ දැඩි අත්කඩාරය විඳින්නට උත්සාහ කරමින් නිෂ්ඵල ලෙස බලා සිටියේය. හුස්ම අල්ලාගෙන ඔහු සවන් දීමට අවධානය යොමු කළේය. මෙතනට මංකොල්ලකාරයෝ එන්නේ නැහැ, ඔහු හිතුවා, පරණ භාමුදුරුවන්ට කිසිම දෙයක් නැති බව හැමෝම දන්නවා. පැරණි ආරාමය; ඔහු අසනීපයෙන්ද, තරුණ භික්ෂුව කල්පනා කළේය. දෙපසින් නැඟී සිටි ඔහුට ගුහාවේ කෙළවරට ප්‍රවේශම් සහගත මාර්ගයක් දැනුනි. “පින්වත් මහණෙනි! ඔයා හොඳින්ද?” ඔහු ඇමතුවේය.

“ඔව්, මේ අපේ අමුත්තාද, සමහරවිට?” යනුවෙන් මහලු මිනිසා ඇවිස්සීමේ ශබ්දයක් ඇසිණි. වරදකරුව සම්පූර්ණයෙන්ම අමතක කළ තරුණ භික්ෂුවට මෝඩකමක් දැනුනි. හැරී ඔහු ලෙන් දොරටුව අසුරු අළු බොඳ බවක් පෙන්වුම් කළ ස්ථානයට ඉක්මන් විය. ඔව්, හොඳින් ආරක්ෂා කළ ගින්න තවමත් ජීවමානයයි. පොල්ලක් අල්ලා ගත් තරුණ භාමුදුරුවෝ එය රක්තවාගේ හදවතට දමා ක්‍රමයෙන් පිඹිනවා. ගිනිදැල් දිස් වූ අතර ඔහු පිබිදීමේ දැල්ල මත තවත් කුරු ගොඩ ගැසුවේය. මේ වන විට පළමු පොල්ල අවසානයේ හොඳින් පත්තු වී ඇත. එය අල්ලාගත් ඔහු ඉක්මනින් හැරී ගුහාව තුළට ගියේය.

දැවෙන වෙළඳ නාමය බිත්ති මත පිස්සු නටමින් අමුතු සෙවනැලි යැවීය. දුර්වල පන්දම් එළිය තුළට රූපයක් ඇදී එන විට තරුණ භාමුදුරුවෝ පැන්නා. ඒ පැරණි භාමුදුරුවෝය. තරුණ භික්ෂුවගේ පාමුල සිරකරුවා වැනි සිටියේය, කකුල් ඔහුගේ පපුව දක්වා ඇදගෙන ගියේය. ඔහුගේ පුළුල් විවර වූ ඇස්වලින් විදුලි පන්දම පරාවර්තනය වූයේ ඔවුන්ට ඇසිපිය හෙළන හැඟීමකි. මුඛය

විවෘත වූ අතර සිහින් වියළන ලද ලේ රේඛාවක් ඔහුගේ කම්මුල් දිගේ කොනක සිට ඇවිදිමින් ඔහුගේ කන් දෙකෙන් කැළඹීලී තටාකයක් සෑදුවේය. එකෙණෙහිම ගැහෙන ගැස්මක් ඇති වූ අතර ශරීරය ස්පාස්මොඩික් ලෙස වෙච්චන්තට විය, තද දුන්නකට නැඟී ප්‍රවණ්ඩකාරී සහ අවසාන හුස්මක් පිට කරමින් ලිහිල් විය. ඇඟ කිලිපොලා ගියා, දියර ගැලීමක් ඇති වුණා. අත් පා අබලන් වූ අතර ලක්ෂණ දුර්වල විය.

මහලු ආරාමය සහ තරුණ හික්ෂුව එක්ව පිටත්ව යන ආත්මයන් මුදා හැරීම සඳහා වූ සේවයට සම්බන්ධ වූ අතර ඔහු ස්වර්ගීය ක්ෂේත්‍රවලට ගමන් කිරීම සඳහා ටෙලිපති උපදෙස් ලබා දුන්නේය. ගුහාවෙන් පිටත ආලෝකය වඩාත් දීප්තිමත් විය. නැවුම් දවසක් ඉපදුණු විට කුරුල්ලන් ගායනා කිරීමට පටන් ගත් නමුත් මෙහි මරණය විය.

“ඔබට ශරීරය ඉවත් කිරීමට සිදුවනු ඇත,” පැරණි ආරාමය පැවසීය. “උකස්සන්ට නිසි වායු භූමදානයක් සහතික කිරීමට හැකි වන පරිදි ඔබ එය කොටස් කර බඩවැල් ඉවත් කළ යුතුය.”

“අපට පිහියක් නැහැ හාමුදුරුවනේ” තරුණ හාමුදුරුවෝ විරෝධය පෑහ.

“මා සතුව පිහියක් තිබේ,” යි ආරාමික පිළිතුරු දෙමින්, “මම එය තබා ගන්නේ මගේ මරණය නිසි ලෙස සිදු කරනු පිණිස ය. මේ තියෙන්නේ. ඔබේ යුතුකම ඉටු කර පිහිය මට ආපසු දෙන්න.”

අකමැත්තෙන් වුවද තරුණ හාමුදුරුවෝ මළ සිරුර ගොඩගෙන ගුහාවෙන් පිටතට ගෙන ගියා. ගල් ඇල්ල අසල විශාල පැතලි ගල් පුවරුවක් විය. බොහෝ ආයාසයකින් ඔහු ශරීරය සමතලා මතුපිටට ඔසවා අපිරිසිදු හා ඉරිතැලීම් රෙදි ඉවත් කළේය. ඉහළට ඉහළින් බර පියාපත් පහරක් ඇසුණි, පළමු ගිජුලිහිණියා මරණයේ සුවදින් පෙනී සිටියේය. තිගැස්සී ගිය තරුණ හාමුදුරුවෝ පිහියේ උල්පත සිහින් උදරයට දමා පහළට ඇද්දා. විවර වූ තුවාලයෙන් බඩවැල පිපිලා එළියට ආවා. ඔහු ඉක්මනින් සෙවල දහර ඇල්ලාගෙන ඒවා එළියට ගත්තේය. පර්වතය මත ඔහු හදවත, අක්මාව, වකුගඩු සහ ආමාශය පැතිර ගියේය. කපා කොටා ඇඹරී ඔහු අත් සහ පාද කපා දැමීය. ලේවලින් වැසී ගිය නිරුවත් සිරුරින් ඔහු බියකරු දර්ශනයෙන් ඉක්මන් වී වැව වෙත දිව ගියේය. ඔහු වතුරට දිව ගොස් සිහින් තෙත් වැලි අතලොස්සකින් පිසදමා ගත්තේය. ඔහු පරිස්සමෙන් මහලු හාමුදුරුවන්ගේ පිහිය සෝදා වැලිවලින් පිරිසිදු කළේය.

දැන් ඔහු සීතලෙන් හා කම්පනයෙන් වෙච්චමින් සිටියේය. ඔහුගේ නිරුවත් සිරුර මත සුළඟ අයිස්වලින් වැසී ගියේය. ඔහුගේ වෙච්චන සම මත මරණයේ

ඇඟිලි රේඛා අඳින්නාක් මෙන් ජලය බැස යන බවක් දැනුනි. ඔහු ඉක්මනින් වතුරෙන් පැන බැල්ලෙකු මෙන් සෙලවීය. දුටමින්, ඔහු සිය සිරුරට මඳක් උණුසුම් ලබා දුන්නේය. ලෙන් මුඛයෙන් ඔහු තම වස්ත්‍රය රැගෙන ගොස් පැළඳ සිටියේය, කලින් ඉවත දැමූ අතර එය කැඩී ගිය මළවුන් සමඟ සම්බන්ධ වීමෙන් එය අපිරිසිදු නොවේ. ඔහු ගුහාවට ඇතුළු වීමට සූදානම් වන විට ඔහුගේ කාර්යය සම්පූර්ණ නොවූ බව ඔහුට සිහිපත් විය. ගිණිලිහිනියන් තවමත් තෝරා ගන්නා ලද මස් වර්ග සඳහා සටන් කරන ගල වෙත ඔහු සෙමෙන් ඔහුගේ පියවර ආපසු ගත්තේය. තරුණයා පුදුමයට පත් වූයේ සිරුරේ ඉතිරිව ඇති දේ ගැන ය. සමහර ගිණිලිහිණියන් අසල ඇති ගල් මත තෘප්තිමත් ලෙස වාඩි වී සන්සුන්ව තම පිහාටු පෙරා ගත් අතර තවත් සමහරු මිනිසේ නිරාවරණය වූ ඉළ ඇට අතරින් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියහ. ඒ වන විටත් ඔවුන් හිස් කබලේ හිස් කබලේ ඉතිරිව ඇති සියලුම සම ඉවත් කර ඇත.

බර ගලක් අහුලාගත් තරුණ හික්සුව එය බිඳී යන බලයෙන් ඇටසැකිලි හිස් කබල මතට ගෙනැවිත්, බිත්තර කටුවක් මෙන් එය කඩා දමා-අහිමිත කළ පරිදි-සඳා බඩගිනි වූ ගිණි ලිහිණියන්ට මොළය හෙළි කළේය. ඉන්පසුව, මියගිය මිනිසාගේ කඩමාල්ල සහ පාත්‍රය අල්ලාගෙන, ඔහු නැවත ගින්න වෙත දිව ගොස්, කඩමාළු සහ පාත්‍රය දැවෙන මධ්‍යස්ථානයට විසි කළේය. එක් පැත්තක, තවමත් රතු උණුසුම්, කැන්ගුවේ ලෝහ කොටස්, බිරිඳක්, නිවාස සහ ඉහළ කුසලතා ඇති ධනවත් ශිල්පියෙකු වූ දේවල අවසාන හා එකම ශේෂය විය. ඒ ගැන කල්පනා කරමින් සිටි තරුණ භාමුදුරුවෝ ආපසු හැරී ගුහාවට ඇතුළු වූහ.

මහලු භාමුදුරුවෝ භාවනාවේ වාඩි වී සිටි නමුත් ඔහුගේ කනිෂ්ඨයා ළඟට එන විට අවදි විය. "මිනිසා තාවකාලිකයි, මිනිසා දුර්වලයි," ඔහු පැවසුවේ, "පෘථිවියේ ජීවිතය මායාවක් පමණක් වන අතර මහා යථාර්ථය ඉන් ඔබ්බට පවතී. අපි අපගේ උපවාසය බිඳ දමා දැනුම හුවමාරුව දිගටම කරගෙන යන්නෙමු, මන්ද මම ඔබට සියල්ල පවසන තුරු මට මගේ ශරීරය හැර යා නොහැක, එවිට ඔබ අපේ මිතුරා වරදකරු වෙනුවෙන් කළ දේ ඔබ මා වෙනුවෙන් කිරීමට මට අවශ්‍යය. කෙසේ වෙතත්, දැන් අපි කමු, මන්ද අපට හැකි උපරිමයෙන් අපගේ ශක්තිය පවත්වා ගත යුතුය. ඔබ වතුර ගෙන එය උණුසුම් කරනවාද? දැන් මගේ අවසානය ඉතා ආසන්න බැවින්, මට මගේ ශරීරය එතරම් කුඩා ප්‍රමාණයකට වින්දනය කළ හැකිය.

තරුණ භාමුදුරුවෝ කැන් එකත් අරගෙන ගල් ගුහාවෙන් එළියට බැහැලා වැට අයිනට ගියේ මැරුණු කෙනාගේ ලේ සෝදාගත් තැන වෙගයෙන්

මහහරිමින්. පරිස්සමෙන් ඔහු කැන් එක ඇතුළටත් පිටතත් පිරලා බැලුවා. ඔහු පරිස්සමින් පරණ භාමුදුරුවන්ගේ පාත්‍රය මෙන්ම තමාගේ පාත්‍රයද පිරන්නට විය. කැන් එකට වතුර පුරවමින් ඔහු එය වම් අතේ තබාගෙන දකුණතින් ඉතා වැදගත් අත්තක් දිගේ ඇදගෙන ගියේය. හුදකලා ගිජුලිහිණියෙක් සිදුවෙමින් පවතින දේ බැලීමට පහළට පැමිණියේය. දැඩි ලෙස ගොඩ බසිමින්, එය පියවර කිහිපයක් පසාරු කරගෙන ගොස්, රැවටීම ගැන කෝපයෙන් කැගසමින් නැවතත් වාතයට පියාසර කළේය. තව දුරටත් වම් පසින් ඉහළට ගිය ගිජුලිහිණියෙක් නිෂ්ඵල ලෙස වාතයට යාමට උත්සාහ කළේය. එය දිව ගියේය, පැන්නා සහ ජවසම්පන්න පියාපත් වලින් වාතයට පහර දුන්නේය, නමුත් එය ඕනෑවට වඩා අනුභව කර ඇත. අවසානයේ එය අත්හැර දමා, ලැජ්ජාවෙන් හිස තවුවක් යට තබාගෙන නින්දට ගියේ ස්වභාවධර්මය එහි බර අඩු කරන තෙක් බලා සිටියදීය. ගිජුලිහිණියන්ට පවා ඕනෑවට වඩා ආහාර ගත හැකි යැයි සිතීමට කුඩා හික්ෂුව සිනාසුණු අතර, ඕනෑවට වඩා ආහාර ගැනීමට පවා අවස්ථාවක් ලැබුණහොත් කෙබඳු වේ දැයි ඔහු කල්පනා කළේ ය. ඔහුට කිසිදා ප්‍රමාණවත් නොවීය, බොහෝ හික්ෂුන් මෙන්, ඔහුට සෑම විටම යම් තරමකට බඩගිනි දැනුනි.

නමුත් තේ හදන්න සිදු වුණා, කාලය නිශ්චල වුණේ නැහැ. වතුර රත් කිරීමට කැන් එක ගින්නට දැමූ ඔහු තේ, බටර්, බෝරාක්ස් සහ සිනි ලබා ගැනීමට ගුහාව තුළට ගියේය. මහලු භාමුදුරුවෝ බලා පොරොත්තුවෙන් වාඩි වුණා.

නමුත් - ජීවිතයේ ගිනිදැල් අඩු වන විට සහ වයස්ගත මිනිසෙකුගේ ජීව ශක්තිය කෙමෙන් කෙමෙන් පහව යන විට කෙනෙකුට වැඩි වේලාවක් තේ පානය කළ නොහැක. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් මහලු භාමුදුරුවෝ තරුණ භාමුදුරුවෝ ගින්න නිවන අතරම, වයස අවුරුදු හැටකට වැඩි කාලයකට පසු, අවුරුදු හැටකට වැඩි කාලයක් ගත වූ “මහලු” අගනා ගින්න, වසර ගණනාවක් සිතල, අවුරුදු ගණනාවක් මුළුමනින් ම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම, වසර ගණනාවක් කුසගින්න සහ හුදකලාව, මරණය පමණක් වන අතර එය නැවත පදිංචි විය. අවසන් විය හැක. සියල්ලට පසු, කාර්යයක් ඇති බව දැන ගැනීමෙන් ආරාමයක් ලෙස පැවැත්මේ සම්පූර්ණ නිෂ්ඵල බව මෘදු වූ වසර! තරුණ භාමුදුරුවෝ නැවුම් දර දුම් සුවදින් නැවතත් ගුහාව තුළට ආවා. ඔහු ඉක්මනින්ම තම ජ්‍යෙෂ්ඨයා ඉදිරියේ වාඩි විය.

“ඉතා බොහෝ කලකට පෙර එම දුර බැහැර පෙදෙසේ, මම අමුතු ලෝහ වේදිකාවක් මත විවේක ගනිමින් සිටියෙමි. මා අල්ලාගත් මිනිසා, මා එහි

සිටියේ මගේ සතුට සඳහා නොව ඔවුන්ගේ සතුට සඳහා, දැනුමේ ගබඩාවක් වීමට බව මට පැහැදිලි කරමින් සිටියේය. මම කීවෙමි, නමුත් මා හුදෙක් වහල්භාවයේ තබාගෙන සිටින්නේ නම්, ඒ සියල්ල ගැන හෝ ඔහු සිටින්නේ කොහේද යන්න පිළිබඳ නොපැහැදිලි අදහසක් නැති, අකැමැති සහයෝගී නොවන වහලෙකු නම්, මම බුද්ධිමත් උනන්දුවක් දක්වන්නේ කෙසේද? ඔබ මාව දුවීලි වලට වඩා අඩුවෙන් සලකන විට මා උනන්දු වන්නේ කෙසේද? ගිජු ලිහිණියන්ට කන්න දෙන මළ මිනියක් අපි හසුරුවනවාට වඩා දරුණු ලෙස මා හසුරුවා ඇත. අපි මිය ගිය අයටත් ජීවත්ව සිටින අයටත් ගරු කරනවා. ඔබ මට සලකන්නේ හැකි තරම් කුඩා උත්සවයකින් පිට්ටනියකට විසි කළ යුතු අසුවි ලෙසය. නමුත් ඔබ ශිෂ්ට යැයි කියාගන්නවා, එයින් අදහස් කරන්නේ කුමක් වුවත්!

මිනිසා පැහැදිලිවම කම්පනයට පත් වූ අතර මගේ කෝපයෙන් මඳක් පැහැදුණේ නැත. ඔහු කාමරය පුරා ඇවිද යන අයුරු මට ඇසුණි. ඉදිරියට, ඔහු හැරෙන විට අඩි සිරිමක්. පසුපසට, පසුව නැවත ඉදිරියට. හදිසියේම ඔහු මා අසල නතර වී “මම මගේ ප්‍රධානියාගෙන් උපදෙස් ගන්නම්” කියා පැවසුවා. ඔහු වේගයෙන් ඉවතට ගොස් පැහැදිලිවම යම් තද වස්තුවක් අතට ගත්තේය. ඒක ගියා wirr whirr whirr, and then hrrr hrrr. තියුණු ලෝහමය ක්ලික් කිරීමක් සහ ස්ටැකාටෝ ශබ්දයක් එයින් පැමිණියේය. කථාව, මම විනිශ්චය කළා. මා සමඟ සිටි පුද්ගලයා එකම ආකාරයේ අමුතු ශබ්ද නිකුත් කරමින් දීර්ඝ ලෙස කතා කළේය. මිනිත්තු කිහිපයක් යනතුරු සාකච්ඡාවක් පැවති බව පැහැදිලිය. ක්ලික් කරන්න, ක්ලැන්ග්, මැෂින් එකෙන් ආවා, මිනිසා ආපසු මගේ ළඟට ආවා.

"මුලින්ම මම ඔබට මෙම කාමරය පෙන්වන්නම්," ඔහු පැවසීය, "මම ඔබට කියන්න යන්නේ අපි ගැන, අපි මොනවද, අපි මොනවද කරන්නේ, සහ මම අවබෝධයෙන් ඔබේ සහය ලබා ගැනීමට උත්සාහ කරන්නම්. පළමුව, මෙන්න පෙනීම. "

ආලෝකය මා වෙත පැමිණියේය, පෙනීම මා වෙත පැමිණියේය. වඩාත් සුවිශේෂී දසුනක් ද; මම මිනිහගේ නිකට යටි පැත්ත බලාගෙන උගේ නාස්පුඩු උඩ බලාගෙන හිටියා. නාස්පුඩු වල රෝම දැකීමෙන් කිසියම් හේතුවක් නිසා මට මහත් විනෝදයක් ඇති වූ අතර මම සිනාසෙන්නට පටන් ගතිමි. ඔහු බිමට නැමී ඔහුගේ එක් ඇසකින් මගේ මුළු දර්ශනයම පිරී ගියේය. *"අනේ!"* ඔහු කැගැසුවේ, *"කවුරුහරි පෙට්ටිය ඉහළට ඔසවා ඇත."* ලෝකය මා ගැන කැරකුණා, මගේ බඩ කැළඹුණා, මට ඔක්කාරය හා කරකැවිල්ල දැනුණා.

“අනේ! සමාවෙන්න,” මිනිසා පැවසීය, “පෙට්ටිය කරකවන්න කලින් මම නිවා දැමිය යුතුයි. කමක් නැහැ, නව මොහොතකින් ඔබට හොඳක් දැනේවි. මේ දේවල් වෙනවා!”

දැන් මට මාවම ජේන්න තිබුණා. බිහිසුණු අත්දැකීමක් වූයේ මගේ සිරුර සුදුමැලි වී වැතිරී ඇති අතර එයින් එන නල සහ ඇමුණුම් රාශියක් දැකීමයි. මාව දැකලා මගේ ඇඟි පිහාටු තදින් වැසී ඇති බව දැකීම ඇත්තෙන්ම කම්පනයක් විය. මම වැතිර සිටියේ එක් කණුවක පමණක් ආධාරක කර ඇති තුනී ලෝහ තහඩුවක් මත ය. කණු පාදයේ පැඩල් ගණනාවක් සවි කර තිබූ අතර මා අසලින් පාට දියර පිරවූ විදුරු බෝතල් රැඳවූ දණ්ඩක් විය. මේවා යම් ආකාරයකින් මට සම්බන්ධ විය. මිනිසා පැවසුවේ, “ඔබ සිටින්නේ ශල්‍ය මේසයක් මතයි. මෙම පැඩල් සමඟ” - ඔහු ඒවා ස්පර්ශ කළේය - “අපිට ඔබව ඕනෑම ස්ථානයක තැබිය හැකිය.” ඔහු එකකට පා තැබූ අතර මේසය එහා මෙහා ගියේය. ඔහු තවත් එකකට අත තැබූ අතර මා වැටේ යැයි බිය වන තුරු මේසය ඇල විය. තවත් එකක්, සහ මේසය යටින් මට පෙනෙන තෙක් ඉහළ ගියේය. මගේ බඩේ අමුතූම සංවේදනයන් ඇති කළ අතිශය අද්භූත අත්දැකීමක්.

බිත්ති පැහැදිලිවම වඩාත් ජර්සන්ත කොළ පැහැති ලෝහවලින් යුක්ත විය. බිත්ති, පොළව සහ සිවිලිම අවසන් වූ හෝ ආරම්භ වූ ස්ථානය පිළිබඳ කිසිදු සලකුණක් නොතිබූ බැවින්, මෙතරම් සියුම් ද්‍රව්‍ය, සිනිඳු, කැළැල් රහිත සහ පැහැදිලිවම සම්බන්ධ වීමේ විශේෂ ආකාරයක් භාවිතා කර තිබිය යුතුය. යමෙකු පවසන පරිදි බිත්ති බිමට හෝ සිවිලිමට ගලා ගියේය. තියුණු කොන නැත, එක තියුණු මායිමක් නැත. එවිට මා දැනගත් එම ලෝහමය සෝෂාව සමඟ බිත්තියේ කොටසක් පසෙකට ලිස්සා ගියේය. අමුතු හිසක් එබුවා, කෙටියෙන් වටපිට බැලූ අතර හදිසියේම ඉවත් විය. බිත්තිය ලිස්සා ගියේය.

මා ඉදිරිපිට බිත්තියේ කුඩා ජනේල රාශියක් විය, ඒවායින් සමහරක් විශාල මිනිසෙකුගේ අත්ලක තරම් ප්‍රමාණයකි. ඒවාට පිටුපසින් යම් යම් රතු හෝ කළු සලකුණු මත දර්ශක නැගී සිටියේය. සමහර විශාල සෘජුකෝණාස්‍රාකාර ජනේල මගේ සිත් ගත්තේය; ඔවුන්ගෙන් පාහේ අද්භූත නිල් දීප්තියක් නිකුත් විය. අමුතු ආලෝක ලප කිසියම් නොතේරෙන රටාවකින් නටමින් නටන අතර තවත් කවුළුවක දුඹුරු-රතු ඉරක් අමුතු රිද්මයානුකූල ස්වරූපයෙන් ඉහළට හා පහළට සෙලවෙන්නේ සර්පයෙකුගේ නර්තනයක් මෙන් යැයි මට සිතුනි. මිනිසා - මම ඔහුට මගේ කැප්ටර් යැයි කියමි - මගේ උනන්දුව ගැන සිනාසුණේය. “මෙම සියලුම උපකරණ ඔබව පෙන්වුම් කරයි,” ඔහු පැවසීය,

"මෙහි ඔබේ මොළයෙන් තරංග නවයක් දක්වා ඇත. ඔබේ මොළයේ වීදුලියෙන් ලැබෙන ප්‍රතිදානය සහිත වෙනම සයින් තරංග නවයක් ඒවා මත අධිස්ථාපනය වේ. ඔවුන් ඔබට උසස් මානසිකත්වයක් ඇති බව පෙන්වයි. ඔවුන් ඔබට මනක තබා ගැනීමට සැබවින්ම විශිෂ්ට හැකියාවක් ඇති බව පෙන්වයි, එබැවින් මෙම කාර්යය සඳහා ඔබේ යෝග්‍යතාවය.

ඉතා මෘදු ලෙස දර්ශන පෙට්ටිය හරවමින්, ඔහු මීට පෙර මගේ දෘෂ්ඨි පරාසයෙන් ඔබ්බට වූ අමුතු වීදුරු භාණ්ඩ කිහිපයක් පෙන්වීය. "මේවා ඔබේ නහර හරහා ඔබට නොකඩවා පෝෂණය කර ඔබේ රුධිරයේ ඇති අපද්‍රව්‍ය ඉවත් කරයි. මෙම අනෙකුත් අනෙකුත් අපද්‍රව්‍ය ඔබේ ශරීරයෙන් බැහැර කරයි. අපි දැන් වැඩිදියුණු කිරීමේ ක්‍රියාවලියක යෙදී සිටිමු ඔබේ සාමාන්‍ය සෞඛ්‍යය, එවිට අපි ඔබට පෙන්වන්නට යන සියල්ලේ ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි කම්පනයට ඔරොත්තු දීමට ඔබ ප්‍රමාණවත් වනු ඇත. කම්පනයක් ඇති වනු ඇත, මන්ද ඔබ උගත් පැවිද්දෙකු ලෙස ඔබ සැලකුවද, අප හා සසඳන විට ඔබ පහත්ම හා නුගත් වනවාරියා වන අතර අපට එය සාමාන්‍ය දෙයකි, එය ඔබට විශ්වාස කළ නොහැකි භාස්කම් වනු ඇත. අපගේ විද්‍යාව හැඳින්වීම දැඩි මානසික කම්පනයක් ඇති කරයි. කෙසේ වෙතත්, මෙය අවදානමට ලක්විය යුතු අතර අවදානමක් පවතී, නමුත් අපි එය අවම කිරීමට සෑම උත්සාහයක්ම ගත්තෙමු.

ඔහු සිනාසෙමින්, "ඔබේ දේවමාළිගාවේ දේවසේවයේදී ඔබ ශරීරයේ ශබ්දය ගැන බොහෝ සෙයින් කතා කරයි - ඔව්! මම ඔබේ සේවාවන් ගැන සියල්ල දනිමි-නමුත් ඔබට ඇත්තටම ශරීර ශබ්ද ඇසී තිබේද? සවන් දෙන්න!" "හැරී, ඔහු බිත්තිය වෙතට ගොස් දිලිසෙන සුදු පැහැති බොත්තමක් තද කළේය. එකෙණෙහිම කුඩා සිදුරු රාශියකින් ශබ්ද මතු වූ අතර එය මම ශරීරයේ ශබ්දය ලෙස හඳුනා ගනිමි. ඔහු සිනාසෙමින් තවත් බොත්තමක් කරකවමින් හඬ වැඩි වී මුළු කාමරයම පිරී ගියේය. throb, throb, මගේ පිටුපස වීදුරු භාණ්ඩ අනුකම්පාවෙන් සෝෂා කරන තරමට හදවතේ නාද විය. නැවතත් මිටියේ ස්පර්ශයක්, සහ හදවතේ ශබ්දය ගලා ගියේය, ශරීරය තුළ තරල සෝෂාවක් ඇති විය, නමුත් බොහෝ දුර මුහුදට යාමට කනස්සල්ලෙන් ගල් ඇඳක් හරහා ගලා යන කඳුකර දිය පහරක් මෙන් හයියෙන් . බලවත් ගස්වල කොළ සහ අතු හරහා කුණාටුවක් වේගයෙන් ගලා යන වායූන්ගේ සුසුම්ලන්නට විය. කිසියම් ගැඹුරු ගැඹුරු විලකට මහා ගල් පෙරළන්නාක් මෙන් පුල්ලි සහ ඉසින. "ඔබේ ශරීරය," ඔහු පැවසීය. "ඔබේ ශරීරය ශබ්ද කරයි. අපි ඔබේ ශරීරය ගැන හැම දෙයක්ම දන්නවා.

නමුත්, Unhonoured Captor, මම කීවෙමි, මෙය පුද්ගලයෙක් නොවේ, මෙය ආශ්චර්යයක් නොවේ. ටිබෙටයේ සිටින දුප්පත් නූගත් වනවාටින් වන අපට එයද කළ හැකිය. අපට ද ශබ්දය විශාලනය කළ හැකිය, එතරම් විශාල නොවේ, එකඟ විය, නමුත් අපට එය තවමත් කළ හැකිය. අපට ආත්මය ශරීරයෙන් නිදහස් කර නැවත ගෙන ඒමටද හැකිය.

"ඔබට පුළුවන්ද?" ඔහු ඔහුගේ මුහුණේ ප්‍රශ්නාර්ථ ඉරියව්වෙන් මා දෙස බලා, "ඔයා ලේසියෙන් බය වෙන්නේ නැහැ නේද? ඔබ අප ගැන සිතන්නේ සතුරන් ලෙසයි, අල්ලා ගන්නන් ලෙසයි.

සර්! මම පිළිතුරු දුන්නා, ඔබ මට තවම මිත්‍රත්වයක් පෙන්වා නැත, මම ඔබ වශ්වාස කිරීමට හෝ ඔබ සමඟ සහයෝගයෙන් කටයුතු කිරීමට හේතුවක් ඔබ මට පෙන්වා නැත. සමහර බඹරුන් වහලුන්ව තබාගන්නාක් මෙන් ඔබ මා අංශභාග වූ වහලෙකු ලෙස තබා ගන්න. මට යක්ෂයන් ලෙස පෙනෙන අය ඔබ අතර සිටිති; අප සතුව එවැනි අයගේ පින්තූර ඇති අතර අපි ඔවුන්ව යම් අපායක ලෝකයේ බියකරු සිහින මැවිල්ලක් ලෙස අවමානයට ලක් කරමු. නමුත් මෙන්ම ඔවුන් ඔබේ භාර්යාවන්.

"පෙනුම නොමඟ යවන සුළු විය හැක," ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය. "මේ අයගෙන් සමහරක් කරුණාවන්ත මිනිස්සු. තවත් සමහරු, සාන්තුවරයා සමඟ, ඔවුන්ගේ විකෘති මනසට සිදු වූ ඕනෑම පහත් ක්‍රියාවකට නැමෙනු ඇත. එහෙත්, ඔබ, සියලු මිලේච්ඡ මිනිසුන් මෙන්, පුද්ගලයෙකුගේ බාහිර පෙනුමෙන් නොමඟ යවනු ලැබේ.

සර්! මගේ ප්‍රතිචාරය විය, ඔබේ අවශ්‍යතා හොඳ හෝ නරක කුමන පැත්තේද යන්න මට තවමත් තීරණය කර නොමැත. ඔවුන් හොඳ නම් සහ මට ඒත්තු ගැන්වේ නම්, එවිට සහ පසුව පමණක් මම සහයෝගයෙන් කටයුතු කරමි. නොඑසේ නම්, මට කුමන වියදමක් දැරුවත්, ඔබේ අරමුණු මඟ හැරීමට මට හැකි ඕනෑම ක්‍රමයක් භාවිතා කරමි.

"නමුත් නිසැකවම," ඔහුගේ තරමක් හරස් ප්‍රතිචාරය වූයේ, "ඔබ සාහිත්‍යෙන් හා රෝගාකූරව සිටියදී අපි ඔබේ ජීවිතය බේරා ගත් බවට ඔබ එකඟ වෙවිද?"

මම පිළිතුරු දෙන විට මගේ අඳුරුතම ප්‍රකාශය පළ කළෙමි, මගේ ජීවිතය බේරුණා - කුමක් සඳහාද? මම ස්වර්ගීය කෙත්වලට යමින් සිටියෙමි, ඔබ මාව ආපසු ඇදගෙන ගියා. ඔබට දැන් කළ හැකි කිසිවක් එතරම් අකාරුණික නොවනු ඇත. අන්ධයෙකුට ජීවිතය යනු කුමක්ද? අන්ධයෙක් ඉගෙන ගන්නේ කෙසේද? ආහාර, මම දැන් ආහාර ලබා ගන්නේ කෙසේද? නැත! මගේ ජීවිතය

දික් කර ගැනීමට කරුණාවක් තිබුණේ නැත; ඔබ කලින් ප්‍රකාශ කළා මම මෙහි සිටින්නේ මගේ සතුටට නොව ඔබේ අරමුණ සඳහා බව. කෝ ඒකේ කරුණාව? ඔබ මාව මෙහි ඇද දමා ඇති අතර මම ඔබේ ගැහැණු ළමයින්ගේ ක්‍රීඩාව වී ඇත. යහපත? සහ ඔබ සඳහන් කරන මේ සියල්ල හොඳ කොහෙද?

ඔහු ඉණ මත අත් තබා මා දෙස බලා සිටියේය. "ඔව්," ඔහු අවසානයේ පැවසුවේ, "ඔබේ පැත්තෙන් අපි කරුණාවන්ත වී නැහැ, නේද? සමහර විට මට ඔබට ඒත්තු ගැන්විය හැකිය, එවිට ඔබ සැබවින්ම ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත. ඔහු හැරී බිත්තිය දෙසට ගියේය. මේ පාර මම දැක්කා එයා කරපු දේ. ඔහු කුඩා සිදුරුවලින් පිරුණු හතරැස් කොටුවකට මුහුණ ලා සිට කළු තිත්තක් තල්ලු කළේය. සිදුරු වතුරසුයට ඉහළින් ආලෝකයක් බැබළී දීප්තිමත් මිදුමක් දක්වා වර්ධනය විය. එහිදී, මගේ සැකයට, මුහුණක් සහ හිසක් ජීවමාන වර්ණවලින් සැදී ඇත. මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා ඒ අමුතු, පිටස්තර භාෂාවෙන් දිගු කතා කර පසුව නතර විය. මා බියට පත් වූ විස්මයට පත් කරමින්, හිස මගේ දිශාවට කරකැවී, පසුරු ඇති බැම ඉහළට එසවීය. එවිට මුව කොතෙහි කුඩා අඳුරු සිනහවක් මතු විය. බුරුන ලද දරුණු වාක්‍යයක් තිබූ අතර ආලෝකය මැකී ගියේය. මිදුම කැරකෙමින් බිත්තියට උරා බොන්නට විය. ඔහුගේ මුහුණේ තෘප්තිමත් වීමේ සෑම සලකුණක් සමඟම මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා මා දෙසට හැරුණේය. "හරි, මගේ මිතුරු," ඔහු පැවසුවේ, "ඔබ ශක්තිමත් චරිතයක් බවත්, ගනුදෙනු කිරීමට ඉතා දැඩි මිනිසෙකු බවත් ඔබ ඔප්පු කර ඇත. ඔබේ ලෝකයේ වෙනත් කිසිම සාමාජිකයෙකු නොදුටු දේ ඔබට පෙන්වීමට දැන් මට අවසර ඇත.

ඔහු නැවතත් බිත්තිය දෙසට හැරී කළු පැල්ලමට පිහිටෙත් ඇත්තේය. මිදුම නැවතත් සෑදුනේ මේ වතාවේ තරුණ ගැහැණු හිසක් සමඟිනි. මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා ඇයට කතා කළා, පැහැදිලිවම නියෝග දුන්නා. ඇය හිස වනමින්, කුතුහලයෙන් මගේ දිශාව දෙස බලා, මැකී ගියාය.

"දැන් අපට සුළු වේලාවක් බලා සිටීමට සිදුවනු ඇත," මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා පැවසීය. "මම විශේෂ උපකරණයක් ගෙන එන අතර මම ඔබේ ලෝකයේ ස්ථාන පෙන්වන්නම්. ලෝකයේ නගර. ඔබ දැකීමට කැමති තැන ඔබට තේරීමක් තිබේද?"

මට ලෝකය ගැන දැනුමක් නැත, මම පිළිතුරු දුනිමි. මම සංචාරය කර නැත.

"ඔව්, නමුත් නිසැකවම ඔබ යම් නගරයක් ගැන අසා ඇති," ඔහු හෙළි කළේය.

හොඳයි, ඔව්, මගේ පිළිතුර විය, මම Kalimpong ගැන අසා ඇත්තෙමි.

“කලීම්පොං, හා? කුඩා ඉන්දියානු දේශසීමා ජනාවාසයක්; ඔබට වඩා හොඳ තැනක් ගැන සිතිය නොහැකිද? බර්ලින්, ලන්ඩන්, පැරිස් හෝ කයිරෝ ගැන කෙසේද? ඔබට කලීම්පොන්ගේ වඩා හොඳ දෙයක් දැකීමට අවශ්‍යද?

ඒත් සර් මම උත්තර දුන්නා ඔයා කියපු තැන් ගැන මට කිසිම උනන්දුවක් නෑ. වෙළඳුන් එවැනි ස්ථාන ගැන සාකච්ඡා කරන බව මා අසා ඇති බව හැර නම් මට කිසිවක් ගෙන එන්නේ නැත, නමුත් එය මට කිසිවක් අදහස් නොකරයි, මම උනන්දුවක් දක්වන්නේ නැත. ඒ වගේම මේ තැන් වල පින්තුර දැක්කොත් ඇත්ත නැත්ත කියන්න බෑ. ඔබේ මේ අපූරු ප්‍රතිවිරෝධයට ඔබ කියන දේ කළ හැකි නම් - මට ලාසා පෙන්වන්න. මට ෆාරි පෙන්වන්න. මට බටහිර ගේට්ටුව, දෙව්මැදුර, පොටාල පෙන්වන්න. මම ඒවා දන්නා අතර ඔබේ උපාංගය සත්‍ය නම් හෝ කිසියම් දක්ෂ උපක්‍රමයක් ද යන්න දැන ගන්නෙමි.

ඔහු මා දෙස බැලූවේ ඔහුගේ මුහුණේ වඩාත් සුවිශේෂී ඉරියව්වකිනි; ඔහු මෝහන තත්වයක සිටින බව පෙනී ගියේය. ඉන්පසු ඔහු පෙනෙන විකාරයක් සමඟ එකට ඇදගෙන මෙසේ කැගැසුවේය: “මගේ ව්‍යාපාරය ඉගැන්වූයේ නුගත් වනවරයෙක්, නේද? ඒ වගේම සහෝදරයාත් හරි. කොහොමත් මේ උපන් කපටිකමේ මොකක් හරි දෙයක් තියෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඔහුට සමුද්දේශ රාමුවක් තිබිය යුතුය, එසේ නොමැතිනම් ඔහු කිසිසේත් පැහැදෙන්නේ නැත. හොඳින්! හොඳින්!”

ස්ලයිඩ්න් පැනලය හදිසියේම පසෙකට වී ඇති අතර මිනිසුන් හතර දෙනෙකු ඉතා විශාල පෙට්ටියක් මෙහෙයවමින් පෙනී සිටි අතර එය වාතයේ පාවෙන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. පෙට්ටිය සැලකිය යුතු බරකින් යුක්ත විය යුතුය, මන්ද එය බරකින් තොරව පාවෙන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණද එය වලනය වීමට පටන් ගැනීමට හෝ එහි දිශාව වෙනස් කිරීමට හෝ එය නැවැත්වීමට බොහෝ උත්සාහයක් දැරූ බැවිනි. ටිකෙන් ටික පෙට්ටිය මා වැනි සිටි කාමරයට දාර විය. ඔවුන් තල්ලු කර අදින විට ඔවුන් මගේ මේසය අවුල් කරයි යැයි මම කාලයක් බියෙන් සිටියෙමි. එක් මිනිසෙක් අක්ෂි පෙට්ටියේ ගැටුණු අතර එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඇති වූ ගිරේෂන් මා ටික වේලාවක් අසනීප වී කරකැවිල්ල ඇති කළේය. නමුත් අවසානයේදී, බොහෝ සාකච්ඡා කිරීමෙන් පසු, පෙට්ටිය බිත්තියකට එරෙහිව කෙලින්ම මගේ දර්ශනයට අනුරූප විය. මිනිසුන්ගෙන් තිදෙනෙක් ඉවත් වී ඔවුන් පිටුපස පුවරුව වසා දැමූහ.

හතරවෙනි මිනිසා සහ මා අල්ලාගත් පුද්ගලයා බොහෝ දැන් සෙලවමින් සහ අහිනයන් සමඟ සජීවීකරණ සාකච්ඡාවක නිරත විය. අවසානයේ මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා මා දෙසට හැරී, “ඒයා කියනවා අපිට ලාසාව ගේන්න බැහැ ඒක ළඟ වැඩි නිසා, අපි තවත් ඇතට වෙලා ඉන්න ඕනේ කියලා.”

මම කිසිවක් නොකියා, කිසිදු සැලකිල්ලක් නොදැක්වූ අතර, මද වේලාවක් බලා සිටීමෙන් පසු, මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා, “ඔබ බර්ලින් බලන්න කැමතිද? බොම්බේ? කල්කටා?”

මගේ පිළිතුර වූයේ, නැහැ, මම කරන්නේ නැහැ, ඔවුන් මට බොහෝ දුරයි!

ඔහු අනෙක් පුද්ගලයා දෙසට හැරුණු අතර තරමක් දරුණු තර්කයක් අනුගමනය කළේය. අනෙක් මිනිසා අඩන්නට කැමති සේය; ඔහු දැඩි කලකිරීමකින් තම දැන් සෙලවූ අතර බලාපොරොත්තු සුන්වීමෙන් පෙට්ටිය ඉදිරිපිට දණින් වැටුණි. ඉදිරිපස ලිස්සා ගිය අතර මම දුටුවේ විශාල ජනේලයක් පමණක් වන අතර ඊට වඩා දෙයක් නොවේ. එවිට මිනිසා තම ඇඳුමෙන් ලෝහ කැබලි කිහිපයක් ගෙන අමුතු පෙට්ටියේ පිටුපසට බඩගා ගියේය. ජනේලයේ අමුතු ආලෝකයන් බැබළුණි, තේරුමක් නැති වර්ණවල කැරලි ඇති විය. පින්තූරය සෙලවුනා, ගලා ගියා, සහ සුළලා. සෙවණැලි ඇති වූ සැණින් පොටාල විය හැකි නමුත් නැවතත් එය දුමාරයක් විය හැකිය.

පෙට්ටියේ පිටුපසින් බඩගාගත් මිනිසා යමක් මුමුණමින් කාමරයෙන් වේගයෙන් දිව ගියේය. මා අල්ලාගත් තැනැත්තා ඉතා අමනාපයෙන් බලා සිටියේය, “අපි ලාසාව කෙතරම් සමීපද යත් අපට අවධානය යොමු කළ නොහැක. එය හරියට යමක් එම උපකරණය නාහිගත කරනවාට වඩා ළං වූ විට දුරේක්ෂයකින් බැලීමට උත්සාහ කිරීමක් වැනිය. එය දුරින් හොඳින් ක්‍රියා කරයි, නමුත් සමීපව දුරේක්ෂයක් නාහිගත නොවනු ඇත. මෙතනදී අපිටත් ඒ අමාරුව තියෙනවා. ඒක ඔයාට පැහැදිලිද?”

සර්. මම පිළිතුරු දුන්නා, ඔබ මට නොතේරෙන දේවල් ගැන කතා කරනවා. ඔබ සඳහන් කරන මෙම දුරේක්ෂය කුමක්ද? මම කවදාවත් දැකලා නැහැ. ඔබ කියනවා ලාසා ළඟ වැඩියි කියලා; එය ඉතා දිගු ගමනක් බව මම කියමි. එය ඉතා සමීප වන්නේ කෙසේද?

මගේ අල්ලා ගත් තැනැත්තාගේ මුහුණේ වේදනාකාරී ප්‍රකාශයක් බැබළුණි; ඔහු කොණ්ඩය අල්ලාගෙන මොහොතකට ඔහු බිම තටනු ඇතැයි මට සිතුනි. එවිට ඔහු ආයාසයෙන් සන්සුන් වී, “ඔබේ ඇස් ඇති විට, ඔබ කවදා හෝ ඔබේ ඇස් යොමු කළ නොහැකි ලෙස යමක් ගෙන ආවාද? ඒක තමයි මම අදහස් කළේ, අපට මෙම කෙටි පරාසය තුළ අවධානය යොමු කළ නොහැක!!!”

හතරවන පරිච්ඡේදය

මම ඔහු දෙස බැලුවෙමි, නැතහොත් අවම වශයෙන් මම ඔහු දෙස බැලුවාක් මෙන් දැනුනි, මන්ද මිනිසෙකුට ඔහුගේ හිස එක තැනක තබා ඔහුගේ පෙනීම අඩි ගණනාවක් දුරින් දුර බැහැර ප්‍රදේශයකින් පැමිණ තිබීම දුෂ්කරම අත්දැකීමක් වන බැවිනි . කොහොමහරි මම එයා දිහා බලලා හිතුවා මේක මොන තරම් පුදුමයක්ද කියලා. මිනිසා පවසන්නේ ඔහුට ලෝකයේ අනෙක් පැත්තේ නගර මට පෙන්විය හැකි නමුත් ඔහුට මගේම රට මට පෙන්විය නොහැකි බවයි. එබැවින් මම ඔහුට මෙසේ කීවෙමි, ස්වාමීනි, ඔබ මා විසින්ම අවධානය යොමු කරන මෙම කාරණය ගැන විනිශ්චය කිරීමට ඔබ යමක් දර්ශන පෙට්ටිය ඉදිරිපිට තබන්නෙහිද?

ඔහු ක්ෂණික එකඟතාවයකින් හිස වනමින්, කුමක් කළ යුතු දැයි කල්පනා කරන්නාක් මෙන් මොහොතක් වටපිට බැලුවේය. ඉන්පසු ඔහු මගේ මේසයේ පහළින් මා මින් පෙර නොදුටු ආකාරයේ ඉතා අමුතු සලකුණු ඇති පාරභාසක පත්‍රයක් ගත්තේය. පැහැදිලිවම එය ලිවීමට අදහස් කළ නමුත්, ඔහු කොළ කිහිපයක් ලෙස පෙනෙන දේ පෙරළා, පසුව ඔහු සතුව සිතහවක් දුන් නිසා පෙනෙන පරිදි ඔහුව අතිශයින් තෘප්තිමත් කළ දෙයකට පැමිණියේය. ඔහු මගේ ඇස් පෙට්ටිය අසලට යන විට ඔහු එය පිටුපසින් තබා ගත්තේය.

"හොඳයි දැන් මගේ මිතුරා!" "ඔබට ඒත්තු ගැන්වීමට අපට කළ හැකි දේ අපි බලමු" යනුවෙන් ඔහු කැගැසුවේය . ඔහු මගේ දෘෂ්ටි පෙට්ටිය ඉදිරිපිට යමක් ලිස්සා ගියේය, එය ඉතා ආසන්නව තිබූ අතර මා මව්නයට පත් කරමින් මා දුටුවේ බොඳ වී ගිය ඒවාය, කිසිවක් පැහැදිලි නොවීය. වෙනසක් තිබුනා, කොටසක් සුදු පාට බොඳ වුනා, කොටසක් කළු බොඳ වුනා, ඒත් ඒක මට කිසිම දෙයක්, කිසිම දෙයක් අදහස් කළේ නැහැ. ඔහු මගේ ඉරියව්වෙන් සිනාසුණේය - මට ඔහු සිතහව නොදැක්කා නමුත් මට ඔහුගේ සිතහව 'ඇසෙනවා'; අන්ධ වූ විට කෙනෙකුට විවිධ ඉන්ද්‍රියයන් ඇත. ඔහුගේ මුහුණ සහ මාංශ පේශී කිරි ගැසෙන සද්දයක් මට ඇසෙන්නට විය, ඔහු නිතර සිතහව වී සිටි නිසා ඒ කිම වලින් අදහස් වන්නේ ඔහු දැන් සිනාසෙන බව ය.

"ආහ්," ඔහු කිව්වා, "අන්තිමට ඔයා ගෙදර එනවා, මම නේද? දැන්, ජරවේශමෙන් බලන්න. මේ මොකක්ද කියලා බලන්න පුළුවන් වුණාම මට

කියන්න." ඉතා සෙමින් ඔහු අපැහැදිලි පත්‍රය පිටුපසට ඇද ගත්තේය, ක්‍රමයෙන් මට එය පැහැදිලි විය, එය මගේ පින්තූරයක් බව මම සැලකිය යුතු විස්මයකින් දුටුවෙමි. මෙම පින්තූරය නිපදවන ලද්දේ කෙසේදැයි මම නොදනිමි, නමුත් එය ඇත්ත වශයෙන්ම මා මේසය මත වැතිර කළ පෙට්ටියේ රැගෙන යන මිනිසුන් දෙස බලන ආකාරය පෙන්වුම් කළේය. මගේ හකු විශාල විස්මයකින් විවෘත විය. මම ඇත්තම රට යොකෙක් වගේ වෙන්න ඇති, ඒකාන්තයෙන්ම මට එහෙම එකක් දැනුනා, රස්තෙ වැඩි වෙනවා, මගේ කම්මුල් ලැජ්ජාවෙන් පිටුවෙනවා. එතනදී මම ඒ හැමදෙයක්ම මගෙන් ඉවත් කරගෙන හිටියා, එතන මම මිනිස්සු හතර දෙනා ඒ පෙට්ටිය හසුරුවන හැටි බලාගෙන හිටියා, ඒ පින්තූරයේ මගේ මුහුණේ තිබුණු විස්මිත පෙනුම ඇත්තටම මට ගෙදර ආවා.

“හොඳයි,” මගේ අල්ලා ගත් තැනැත්තා, “පැහැදිලිවම ඔබට කාරණය තේරෙනවා. එය ගෙදර ගෙන යාමට අපි එය නැවත යමු. ” හෙමිහිට මට ජේන විදියට පිංතූරය අල්ලගෙන ඇස් පෙට්ටිය ළඟට ගියා. මට සුදු පැහැති කළු පැහැති බොඳවීමක් පෙනෙන තෙක් එය සෙමෙන් පැහැදිලි විය, ඊට වඩා දෙයක් නැත. ඔහු එය ඉවතට විසි කළ අතර එවිට මට කාමරයේ ඉතිරි කොටස නැවත දැකගත හැකි විය. ඔහු පියවර කිහිපයක් පිටුපසට වී, “ඔබට මෙය කියවිය නොහැක, නමුත් බලන්න. මෙන්න මුද්‍රිත වචන. ඔබට ඒවා පැහැදිලිව පෙනෙනවාද? ”

මට ඒවා පැහැදිලිව පෙනවා, සර්, මම ප්‍රතිචාර දැක්වුවා, මට ඒවා ඉතා පැහැදිලිව පෙනෙනවා.

ඉතින් එයා ඒක මගේ ඇස් පෙට්ටිය ළඟට ගෙනාවා, ආයෙමත් ඒ පෙනීම බොඳ වුණා. “දැන්, ඔබ අපගේ ගැටලුව අගය කරනු ඇත. අප සතුව යන්ත්‍රයක් හෝ උපාංගයක් ඇත, එය ඔබ කැමති දේ අමතන්න, එය අප ඔබ මත භාවිතා කරන මෙම අක්ෂි පෙට්ටියේ ඉතා විශාල ප්‍රතිමුර් යකි, නමුත් මූලධර්මය ඔබට සම්පූර්ණයෙන්ම ඔබ්බට වනු ඇත. කෙසේ වෙතත්, එය අපට මේ ලෝකය පුරා දැකිය හැකි නමුත් සැතපුම් පනහක් ඇතිත් ඇති කිසිවක් අපට නොපෙන්වේ. සැතපුම් පනහක් ඇතිත් ඉතා ආසන්නයි, මම මෙය ඔබේ ඇස් පෙට්ටියෙන් අහල් කිහිපයක් ගෙන එන විට ඔබට එය නොපෙනුණි. මම ඔබට කලම්පොන්ගේ පෙන්වන්නම්. එහෙම කියලා එයා පැත්තකට වෙලා බිත්තියේ තිබ්බ බොත්තම් කිහිපයකට මොනවා හරි කළා.

කාමරයේ විදුලි පහන් අඳුරු විය, ඒවා නිවී ගියේ නැත, නමුත් හිමාලයට ඔබ්බෙන් හිරු බැස ගිය වහාම ආලෝකයට සමාන වන පරිදි ඒවා අඳුරු විය.

සඳ තවම උදාවී නැති සහ සූර්යයා තවමත් සිය ආලෝකය ඉවත් කර නැති සිසිල් අඳුරු බවක්. ඔහු විශාල පෙට්ටිය පිටුපසට හැරුණු අතර ඔහුගේ දැත් මට නොපෙනෙන දෙයක් මතට ගමන් කළේය. එකෙණෙහිම පෙට්ටිය තුළ විදුලි පහන් දැල්වීය. තරමක් සෙමින් දර්ශන නිර්මාණය විය. හිමාලයේ උස් කඳු මුදුන්, සහ මාර්ගයක වෙළෙන්දන්ගේ තවලමක්. ඔවුන් කුඩා ලී පාලමක් තරණය කළ අතර ඊට යටින් වේගයෙන් ගලා යන දිය පහරක් ඔවුන් ලිස්සා ගියහොත් ඔවුන් ගිල ගැනීමට තර්ජනය කළේය. ඔවුන් අනෙක් පැත්තට ළඟා වූ අතර ඔවුන් රළු තණබිම් හරහා මාර්ගයක් අනුගමනය කළහ.

මිනිත්තු කිහිපයක් අපි ඔවුන් දෙස බලා සිටි අතර, කුරුල්ලෙකුට ලැබෙන දර්ශනය වූයේ, අහසේ දෙවියෙකු ඇස් පෙට්ටිය අල්ලාගෙන, තවමත් නිසරු භූමිය හරහා මෘදු ලෙස පාවෙමින් සිටින ආකාරයයි. මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා නැවතත් ඔහුගේ දැත් වලනය කළ අතර එහි නිරපේක්ෂ නොපැහැදිලි වලිතයක් ඇති විය, යමක් දර්ශනය වී ඒ හරහා ගියේය. මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා ඔහුගේ දැත් ප්‍රතිවිරුද්ධ දිශාවට ගෙන ගියේය, පින්තූරය ස්ථාවර විය, නමුත් - නැත, එය පින්තූරයක් නොවේ, එය සැබෑ දෙයයි. මෙය පින්තූරයක් නොවේ, මෙය යථාර්ථයක් විය, මෙය සත්‍යයක් විය. මෙය අහසේ සිදුරකින් බිම බලා සිටියේය.

පහළින් මම කලම්පොංගේ ගෙවල් දුටුවෙමි, වෙළෙන්දන්ගෙන් පිරි ඉතිරි යන වීදි දුටුවෙමි, කහ සිවුරු හඳගත් ලාමාවරුන් සහ රතු වස්ත්‍ර හඳගත් හික්ෂුන් වහන්සේලා සැරිසරනු දුටිමි. ඒ සියල්ල ඉතා අමුතු විය. මා කලම්පොන්ගේ වෙත ගොස් ඇත්තේ එක් වරක් පමණක් වූ නිසාත්, එදා කුඩා පිරිමි ළමයෙකු වූ නිසාත්, අඩි මට්ටමේ සිට, කුඩා පිරිමි ළමයෙකු සිටගෙන සිටින මට්ටමේ සිට මා කලම්පොන්ගේ දැක ඇති නිසාත්, මට ස්ථාන සොයා ගැනීමට අපහසු විය. දැන් මම එය දකිනවා - හොඳයි, කුරුල්ලන් දකින ආකාරයට මම එය අහසේ සිට දකිනවා යැයි මම සිතමි.

මා අල්ලාගත් තැනැත්තා මා දෙස ඕනෑකමින් බලා සිටියේය. ඔහු යම් යම් දේවල් ගෙන ගිය අතර රූපය හෝ භූ දර්ශනය හෝ එවැනි ආශ්චර්යමත් දෙයක් ලෙස හඳින්විය හැකි ඕනෑම දෙයක් වේගයෙන් බොඳ වී නැවත ස්ථාවර විය. “මෙන්න, ඔබ දන්නා පරිදි ඉන්දියාවේ පූජනීය ගංගාව වන ගංගාව” මිනිසා පැවසීය .

මම ගංගා ගැන බොහෝ දේ දැන සිටියෙමි. සමහර වෙලාවට ඉන්දියාවේ වෙළෙන්දෝ පින්තූර සහිත සඟරා ගෙනත් දෙනවා. එම සඟරාවල පින්තූර හැර එක වචනයක්වත් අපට කියවීමට නොහැකි විය. එය වෙනස් විය. මෙහි

මට පෙර, නොවරදවාම, සැබෑ ගංගා නදිය විය. එවිට මා පුදුමයට පත් කරමින්, මට ඇසෙන මෙන්ම දකින බව මට වැටහුණි. හින්දු භක්තිකයන් ගායනා කරන බව මට ඇසුණි, පසුව මම දුටුවෙමි. ඔවුන්ගේ සිරුරක් ජල අද්දර සඳළුතලයක් මත තබා තිබූ අතර, ඔවුන් සිරුර ගංගා නදියේ ශුද්ධ වූ ජලයෙන් ඉසිනු ලැබුවේ එය දැවෙන සට්ටා වෙත ගෙන යාමටය.

ගහ ජනාකීර්ණයි, ගහක තබා ලෝකයේ මෙතරම් මිනිසුන් සිටිය හැකි බව ඇත්තෙන්ම පුදුම සහගතයි. කාන්තාවන් ඉතා නිර්ලජ්ජිත ලෙස ඉවුරු මත ඇඳුම් ගලවාගෙන සිටි නමුත් පිරිමින් ද එසේ විය. එවැනි සංදර්ශනයක දී මා උණුසුම් වන බවක් මට දැනුනි. නමුත් පසුව මම ඔවුන්ගේ පන්සල්, ටෙරස් සහිත පන්සල්, ග්‍රෝටෝස් සහ කොලොනේඩස් ගැන සිතුවෙමි, මම බැලුවෙමි, මම පුදුමයට පත් වීමි. මෙය ඇත්ත වශයෙන්ම යථාර්ථයක් වූ අතර, මම වියාකූල වීමට පටන් ගනිමි.

මගේ අල්ලා ගත් තැනැත්තා - මට තවමත් මතක තබා ගත යුතු ය, ඔහු මගේ අල්ලා ගත් තැනැත්තා - මගේ අල්ලා ගත් තැනැත්තා, එවිට, යමක් වලනය වූ අතර වලනයේ නොපැහැදිලි බවක් ඇති විය. ඔහු ඉතා ඕනෑකමින් එම ජනේලය දෙස බැලූ අතර, පසුව නොපැහැදිලි වීම නතර වූයේ තරමක් තිගැස්මකිනි. "බර්ලින්," ඔහු පැවසීය. හොඳයි, බර්ලින් යනු බටහිර ලෝකයේ කොතැනක හෝ නගරයක් බව මම දැන සිටියෙමි, නමුත් මේ සියල්ල කෙතරම් අමුතුද යත් එය මට බොහෝ දේ ගෙන දුන්නේ නැත. මම බිම බලාගෙන හිතුවා සමහර විට ඒ හැම දෙයක්ම විකෘති කරන නවකතා දෘෂ්ටිකෝණය වෙන්ත ඇති කියලා. මෙහි ප්‍රමාණයෙන් හා හැඩයෙන් කැපී පෙනෙන ලෙස ඒකාකාරී උස් ගොඩනැගිලි තිබුණි. මම මගේ ජීවිතයේ මෙතරම් වීදුරු දැක නැත, සෑම තැනකම වීදුරු ජනේල තිබුණි. ඉන්පසුව ඉතා දුෂ්කර මාර්ගයක් ලෙස පෙනෙන මාර්ගයේ ලෝහ කුරු දෙකක් මාර්ගයට සවි කර ඇත. ඔවුන් දිලිසෙන අතර දුරින් ඔවුන් සම්පූර්ණයෙන්ම ඒකාකාරී විය. මට එය තේරුම් ගැනීමට නොහැකි විය.

කොනක් වටේ සහ මගේ දෘෂ්ඨි පරාසය තුළට අශ්වයන් දෙදෙනෙකු, එකක් පිටුපසින් ගමන් කළ අතර, ඔබ මෙය විශ්වාස කරනු ඇතැයි මම කිසිසේත්ම බලාපොරොත්තු නොවෙමි, නමුත් ඔවුන් රෝද මත ලෝහ පෙට්ටියක් ලෙස පෙනෙන දේ අදිමින් සිටියහ. අශ්වයන් ලෝහ බාර් අතර ඇවිද ගිය අතර ලෝහ පෙට්ටියේ රෝද ඇත්ත වශයෙන්ම එම බාර් දිගේ ගමන් කළේය. පෙට්ටියේ ජනේල, ජනේල වටේටම තිබුනා, එබි බලනකොට මට ජේතවා මිනිස්සු, පෙට්ටිය ඇතුළේ මිනිස්සු, මිනිස්සු දිගේ ඇදිලා යනවා. මගේ ඇස්

ඉදිරිපිටම (මම දැන් පාහේ 'මගේ ඇස් ඉදිරිපිට' කිවෙමි, මම දැන් මෙම දර්ශන පෙට්ටියට හුරු වී සිටිමි) උපාංගය නතර විය. මිනිසුන් පෙට්ටියෙන් බැස අනෙක් අය ඇතුළට ගියහ. මිනිසෙක් පළමු අශ්වයා ඉදිරියෙන් ඉදිරියට ගොස් තවත් පොල්ලකින් බිම ඇනගත්තේය. ඉන්පසු ඔහු නැවත ලෝහ පෙට්ටියට නැඟී රිය පැදවූ අතර, පෙට්ටිය පසුව වමට හැරී, ප්‍රධාන දඬු කට්ටලයෙන් වෙනත් ස්ථානයකට ගියේය.

මම මේ ගැන පුද්ගලයාට පත් වූ අතර මට වෙන කිසිවක් දෙස බැලීමට නොහැකි විය, මට වෙන කිසිම දෙයකට වෙලාවක් නොතිබුණි. මිනිසුන් රැගෙන යන රෝද මත මෙම අමුතු ලෝහ පෙට්ටිය. ඒත් එක්කම මම මිනිස්සු ඉන්න පාර දෙපැත්ත බැලුවා. පිරිමින් සිටියේ කැපී පෙනෙන ලෙස තද ඇඳුම් ඇඳගෙනය. ඔවුන්ගේ පාදවල ඉතා පටු ලෙස පෙනෙන වස්ත්‍ර තිබූ අතර, පාදවල නිශ්චිත සමෝච්ඡයන් දක්වා ඇත. තවද සෑම මිනිසෙකුගේම හිස මත, උඩු යටිකුරු සහ පටු දාරයක් සහිත වඩාත් කැපී පෙනෙන පාත්‍ර හැඩැති දෙයක් දිස් විය. එය මට යම් විනෝදයක් ඇති කළේ ඔවුන් අමුතු ලෙස පෙනුන නිසා, නමුත් පසුව මම ගැහැණු සතුන් දෙස බැලුවෙමි.

මම කවදාවත් එවැනි දෙයක් දැක තිබුණේ නැහැ. මෙම ගැහැණු සතුන්ගෙන් සමහරක් ඔවුන්ගේ සිරුරේ ඉහළ කොටසේ පාහේ ආවරණය වී ඇත, නමුත් ශරීරයේ පහළ කොටස සම්පූර්ණයෙන්ම කළු කුඩාරමක් ලෙස පෙනෙන පරිදි ඔතා තිබුණි. ඔවුන්ට කකුල් නැති බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, කෙනෙකුට ඔවුන්ගේ පාද නොපෙනේ. ඔවුන් එක් අතකින් මෙම කළු කුඩාරමේ පැත්තක් අල්ලා ගත් අතර, පෙනෙන විදිහට, පතුළ දූවිලි වලට ඇදී නොයාමට උත්සාහ කළහ.

මම තවත් ටිකක් බැලුවෙමි, මම ගොඩනැගිලි දෙස බැලුවෙමි, එම ගොඩනැගිලි සමහරක් සැබවින්ම උතුම් ගොඩනැගිලි විය. පාර දිගේ, ඉතා පුළුල් වීදියක, මිනිසුන්ගේ ශරීරයක් පැමිණියේය. ඔවුන්ට සංගීතය ආවේ මුල් මිනිසුන්ගෙන්. බොහෝ දිලිසෙන ඒවා විය, එය ඔවුන් සතුව රන් රිදී භාණ්ඩදැයි මම කල්පනා කළෙමි, නමුත් ඔවුන් ළඟට එන විට මම දුටුවෙමි පින්තල සහ සමහර ඒවා ලෝහමය. මේ සියල්ලෝම රතු මුහුණු ඇති ලොකු මිනිසුන් වූ අතර ඔවුන් සියල්ලෝම කිසියම් සටන් නිල ඇඳුමකින් සැරසී සිටියහ. ඔවුන් ගමන් කරන දහලන ආකාරය දැකීමෙන් මම සිනාසුණෙමි. ඔවුන් දණහිස් කෙළින්ම ඉහළට ගෙන ආ නිසා උඩු පාදය තරමක් තිරස් විය.

මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා මා දෙස බලා සිනාසෙමින්, “ඔව්, ඇත්තෙන්ම එය ඉතා අමුතු පාගමනක්, නමුත් එය ජර්මානු හමුදාව වාරිත්‍රානුකූල

අවස්ථාවන්හිදී භාවිතා කරන ජර්මානු ශුස්ට් ඵකයි.” මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා නැවතත් ඔහුගේ දෑත් වලනය කළේය, නැවත වරක් මෙම නොපැහැදිලි බවක් ඇති විය, නැවත වරක් පෙට්ටියේ කවුළුව පිටුපස ඇති දේවල් මිදුම සෑදීමට දිය වී, පසුව නතර වී සන විය. “රුසියාව,” මගේ අල්ලාගත්, “සාර්වරූන්ගේ දේශය. මොස්කව්.”

මම බැලුවා, පොළොව මත හිම වැටී ඇත. මෙතනත් එයාලට තිබ්බේ මම හිතෙකින්වත් නොහිතපු අමුතු වාහන, වාහන. ආසන සවි කර ඇති විශාල වේදිකාවක් ලෙස පෙනෙන පරිදි අශ්වයෙකු සවිකර තිබුණි. එම විශාල වේදිකාව පොළවෙන් අහල් කිහිපයක් උස්ව තිබුණේ පැතලි ලෝහ තීරු වැනි දෑ මගිනි. අශ්වයා මෙම ප්‍රතිවිරෝධය දිගේ ඇද ගත් අතර, එය ගමන් කරන විට එය හිම වල අවසාන ඉතිරි කළේය.

සියල්ලෝම ලොම් ඇඳ සිටි අතර ඔවුන්ගේ මුඛයෙන් සහ නාස්පුඩු වලින් මිදුණු වාෂ්ප මෙන් ඔවුන්ගේ හුස්ම ගලා ගියේය. ඔවුන් සිතල සමහ තරමක් නිල් පැහැයෙන් දිස් විය. නමුත් සමහර ගොඩනැගිලි මා කලින් දැක ඇති ගොඩනැගිලිවලට වඩා කෙතරම් වෙනස්දැයි සිතමින් මම ඒ දෙස බැලුවෙමි. ඒවා අමුතූය, ඒවා විශාල ප්‍රාකාර නැගී සිටි අතර, බිත්තිවලට ඔබ්බෙන් වූ වහලවල් බල්බ සහිත විය, උඩු යටිකුරු වූ ඵැණු මෙන් මුල් අභසට ප්‍රක්ෂේපණය විය. “සාර්ගේ මාලිගය,” මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා පැවසීය.

වතුර පොදක් මගේ තෙත ගැටුණු අතර, මම මෙතරම් කාලයක් නොදුටු අපේම සතුවු ගංගාව ගැන සිතුවෙමි. “ඒ තමයි මොස්කව් ගහ,” මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා පැවසීය. “එය ඇත්තෙන්ම ඉතා වැදගත් ගංගාවක්.” ඒ මත ලිවලින් සාදන ලද හා කණුවල එල්ලෙන විශාල රුවල් සහිත අමුතු යාත්‍රා නැගී ගියේය. කුඩා සුළඟක් තිබූ බැවින් රුවල් දුර්වලව එල්ලී තිබූ අතර මිනිසුන්ට පැතලි කෙළවරක් සහිත වෙනත් පොලු තිබූ අතර ඒවා වලනය වන අතර පැතලි කෙළවර ගහේ ගිලී යාත්‍රාව ඉදිරියට ගෙන ගියේය.

නමුත් මේ සියල්ල - හොඳයි, මම එහි තේරුම දුටුවේ නැත, එබැවින් මම මිනිසාට කීවෙමි, සර්, මම නිසැකවම ආශ්චර්යයන් දුටුවෙමි, එය බොහෝ දෙනෙකුට උනන්දුවක් දක්වන බවට සැකයක් නැත, නමුත් එහි තේරුම කුමක්ද, ඔබ උත්සාහ කරන්නේ කුමක් ද? මට ඔප්පු කරන්න?

මට හදිසියේම සිතුවිල්ලක් ඇති විය. පහුගිය පැය කිහිපය පුරාවටම මගේ මනසේ යම් දෙයක් වද වෙමින් තිබුනා, එය දැන් මගේ සිහිය තුලට තදින්ම පැහැදිලි භාවයකින් පැත්තා.

සර්, අල්ලාගන්නවා! මම කැගැසුවෙමි. ඔයා කවද? ඔබ දෙවියන්ද?

ඔහු මා දෙස බැලුවේ අනපේක්ෂිත ප්‍රශ්නයකින් ඔහු නොසැලකිලිමත් වූවාක් මෙනි. ඔහු තම නිකටට ඇඟිලි ගසා, ඔහුගේ හිසකෙස් අවුල් කර, උරහිස් මදක් සෙලවීය. එවිට ඔහු පිළිතුරු දුන්නේ, “ඔබට තේරෙන්නේ නැහැ. යම් කිසි තත්ත්වයකට පැමිණියහොත් මිස තේරුම් ගත නොහැකි කරුණු කිහිපයක් තිබේ. මම ඔබෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇසීමෙන් ඔබට පිළිතුරු දීමට ඉඩ දෙන්න. ඔබ ලැමසේරියක සිටියා නම්, ඔබේ එක් රාජකාරියක් වූයේ යක් රංචුවක් බලා ගැනීම නම්, ඔබ කුමක්දැයි ඔබෙන් අසන යක් කෙනෙකුට පිළිතුරු දෙනවාද?

මම ඒ ගැන කල්පනා කර, පසුව මම කීවෙමි, හොඳයි, ස්වාමීනි, ඒකාන්තයෙන් මම යක් කෙනෙක් මගෙන් එවැනි ප්‍රශ්නයක් අසනු ඇතැයි අපේක්ෂා නොකළ යුතුයි, නමුත් ඔහු මගෙන් එවැනි ප්‍රශ්නයක් ඇසුවොත් මම එය ඔහු බුද්ධිමත් යක් බවට සාක්ෂියක් ලෙස සැලකිය යුතුයි. සහ මා කුමක් දැයි ඔහුට පැහැදිලි කිරීමට උත්සාහ කිරීමට මට යම් කරදරයකට යා යුතුය. ඔයා මගෙන් අහනවා සර් මගෙන් ප්‍රශ්නයක් අහපු යක් ගැන මම මොකද කරන්නේ කියලා, මම ඔයාට උත්තර දෙනවා මට පුළුවන් උපරිමයෙන් ඒ යකුට උත්තර දෙන්නම් කියලා. ඔබ සඳහන් කරන කොන්දේසි අනුව, මම පැවිදි බවත්, එම යක්ෂ බලා ගැනීමට මා පත් කර ඇති බවත්, මම එම යක්ෂ සඳහා මගේ උපරිමය කරන බවත්, මම ඔවුන්ව මගේ සහෝදර සහෝදරියන් ලෙස සලකන බවත් කියමි. විවිධ ආකාරවලින්. අප භාමුදුරුවරු පුනරුත්පත්තිය විශ්වාස කළ බව මම යක්ෂයාට පැහැදිලි කරමි , අපි සෑම කෙනෙකුම මේ පෘථිවියට පහළ වූයේ අපගේ නියමිත කාර්යය කිරීමට සහ අපගේ නියමිත පාඩම් ඉගෙන ගැනීමට බවත්, එවිට දිව්‍ය ක්ෂේත්‍රවල අපට තවත් ඉහළට යාමට සුදානම් විය හැකි බවත් මම පැහැදිලි කරමි. දේවල්.

“හොඳින් කපා කළා, භාමුදුරුවනේ, හොඳට කනා කළා” මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා කීවේය. “මට ඉදිරිදර්ශනය පිළිබඳ හැඟීමක් ලබා දීම සඳහා පහළ ඇණවුම් වලින් එකක් අවශ්‍ය වීම ගැන මම අතිශයින් කනගාටු වෙමි. ඔව්, ඔබ වහන්සේ හරි, ඔබ වහන්සේ පෙන්වා දුන් සංජානනයෙන් සහ ඔබේ නොසැලකිලිමත්භාවයෙන් ඔබ මාව බොහෝ සේ මව්නයට පත් කළා, මන්ද ඔබ මට වඩා අවාසනාවන්ත විය යුතු නම්, ඔබ මට වඩා දැඩි වී ඇති බැවිනි. සංසන්දනාත්මක තත්ත්වයන්.”

මට දැන් නිර්භීත බවක් දැනේ, එබැවින් මම කීවෙමි, ඔබ මාව පහත් ඇණවුම් වලින් එකක් ලෙස හඳුන්වයි. ඊට පෙර ඔබ මා හැඳින්වූයේ මිලේච්ඡ, අශීෂ්ට, අසංස්කෘතික, කිසිවක් නොදන්නා ලෙසයි. මම මේ ලෝකයේ මහා

නගර කිසිවක් නොදන්නා බව මම සත්‍යය පිළිගත් විට ඔබ මට සිනාසුණා. නමුත් ස්වාමීනී, මම ඔබට ඇත්ත කීවෙමි, මම ඔබට ඇත්ත කීවෙමි, මම මගේ නොදැනුවත්කම පිළිගන්නා, නමුත් මම ඒ නොදැනුවත්කම සැහැල්ලු කිරීමට උත්සාහ කරමි, ඔබ මට උදව් කරන්නේ නැත. මම නැවත ඔබෙන් අසමි, සර්; ඔබ මගේ කැමැත්තට එරෙහිව සම්පූර්ණයෙන්ම මාව වහල් කර ඇත, ඔබ මගේ ශරීරය, මගේ ආත්මයේ මාලිගාව සමඟ විශාල නිදහසේ යෙදී ඇත, ඔබ වඩාත් කැපී පෙනෙන සිදුවීම් කිහිපයක යෙදී ඇත, පෙනෙන විදිහට මා විශ්මයට පත් කිරීමට සැලසුම් කර ඇත. සර්, ඔබ මගේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දුන්නේ නම්, මට වඩාත් පැහැදිලිමක් ඇති විය හැකිය, මන්ද මට දැන ගැනීමට අවශ්‍ය දේ මම දන්නා බැවිනි. මම නැවත ඔබෙන් අසමි - ඔබ කවුද?

ටික වේලාවක් ඔහු ලැජ්ජාවෙන් බලා සිටියේය. ඊට පස්සේ ඔහු කිව්වා, “ඔබේ පාරිභාෂිතය තුළ මට ස්ථාවරය පැහැදිලි කිරීමට හැකි වුවන, සංකල්ප නොමැත. විෂයයක් සාකච්ඡා කිරීමට පෙර පළමු අවශ්‍යතාවය වන්නේ දෙපාර්ශ්වයම, දෙපාර්ශ්වයම එකම නියමයන් තේරුම් ගත යුතු අතර, ඇතැම් සිල්පද්වලට එකඟ වීමට හැකි විය යුතුය. මේ මොහොතේ මම ඔබට කියන්නම් මම ඔබේ වක්පෝරිගේ වෛද්‍ය ලාමාවරුන්ට සමාන කළ හැකි කෙනෙක් බව. ඔබ එම දැනුම ලබා ගැනීමට සූදානම් බව මා සැහීමකට පත් වූ විට, ඔබේ භෞතික ශරීරය දෙස බලා ඔබව දැනුමෙන් පිරවිය හැකි පරිදි සූදානම් කිරීමේ වගකීම මා වෙත පැවරී ඇත. ඔබ මෙම දැනුමෙන් පුරවන තුරු, මම කවුද හෝ මම කුමක්ද යන්න පිළිබඳ ඕනෑම සාකච්ඡාවක් නිෂ්චල වනු ඇත. අප කරන්නේ අන් අයගේ යහපත සඳහා බවත්, අපි ඔබ සමඟ ගන්නා නිදහස ලෙස ඔබ සලකන දේ ගැන ඔබ දැඩි කෝපයට පත් වුවද, අපගේ අරමුණ ඔබ දන්නා විට, ඔබ දන්නා විට, මොහොතකට පිළිගන්න. අපි කුමක්ද, ඔබ සහ ඔබේ ජනතාව කුමක්දැයි ඔබ දන්නවා, ඔබ ඔබේ මතය වෙනස් කරනු ඇත. ඒ සමඟම ඔහු මගේ පෙනීම නිවා දැමූ අතර ඔහු කාමරයෙන් පිටව යනු මට ඇසිණි. මම නැවතත් අන්ධභාවයේ අඳුරු රාත්‍රියේ සිටි අතර නැවතත් මගේ සිතුවිලි සමඟ තනිව සිටියෙමි.

අන්ධභාවයේ අඳුරු රාත්‍රිය ඇත්තෙන්ම අඳුරු රාත්‍රියකි. මා අන්ධ වූ විට, මගේ දෑස් ගලවා දැමූ විට, චීන ජාතිකයින්ගේ අපිරිසිදු ඇඟිලිවලින් උදුරා දැමූ විට, මම වේදනාව දැන සිටියෙමි, මගේ ඇස් ඉවත් කළත්, දීප්තිමත් වීදුලි පහන්, කැරකෙන වීදුලි පහන් මම දුටුවෙමි, හෝ පෙනෙන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. හැඩය හෝ ආකෘතිය. එය පසු දින කිහිපය පුරාවටම පහව ගිය නමුත් දැන් මට පවසා තිබුනේ මගේ දෘෂ්ටි ස්නායුට උපකරණයක්

තට්ටු කර ඇති බවත් මට එය විශ්වාස කළ හැකි බවත්ය, මට එය විශ්වාස කිරීමට සෑම හේතුවක්ම තිබුණි. මා අල්ලාගත් තැනැත්තා මගේ පෙනීම අක්‍රිය කර තිබුණත්, ඒ පිළිබඳ පසු මතකයක් ඉතිරිව තිබිණි. නැවතත් හිස හිරිවැටීමේ සහ හිරිවැටීමේ සුවිශේෂී පරස්පර විරෝධී සංවේදනය මම අත්විඳිමින් සිටියෙමි. එකවර හිරිවැටීම සහ හිරි වැටීමක් දැනීම ගැන කතා කිරීම විකාරයක් ලෙස පෙනෙන්නට පුළුවන, නමුත් මට දැනුනේ එයයි, සහ මගේ හිරිවැටීම සහ සියලු කැරකෙන විදුලි පහන් මට ඉතිරි විය.

මට සිදු වූ සියල්ල සලකා මම ටික වේලාවක් එහි වැතීර සිටියෙමි. සමහරවිට මම මැරිලා, නැත්නම් පිස්සු හැදිලා, මේ හැම දෙයක්ම සිහිකල්පනාවෙන් ලෝකයෙන් පිටවෙන සිතක රූපයක් විතරයි කියලා මට හිතනා. පූජකයෙක් විදිහට මගේ පුහුණුව මට උදව් වුණා. මගේ සිතුවිලි නැවත දිශානතියට පත් කිරීමට මම පැරණි චිත්‍ය භාවිතා කළෙමි. මම-හේතුව නැවැත්වූ අතර ඒ නිසා මගේ අධිකාරීත්වය භාර ගැනීමට අවසර දුන්නා. මෙය පරිකල්පනයක් නොවේ, මෙය සැබෑ දෙය විය; මා උසස් අරමුණු සඳහා උසස් බලවතුන් විසින් භාවිතා කරන ලදී. මගේ බිය සහ තැනිගැන්ම පහව ගියේය. සන්සුන් බව මා වෙත නැවත පැමිණි අතර ටික වේලාවක් මම මගේ හදවතේ ස්පන්දනයට රිද්මයට මගේ මනසෙහි රැඳී සිටියෙමි. මට මීට වඩා වෙනස් විදියට හැසිරෙන්න තිබුණා නේද කියලා මම කල්පනා කළා. නව සංකල්ප සඳහා මගේ ප්‍රවේශයේදී මම සියලු ප්‍රවේශම් සහගතව ක්‍රියා කර තිබේද? ඒ හා සමාන තත්ත්වයක සිටියේ නම් දහතුන්වැනි මහරහතන් වහන්සේ වෙනත් ආකාරයකින් ක්‍රියා කරයිද? මගේ හෘදය සාක්ෂිය පැහැදිලි විය. මගේ රාජකාරිය පැහැදිලි විය. මම හොඳ ටිබෙට් පූජකයෙකු ලෙස දිගටම ක්‍රියා කළ යුතු අතර සියල්ල හොඳින් වනු ඇත. සාමය මා වෙලී ගියේය, සිතලෙන් ආරක්ෂා වන උණුසුම් යක්-ලොම් ඇතිරිල්ලක් මෙන් යහපැවැත්ම පිළිබඳ හැඟීමක් මා ආවරණය කළේය . කොහොම හරි කවදාහරි භීතියක් නැති, කරදරයක් නැති නින්දකට මම පාවෙලා ගියා.

ලෝකය වෙනස් වෙමින් පැවතුනි. සෑම දෙයක්ම නැඟී වැටෙන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. චලිතයේ ප්‍රබල සංවේදනයක් සහ පසුව ලෝභමය CLANG හඬක් මගේ නින්දෙන් හදිසියේම මා අවදි කළේය. මම චලනය වෙමින් සිටියෙමි, මගේ මේසය චලනය විය. විදුරු භාණ්ඩ සියල්ල එහා මෙහා කරන සංගීත නාදයක් සහ ටින්කල් ද එහි පැමිණියේය. මට මතක විදියට ඒ හැම දෙයක්ම මේසෙට අමුණලා තිබුණා. දැන් සියල්ල චලනය විය. කටහඬ මාව වට කරගත්තා. උස් හඬ, පහත් හඬ. මා සමඟ සාකච්ඡා කරමින්, මම බිය

විය. ඒත් මම දැනගෙන හිටපු හැමදේකටම වඩා කොච්චර වෙනස් කටහඬක්ද. මගේ මේසයේ වලනය විය, නමුත් නිහඬ වලනය. ස්ලයිඩින්, දැලක නැත. හුදෙක් පාවෙන එකක්. පිහාටුවක් හුළහට පිඹින විට දැනෙන්නේ මෙය විය යුතු යැයි මම සිතුවෙමි. එවිට මේසයේ වලනය දිශාව වෙනස් විය. පැහැදිලිවම මම කොරිඩෝවකින් මහ පෙන්වනු ලැබුවා. ඉක්මනින්ම අපි පැහැදිලිවම විශාල ශාලාවකට ඇතුල් වුණා. දෝංකාරය දුර, සැලකිය යුතු දුර අනුනාදයක් ලබා දුන්නේය. අවසාන තරමක් රෝගාතුර වූ සෙලවෙන අතුගා දැමීමක්, සහ මගේ අත්දැකීමෙන් මට පැවසූ දෙය මත මගේ මේසය ඇණ ගැසුවේ පාෂාණ තට්ටුවකි, නමුත් මෙය කෙසේ විය හැකිද? මගේ ඉන්ද්‍රියයන් මට ගුහාවක් යැයි පැවසූ දෙයට මම හදිසියේම සිටියේ කෙසේද? මගේ කුතුහලය ඉක්මනින්ම නිශ්චල විය, නැතහොත් එය අවුල් වී තිබේද? මට කවදාවත් විශ්වාස නැහැ.

දිගින් දිගටම කතා බහක් ඇති විය, සියල්ල මා නොදන්නා භාෂාවකින්. ගල් තලාව මත මගේ ලෝහ මේසයේ ගැටීමත් සමඟම, අතක් මගේ උරහිසට ස්පර්ශ වූ අතර, මා අල්ලා ගත් තැනැත්තාගේ කටහඬ, “දැන් අපි ඔබට පෙනීම දෙන්නෙමු, ඔබ මේ වන විට ප්‍රමාණවත් තරම් විවේක ගත යුතුයි” කියා පැවසුවා. සිරිමක් සහ ක්ලික් කිරීමක් සිදු විය. වර්ණ මා වටා කැරකෙමින්, විදුලි පහන් දැල්වී, අඳුරු වී, රටාවකට බැස ගියේය. මම තේරුම් ගත් රටාවක් නොවේ, මට කිසිවක් ගෙනෙන රටාවක් නොවේ. මම එහි වැතිර සිටියේ කුමක් ගැනදැයි කල්පනා කරමිනි. අපේක්ෂා කළ හැකි නිශ්ශබ්දතාවයක් ඇති විය. මිනිසුන් මා දෙස බලා සිටින බව මට දැනෙන්නට විය. එවිට කෙටි, තියුණු, බුරන ලද ජර්ශනයක්. මා අල්ලාගත් තැනැත්තාගේ අඩිපාර මා දෙසට වේගයෙන් පැමිණේ. “ඔයාට ජෙන්නේ නැද්ද?” ඔහු ඇසුවා.

මම කුතුහලය දනවන රටාවක් දකිමි, මම පිළිතුරු දුනිමි, මට තේරුමක් නැති, රැලි සහිත රේඛා රටාවක්, පැද්දෙන වර්ණ සහ දැල්වෙන ආලෝකයන් මට පෙනේ. මා දකින්නේ එපමණයි.

ඔහු යමක් මිමිණුවා ඉක්මන් විය. නිශ්ශබ්ද කථාවක් සහ ලෝහමය වස්තූන් එකට ස්පර්ශ වන ශබ්දයක් ඇති විය. විදුලි පහන් දැල්වී වර්ණ දැල්වීය. සෑම දෙයක්ම පිටසක්වල රටා වල උමතු ප්‍රීතියෙන් කැරකෙමින්, ස්ථාවර වී, මම දුටුවෙමි.

මෙහි අඩි දෙසියක් හෝ ඊට වැඩි උසකින් යුත් විශාල ගුහාවක් විය. එහි දිග පළල මට ගණනය කළ නොහැකි විය. එම ස්ථානය ඉතා විශාල වූ අතර එහි මට සමාන කළ හැකි දේ තිබුණේ ඇමරි තියටර් එකකට පමණි, එහි ආසන

පිරි තිබුණේ - මම ඔවුන්ට කුමක් කියමිද? - දෙවියන්ගේ සහ යක්ෂයින්ගේ නාමාවලියකින් පමණක් පැමිණිය හැකි ජීවිත්. එහෙත් මේ දේවල් කෙතරම් අමුතු වුවත්, ඊටත් වඩා ආගන්තුක වස්තුවක් පිටියේ මැද එල්ලා තිබුණි. ලෝකය යැයි මා සිතූ ගෝලයක් මා ඉදිරියේ එල්ලී, සෙමින් භ්‍රමණය වන අතර, ඇත සිට හිරු එළිය මේ පෘථිවිය මත පතිත වන විට ආලෝකයක් ඒ මතට බැබළුණි.

ඇත් තිබුණේ නිහඩ නිහඬියාවකි. අමුතු ජීවිත් මා දෙස බලා සිටියා. මෙම බලගතු සෙනහ නිසා ඉදිරියේ මා කුඩා හා සම්පූර්ණයෙන්ම නොවැදගත් යැයි හැඟුණද මම ඔවුන් දෙස ආපසු හැරී බැලුවෙමි. මෙහි කුඩා පිරිමින් සහ ගැහැනුන් සිටි අතර, පෙනෙන පරිදි සෑම විස්තරයකින්ම පරිපූර්ණ හා දෙවියන්ට සමාන මියන්. සංශුද්ධතාවයේ සහ සන්සුන් භාවයේ සූර්යග්‍රහණයක් විහිදුවයි. තවත් සමහරු මිනිසුන්ට සමාන නමුත් කුතුහලය දනවන, තරමක් ඇදහිය නොහැකි කුරුලු හිසක් සහිත කොරපොතු හෝ පිහාටු සහිත (මට කොහෙත්ම වෙන්කර හඳුනාගත නොහැකි විය) සහ මිනිසුන්ගේ හැඩයෙන් වුවද තවමත් විශ්මය ජනක කොරපොතු සහ නිය ඇති දැතින් සිටියහ. ඒ වගේම යෝධයෝ හිටියා. ප්‍රතිමා මෙන් දිස් වූ සහ ඔවුන්ගේ වඩාත් කුඩා සගයන් යටපත් කළ දැවැන්ත ජීවිත්. මොවුන් ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි තරම් මනුෂ්‍යයන් වූ නමුත් කෙනෙකුගේ අවබෝධය යටපත් කළ හැකි තරම් විශාල ඒවා විය. පිරිමි සහ ගැහැණු, හෝ පිරිමි සහ ගැහැණු. සහ එක්කෝ විය හැකි වෙනත් අය හෝ එසේ නොවේ. ඔවුන්ගේ ස්ථාවර බැල්ම යටතේ මා අපහසුතාවයට පත් වන තෙක් ඔවුන් වාඩි වී මා දෙස බලා සිටියහ.

එක් පසෙක හිඳගෙන සිටියේ දෘඪ දර්ශන සහිත හා කෙළින් සිටින දෙවියන් වැනි සත්වයෙකි. අලංකාර, සජීවී වර්ණවලින් ඔහු තම ස්වර්ගයේ දෙවියෙකු මෙන් සන්සුන්ව වාඩි වී සිටියේය. ඉන්පසු ඔහු නැවතත් නොදන්නා භාෂාවකින් කතා කළේය. මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා වේගයෙන් ඉදිරියට ගොස් මා මත නැමීය. “මම මේ දේවල් ඔබේ කන්වල තබන්නම්, එවිට මෙහි කියන සෑම වචනයක්ම ඔබට වැටහෙනු ඇත. බයවෙන්න එපා.” ඔහු මගේ දකුණු කන් ඉහළ දාරය අල්ලාගෙන එක අතකින් එය ඉහළට ඇද්දේය. අනෙක ඔහු කුඩා උපකරණයක් කන් කුහරයට ඇතුළු කළේය. ඊට පස්සේ එයා තවත් පැත්තකට වෙලා මගේ වම් කනට එහෙම කළා. ඔහු මගේ බෙල්ල අසල පෙට්ටියකට සවි කර ඇති කුඩා බොත්තමක් කරකවද්දී මට ශබ්දයක් ඇසුණි. කලින් නොතේරෙන අමුතු දිව මට තේරුම් ගත හැකි බව මට

වැටහුණි. මේ ආශ්වර්ෂය ගැන පුදුම වීමට වෙලාවක් නොතිබුණි, මා වටා ඇති කටහඬවල්, මට දැන් වැටහෙන හඬට සවන් දීමට මට ශක්තියක් තිබුණි.

මට දැන් තේරුණු කටහඬ, මට දැන් තේරෙන භාෂාවක්. ඔව්, නමුත් සංකල්පවල ශ්‍රේෂ්ඨත්වය මගේ සීමිත පරිකල්පනයට වඩා බෙහෙවින් වැඩි විය. මම 'මිලේච්ඡයන්ගේ භූමිය' ලෙස විස්තර කර ඇති දූප්පත් පූජකයෙකු වූ අතර, මා දැන් අසා ඇති සහ තේරුම්ගත හැකි යැයි සිතූ දේවල තේරුම වටහා ගැනීමට මගේ අවබෝධය ප්‍රමාණවත් නොවීය. මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා මට දුෂ්කරතා ඇති බව නිරීක්ෂණය කළ අතර නැවත මා දෙසට ඉක්මන් විය. "එය කුමක්ද?" ඔහු රහසින් කීවේය.

සරල වචන හැර වෙන කිසිම දෙයක තේරුම තේරුම් ගැනීමට නොහැකි තරම් මම උගත්කමක් නැත, මම නැවත මුමුණුමි. මා ඇසූ දේවලින් මට කිසි තේරුමක් නැත. එවැනි උසස් සිතුවිලි මට තේරුම් ගත නොහැක.

ඔහුගේ මුහුණේ ඉතා කනස්සල්ලට පත් වූ ඉරියව්වක් ඇතිව, ඔහු පැකිලීමකින් යුතුව, විශාල නිළධාරියෙකු වෙත ගමන් කළේය - අලංකාර ඇඳුම් වලින් සැරසී - උත්තමයාගේ සිංහාසනය අසල සිටගෙන සිටියේය. මුමුණුක කතා බහක් ඇති වූ අතර පසුව දෙදෙනා සෙමින් මා දෙසට ඇවිද ගියහ.

මා ගැන සිදුවෙමින් පවතින කතාව අනුගමනය කිරීමට මම උත්සාහ කළ නමුත් එය සාර්ථක වූයේ නැත. මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා මා මත හේන්තු වී රහසින් කීවේය. "ඔබේ දුෂ්කරතාවය සහායකයාට පැහැදිලි කරන්න."

අනුපූරකද? මම ඔහුට කීවෙමි, මම වචනයේ තේරුමවත් නොදනිමි.

මින් පෙර කිසිදාක මට මෙතරම් ප්‍රමාණවත් නොවීම, එතරම් නුගත්කම, මෙතරම් සම්පූර්ණ කලකිරීමක් දැනී නොතිබුණි. මින් පෙර කිසි දිනෙක මට මගේ ගැඹුරින් එසේ දැනී නොතිබුණි. සහායකයා මා දෙස බලා සිනාසී, "මම ඔබට කියන දේ ඔබට තේරෙනවාද?"

සැබැවින් ම මම එසේ කරමි, ස්වාමීනි, එය මාගේ පිළිතුර විය, නමුත් උත්තමයාගේ කථාවේ සම්පූර්ණ කාරණය ගැන මම සම්පූර්ණයෙන් ම නොදනිමි. මට විෂය තේරුම් ගත නොහැක, සංකල්ප මා ඉක්මවා ඇත.

ඔහු හිස වනමින් පිළිතුරු දුන්නේය: "අපගේ ස්වයංක්‍රීය පරිවර්තකයා පැහැදිලිවම දොස් පැවරිය යුතුය, එය ඔබේ පරිවෘත්තීය ක්‍රියාවලියට හෝ ඔබේ මොළයේ රටාවට නොගැලපේ. කමක් නැත, අපි විශ්වාස කරන ශල්‍ය වෛද්‍ය-ජනරාල්, ඔබ ඔබේ අල්ලා ගත් තැනැත්තා ලෙස හඳුන්වනු ඇත, මෙම කාරණය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරනු ඇති අතර ඊළඟ සැසිය සඳහා ඔබව

සුදානම් කරනු ඇත. මෙය ඉතා සුළු ප්‍රමාදයක් වන අතර මම එය අද්මිරාල්වරයාට පැහැදිලි කරමි.

ඔහු මට සුභදව හිස වනමින් මහරහතන් වහන්සේ වෙත පිය නැගුවේය. අද්මිරාල්? අද්මිරාල් කෙනෙක් යනු කුමක්ද, මම කල්පනා කළෙමි. සභායකයකු වූයේ කුමක්ද? එම නියමයන් මට කිසිසේත්ම තේරුමක් නොවීය. වර්ධනයන් බලා සිටීමට මම මා රචනා කළෙමි. අනුශාසක ලෙස සඳහන් කළ තැනැත්තා මහරහතන් වහන්සේ වෙත ළඟා වී ඔහුට නිහඬව කතා කළේය. ඒ සියල්ල ඉතා කඩිමුඩියේ, ඉතා සන්සුන්ව දිස් විය. මහතෙරුන් වහන්සේ හිස සැලූ අතර, සභායකයා ශල්‍ය වෛද්‍ය ජෙනරාල් නොහොත් මා අල්ලාගත් තැනැත්තාට සංඥා කළේය. ඔහු ඉදිරියට ගිය අතර, සජීවීකරණ සාකච්ඡාවක් විය. අවසානයේදී මා දුටු අමුතු ඉරියව්වෙන් මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා ඔහුගේ දකුණු අත ඔහුගේ හිසට තබා, මා දෙසට හැරී, ඒ සමඟම වේගයෙන් මා දෙසට ඇවිදගෙන ගියේ, මගේ දෘෂ්ඨි පරාසයෙන් ඔබ්බට ගිය කෙනෙකුට පෙනෙන පරිදි වලනයන් ය.

කතාව දිගටම ගියා. කිසිම බාධාවක් වෙලා තිබුණේ නැහැ. විශාල මිනිසෙක් ඔහුගේ දෙපා මත සිටි අතර ඔහු ආහාර සැපයුම් ගැන යමක් සාකච්ඡා කරන බවක් මට හැඟුණි. අමුතු ගැණු කෙනෙක් දෙපයින් පැනලා මොකක් හරි උත්තරයක් දුන්නා. ඒ මිනිසා කියූ දෙයකට දැඩි විරෝධයක් එල්ල වූ බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. එවිට මුහුණ රතු වී - කෝපයෙන්? - ඇය හදිසියේම වාඩි වූවාය. මිනිසා නොසන්සුන්ව දිගටම කරගෙන ගියේය. මා අල්ලාගත් තැනැත්තා මා වෙත ළඟා වී, “ඔබ මාව නින්දාවට පත් කළා, මම කීවේ ඔබ නුගත් වනවාට්ටයක්” කියායි. හරස් අතට ඔහු මගේ කන්වලින් දේවල් කඩා දැමීය. ඉක්මනින්ම අත පිසදමමින් ඔහු ක්ෂණිකව මට නැවත පෙනීම අහිමි කළ දෙයක් කළේය. එහි නැඟී එන හැඟීමක් ඇති වූ අතර, මගේ මේසය එම විශාල ගුහාවෙන් ඉවතට යන බවක් මට දැනුනි. මගේ මේසය සහ උපකරණ කොරිඩෝවක් දිගේ තල්ලු කළේ කිසිසේත්ම ප්‍රවේශමෙන් නොවේ, ලෝහමය සෝෂාවන් සහ ක්ලැන්ග්ස්, හදිසි දිශාව වෙනස් වීම සහ වැටීමේ අපරිසන්න හැඟීමක් ඇති විය. සෑහෙන ශබ්දයක් සමඟ මගේ මේසය බිම වැදුණු අතර මම නැවතත් ලෝහ කාමරයට පැමිණියේ කොතැනක සිටදැයි මම අනුමාන කළෙමි. කර්ටි කටහඬවල්, රෙදිවල සෝෂාව සහ පාදවල ගැස්ම. ලිස්සා යන ලෝහ දොරේ ලිස්සන අතර මම නැවතත් මගේ සිතුවිලි සමඟ තනිව සිටියෙමි. ඒ සියල්ල කුමක් ගැනද? අද්මිරාල්වරයා කවුද? සභායකයා වූයේ කුමක්ද? සහ මා අල්ලාගත් තැනැත්තා ශල්‍ය වෛද්‍ය ජෙනරාල් ලෙස

හැඳින්වූයේ ඇයි? මෙම ස්ථානය කුමක්ද? මුළු දේම මට වඩා බොහෝ දුරින් විය. මම ගිනිගත් කම්මුල් සමඟ එහි වැතිර සිටියෙමි, මුළුමනින් ම උණුසුම් බවක් දැනුනි. මට දරාගන්න බැරි තරම් මම කම්පාවට පත් වුණා, මට තේරුණේ ඉතා සුළු දෙයක්. නියත වශයෙන්ම මම නූගත් මිලේච්ඡයෙකු ලෙස ක්‍රියා කර ඇත්තෙමි - මම යක් සංවේදී පුද්ගලයෙකු ලෙස සලකා ඔහුට එසේ ආමන්ත්‍රණය කළ නමුත් ප්‍රතිඵලයක් නොලදහොත් මා සිතන පරිදි ඔවුන් සිතන්නට ඇත. තේරුම් ගැනීමට ඇති නොහැකියාව නිසා මගේ පැවිදි කුලයට මා ලැජ්ජාවක් ගෙනාවේ කෙසේදැයි කල්පනා කරද්දී මා පුරා දහදිය පිට විය. මට හයානක බවක් දැනුණා!

මම එහි වැතිර සිටීමි, මගේ දුක්ඛිතභාවයේ ගිලී, අඳුරුතම හා වඩාත්ම නින්දිත සිතුවිලි වලට ගොදුරු වී, අපි සියල්ලෝම මෙම නාදුන්න මිනිසුන්ට වනවාරිදැයි ගැඹුරු සැකයෙන් පිරී ගියෙමි. මම එහි වැතිර සිටීමි - දාඩිය දැමීමා.

දොර කැගසමින් විවර වූ අතර සිනා සෙමින් හා කතා බහ කරමින් කාමරය පිරී ගියේය. එම සඳහන් කළ නොහැකි ගැහැණු අය නැවතත්. මහත් ඉලන්දාරිමෙන් ඔවුන් නැවත වරක් මගේ තනි පත්‍රය ඉරා දැමුවේ අලුත උපන් බිළිඳෙකු මෙන් මා නිරුවත් කරමිනි. උත්සවයකින් තොරව මාව මගේ පැත්තට පෙරළවා, සිතල යමක් මගේ දිගට යටින් ලිස්සා, දරුණු ලෙස මාව අනෙක් පැත්තට පෙරළවා. ඡීට එකේ දාරය මා යටට ඇදී යන විට තියුණු YANK එකක් ඇති විය - මොහොතකට මා මේසයෙන් ඉවතට ඇද වැටේ යැයි බිය විය. ගැහැණු දැත් මා අල්ලාගෙන තියුණු, දෂ්ට කරන විසඳුම්වලින් මා වහා පිරන්නට විය. පරණ ගෝනියක් යැයි හැඟුණු දෙයින් දළ වශයෙන් මාව අතුල්ලනු ලැබුවා. මගේ සිරුරේ සම්පතම කොටස් ප්‍රබෝධමත් කර විදින ලද අතර අමුතු උපකරණ හඳුන්වා දෙන ලදී.

කාලය ඇදී යයි; මට දරාගන්න බැරි තරම් කම්මැලි වුණා ඒත් මට කරන්න පුළුවන් දෙයක් තිබුණේ නැහැ. වඩාත් තරයේ මා එවැනි හදිසි අවස්ථාවකට එරෙහිව නිශ්චලව සිටියෙමි. නමුත් පසුව මට එවැනි පහරදීමක් ආරම්භ වූ අතර මුලදී මට වධ හිංසා පැමිණේ යැයි බිය විය. ගැහැණු සතුන් මගේ අත් සහ කකුල් අල්ලාගෙන ඒවා කරකවා සෑම කෝණයකටම නැවිය. දැඩි දැත් මගේ සිරුරේ මාංශ ජෛවිකුලට හාරා මා ඇනූ පිටි ගුලියක් මෙන් විය. නකල්ස් මගේ අවයවවල අවපාතයක් ඇති කළ අතර මට වාතය සඳහා හුස්ම හිර විය. මගේ දෙපා බොහෝ දුරස් වී තිබූ අතර නොනවතින කතා බහට ලක් වූ ගැහැනු සතා මගේ පාදවලට උඩින්, කකුල් උඩට සහ මගේ කලවා ළඟට දිගු ලොම් අත්

ඇද ගත්හ. ඉතෙන් ඉස්සරහට නැමුණු විදියට බෙල්ල පිටිපස්සෙන් මාව උස්සලා, යම්කිසි ඇඳුමක් මගේ උඩුකය වටේට එබ්ලා, පපුවට සහ බඩට උඩින් බැඳලා වගේ පෙනුණා.

අමුතු, නපුරු ගන්ධයක් සහිත පෙණක් මගේ හිස් කබලට ඇතුළු වූ අතර ක්ෂණිකව සෝෂාකාරී ශබ්දයක් ඇසුණි. සෝෂාවේ මූලාශ්‍රය මා ස්පර්ශ කළ අතර මගේ දත් පවා හිරිවැටීමට සැලැස්විය - චින ජාතිකයන් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙකුට පහර දුන් පසු මට ඉතිරිව තිබූ ස්වල්පය. යක්ස්ගේ ලොම්වලින් ඉරුණු බව මට මතක් කරවන හැඟීමක් ඇති විය. රළු පිසදැමීමක්, කෙතරම් රළු ද යත්, සම නිසැකවම ලෙලි විය යුතු යැයි මට හැඟුණි, සහ තවත් ආකාරයක මිදුමක් මගේ අනාරක්ෂිත හිස මත පතිත විය. නැවතත් දොර ලිස්සා ගිය අතර පිරිමි කටහඬවල් ඇසෙන්නට විය. මම හඳුනාගත් එකක්, මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා. ඔහු මා වෙත පැමිණ, මගේම භාෂාව භාවිතා කරමින්, “අපි ඔබේ මොළය හෙළිදරව් කරන්නෙමු, කරදර වීමට කිසිවක් නැත. අපි ඔයාගේ එකට ඉලෙක්ට්‍රෝඩ් දාන්නයි යන්නේ.” මම තවත් තරක කාලයකට පැමිණ සිටින බවත් මට ඒ ගැන කිසිවක් කළ නොහැකි බවත් ඇඟවීමට මිස මට වචනවල තේරුමක් තිබුණේ නැත.

අමුතු සුවඳක් වාතය පුරා පැතිර ගියේය. කතා බහ කරන ගැහැණු සතුන් නිහඬ විය. සියලු කතා නතර විය. ලෝභයට එරෙහිව ලෝභය ගැටිණි. දියර ගැලීමක් ඇති වූ අතර මගේ වම් අතේ ඉහළ කොටසේ තියුණු ඇනීමක් මට දැනුනි. ප්‍රචණ්ඩ ලෙස මගේ නාසය ග්‍රහණය කර ගත් අතර කිසියම් අමුතු තල උපාංගයක් මගේ නාස්පුඩු මතට සහ උගුරට පහළට තල්ලු විය. මගේ හිස් කබල වටේට තියුණු ඇනුම් ඇනීමක් මට දැනුණු අතර එය ක්ෂණිකව හිරිවැටීමට මග පෑදීය. උස් හඬින් කෙදිරිලි හඬක් පැමිණි අතර ඉතා බිහිසුණු යන්ත්‍රයක් මගේ හිස් කබල ස්පර්ශ කර එය වටේට බඩගා ගියේය. එය මගේ හිස මුදුනෙන් ඉරා දැමීය! හයානක, ඇඹරෙන ස්පන්දනය මගේ පැවැත්මේ සෑම පරමාණුවක්ම විනිවිද ගියේය; මගේ මුළු ශරීරයේම සෑම අස්ථියක්ම විරෝධයක් ලෙස කම්පනය වන බවක් මට දැනුනි. අවසානයේදී, මට හොඳින් දැනෙන පරිදි, මගේ හිස් කබලේ එල්ලා තැබූ කුඩා මස් පිහාටුවක් හැර මගේ මුළු හිස මුදුනම කපා දැමීය. මේ වන විට මා සිටියේ භීතියක, අමුතූම ආකාරයේ භීෂණයකි, මන්ද මා භීතියට පත් වුවද, මරණය විසින්ම මා මැසිවිලි නහන්නේ නැති බව මම තීරණය කළෙමි.

විස්තර කළ නොහැකි සංවේදනයන් දැන් මට පහර දුන්නා. කිසිම පැහැදිලි හේතුවක් නැතිව මම එකපාරටම "ආභ්භ්භ්භ්භ්භ්භ්භ්භ්භ්භ්" කියලා දිග

ඇදී ගියා. එවිට මගේ ඇඟිලි දරුණු ලෙස වෙව්ලන්නට විය. මගේ නාස්පුඩු වල දෂ්ට කිරීමක් නිසා මට දරුණු ලෙස කිවිසුම් යාම අත්‍යාවශ්‍ය විය - නමුත් මට කිවිසුම් යාමට නොහැකි විය. නමුත් වඩාත් නරක වූයේ අනුගමනය කිරීමයි. එකපාරටම මගේ ඉස්සරහා හිටියේ මගේ සීයා. ඔහු රජයේ නිලධාරියෙකුගේ ඇඳුමකින් සැරසී සිටියේය. ඔහු මා සමඟ කතා කළේ කාරුණික සිනහවක් මුවෙහි තබාගෙනය. මම ඔහු දෙස බැලූවෙමි - එවිට බලපෑම මා වෙත පැමිණියේය; මම ඔහු දෙස බැලූවේ නැත. මට ඇස් තිබුණේ නැහැ! මේ මොන විජ්ජාවක්ද? මගේ සීයාගේ දර්ශනය අතුරුදහන් වූ මගේ විස්මිත විස්මයට පත් වූ විට, මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා මගේ පැත්තට ගියේය. "එය කුමක් ද?" ඔහු විමසුවේය. මම ඔහුට කිව්වා. "අනේ ඒක මොකුත් නැ!" ඔහු කැගැසුවේය. "අපි හුදෙක් ඔබේ මොළයේ සමහර මධ්‍යස්ථාන උත්තේජනය කරමින් ඔබට වඩාත් පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකි ය. ඔබට හැකියාවක් ඇති බව අපි දකිමු, නමුත් ඔබ මිථ්‍යා විශ්වාසවල අලසකමේ සහ මෝඩකමේ ගිලී ඇති අතර ඔබේ මනස විවෘත කිරීමට ඔබට ඉඩ නොදේ. අපි ඔබ වෙනුවෙන් එය කරනවා. "

ගැහැනියක් කුඩා කන් උපාංග මගේ කන් සිදුරුවලට සවි කළ අතර ඇගේ රළුබව සඳහා ඇය කුඩාරම් ඇණ තද පස්වලට ඉස්කුරුප්පු කරනවා විය හැකිය. ක්ලික් කිරීමක් ඇති අතර මට පිටස්තර භාෂාව තේරුම් ගත හැකි විය. මටත් COMPREHEND කරන්න පුළුවන්. cortex, medulla oblongata, psychosomatic සහ වෙනත් යෙදුම් වැනි වචන දැන් ඒවායේ අර්ථයන් සහ ඇඟවුම් වලින් මට පැහැදිලි විය. මගේ මූලික බුද්ධි ප්‍රමාණය වැඩි දියුණු වෙමින් පැවති අතර එහි තේරුම කුමක්දැයි මම දැන සිටියෙමි. නමුත් එය වදයක් විය. එය වෙහෙසකර විය. කාලය නිශ්චලව සිටින බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. මිනිසුන් නිමක් නැතිව ඇවිදින බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. ඔවුන්ගේ නිකරුණේ කතා බහ නොනවතින විය. මුළු සිද්ධියම සම්පූර්ණයෙන්ම නිරස විය. තදින් තම්බන ලද බිත්තරයක මුදුනක් මෙන් මගේ හිස මුදුන කපා දැමූ මේ ස්ථානයෙන්, අමුතු සුවඳක් ඇති මේ ස්ථානයෙන් පිටතට යාමට සහ ඉවතට යාමට මම ආශා කළෙමි. තම්බපු බිත්තරයක් මම කවදාවත් දැකලා නැහැ, ඒ වෙළෙන්දන්ටයි සල්ලි තියෙන අයටයි මිසක් ත්සපා කෑමෙන් ජීවත් වෙන දුප්පත් පැවිද්දන්ට නෙවෙයි.

විටින් විට මිනිසුන් මට ප්‍රකාශ, ප්‍රශ්න, මම කොහොමද? මට වේදනාවක් තිබුණාද? මම යමක් දැක්කා කියලා හිතුවද? මම දැකපු පාට මොකක්ද කියලා හිතාගෙනද? මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා මා අසල මද වේලාවක් සිටගෙන

මට පැවසුවේ විවිධ මධ්‍යස්ථාන උත්තේජනය වන බවත්, ප්‍රතිකාර අතරතුර, මා බිය ගැන්විය හැකි සංවේදනයන් අත්විදිය යුතු බවත්ය. මාව බිය කරන්නද? මම මුළු කාලය පුරාම බියෙන් සිටිමි, මම ඔහුට කීවෙමි. ඔහු එයට සිනාසී සැහැල්ලුවෙන් ප්‍රකාශ කළේ මා දැන් කරන ප්‍රතිකාරවල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මා තුළ ඇති විය යුතු සංජානන වැඩි වීම නිසා මුළු ජීවිත කාලයම හුදකලා පැවිදි ජීවිතයක් ගත කළ යුතු බවයි. කිසිවෙකු මා සමඟ කිසිදා ජීවත් නොවනු ඇත, ඔහු පැවසුවේ, මගේ ජීවිතයේ අවසානය වන තුරුම තරුණයෙක් මා සතුව තිබූ සියලු දැනුම ලබා ගැනීමටත්, එය දිගටම කරගෙන යාමටත්, අවසානයේ එය නොඇදහිලිකාර ලෝකයක් ඉදිරියේ තැබීමටත්ය.

අන්තිමේදී, සදාකාලික බව පෙනී ගිය පසු, මගේ අස්ථි හිස් කබලේ තොප්පිය ජර්නිස්ථාපනය විය. කොටස් දෙක එකට එකතු කිරීම සඳහා අමුතු ලෝහ ක්ලිප් තල්ලු කරන ලදී. මගේ හිස වටේට රෙදි පටියක් තුළා කර තිබූ අතර, මා අසල වාඩි වී සිටි එක් කාන්තාවක් හැර සියල්ලෝම පිටත්ව ගියහ. ඇය රාජකාරියට අවධානය යොමු නොකර කියවමින් සිටි බව කඩදාසි සෝෂාවෙන් පැහැදිලි විය. පොතක් පතිත වන සෞම්‍ය ප්‍රභාරයක් සහ පසුව ගැහැණු සතාගෙන් රිද්මයානුකූලව ගොරවන හඬක් ඇසෙන්නට විය. මමත් නිදාගන්න තීරණය කළා!”

පස්වන පරිච්ඡේදය

ගුහාව තුළදී, මහලු ආරාමය හදිසියේම කතා කිරීම නැවැත්වූ අතර, ඔහු පසෙකින් වැලි පොළොව මත ඇඟිලි විහිදුවමින් දැන් තැබීය. සැහැල්ලුවෙන් එම සංවේදී ඇඟිලි පස සමඟ සම්බන්ධ විය. මොහොතකට අවධානය යොමු කළ ඔහු, “තව ටිකකින් අපට අමුත්තෙක් ලැබේවි” යැයි පැවසීය. තරුණ භාමුදුරුවෝ ඔහු දිහා බැලුවේ ගොළු වෙලා. අමුත්තන්? මෙහි පැමිණෙන අමුත්තා කවුද? සහ ඔහු එතරම් විශ්වාස කළේ කෙසේද? ගුහාවෙන් ඔබ්බට ස්වභාවධර්මයේ කටහඬවල්වල කිසිදු ශබ්දයක්, වෙනසක් නොතිබුණි. සමහර විට විනාඩි දහයක් ඔවුන් එසේ වාඩි වී, කෙළින්, අපේක්ෂාවෙන් සිටියහ.

එකෙණෙහිම ගුහාවේ දොරටුව වූ දීප්තිමත් ලෙලි සහිත ඉලිප්සාකාරය අඳුරු වී කළු පැහැයක් ගනී. “ඔයා ඉන්නවද හර්මිට්?” උස් හඬින් කැගැසුවේය. “ඟ්! මෙතරම් අඳුරු සහ ප්‍රවේශ විය නොහැකි ස්ථානවල ආරාමයන් වාසය

කරන්නේ ඇයි? ගුහාව තුළට වඩන ලද්දේ මිටි, ඉතා මහත භික්ෂුවක් උරභිසට උඩින් ගෝනියක් ද රැගෙන ය. “මම ඔබට තේ සහ බාර්ලි ගෙනාවා,” ඔහු පැවසීය. “එය Far Beyond හි ආරාමය සඳහා විය, නමුත් ඔවුන්ට එය තවදුරටත් අවශ්‍ය නොවනු ඇත, මම මෙම කොටස ආපසු ගෙන යන්නේ නැත.” තෘප්තිමත් හුස්මක් පිටකරමින් ඔහු තම උරභිසේ තිබූ ගෝනිය බිමට වැටෙන්නට හැරියේය. විඩාපත් මිනිසෙක් මෙන් ඔහුද බිමට බැස බිත්තියකට පිටුපා වාඩි විය. පොඩි හාමුදුරුවෝ කොව්වර නිහතමානීව හිතුවද, ඇයි අපි වගේ හරියට වාඩි වෙන්නේ නැත්තේ? එවිට ඔහුට පිළිතුරක් ලැබුණි; අනික් හාමුදුරුවෝ තරබාරුයි, කකුල් දෙක හරස් කරගෙන ඉඳගන්න බැරි තරම්.

මහලු ආරාමය මෘදු ලෙස කතා කළේය, “හොඳයි, මොන ආරංචියද, දූතයා? මේකෙන් පිට තියෙන මහා වැඩ කරනවද?” දූත භික්ෂුව කෙදිරි ගැවෙය. “මේ මහතට ඔබ මට යමක් දෙනවා නම් මම කැමතියි. “ඔවුන් වක්පෝරිහිදී මට ග්‍රන්ථි ආබාධයක් ඇති බව මට පැවසුවද, එය යහපත් කිරීමට ඔවුන් මට කිසිවක් ලබා නොදේ.” දීප්තිමත් හිරු එළිය හැර ගිය පසු ගුහාවේ ගැඹුරු අඳුරට හුරු වූ ඔහුගේ දෑස් වටපිට බැලුවේය. “අනේ! ඔබට මෙහි තරුණයා සිටින බව මට පෙනේ,” ඔහු පැවසුවේ, “ඔහු ඔබ වෙත එන බව මට ආරංචි විය. එයා කොහොමද හැදෙන්නේ? ඔවුන් පවසන පරිදි දීප්තිමත්ද? ”

පිළිතුරක් බලාපොරොත්තුවෙන් තොරව ඔහු ඉදිරියට ගියේය, “දින කිහිපයකට පෙර ගල් ඇල්ල ඉහළට. Far Beyond හි පිහිටි ආරාමයේ පාලකයා ගල් පර්වතයකට හසු වී ප්‍රපාතයෙන් වැටී ඇත. ගිජුලිහිණියා දැන් පුරවනවා නේද?” ඒ සිතුවිල්ලෙන් ඔහු සිනා මුසු මුහුණින් ගියේය. “ගුහාවේ සිටි ආරාමය පිපාසයෙන් මිය ගියේය,” ඔහු තවදුරටත් කියා සිටියේ, “මුරකරු සහ සදාකාලික අසපුව පමණක් වූ අතර ඔහු පවුරකින් බැඳ ඇත. වතුර නෑ - ජීවයක් නෑ නේද?”

තරුණ හාමුදුරුවෝ හුදකලා හාමුදුරුවරු ගැන හිතමින් නිහඬව වැඩ හිටියා. මිනිසාගේ ලෝකය සමඟ ඇති සෑම සම්බන්ධතාවකින්ම විශ්‍රාම ගැනීමට ‘ඇමතුමක්’ තිබූ අමුතු මිනිසුන්. භික්ෂූන් වහන්සේ ස්වේච්ඡා සේවකයෙකු සමඟ, එවැනි ‘හුදකලා’ කන්ද පැත්තට ගොස් අතහැර දමා ඇති ආරාමයක් සොයා ගනී. මෙහිදී ඔහු ඇතුල් වන්නේ ජනේලයක් නොමැති ඇතුල් කාමරයකටය. ඔහුගේ ස්වේච්ඡා සේවක ‘පාලකයා’ ආරාමයට නැවත කිසි දිනෙක කාමරයෙන් පිටවීමට නොහැකි වන පරිදි පවුරක් ඉදිකරනු ඇත. බිත්තිය තුළ බදුනක් ගැනීමට තරම් විශාල කුඩා විවරයක් පමණක් වනු ඇත. මෙම විවරය හරහා, සෑම දින දෙකකට වරක්, අසල කඳු උල්පතකින් වතුර

භාජනයක් සහ ධාන්‍ය අතලොස්සක් යවනු ලැබේ. ඔහු ජීවත්ව සිටින තාක් කල් එකදු ආලෝකයක්වත් ආරාම ශාලාවට ඇතුළු වූයේ නැත. ඔහු නැවත කිසිදාක කතා කරන්නේවත් කතා කරන්නේවත් නැත. මෙන්න, ඔහු ජීවත් වන තාක් කල්, ඔහු මෙනෙහි කරමින්, තාරකා ශරීරය භෞතිකයෙන් නිදහස් කර තාරකා තලවල බොහෝ දුර ගමන් කරයි.

කිසිම අසනීපයක්, මනස වෙනස් කිරීමක් ඔහුට නිදහස ලබා දෙන්නේ නැත. එය කළ හැක්කේ මරණය පමණි. මුද්‍රා තැබූ කාමරයෙන් පිටත පාලකයා ජීවත් වන අතර තමාගේම පැවැත්මක් ඇති අතර, කිසිදු ශබ්දයක් අපිරිසිදු ආරාමයට නොපැමිණෙන බවට සහතික විය. පාලකයා රෝගාතුර වී මිය ගියහොත් හෝ ඔහු පර්වතයට ඉහළින් වැටුණහොත්, සාමාන්‍යයෙන් පිපාසයෙන් ආරාමයද මිය යා යුතුය. ඒ ඉතා කුඩා කාමරය තුළ, ශීත සෘතුවේ කොතරම් දරුණු වුවත්, උනුසුම් නොකළ, අසපුව ඔහුගේ පැවැත්ම ඇත. සෑම දින දෙකකට වරක් සීතල වතුර භාජනයක්. සීතල වතුර, කිසිදා උනුසුම් නොවූ, තේ නැත, අයිස් කඳු බෑවුම් වලින් කෙලින්ම ගලා යන වසන්තයේ සීතලම සීතල වතුර පමණි. උණුසුම් ආහාර නැත. සෑම දින දෙකකට වරක් බාර්ලි අතලොස්සක්. මුලදී බඩ හැකිලී යන විට කුසගින්න දරුණු වනු ඇත. පිපාසයේ වේදනාව වඩාත් නරක වනු ඇත. ශරීරය විජලනය, පාහේ බිඳෙනසුලු වනු ඇත. ආහාර, ජලය සහ ව්‍යායාම නොමැතිකම හේතුවෙන් මාංශ පේශි විනාශ වේ. අඩුවෙන් ජලය සහ අඩු ආහාර ගැනීමෙන් ශරීරයේ සාමාන්‍ය ක්‍රියාකාරිත්වය පාහේ නතර වනු ඇත. නමුත් ආරාමය කිසි විටෙකත් කාමරයෙන් පිටව නොයනු ඇත, කළ යුතු සියල්ල, සොබාදහම ඔහුට බල කළ සියල්ල කාමරයේ එක් කොනක කළ යුතු අතර එහිදී කාලය හා සීතල තාක්ෂණය මිදුණු දූවිලි බවට පත් කරයි.

පෙනීම යනවා. මුලදී සදාකාලික කළු පැහැයට එරෙහිව නිෂ්ඵල වෙහෙසක් ඇති වනු ඇත. පරිකල්පනය මුල් අවධියේදී අමුතු 'ලයිට්', පාහේ අව්‍යාජ හොඳින් ආලෝකමත් 'දර්ශන' සපයනු ඇත. ශිෂ්‍යයන් ප්‍රසාරණය වන අතර ඇස්වල මාංශ පේශි ක්‍ෂය වීම නිසා හිම කුණාටුවක් වහලය විනාශ වුවහොත් හිරු එළිය අකුණු සැර වැදුණාක් මෙන් ආරාමයාගේ පෙනීම දවැලනු ඇත.

ඇසීම අසාමාන්‍ය ලෙස උග්‍ර වනු ඇත. මන:කල්පිත ශබ්ද අසපුවට වධ දීමට පාවෙන බව පෙනේ. සංවාදයේ උදුරාගැනීම් සිහින් වාතයෙන් ආරම්භ වන අතර ඔහු සවන් දීමට උත්සාහ කළ වහාම කපා හැරේ. ඉතිරිය ඊළඟට යයි. ඔහු පැත්තකට හෝ ඉදිරියෙන් හෝ පසුපසට පෙරළී ඇති බව ඔහුට පෙනී යනු ඇත. වැඩි කල් නොගොස් ඔහු බිත්තියකට යන ආකාරය ඔහුට ඇසෙනු ඇත.

අතක් එසවීමෙන් වාතයේ සුළු බාධාවක් සුළං කුණාටුවක් ලෙස ඇසෙනු ඇත. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් ඔහුගේ හෘද ස්පන්දනය බලවත් එන්ජිමක් ස්පන්දනය වන සේ ඔහුට ඇසෙනු ඇත. ශරීරය තුළ ඇති තරල විශාල ලෙස ගොරවන ශබ්දය, ඉන්ද්‍රියයන් ඒවායේ ස්‍රාවයන් පිට කිරීම සහ ඔහුගේ ශ්‍රවණය වඩාත් තීව්‍ර වන විට, මාංශ පේශී පටක මත මාංශ පේශී දුර්වල ලෙස ලිස්සා යාම සිදුවනු ඇත.

මනස ශරීරය මත අමුතු උපක්‍රම යොදනු ඇත. කාමුක පින්තූර ග්‍රන්ථි වලට පීඩා කරයි. කළු කාමරයේ බිත්ති සෙනඟ සිටින බව පෙනේ; ආරාමයට තලා දැමීමේ ප්‍රබලම හැඟීම ඇති වේ. වාතය යළි පැන ගිය බැවින් හුස්ම ගැනීම දුෂ්කර, වෙහෙසකාරී වනු ඇත. දින දෙකකට වරක් පමණක් ඇතුළත බිත්තියේ කුඩා හිඩැසෙන් ගල ඉවත් කරන ලද අතර එමඟින් වතුර භාජනයක්, බාර්ලි මිටක් සහ ජීවනදායක වාතය ඇතුළු විය. එවිට එය නැවත අවහිර වනු ඇත.

ශරීරය ප්‍රගුණ කළ විට, සියලු හැඟීම් ජයගත් විට, තාරකා වාහනය ගිනි මැලයකින් නැගෙන දුමාරයක් මෙන් නිදහසේ පාවී යනු ඇත. ද්‍රව්‍යමය දේහය කුණු බිම මත වැතිර සිටින අතර රිදී ලණුව පමණක් දෙදෙනා එක් කරයි. ගල් බිත්ති හරහා තාරකාව පසුකර යනු ඇත. මාංසයේ දම්වැල්වලින් නිදහස් වීමේ ප්‍රීතිය විඳිමින් සිටියදී එය වේගවත් මාර්ගවල සැරිසරනු ඇත. එය ලැමසරිස් තුළට රිංගා යන අතර ටෙලිපති සහ පැහැදිලි ලාමා එය සමඟ කතා කරයි. රාත්‍රිය හෝ දවාල හෝ තාපය හෝ සීතල එයට බාධා කළ නොහැකි අතර ශක්තිමත්ම දොරවල් බාධාවක් නොවේ. ලෝකයේ කවුන්සිලයේ කුටි කිසිවිටෙක නොතිබූ අතර තාරකා සංචාරකයින්ට දැකගත නොහැකි දර්ශනයක් හෝ අත්දැකීමක් නොතිබුණි.

පොඩි හාමුදුරුවෝ මේ දේවල් ගැන කල්පනා කර කර ඉඳලා කල්පනා කළේ අඩි දෙදහස් ගනනක් උඩ පැරැණි ආරාමයේ මැරිලා ඉන්නවා කියලා. තරබාරු හාමුදුරුවෝ කතා කරමින් හිටියා: “අපි තාප්පය කඩා ඔහුව එළියට ගන්නෙමු. මම ආරාමයට ඇතුළු වී ඔහුගේ ආහාර දොර ළඟට කතා කිරීමට ගියෙමි. උඹ! දුර්ගන්ධය. ඔහු ඇත්තෙන්ම මිය ගොස් සිටියේය. අපිට එයාව එහෙ දාලා යන්න බෑ. මම උදවු ලබා ගැනීමට Drepung වෙත පැමිණ සිටිමි. අපොයි, අපි ඔහුව එළියට ගත් විට ගිජුලිහිණියන් සතුටු වනු ඇත, ඔවුන් ඔවුන්ගේ මස් වලට කැමතියි, ඔවුන් ආරාමය පුරා වාඩි වී ඔහු වෙතට යාමට කැගසයි. අහ්, මම මගේ පරණ අශ්වයා පිට නැගී ආපසු ගමන් කළ යුතුයි. මේ කඳුකර සංචාරවල රූපයක් මා ළඟ නැහැ.”

තරබාරු භික්ෂුව නොපැහැදිලි ලෙස වාතයට අත වනමින් ලෙන් දොරටුව දෙසට ගමන් කළේය. තරුණ භාමුදුරුවෝ දැඩි ලෙස දෙපයින් නැඟී සිටි අතර, කකුලේ තුවාලයක් නිසා ඔහු හුස්මට යටින් 'වචන' මුමුණන්නට විය. කුතුහලයෙන් යුතුව ඔහු පිටත්ව යන භික්ෂුව පසුපස එළිමහනට ගියේය. විරල වෘක්ෂලතාදිය අසල අශ්වයෙක් විවේකීව වගා කරමින් සිටියේය. තරබාරු භාමුදුරුවෝ ඔහු ළඟට ඇවිදගෙන ඇවිත් සැහෙන ආයාසයකින් අශ්වයාගේ පිට උඩින් කකුලක් දැමීමා. ඔවුන් සෙමින් විල දෙසට ගමන් කළ අතර එහිදී අශ්වයන් පිට නැඟී සිටි අනෙක් මිනිසුන් බලා සිටියහ. තරුණ භාමුදුරුවෝ කට්ටියම නොපෙනී යනකම්ම ඔවුන් දිහා බලාගෙන හිටියා. ඔහු තුෂ්නිමිභූතව සුසුම්ලමින් හැරී අහස දෙසට නැඟී සිටින පර්වතය දෙස බැලුවේය. ඇතින් එහා හර්මිටේජ් බිත්තිවලට ඉහළින් හිරු එළියෙන් සුදු සහ රතු පැහැයෙන් දියුලයි.

පුරා වසරක් පුරාවට, ඇත අතීතයේ දී, වට්ට වසිරි ඇති ගල්වලින් ආරාමය ගොඩනඟා ගැනීමට, ආශ්‍රමය සහ ඔහුගේ සභායකයා බොහෝ වෙහෙස මහන්සි වී ඇත. ඒවා තැනින් තැනට ලිවර් කිරීම, ගල් මත ගල් සිමෙන්ති කිරීම සහ අභ්‍යන්තර අවකාශය තුළට කිසිදු ආලෝකයකට ඇතුල් විය නොහැකි ලෙස ඇතුල් කාමරයක් තැනීම. ඔවුන් මූලික ව්‍යුහය ගැන සැහීමකට පත්වන තුරු මුළු වසර පුරාම වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කළහ. ඉන්පසු දේශීය ගල්වලින් දෙහි හුණු සාදා සුදු පැහැති කබායකින් ආලේප කිරීම ආරම්භ විය. මිළඟට කළේ ඔවර් අඹරා එය ආසන්නයේ ඇති ඇළෙන් ජලය සමඟ මිශ්‍ර කිරීමයි. අඩි දෙදහසකට වඩා ප්‍රපාතයට විහිදෙන බිත්ති මත එය පින්තාරු කිරීම. එය මිනිසෙකුගේ හක්නියට සදාකාලික ස්මාරකයක් වන පරිදි එය අලංකාර කිරීම. ඒ වගේම හැම වෙලාවෙම ආරාමය සහ ඔහුගේ සභායකයා වචනයක්වත් හුවමාරු කර ගත්තේ නැහැ. නව අසපුව නිමවා අභිෂේක කරන දිනය උදා විය. ආරාමිකයා ලාසා තැනිතලාව දෙස බලා සිට අවසන් වරට මිනිසාගේ ලෝකය දෙස බලා සිටියේය. ඔහු ආරාමයට ඇතුළු වීමට සෙමින් හැරී ඔහුගේ සභායකයාගේ පාමුල මිය ගියේය.

අවුරුදු ගණනාව පුරාම එහි වෙනත් අය පැවිදි වූහ. එහි වාසය කළේ ඇතුල් කාමරයට තෘප්ප බැඳ, එහි මිය ගොස් ගල් කුටියෙන් භාරා සදාකාලික ගිජු ලිහිණියන්ට පෝෂණය කරන ලදී. දැන් එතන තව කෙනෙක් මැරිලා. පිපාසයෙන්. අසරණයි. උපකාරකයා නැතිවීමත් සමඟ කිසිදු බලාපොරොත්තුවක් නොතිබුණි, අත්‍යවශ්‍ය ජලය ලබා ගැනීමට ක්‍රමයක් නැත, වැනිරි මිය යාම හැර කළ හැකි කිසිවක් නැත. තරුණ භාමුදුරුවෝ

ආරාමයෙන් බැල්ම හෙළුවේ කඳු පර්වතය කඩා වැටුණු මාර්ගය ඔස්සේ ය. කඳු පැත්තේ දීප්තිමත් තණකොළ. ලයිකන සහ කුඩා පඳුරු හරහා කැළලක් සිරිමට ගොස් පර්වතයටම ගියේය . කඳුකරය පොළවට මුණගැසෙන තැනට පහළින් තිබුණේ නැවුම් ගල් ගොඩකි. පාෂාණ යට ගරිරයක්.

කල්පනාකාරීව ගුහාව තුළට ඇතුළු වූ තරුණයා කැන් එක ද රැගෙන මිරිදිය ලබාගැනීම සඳහා වැවට බැස ගියේය. කැන් එක අලුතින් පිරා, වතුර පුරවාගෙන, ඔහු වෙනත් කාර්යයකට සූදානම් විය. වටපිට බැලූ ඔහු කලකිරීමට පත් විය. වැටුණු අතු ජේන මානයක නොවීය. පහසුවෙන් ළඟා විය හැකි අතු තවත් නැත. ඉන්ධන සෙවීම සඳහා ඔහුට තවත් ඇතට යාමට සිදු වනු ඇත. ඔහු පොලිසිය තුළට ඇවිද ගියේය. කුඩා සතුන් පසුපස කකුල් මත සිටගෙන තම වසමේ ආක්‍රමණිකයා දෙස කුතුහලයෙන් බලා සිටීම සඳහා ආහාර සෙවීමේ නිමක් නැති සෙවීම නතර කළහ. මෙහි බියක් නැත, මෙහි සතුන් මිනිසාට බිය නැත, මන්ද මෙහි මිනිසා සතුන් සමඟ සහජීවනයෙන්, අනුකම්පාවෙන් ජීවත් විය.

අවසානයේ තරුණ භාමුදුරුවෝ කුඩා ගසක් කඩා වැටී තිබූ ප්‍රදේශයකට ළඟා වූහ. ඔහුගේ තරුණ ශක්තිය ඉඩ දෙන විශාලතම අතු කඩා, ඔහු නැවතත් හැරී ඒවා එකින් එක ගුහාවේ දොරටුව වෙත ඇදගෙන ගියේය. වතුර කැන් එක ගෙන ආ ඔහු ඉක්මනින්ම තේ සහ තස්පා නැවත වරක් සූදානම් කර ගත්තේය. මහල්ලා උණු තේ එක කෘතඥපූර්වකව තොල ගැවේය. පොඩි භාමුදුරුවෝ එයාගේ බීම විලාසයට වගී වූණා. ටිබෙටයේ කෝප්ප සහ පාත්‍ර වැනි සියලුම ආහාර බහාලුම් අත් දෙකෙන් අල්ලාගෙන සිටින්නේ පෝෂණය කරන ආහාර කෙරෙහි ගෞරවය දැක්වීම සඳහා ය. පැරණි ආරාමය, දිගු පුහුණුවක් තුළින්, එක් එක් අතේ ඇඟිල්ලක් ඇතුළත දාරය අතිවිෂාදනය වන පරිදි අත් දෙකකින් පාත්‍රය අල්ලාගෙන සිටියේය. දියරයේ කෝණය නොපෙනී යාමෙන් යම් අනතුරක් සිදු වුවහොත්, එක් පැත්තක ඇඟිල්ලක් තෙත් වන අතර ඒ නිසා මහලු මිනිසාට අනතුරු අඟවනු ඇත. දැන් ඔහු තෘප්තිමත් ලෙස එහි වාඩි වී, දශක ගණනාවක් සිතල වතුරෙන් පසු උණුසුම් තේ අගය කළේය.

"වසර හැටකට වැඩි කාලයක් දැඩි කප්පාදුවෙන් පසු, මම දැන් උණුසුම් තේ වලට ආශා කිරීම පුදුමයකි" ඔහු පැවසීය. ගින්නෙන් ගෙනෙන උණුසුම් සැනසිලියක දීප්තියට මම ආශා කරමි - එය අපගේ ගුහාවේ වාතය උණුසුම් කරන ආකාරය ඔබ දුටුවාද?

තරුණ භාමුදුරුවෝ අනුකම්පාවෙන් ඔහු දිහා බැලුවා. එවැනි කුඩා ආශාවන්, එතරම් කුඩා සැනසීමක්. “භාමුදුරුවනේ ඔබ වහන්සේ කවදාවත් එළියට යන්නේ නැද්ද?” ඔහු ඇසුවා.

“නැහැ, කවදාවත්,” ආරාමය පිළිතුරු දුන්නේය. “මෙන්න මම හැම ගලක්ම දන්නවා. මෙහි පෙනීම නැතිවීම මට එතරම් කරදරයක් නොවේ, නමුත් ගල් හා ප්‍රපාත ඇති තැනින් පිටතට යාමට - එය වෙනත් කාරණයකි! මට ඉවුරෙන් බැහැලා වැටට වැටෙන්නත් පුළුවන්. මට මෙම ගුහාවෙන් පිට වී මගේ පියවර ආපසු ගැනීමට නොහැකි විය හැකිය.”

“පින්වත් මහණෙනි, ඔබ වහන්සේ මෙම දුරස්ථ, ප්‍රවේශ විය නොහැකි ගුහාවට පැමිණියේ කෙසේද, අහම්බෙන් එය සොයා ගත්තද?” තරුණ හික්සුව නොසන්සුන් ලෙස කීවේය.

“නැහැ, මම එහෙම කළේ නැහැ,” මහලු මිනිසා පිළිතුරු දුන්නේය. “වෙනත් ලෝකයක මිනිසුන් මා සමඟ අවසන් වූ විට ඔවුන් මාව මෙහි ගෙන ආවා. ඔවුන් මේ ගුහාව මා වෙනුවෙන්ම නිර්මාණය කළා! ඔහු තෘප්තිමත් සිතහවකින් නැවත වාඩි වී සිටියේ, එය ඔහුගේ සවන්දෙන්නාට කුමන බලපෑමක් ඇති කරයිද යන්න හොඳින් දන්නා බැවිනි. තරුණ භාමුදුරුවෝ ගැස්සිලා පස්ස පැත්තට හේත්තු වුණා, එයාගේ පුදුමය කොච්චරද කියලා. “එය ඔබ වෙනුවෙන් සැදුවාද?” ඔහු ගොත ගැසුවේය, “නමුත් ඔවුන් කන්දේ මෙවැනි සිදුරක් කපා ගන්නේ කෙසේද?”

මහලු මිනිසා ප්‍රීතියෙන් සිනාසුණේය. “මිනිසුන් දෙදෙනෙක් මාව මෙතැනට ගෙනාවා,” ඔහු කීව්වා, ඔවුන් මාව ගෙනාවේ කුරුල්ලන් පියාසර කරන විට පවා වාතය හරහා පියාසර කරන වේදිකාවකට. එය සෝෂා රහිත විය - කුරුල්ලන්ට වඩා ශබ්දයක් නැත, මන්ද ඔවුන් කෑගසයි; ඔවුන් වාතයට පහර දෙන විට ඔවුන්ගේ පියන් කෙදිරිගාන හඬ මට ඇසේ. සුළඟ හමා එන විට ඔවුන්ගේ පිහාටු මට ඇසේ. මා පැමිණි මේ දෙය සෙවනැල්ලක් මෙන් නිහඬ විය. එය උත්සාහයකින් තොරව වාතයේ ඉහළ ගියේය, කෙටුම්පතක් නැත, වේගය පිළිබඳ හැඟීමක් නැත. මිනිස්සු දෙන්නා මෙතනට බැස්සුවා.”

“ඒත් ඇයි භාමුදුරුවනේ මෙතන?” තරුණ භාමුදුරුවෝ ඇහුවා.

“ඇයි?” මහලු මිනිසා පිළිතුරු දුන්නේය. “ඇයි? වාසි ගැන හොඳින් සිතන්න. එය වෙළඳ මාර්ගයෙන් යාර සිය ගණනක් ඔබ්බෙන් වන අතර එබැවින් වෙළෙන්දෝ උපදෙස් හෝ ආශීර්වාදය සඳහා මා වෙත පැමිණෙන අතර ඔවුන් බාර්ලි ලබා දීමෙන් මට ගෙවති. එය කුඩා ලාමක දෙකකට සහ ආරාම හතකට යන මංපෙත් අසල ය. මම මෙතන බඩගින්නේ ඉන්න ඕනේ

නැහැ. මට ආරංචියක් ලැබෙනවා. ලාමාස් මට අඩගසයි, ඔවුන් මගේ මෙහෙවර දන්නවා - ඔවුන් ඔබේ දේ දන්නවා!

“එහෙත්, ස්වාමීනි, මින් පෙර කිසිවෙක් නොතිබූ ගැඹුරු ගුහාවක් මගින්ට හමු වූ විට එය මහත් කැළඹීමක් ඇති කළ බව නිසැක ය.” තරුණ හික්ෂුව දිගටම කියා සිටියේය.

“තරුණයා,” ආරාමයට කතා කළේය; “ඔබ මෙහි සිට ඇත, මෙහි සහ වෝටර්ස් අතර ඇති ගුහා කිසිවක් ඔබ දුටුවාද? නැත? නවයකට වඩා අඩු නොවේ. ඔබ ගුහා ගැන උනන්දුවක් නොදැක්වූ අතර එබැවින් ඔබ ඒවා නොදැන සිටියාය.

“ඒත් මේ ගුහාව මිනිස්සු දෙන්නෙක් හැදූවේ කොහොමද, ඒකට මාස ගානක් යන්න ඇති!” තරුණයා වික්ෂිප්ත විය.

“පරමාණු විද්‍යාව යැයි ඔවුන් හැඳින්වූ දෙයෙහි මායාවෙන්,” මහලු ආරාමය ඉවසිලිවත්තව පිළිතුරු දුන්නේය. “එක් මිනිසෙක් පියාසර වේදිකාවේ වාඩි වී, නරඹන්නන් සිටිය යුතුදැයි බැලුවේය. අනෙකා කුඩා උපකරණයක් අතේ තබාගෙන සිටියේය, බඩගිනි යක්ෂයන් මෙන් ගොරවන ශබ්දයක් ඇති විය, එබැවින් මට කීවේය - මෙය කුටි දෙකක් ලෙස ඉතිරි කර මුළු පර්වතයම වාෂ්ප වී ගියේය. මගේ අභ්‍යන්තර කුටියේ දිනකට දෙවරක් මගේ පාත්‍රය පුරවන ඉතා කුඩා ජල ප්‍රවාහයක් ඇත. මගේ අවශ්‍යතා සඳහා ප්‍රමාණවත් වන අතර, මට ජලය සඳහා වැව තැරඹීමට නොහැකි වූ බැවින් එය පිළිවෙළකට තබා තිබුණි. මට බාර්ලි නොමැති නම් - කලින් කලට සිදු වූ පරිදි, මම අභ්‍යන්තර ගුහාවේ වැඩෙන ලයිකන අනුව කරමි. එය ප්‍රසන්න නොවේ, නමුත් මට නැවත බාර්ලි ලැබෙන තුරු එය ජීවය සපයයි.

තරුණ භාමුදුරුවෝ දෙපයින් නැගිට, එළිය වැටෙන්නා ළඟම තිබුණු ලෙන් බිත්තිය ළඟට ගියා. ඔව්, ඔහු Chang Tang උස්බිම් වල දැක ඇති වද වී ගිය ගිනිකඳු උමං මාර්ගවලට සමාන, පර්වතය සුවිශේෂී ලෙස පෙනුනි. පර්වතය රළුබවක් හෝ ප්‍රක්ෂේපණයක් නොමැතිව වීදුරු තද මතුපිටකට උණු වී, බිංදු වැටී, සිසිල් වී ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. මතුපිට පාරදෘශ්‍ය බවක් පෙනුණු අතර එහි පැහැදිලි බව තුළින් රන්වන් දිලිසෙන නහර එහෙන් මෙහෙන් සමහ ස්වභාවික පර්වතයේ ඉරි තැලීම් දැකගත හැකි විය. එක් අවස්ථාවකදී, ඔහු දුටුවේ, රත්‍රන් උණු වී සන සිරස් එකක් ලෙස බිත්තිය දිගේ ගලා යාමට පටන් ගෙන, පසුව එය සිසිල් වී, එම සිසිලනය අතරතුර සිලිකන් ඩයොක්සයිඩ් තට්ටුව ස්ඵටිකීකරණයට අසමත් වූ විට සෘදන ලද වීදුරුවෙන් ආවරණය වී ඇති බවයි. ඉතින් ගුහාවට ස්වභාවික වීදුරු බිත්ති තිබුණා!

නමුත් ගෙදර දොරේ රාජකාරි තිබුණා; හැම වෙලාවෙම කතා කරන්න වුණේ නැහැ. බිම පිරිසිදු කර, ජලය ගෙන ඒම සහ දර සුදුසු ප්‍රමාණයට කැඩීමට සිදු විය. පොඩි හාමුදුරුවෝ අතුගාන අත්ත අල්ලාගෙන කිසිම උනන්දුවකින් තොරව වැඩම කළා. ගෙදර වැඩ කම්මැලියි! ඔහු ප්‍රවේශමෙන් නිදා සිටි ස්ථානය අතුගා, ප්‍රවේශමෙන් දොරටුව දෙසට ගමන් කළේය, තවමත් අතුගාමින්. ඔහුගේ අතුගාන අත්ත බිම කුඩා පස් කන්දකට වැදී, එය ඉවත් කර, දුඹුරු පැහැති කොළ පැහැති වස්තුවක් එහි වැසී ගියේය. හරස් අතට තරුණ හික්ෂුව අනවසරයෙන් ඇතුළු වූ ගල ඉවත් කිරීමට නැමී, එය එහි පැමිණියේ කෙසේදැයි කල්පනා කළේය. ඔහු වස්තුව අල්ලාගෙන විස්මිත හඬින් ආපසු පැත්තේය; මෙය ගලක් නොවේ, මෙය කුමක්ද? ඔහු ප්‍රවේශමෙන් ඒ දෙය දෙස බලා පොල්ලකින් එය තල්ලු කළේය . එය පෙරළී ගියේය. ඔහු එය රැගෙන එය රැගෙන මහලු හාමුදුරුවන් වෙත ඉක්මන් කළේය. “හාමුදුරුවනේ!” ඔහු කතා කළේ, “වැරදිකරු වැතිර සිටින ස්ථානයට යටින් මම අමුතු වස්තුවක් සොයාගත්තා” යනුවෙනි.

මහලු මිනිසා තම අභ්‍යන්තර කුටියෙන් පැකිලි එළියට බැස්සේය. “එය මට විස්තර කරන්න,” ඔහු අණ කළේය.

“හොඳයි,” තරුණ හාමුදුරුවෝ කිවවා, “එය මගේ මිටි මිටි දෙක තරම් විශාල බැගයක් බව පෙනේ. එය සම්භෝ සත්ව හම් වර්ගයකි. ඔහු ඒ ගැන කම්පා විය. “ඒ වගේම බෙල්ල වටේ තුළක් තියෙනවා. මම තියුණු ගලක් ගන්නම්.” ඔහු ඉක්මනින් ගුහාවෙන් පිටතට ගොස් තියුණු දාර සහිත ගල්කැටයක් අතට ගත්තේය. ආපසු පැමිණි ඔහු බැගයේ බෙල්ලේ තිබූ දේ දෙස බැලුවේය. “ඉතා දැඩි,” ඔහු අදහස් දැක්වීය. “මුළු දෙයම තෙත් වී ඇති අතර කෝණාකාරයෙන් වැසී ඇත, තවමත්, ආත්! මම එය කපා දැමුවෙමි. ” ඔහු පරිස්සමෙන් බැගය විවෘත කර එහි තිබූ බඩු බාහිරාදිය තම සිවුරේ සාය මත පෙරළා ගත්තේය. “රන් කාසි,” ඔහු පැවසුවේ, “මම මීට පෙර කවදාවත් මුදල් දැක නැත, එහි පින්තූර පමණි. දිලිසෙන පාට වීදුරු කැලි. ඔවුන් කුමක් සඳහාදැයි පුදුමද? මෙන්න රත්තරන් වළලු පහක් තියෙනවා, ඒවායේ වීදුරු කැලි හිරවෙලා තියෙනවා.”

“මට ඒවා දැනෙන්න දෙන්න,” ආරාමය අණ කළේය. පොඩි හාමුදුරුවෝ සිවුර උස්සලා තම ප්‍රධානියාගේ අත පොඩි ගොඩට යොමු කළා.

“දියමන්ති,” ආරාමය පැවසීය. “මැණික් - මට කම්පනයෙන් කියන්න පුළුවන් - සහ . . .” මහලු මිනිසා සෙමෙන් ගල්, මුදු සහ කාසි මත ඇඟිලි ගසමින් නිහඩ විය. අවසානයේදී ඔහු ගැඹුරු හුස්මක් ගෙන මෙසේ පැවසීය:

“අපේ වැරදිකරු මේවා සොරකම් කරන්න ඇති, මට හැඟෙන්නේ ඒවා ඉන්දියානු කාසි බවයි. මට ඔවුන් තුළ නපුරු බවක් දැනේ. ඔවුන් ඉතා විශාල මුදලක් වටිනවා.” ඔහු මොහොතක් නිශ්ශබ්දව කල්පනා කළ අතර පසුව ඉතා හදිසියෙන් පැවසුවේ “ඒවා ගන්න, ගෙන ගොස් ඔබට හැකි තාක් දුරට විලෙහි ගැඹුරුම කොටසට විසි කරන්න. අපි ඒවා මෙහි තබා ගත්තොත් ඔවුන් ලෙඩ ගෙන එයි. ඔවුන් තුළ රාගය, ප්‍රාණසාතය, දුක්ඛිත බව ඇත. ඉක්මනින් ඒවා රැගෙන යන්න!” එසේ කියමින් ඔහු හැරී සෙමෙන් සෙමෙන් ඇතුල් කුටියට රිංගා ගත්තේය. පොඩි හාමුදුරුවෝ බඩු ටික ලෙදර් බෑග් එකට ගොඩකරගෙන ගුහාවෙන් එළියට බැහැලා වැව පැත්තට ගියා. දිය අද්දර ඔහු පැතලි ගලක් මත දේවල් විහිදුවා කුතුහලයෙන් යුතුව ඒවා පරීක්ෂා කර, පසුව රන් කාසියක් ගෙන එය ඇඟිල්ල සහ මාපටැඟිල්ල අතර තබා බලහත්කාරයෙන් එය විසි කළ අතර, එය තරංගයෙන් තරංගයට පැන ගිය අතර, එය අවසන් තට්ටුවකින් එය යටට ගිලී ගියේය. ජල. කාසියෙන් කාසිය අනුගමනය කළේය. එවිට වළලු සහ ගල් කිසිවක් ඉතිරි නොවන තුරු.

දැන් සෝදාගෙන, ඔහු හැරී විනෝදයෙන් සිනාසුණේය, විශාල මාළු කන කුරුල්ලෙකු හිස් බැගය රැගෙන පියාසර කර ඇති අතර තවත් කුරුල්ලන් දෙදෙනෙකු උණුසුම් හඹා යමින් සිටියහ. සර්කියායනාවේ සිට මළවුන්ට පදයක් මුමුණමින් තරුණ භික්ෂුව ආපසු හැරී ගුහාව වෙත ආපසු ගියේය - ගෙදර දොරේ වැඩ.

නමුත් ගෙදර දොරේ වැඩ සදාකාලික නොවේ. පොඩි හාමුදුරුවෝ කොස්සක් විදියට පාවිච්චි කරපු හොඳට ගෙවිලා ගිය අතු අත්ත පැත්තකින් තියන්න පුළුවන් වෙලාවක් ආවා. ඔහු ගැන කෘතඥපූර්වකව බලා, පොළව මත පිරිසිදු වැලි, මද ගින්නේ දර ගොඩක්, වතුර පිරුණු කෑන්, දවසේ ගෙදර දොරේ වැඩ කටයුතු සිදු වූ බවට ලකුණක් ලෙස ඔහුට දැන් එක් කළ හැකි කාලය පැමිණියේය. අවසන්. දැන් තරුණ, අවදියෙන් සිටින මතක සෛල තොරතුරු ලබා ගැනීමට සහ ගබඩා කිරීමට සුදානම් වූ කාලය පැමිණ තිබේ.

මහලු හාමුදුරුවෝ ඇතුල් කුටියෙන් එළියට ආවා. තරුණ භික්ෂුවගේ අද්දැකීම් අඩු බැල්මට පවා මහලු මිනිසා පෙනෙන ලෙස අසාර්ථක විය. සෙමෙන් සෙමෙන් සෙමෙන් බිම වාඩි වී තම සිවුර ඔහු වටා සකසා ගත්තේය. තරුණයා පිරිනමන ලද පාත්‍රය ගෙන සීතල වතුරෙන් පුරවා ගත්තේය. ප්‍රවේශමෙන් ඔහු එය පැරණි එක අසල තබා නිවැරදි ස්ථානය දැන ගැනීමට ඔහුගේ අත දාරයට යොමු කළේය. ඉන්පසු ඔහුද බිම වාඩි වී තම ජ්‍යෙෂ්ඨයා කතා කරන තෙක් බලා සිටියේය.

පුරාණ මිනිසා වාඩි වී තම සිතුවිලි පිළිවෙළකට සකස් කළ නිසා ටික වේලාවක් ශබ්දයක් නොතිබුණි. පසුව, බොහෝ උකස්සන් සහ ඔහුගේ උගුර පිරිසිදු කිරීමෙන් පසු ඔහු ආරම්භ කළේය. “ගැහැණු ළමයා නිදාගත්තා, පසුව මම නිදාගත්තා. ඒත් මට වැඩි වේලාවක් නින්ද ගියේ නෑ. ඇය දරුණු ලෙස ගොරවන අතර මගේ හිස ස්පන්දනය විය. මගේ මොලය ඉදිමිලා හිස් කබලෙන් උඩින් තල්ලු කරන්න හඳනවා වගේ දැනුණා. මගේ බෙල්ලේ රුධිර නාල වල ගැස්මක් ඇති වූ අතර මට දැනුනේ කඩා වැටීම අඛණ්ඩය. ගොරවන වේගයේ වෙනසක් ඇති වූ අතර, පාදයක් සෙලවෙන ශබ්දයක් ඇති වූ අතර, හදිසියේම, කැපී පෙනෙන උද්දීපනයක් සමඟ, ගැහැණු ළමයා ඇගේ දෙපා ළඟට පැන මගේ පැත්තට දිව ගියේය. මා තුළ ගැවසෙන ද්‍රවයන් සෝෂා කිරීමේදී ටිංකිං සහ ක්ලිත්ක්ස් සහ වෙනස් රිද්මයක් ඇසෙන්නට විය. මොහොතකින් දෙකකින් මගේ මොළයේ ස්පන්දනය නතර විය. මගේ ගෙලෙහි පීඩනය අවසන් වූ අතර කපන ලද අස්ථි දාර තව දුරටත් ඇඹරී ගියේ නැත.

ගැහැණු ළමයා දේවල් වලනය කිරීමට කලබල වූ අතර, වීදුරුවලට එරෙහිව වීදුරුවක් ද ලෝහයට එරෙහිව ලෝහයක් ද සවි කළේය. වැටුණු පොත අතට ගැනීමට නැමෙන විට ඇගේ කෙදිරිය මට ඇසුණි. සමහර ගෘහ භාණ්ඩ නව ස්ථානයකට බිම දිගේ තල්ලු කරන විට කැගැසුවා. ඉන්පසු ඇය බිත්තිය දෙසට ගිය අතර දොර ඇය පිටුපසින් වැසෙන විට ලිස්සා යාම සහ කුඩා ශබ්දය මට ඇසුණි. කොරිඩෝර් දිගේ ඇගේ අඩි සද්දේ අඩුවෙන සද්දයක් ආවා. මම එහි වැතිරී මට සිදු වූ සියල්ල ගැන සිතුවෙමි. මට සෙලවිය නොහැකි නිසා මට එහි වැතිරීමට සිදු විය! නියත වශයෙන්ම මගේ මොළයට යමක් කර තිබුණි; මම වඩාත් අවදියෙන් සිටියෙමි. මට වඩාත් පැහැදිලිව සිතීමට හැකි විය. මීට පෙර බොහෝ ලොම් සිතුවිලි ඇති වී ඇති අතර, ඒවා තියුණු අවධානයට යොමු කිරීමට මට නොහැකි වූ නිසා, මම මගේ මනසෙහි නොපැහැදිලි පසුබිමක කොතැනකට හෝ තල්ලු කළෙමි. දැන්, සියලු සිතුවිලි කඳු ඇළක ජලය මෙන් පැහැදිලි විය.

මට ඉපදුන හැටි මතක් වුනා. එවිට මා හටගත් ලෝකය පිළිබඳ මගේ පළමු දර්ශනය. මගේ මවගේ මුහුණ. උපතේදී උදව් කරන මහලු කාන්තාවගේ නුවණැති මුහුණ. පසුව, මගේ පියා, අලුත උපන් බිළිදා මා සමඟ හැසිරවූයේ, ඔහු මා දුටු පළමු අලුත උපන් බිළිදා වූ මට බියෙන් මෙනි. එවැනි රතු සහ රැලි වැටුණු මුහුණක් දැකීමෙන් ඔහුගේ තැතිගැන්ම සහ කනස්සල්ල මට සිහිපත් විය. එවිට මුල් ළමාවියේ දර්ශන මා වෙත පැමිණියේය. පැවිදි වී පවුලට

ගෞරවයක් ගෙන දෙන පුතෙකු ලැබීම මගේ දෙමාපියන්ගේ සැමවිටම ආශාව විය. පාසල සහ අපි මුළු සෙනඟක් බිම වාඩි වී ස්ලැබ් මත ලිවීමට පුරුදුව සිටිමු. හික්ෂු-ගුරුවරයා එකිනෙකාට ප්‍රශංසා කරමින් හෝ තරවටු කරමින් මට කියන්නේ මම හොඳින් කළ නිසා මගේ සහවරයන්ට වඩා ඉගෙන ගැනීමට වැඩි කාලයක් සිටිය යුතු බවයි.

මගේ මතකය සම්පූර්ණ විය. ඉන්ද්‍රියානු වෙළෙන්දන් ගෙනා සඟරාවල පළ වූ පින්තූර සහ මා දුටු බවත් නොදැන සිටි පින්තූර මට පහසුවෙන් සිහිපත් විය. නමුත් මතකය දාර දෙකේ උපකරණයකි; මම චීන ජාතිකයන් අතින් සිදු වූ වධ හිංසා සියල්ල විස්තරාත්මකව සිහිපත් කළෙමි. මම පොත්තෙන් කඩදාසි රැගෙන යන ආකාරය දැක ඇති නිසා චීන ජාතිකයන් ඒවා රාජ්‍ය රහස් යැයි උපකල්පනය කර මාව පැහැරගෙන ගොස් මට ඒවා හෙළි කිරීමට වධ දී ඇත. මම, නිහතමානී පූජකයෙක්, ඔහුගේ වඩාත්ම රහසිගත දැනුම ලාමාවරුන් කොපමණ අනුභව කළාද!

ලෝභමය sibilance සමඟ දොර ලිස්සා විවෘත විය. මගේ සිතුවිලි වල ගිලි සිටි මම කොරිඩෝව දිගේ අඩිපාරක් ළං වන බවක් නොදැන සිටියෙමි. "දැන් කොහොමද ඔයාට" කියලා කටහඬක් ඇහුවා. මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා මගේ පැත්තේ සිටින බව මට දැනුනි. ඔහු කතා කරන විට ඔහු මා සම්බන්ධ වූ අමුතු ඇප්ලට් සමඟ කාර්යබහුල විය. "ඔබට කොහොමද දැන්?" ඔහු නැවතත් ඇසුවේය.

සාධාරණයි, මම පිළිතුරු දුන්නෙමි, නමුත් මට සිදු වූ සියලු අමුතු දේවල් ගැන නොසතුවට පත් විය. මට මාකට් චතුරශ්‍රයේ අසනීප යක් වගේ! ඔහු සිනාසෙමින් කාමරයේ ඇත පැත්තකට හැරී ගියේය. කඩදාසි සෝෂාව, පිටු පෙරළෙන නොවරදිත හඬ මට ඇසෙන්නට විය.

සර්! මම කිව්වා, අද්මිරාල් කියන්නේ මොකක්ද? මම ගොඩක් ප්‍රභේලිකාවක්. සහ Adjutant යනු කුමක්ද?

ඔහු බර පොතක් තබා, නැතහොත් අඩුම තරමින් එය පොතක් මෙන් ඇසෙන අතර, මා වෙත පැමිණියේය. "ඔව්," ඔහු අනුකම්පාවෙන් යුතුව පිළිතුරු දුන්නේය, "ඔබේ දෘෂ්ටි කෝණයෙන් අපි ඔබට වඩා නරක ලෙස සැලකුවා යැයි මම සිතමි." ඔහු වලනය වූ අතර, ඔහු එම අමුතු ලෝභ ආසනවලින් එකක් අඳිනවා මට ඇසිණි. ඔහු එය මත හිඳගත් විට එය තැතිගත්වනසුලු ලෙස කැගැසුවේය. "අද්මිරාල් කෙනෙක්," ඔහු විනෝදයෙන් කීවේය. "හොඳයි, එය තරමක් පැහැදිලි කිරීමක් වන අතර ඔබට පසුව ලැබෙනු ඇත, නමුත් අපි ඔබේ ක්ෂණික කුතුහලය සමනය කරමු. ඔබ

සිටින්නේ අභ්‍යවකාශය හරහා ගමන් කරන යාත්‍රාවක, අපි එය හඳුන්වන්නේ අභ්‍යවකාශයේ මුහුද ලෙසයි, මන්ද අප ගමන් කරන වේගයේ දී අභ්‍යවකාශයේ ඇති විරල ද්‍රව්‍ය ඉතා වේගයෙන් මුහුණ දෙන බැවින් එය ජල මුහුදක් මෙන් දැනේ. ඔබ අනුගමනය කරනවාද?" ඔහු ඇසුවා.

මම ඒ ගැන කල්පනා කළ අතර - ඔව් - මම අපේ ප්‍රීතිමත් ගංගාව සහ එය හරහා ගිය සම බෝට්ටු ගැන සිතමින් අනුගමනය කළෙමි. ඔව්, මම කරනවා, මම පිළිතුරු දුන්නා. “හොඳයි එහෙනම්,” ඔහු තවදුරටත් කියා සිටියේ, “අපේ නැව කණ්ඩායමක එකකි. ඒවායින් වඩාත් වැදගත් වන්නේ මෙයයි. සෑම නෞකාවකටම - මෙය ඇතුළුව - කපිතාන්වරයෙකු ඇත, නමුත් අද්මිරාල්වරයෙකු යනු, අපි කියමු, සියලු කපිතාන්වරුන්ගේ කපිතාන්වරයෙකි. ඒ සඳහා අපගේ යෙදුම 'අද්මිරාල්' යන්නයි. දැන්, අපගේ අභ්‍යවකාශ නාවිකයින්ට අමතරව, අප සතුව සෙබළුන් සිටින අතර, අද්මිරාල්වරයාගේ ' සහායක ' ලෙස ක්‍රියා කිරීමට ඉතා ජ්‍යෙෂ්ඨ සොල්දාදුවෙක්-නිලධාරියෙක් සිටීම සාමාන්‍ය දෙයක්. එවැනි සහායකයකුට අපි සහායකයකු ලෙස හඳුන්වමු. එය ඔබගේම කොන්දේසිවලට යොමු කිරීම සඳහා, ඇබ්ට්වරයෙකුට සුප්කයෙකු සිටී, ඔහු සියලු සාමාන්‍ය වැඩ කරන අතරම ඔහුගේ ජ්‍යෙෂ්ඨයාට විශාල තීරණ ලබා දෙයි.

එය මට හොඳටම පැහැදිලි විය; මගේ අල්ලාගත් තැනැත්තා පහතට නැමී රහසින් කී විට මම කාරණය ගැන මෙනෙහි කරමින් සිටියෙමි: “කැරුණකර ඔබේ කැප්ටර් ලෙස මා ගැන සඳහන් නොකරන්න. මම මේ නැවේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ශල්‍ය වෛද්‍යවරයා. නැවතත්, ඔබේම යොමු කොන්දේසි අනුව - මම චක්ෂෝරියාගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ වෛද්‍ය ලාමාට සමානයි. ඔබ මට කතා කරන්නේ කැප්ටර් නොව ඩොක්ටර් කියාය. එවැනි ශ්‍රේෂ්ඨ මිනිසුන්ට පවා ඔවුන්ගේ දුර්වලකම් ඇති බව දැනගැනීම මට ඇත්තෙන්ම විනෝදයක් විය. නූගත් මිලේච්ඡයෙකු (ඔහු මා හැඳින්වූ පරිදි) ඔහුට 'කැප්ටර්' යැයි කීවේයැයි ඔහු වැනි මිනිසෙක් දුක් විය. මම ඔහුට විහිළු කිරීමට තීරණය කළෙමි, එබැවින් මම නිහතමානීව පිළිතුරු දුන්නෙමි, ඔව්, ඩොක්ටර්. මගේ ත්‍යාගය වූයේ ඉතාමත් තෘප්තිමත් බැල්මක් සහ ඔහුගේ හිසෙහි ප්‍රියමනාපය.

කලක් ඔහු මගේ ඔප්වට සම්බන්ධ බව පෙනෙන යම් යම් උපකරණ කෙරෙහි යොමු විය. බොහෝ ගැලපීම් සිදු කරන ලදී, තරල ප්‍රවාහයන් විවිධ විය, සහ මගේ හිස්කබලේ හිරි වැටීමක් ඇති කළ අමුතු දේවල්. ටික වේලාවකට පසු, “ඔබ දින තුනක් විවේක ගන්න. එම කාලය වන විට ඇටකටු ගැටගැසී ඇති අතර බලහත්කාරයෙන් සුව කිරීම හොඳින් සිදු වේ. එවිට, ඔබ

අප බලාපොරොත්තු වන පරිදිම නම්, අපි ඔබව නැවත සභා කුටිය වෙත ගෙන ගොස් ඔබට බොහෝ දේ පෙන්වමු. අද්මිරාල්වරයාට අවශ්‍ය වේදැයි මම නොදනිමි ඔබට කතා කිරීමට, ඔහු කතා කරන්නේ නම්, බිය නොවන්න. ඔබ මට කතා කරන ආකාරයටම ඔහුට කතා කරන්න. ” පසු සිතුවිල්ලක් ලෙස, ඔහු “නැත්නම් ඊට වඩා ආචාරශීලීව!” යනුවෙන් රළු ලෙස එකතු කළේය. ඔහු මගේ උරහිසට සැහැල්ලුවෙන් තට්ටු කර කාමරයෙන් පිටව ගියේය.

මම නිශ්චලව, මගේ අනාගතය ගැන සිතමින් එහි වැතිර සිටියෙමි. අනාගතය? අන්ධ මිනිසෙකුගේ අනාගතය කුමක්ද? මම කවදා හෝ පණපිටින් මෙතැනින් පිටව ගියහොත් මා කුමක් කළ යුතුද, නැතහොත් මට පණපිටින් යන්නට අවශ්‍යද? බටහිර ගේට්ටුවේ රංචු ගැසුණු යාවකයන් මෙන් මටත් මගේ ජීවිතය හිඟා කන්න සිදුවේද? ඒවායින් බොහොමයක් කෙසේ හෝ වයාජ ඒවා විය. මා ජීවත් වන්නේ කොහේද, ආහාර ලබා ගත යුත්තේ කොතැනින්දැයි මම කල්පනා කළෙමි. අපේ දේශගුණය දුෂ්කර වූ අතර නිවසක් නැති - හිස තබා ගැනීමට තැනක් නැති මිනිසෙකුට තැනක් නොවීය. සියලු සිදුවීම් සහ කරදරවලින් කනස්සල්ලෙන් හා වෙහෙසට පත් වූ මම සුවදායී නින්දකට වැටුණෙමි. වරින් වර ලිස්සා යන දොර විවර වී ඇති බවත්, මා තවමත් ජීවත්ව ඇතර සිටින බව බැලීමට පැමිණි මිනිසුන් සිටින බවත් මට දැනුනි. ක්ලික් කිරීම් සහ ටිත්කල් මාව නින්දේ එළිපත්තෙන් අවදි කිරීමට වඩා අසාර්ථක විය. කාලයාගේ ඇවෑමෙන් මට ගණනය කළ හැකි ක්‍රමයක් නොතිබුණි. සාමාන්‍ය තත්ත්වයේ දී අපි අපගේ හද ගැස්ම භාවිතා කළේ විනාඩි ගතවීම සලකුණු කිරීමටයි, නමුත් මෙය පැය ගණනක් වූ අතර මට සිහිය නොතිබුණි.

ද්‍රව්‍යමය හා ආත්මයේ ලෝකය අතර සැරිසරන බව පෙනී ගිය දිගු කාල පරතරයකින් පසුව, ඉක්මනින් දැනුවත් වීමේ තත්ත්වයකට මා රළු ලෙස ඇවිස්සීමි. ඒ බියට පත් ගැහැණු සතුන් නැවතත් මා වෙතට බැස ඇත්තේ මළකඳක් මතට ගිජු ලිහිණියන් මෙනි. ඔවුන්ගේ සිනාමුසු කතා මා රිදෙව්වා. මගේ අනාරක්ෂිත ශරීරය සමඟ ඔවුන්ගේ අසභ්‍ය නිදහස මට තවත් අමනාප විය. නමුත් මට ඔවුන්ගේ භාෂාව කතා කිරීමට නොහැකි විය, මට සෙලවීමට පවා නොහැකි විය. ඊනියා දුර්වල ලිංගිකත්වයේ සාමාජිකයින්ට එවැනි කාන්තාවන්ට එවැනි දැඩි අත් සහ දැඩි හැඟීම් ඇති විය හැකි බව මට ප්‍රද්‍රමයක් විය. මම කෙටිටු, දුර්වල සහ සැලකිය යුතු තරම් දුර්වල තත්ත්වයේ සිටියද, මෙම ගැහැණු සතුන් මා ගල් කුට්ටියක් මෙන් නොසන්සුන් ලෙස මා එහා මෙහා ගෙන ගියහ. දියර වර්ග මා මතට ගසා, දුගඳ හමන ද්‍රව්‍ය මගේ

හැකිලෙන සමට අතුල්ලා, මගේ නාස්පුඩුවලින් සහ අනෙකුත් ස්ථානවලින් තල උදුරා ගෙන දළ වශයෙන් ප්‍රතිස්ථාපනය කරන ලදී. මම ආත්මයෙන් වෙවිලමින්, එවැනි නින්දාවන් විඳදරාගැනීමට මට නියම කර ඇත්තේ කුමන යක්ෂ දෛවයේ පහරක් දැයි නැවත කල්පනා කළෙමි. . .

ආක්‍රමණශීලී ගැහැණුන්ගේ නික්ම යාමත් සමඟ මට සාමය උදා වූයේ කෙටි කාලයකට පමණි. එවිට දොර නැවත විවෘත වූ අතර මගේ අල්ලා ගත් තැනැත්තා, නැත, මට මතක තබා ගත යුතුය, 'වෛද්‍යවරයා', ඔහු පසුපසින් ඇතුළු වී දොර වැසුවේය. “සුබ උදෑසනක්, ඔබ අවදියෙන්, මට ජේනවා,” ඔහු ප්‍රසන්න ලෙස පැවසීය.

ඔව්, සර් ඩොක්ටර්, මම තරමක් කුරිරු ලෙස පිළිතුරු දුනිමි, ඔය කතා කරන ගැහැණු සතුන් විසංගතයක් මෙන් මා වෙතට බැස යන විට නිදා ගැනීමට ඉඩක් නැත!

එය ඔහුට මහත් විනෝදයක් ගෙන දුන් බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. මේ වන විට, අනුමාන වශයෙන්, ඔහු මාව හොඳින් දැන හඳුනා ගැනීමට පටන් ගෙන ඇති නිසා, ඔහු අඩක් නුවණැති මිනිසෙකු වුවද, ඔහු මට සලකන්නේ මිනිසෙකුට මෙන් ය. “අපි එම හෙදියන් භාවිතා කළ යුතුයි, එවිට ඔබව රැකබලා ගැනීමට, පිරිසිදුව තබා ගැනීමට සහ මිහිරි ලස්සන සුවඳක් ලැබෙනු ඇත. ඔබ කුඩු, සුවඳ විලවුන්, තවත් විවේක දවසක් සඳහා සූදානම් කර ඇත.

විවේක ගන්න! විවේක ගන්න! මට විවේකයක් අවශ්‍ය නොවීය, මට පිටතට යාමට අවශ්‍ය විය. ඒත් මට කොහෙද යන්න තිබ්බේ. වෛද්‍යවරයා මගේ හිස් කබලේ ශල්‍යකර්මය සිදු කළ ස්ථානය පරීක්ෂා කරමින් සිටි අතර, ඔහු මට පැවසූ සියල්ල ගැන මම අලුතින් සිතුවෙමි, ඒ කවදාද? ඊයේ? නැත්නම් ඊට කලින් දවසේද? මම දැනගත්තේ නැහැ. මම දැනගෙන හිටියා එක දෙයක් මට ගොඩක් ප්‍රභේලිකාවක් වූනා කියලා.

සර් වෛද්‍යතුමනි, මම කිව්වා, ඔබ මට කිව්වා මම අභ්‍යාවකාශ යාත්‍රාවක ඉන්නවා කියලා. මගේ අවබෝධය නිවැරදිද?

“ඇත්තෙන්ම ඒක” ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය. “ඔබ මෙම අධීක්ෂණ බලඇණියේ ප්‍රධාන නෞකාවේ සිටී. දැන් අපි ගිමන් හරින්නේ ටිබෙට් කඳුකරයේ කඳුකර සානුවක. ඇයි?”

සර්! මම පිළිතුරු දුනිමි, විස්මිත සියලු දෙනා ඉදිරියෙහි මා එම කුටියේ සිටින විට, අප සිටින්නේ විශාල ගල් කුටියක බව මම දුටුවෙමි. මෙම යාත්‍රාවේ ගල් කුටියක් ඇත්තේ කෙසේද?

එයා හිනා වූණේ මම ලොකුම විහිළුවක් කළා වගේ. සුවය ලබමින් සිනා මැද ඔහු පැවසුවේ “ඔබ සිරුවෙන්න, ඉතා සිරුවෙන්න. ඒ වගේම ඔබ නිවැරදියි. මෙම යාත්‍රාව රැඳී ඇති මෙම පාෂාණ සානුව කලින් ගිනි කන්දක් විය. ගැඹුරු ඡේද සහ අතිවිශාල කුටි ඇති අතර, බොහෝ කලකට පසු, උණු කළ ලාවා ගලා ගොස් පිටතට ගලා ගියේය. අපි එම ඡේද භාවිතා කරන අතර, අපි අපගේම අරමුණු සඳහා එම කුටිවල පරිමාව වැඩි කර ඇත. අපි මෙම වෙබ් අඩවිය පුළුල් ලෙස භාවිතා කරමු - විවිධ නැව් වරින් වර එය භාවිතා කරයි. ඔබව නැවෙන් ගෙන ගල් කුටියකට ගෙන ගියා” කියයි.

නැවෙන් ගල් කුටියකට ගෙන ගියා! එය මට ලැබුණු අමුතු හැඟීම සඳහා හේතු විය, ගල් කුටියක් සඳහා ලෝහ කොරිඩෝවක් තැබීමේ හැඟීමකි. වෛද්‍යතුමනි, මම උමං මාර්ග සහ ගල් කුටි ගැන දනිමි; පොතාල කන්ද තුළ විශාල සැහවුණු කුටියක් ඇත, එහි වැවක් ද ඇත.

“ඔව්,” ඔහු සඳහන් කළේ, “අපගේ භූ භෞතික ඡායාරූප අපට එය පෙන්වා දී ඇත. ඔබ ටිබෙට් ජාතිකයන් එය සොයා ගත් බව අපි දැන සිටියේ නැත! ඔහු වාදනය කරමින් ගියේය - ඔහු නල හරහා සහ මගේ ශරීරයට ගමන් කරන තරලවල වෙනස්කම් සිදු කරන බව මම හොඳින් දැන සිටියෙමි. මගේ ශරීර උෂ්ණත්වයේ වෙනසක් පෙනෙන්නට වූ අතර මගේ සවිඥානික කැමැත්තෙන් තොරව මගේ හුස්ම ගැනීම මන්දගාමී හා ගැඹුරු විය. පොළේ රුකකියක් වගේ මාව හසුරුවනවා.

සර් දොස්තර! මම උනන්දුවෙන් ප්‍රකාශ කළා, ඔබේ අභ්‍යවකාශ යාත්‍රා අපි දන්නවා, අපි ඒවා දෙවියන්ගේ අශ්ව රථ ලෙස හඳුන්වනවා. ඔබ අපේ නායකයන් සමඟ සම්බන්ධ නොවන්නේ ඇයි ? ඔබ ඔබේ පැමිණීම විවෘතව ප්‍රකාශ නොකරන්නේ ඇයි? මා වැනි අයව ඔබට හොර රහසේ පැහැර ගැනීමට ඇත්තේ ඇයි?

ඔහු අවසානයේ පිළිතුරු දීමට පෙර නියුණු හුස්මක් සහ විරාමයක් ඇති විය, “හොඳයි, අර්, මම කියන්න අදහස් කරන්නේ,” ඔහු ගොත ගැසුවේය, “මම ඔබට හේතුව කීවොත්, එය හුදෙක් ඔබ තුළ ඇති වන දරුණු ප්‍රකාශයන් මතු කරයි. අපි දෙන්නටම හොඳ නැහැ.

නැහැ සර් වෛද්‍යතුමනි, මම පිළිතුරු දුනිමි, මම චීන ජාතිකයන්ගේ සිරකරුවෙක් වූවා සේම මම ඔබේ සිරකරුවෙක් වෙමි, මට ඔබව කුපිත කිරීමට හැකියාවක් නැත. මම මගේ ශිෂ්ට නොවන ආකාරයෙන් දේවල් තේරුම් ගැනීමට උත්සාහ කරමි - එය ඔබගේ ආශාව ද විය හැකිය.

ඔහු තම පාදවලින් එහා මෙහා වූ අතර කළ යුතු හොඳම දේ කුමක්දැයි පැහැදිලිව තීරණය කරමින් සිටියේය. තීරණයකට එළඹෙමින් ඔහු පැවසුවේ, “අපි පෘථිවියේ උද්‍යානකරුවන් වන අතර, ඇත්ත වශයෙන්ම, වෙනත් බොහෝ ජනාවාස වූ ලෝකවල. උයන්පල්ලෙකු ඔහුගේ අනන්‍යතාවය හෝ සැලසුම් ඔහුගේ මල් සමඟ සාකච්ඡා නොකරයි. එසේත් නැතිනම්, කාරණා ටිකක් ඉහළ නැංවීමට, යක් එඬේරෙකු සාමාන්‍යයට වඩා දීප්තියෙන් පෙනෙන යක් දුටුවහොත් එඬේරා තවමත් ඔහු වෙත නොගොස්, 'මාව ඔබේ නායකයා වෙත ගෙන යන්න. ' එසේම යක්යාට තේරුම්ගත නොහැකි පැහැදිලිවම බුද්ධිමත් යක් කාරණා ගොපල්ලා සමඟ සාකච්ඡා නොකරයි. අප අධීක්ෂණය කරන ඕනෑම ලෝකයක ස්වදේශිකයන් සමඟ සහෝදරත්වය පැවැත්වීම අපගේ ප්‍රතිපත්තිය නොවේ. අතීතයේ අපි එය කළ අතර එය සැමට ව්‍යසනයක් ගෙන දුන් අතර ඔබේම ලෝකයේ අපූරු ජනප්‍රවාද ඇති කළේය. ”

මම කෝපයෙන් හා පිළිකුලෙන් උදුරා ගත්තෙමි; ඉස්සෙල්ලම මම ශිෂ්‍ය සම්පන්න නැති මිලේච්ඡයෙක් කියලා ඔයා දැන් මට කතා කරනවා, නැත්නම් මාව යකුට සමාන කරනවා. මම හෙළිදරව් කළා. එතකොට මම මෙතරම් පහත් නම් - ඇයි ඔබ මාව මෙහි සිරකරුවෙක් ලෙස තබා ගත්තේ? ඔහුගේ පිළිතුර තියුණු විය: “මොකද අපි ඔබෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නවා. මක්නිසාද යත් අප වැඩ කරන අපූරු මතකයක් ඔබට ඇති බැවිනි. මක්නිසාද යත් ඔබ යන්නේ ඔබේ ජීවිතයේ අවසාන භාගයේදී ඔබ වෙත පැමිණෙන කෙනෙකුගේ දැනුමේ ගබඩාවක් වීමට පමණි. දැන් නිදාගන්න!” මම ක්ලික් කිරීමක් ඇසුවෙමි, නැතහොත් දැනුණෙමි, පසුව කළු සිහිසුන් රැල්ලක් මාදු ලෙස මා මතට වැටුණි.

හයවන පරිච්ඡේදය

නිමක් නැති පැය වෙහෙස මහන්සියෙන් ඇදී ගියේය. අතීතය, වර්තමානය සහ අනාගතය එකකට පෙරළුණු යථාර්ථයක් නැති, අන්ධකාරයක් තුළ මම සිහිසුන්ව සිටියෙමි. මගේ අතීත ජීවිතය, මට වලනය වීමට හෝ නොපෙනෙන මගේ බෙලහීන තත්ත්වය සහ මම 'මෙතැනින්' පිටතට ගිය පසු මගේ අනාගතය ගැන මගේ බියකරු බිය - ඇත්තෙන්ම මම එසේ කළා නම්. කාලෙන් කාලට ගැනු ඇවිත් මට පුදුම දේවල් කළා. මගේ අත් පා ඇඹරී,

නැමි, මගේ හිස කරකවා, මගේ ව්‍යුහ විද්‍යාවේ සියලුම කොටස් මිරිකා, ඇණ ගැසූ, ඇනූ, ඇනූ. විටින් විට පිරිමි කණ්ඩායම් පැමිණ මා වටා හිටගෙන ඔවුන් මා ගැන සාකච්ඡා කළහ. ඇත්ත වශයෙන්ම මට ඒවා තේරුම් ගැනීමට නොහැකි විය, නමුත් නිගමනය පැහැදිලිය. එවිටද, ඔවුන් මා තුළ දේවල් ඇලවූ නමුත්, තියුණු මුවහත් පහරකින් මා මිරිකීම දැකීමෙන් මම ඔවුන්ට තෘප්තිය ප්‍රතික්ෂේප කළෙමි. මම පාවි ගියා, පාවෙලා ගියා.

මම නැවත වරක් අවදියෙන් සිටි කාලය පැමිණියේය. මම මීට පෙර නොදන්නා පැය ගණනක නිදිමත ගතියෙන් සිටියෙමි. කාමරයේ දොර ලිස්සා යන බව දැන සිටියත්, මම එයින් කලබල නොවිය. ලොම් ස්ථර වල තැන්පත් වූවාක් මෙන් දැනුනු අතර, කිසිවෙකුට සිදුවූයේ කුමක්ද යන්න ගැන නොසිතමින් මා ඉවත් විය. එකපාරටම මගේ හිස් කබල වටේට තියුණු ඉරිමේ වේදනා මාලාවක් ආවා. මාව පොළඹවා, පහර දුන්නා, මගේ භාෂාවෙන් කටහඬක් කිව්වා, "ආහ්, අපි එයාට පණ දෙමු!" එය නැවැත්වූ විට පමණක් මා සිහියෙන් සිටි යටපත් වූ සෝෂාවක් දුර්වල ක්ලික් කිරීමකින් අවසන් විය. එකෙණෙහිම මම අවදියෙන්, ජීවමාන බවක් දැනී, වාඩි වීමට උත්සාහ කළෙමි. නැවතත් මම කලකිරීමට පත් වූවෙමි, මගේ වඩාත්ම ප්‍රවණ්ඩකාරී උත්සාහයන් මගේ අත් පා වල කිසිදු චලනයක් ඇති කළේ නැත. "එයා ආයෙන් අපිත් එක්ක ඉන්නවා," හඬක් කීවේය. "ඒයි! ඔබට අපව ඇසෙනවාද?" තව කෙනෙක් ඇහුවා.

ඔව්, මට පුළුවන්, මම පිළිතුරු දුන්නා, නමුත් ඔබ ටිබෙට් භාෂාව කතා කරන්නේ කෙසේද? මම හිතුවා සර් ඩොක්ටර්ට විතරයි මාත් එක්ක කතා කරන්න පුළුවන් කියලා. යටපත් වූ සිතහවක් විය; "ඔබ අපේ භාෂාව භාවිතා කරනවා" කියා පිළිතුර විය. "ඔබට කියන සියල්ල දැන් ඔබට වැටහෙනු ඇත."

පසෙකින් තවත් හඬක් කඩා පැන්නේය, "ඔබ ඔහුට කියන්නේ කුමක්ද?" මම වෛද්‍යවරයා ලෙස හඳුනාගත් අයෙක් පිළිතුරු දුන්නේ, "ඔහුට කතා කරන්නද? ඔහ්! අපට ඔහුට නමක් නැත, මම කියන්නේ" ඔබ' කියා පමණි.

"අද්මිරාල්වරයාට ඔහුට නමක් තිබීම අවශ්‍යයි," තවත් අයෙක් ප්‍රකාශ කළේ "ඔහුට ආමන්ත්‍රණය කළ යුතු ආකාරය තීරණය කළ යුතු" බවයි. බොහෝ නම් යෝජනා වූ අතර තරමක් සජීවීකරණ සාකච්ඡාවක් සිදු විය. ඔවුන්ගෙන් සමහරක් ඉතා අපහාසාත්මක වූ අතර, මම මේ මිනිසුන්ට අප භුක්ති වින්දා යක්කු හෝ මළවුන් පෝෂණය කරන ගිජුලිහිණියන්ට වඩා අඩු තත්වයක් භුක්ති විඳිය හැකි බව පෙන්වුම් කළහ. අවසානයේදී, අදහස් ඉතා දරුණු වන විට, වෛද්‍යවරයා මෙසේ පැවසීය: "අපි මේක ඉවර කරමු, මිනිහා

හාමුදුරු කෙනෙක්. එබැවින් අපි ඔහුව එවැන්නෙකු ලෙස හඳුන්වමු, ඔහුව ' හික්ෂුව ' යැයි කියමු . මොහොතක නිශ්ශබ්දතාවයක් ඇති වූ අතර පසුව අත්වලින් ස්වයංසිද්ධ සෝෂාවක් ඇති වූ අතර එය අත්පොළසන් දීමක් ලෙස මම නිවැරදිව පිළිගත්තා. "ඉතා හොඳයි," මම කලින් අසා නොතිබූ කටහඬක් කීවේ, "ඒකවිෂන්දයෙන්; මෙතැන් සිට ඔහු හික්ෂුවගේ සංජානනය දරයි. එය එසේ සටහන් වේවා"

පසුකාලීනව නින්දිත සාකච්ඡාවක් ඇති වූ අතර, මෙම පිරිමින් විවිධ ගැහැණු සතුන්ගේ ගුණධර්ම හා අඩුපාඩු ගැන සාකච්ඡා කරමින් ඔවුන්ට ලබා ගත හැකි පහසුව තක්සේරු කරන බව පෙනී ගිය නිසා මට උනන්දුවක් නොතිබුණි. ඔවුන්ගේ ඇතැම් ව්‍යුහ විද්‍යාත්මක ඇහවීම් සම්පූර්ණයෙන්ම මගේ අවබෝධයෙන් ඔබ්බට වූ බැවින්, මම සාකච්ඡාවේ ප්‍රවණතාව අනුගමනය කිරීමට කිසිදු උත්සාහයක් නොගත් නමුත් මගේ මනසෙහි ඔවුන්ගේ විය හැකි පෙනුම දාශ්‍යමාන කිරීමෙන් තෘප්තිමත් විය. සමහර මිනිසුන් කුඩා වූ අතර ඔවුන්ගෙන් සමහරක් ඉතා විශාල විය. දැන් එය ඉතා අමුතු දෙයක් වූ අතර මා දන්නා තරමින් මේ මිනිසුන් සතු ලක්ෂණ සහ ප්‍රමාණයේ පරාසයන් ඇති කිසිදු ජන වර්ගයක් පෘථිවියේ නොසිටි බැවින් එය මට මහත් ප්‍රභේලිකාවක් විය.

එකපාරටම දෙපා සෙලවීමකින් සහ ඒ අමුතු ආසනවල පිටුපසට ලිස්සා යාම වැනි දේ නිසා මා නැවත වර්තමානයට ඇද වැටුණි. මිනිසුන් නැගී සිටි අතර එකින් එක කාමරයෙන් පිටව ගියේය. අවසානයේ ඉතිරි වූයේ වෛද්‍යවරයා පමණි. "පසුව, අපි ඔබව නැවත කන්ද ඇතුළේ පිහිටි සභා කුටිය වෙත ගෙන යන්නෙමු. කලබල වෙන්න එපා, බය වෙන්න දෙයක් නෑ හාමුදුරුවනේ, ඒක ඔයාට අමුතු දෙයක් වෙයි, ඒත් ඔයාට හානියක් වෙන්නේ නෑහැ." එසේ කියමින් ඔහුද කාමරයෙන් පිටව ගිය අතර මම නැවතත් මගේ සිතුවිලි සමඟ තනි වූයෙමි. කිසියම් අසාමාන්‍ය හේතුවක් නිසා එක් විශේෂිත දර්ශනයක් මගේ වෙවිලන මතකයට දිගින් දිගටම ඉදිරිපත් විය. මාව තෘප්පයකට එරෙහිව පැතිරුණු රාජාලි විලාසිතාවක් බැඳ තිබුණා. එක් චීන වධකයෙක් දරුණු සිනහවකින් මා වෙත පැමිණ, "අපට අවශ්‍ය දේ අපට පැවසීමට අවසාන අවස්ථාවක්, නැතිනම් මම ඔබේ ඇස් උදුරා ගන්නෙමි" යැයි පැවසීය.

මම දිළිඳු, සරල හික්ෂුවක්, මට කියන්න දෙයක් නැහැ කියා පිළිතුරු දුන්නා. ඒ එක්කම චීන වධකයා මගේ වම් ඇසේ කොනකට ඇඟිල්ලක් සහ මාපටැඟිල්ලක් තදින් තල්ලු කළ අතර ඇස තොම්සන්ගේ ගලක් මෙන්

පිටතට පැත්තේය. ඒක මගේ කම්මුලේ එල්ලිලා. විකෘති වූ දර්ශනයේ වේදනාව දරුණු විය; දකුණු ඇස, තවමත් නොවෙනස්ව, කෙළින්ම ඉදිරිය බැලුවේය, වම් ඇස, මගේ කම්මුලෙහි පැද්දෙමින්, එල්ලෙමින්, කෙළින්ම පහළට බැලීය. මානසික හැඟීම් භයානක විය. ඊට පස්සේ වයිනමන් මහත්තයා ඉක්මනට ඇහැක් ඇරලා මගේ මුණට විසි කළා ඒ ප්‍රතිකාරයම දකුණට දෙන්න.

අවසානයේ ඔවුන්ගේ වධ නිංසාවෙන් තෘප්තිමත් වූ ඔවුන් මාව කුණු ගොඩක් මතට විසි කළ ආකාරය මට සිහිපත් විය. නමුත් ඔවුන් විශ්වාස කළ පරිදි මම මිය ගියේ නැත. රාත්‍රියේ සිසිලස මට ප්‍රබෝධයක් ලබා දී ඇති අතර, මම අත්ධව, පැකිළෙමින් ඉබාගාතේ ගියෙමි, අවසානයේ කිසියම් 'දැනුමක්' මාව චීන දූත මණ්ඩල භූමියෙන් සහ අවසානයේ ලාසා නගරයෙන් පිටතට ගෙන යන තුරු. එවැනි සිතුවිලි සමඟ මට කාලය අහිමි වූ අතර අවසානයේ මිනිසුන් මගේ කාමරයට පැමිණි විට එය තරමක් සහනයක් විය. දැන් මට තේරුණා කියපු දේ. විශේෂ එසවුම් උපකරණයක්, Antigravity යන අමුතු නම සහිත දෙයක්, මගේ මේසය මත ස්ථානගත කර 'ස්විච් ඔන්' කර ඇත. මේසය අහසට නැගුණු අතර මිනිසුන් එය දොරටුවෙන් ඔබ්බට කොරිඩෝර්ට ගෙන ගියහ. මේසයට දැන් පෙනෙන බරක් නොතිබුණද, එය තවමත් අවස්ථිති භාවය සහ ගම්‍යතාවය ඇති බව පෙනෙන්නට තිබුණි, නමුත් එය මට කිසිවක් අදහස් කළේ නැත! කිසිදු භාතියක් සිදු නොවන ලෙස තවමත් සැලකිල්ල අවශ්‍ය විය. ඒක මට වැදගත් වුනා.

ප්‍රවේශමෙන් මේසය සහ ඒ ආශ්‍රිත උපකරණ එහි විකෘති වූ දෝංකාරයෙන් ලෝහ කොරිඩෝර්වෙන් ඇදගෙන හෝ පහළට තල්ලු කර අභ්‍යවකාශ යාත්‍රාවෙන් පිටතට ගෙන යන ලදී. අපි නැවතත් මහා පර්වත කුටියට පැමිණි අතර, ප්‍රීතිමත් දිනවල ලාසා ආසන දෙව්මැදුරේ පෙරමුනේ මට මතක් කර දෙන මහා ජන සමූහයක ශබ්දය මා වටා විය. මගේ මේසය එහා මෙහා ගෙන ගොස් අවසානයේ එහා මෙහා පැද්දෙමින් අහල් කිහිපයක් බිමට බැස්සේය. මගේ පැත්තට ආවේ "ශල්‍ය වෛද්‍ය ජනරාල්තුමා නව මොහොතකින් ඔබ ළඟට එයි" කියා රහසින් කීවේය.

මම ආපසු කතා කළා: ඔබ මට පෙනීම ලබා දෙන්නේ නැද්ද? නමුත් ඔහු ගිය අතර මගේ ඉල්ලීමට කන් දුන්නේ නැත. සිදු වන සියල්ල සිතින් මවා ගන්නට උත්සාහ කරමින් මම එහි වැතීර සිටියෙමි. මා කලින් ලබා ගත් කෙටි දසුනක මතකය පමණක් මට තිබුනි, නමුත් කෘත්‍රීම පෙනීම ලබා දෙනු ඇතැයි මම බෙහෙවින් ආශා කළෙමි.

හුරුපුරුදු අඩි සද්දයක් ගල් තලාව මත දෝංකාර දුන්නා. “ආ! ඔවුන් ඔබව ආරක්ෂිතව ගෙන ආවා. ඔබට හොඳින් දැනෙනවාද?” වෛද්‍යවරයා ඇසුවා - ශල්‍ය වෛද්‍ය ජනරාල්වරයා.

සර් වෛද්‍යතුමනි, මම පිළිතුරු දුනිමි, ඔබ මට බැලීමට අවසර දුන්නොත් මට වඩා හොඳක් දැනෙනු ඇත.

“නමුත් ඔබ අන්ධයි, ඔබ අන්ධ වීමට පුරුදු විය යුතුයි, ඔබට එම තත්ත්වයේ ඉතා දිගු ජීවිතයක් ගත කිරීමට සිදුවනු ඇත.”

නමුත් වෛද්‍යතුමනි, ඔබ මට එම කෘත්‍රීම පෙනීම ලබා නොදුන්නොත් මම දකින බවට ඔබ පොරොන්දු වූ මේ සියලු ආශ්වර්යයන් මම ඉගෙන ගෙන කටපාඩම් කරන්නේ කෙසේද යන්න මම සැලකිය යුතු කෝපයකින් කීවෙමි.

“එය අපට භාර දෙන්න,” ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය, “අපි ප්‍රශ්න අසන්නෙමු, නියෝග දෙන්නෙමු, ඔබ පවසන පරිදි කරන්න.”

මා වටේ සිටි පිරිසට දැන් ආවේ නිශ්ශබ්දතාවයක් මිස නිශ්ශබ්දතාවයක් නොවේ, මන්ද මිනිසුන් රැස්ව සිටින තැන නිශ්ශබ්දතාවයක් තිබිය නොහැක. නිශ්ශබ්දතාවයේ දී මට හදිසියේම නතර වූ ඉතා තියුණු අඩිපාර වෙන්කර හඳුනාගත හැකි විය. “වාඩ් වෙන්න!” කර්ට්, හමුදා හඬක් අණ කළේය. ලිහිල් සෝෂාවක්, තද රෙදිවල මලකඩ, හම් කෙඳි සහ බොහෝ පාදවල චලනය විය. අර අමුතු ආසනවලින් එකක් පස්සට තල්ලු කළා වගේ සිටීමක්. මිනිසෙකු තම දෙපයින් නැඟී සිටින ශබ්දය. නොසන්සුන්, අපේක්ෂා සහගත නිශ්ශබ්දතාවයක් තත්පරයක් හෝ ඊට වැඩි කාලයක් එම ස්ථානය පුරා පැතිරී ඇති අතර පසුව කටහඬ කතා කළේය.

“නෝනාවරුනි, මහත්වරුනි,” මෙම ගැඹුරු, පරිණත හඬ ප්‍රවේශමෙන් උච්චාරණය කළේ, “අපේ ශල්‍ය වෛද්‍ය ජනරාල්වරයා සලකන්නේ, මේ ජන්මියා දැන් ප්‍රමාණවත් ලෙස සෞඛ්‍ය තත්ත්වයෙන් සුවය ලබා ඇති බවත්, උගන්වා ඇති බවත්, එවිට ඔහුට අනවශ්‍ය අවදානමකින් තොරව අතීත දැනුම සමඟ සුදානම් විය හැකි බවයි. ඇත්ත වශයෙන්ම අවදානමක් ඇත, නමුත් අප එයට මුහුණ දිය යුතුය. සත්වයා මිය ගියහොත්, අපි නැවතත් තවත් අයෙකු සඳහා වෛෂෙසකර සෙවීම නැවත ආරම්භ කළ යුතුය. මෙම ජන්මියා ශාරීරිකව දුර්වල තත්ත්වයක සිටී; එබැවින් ඔහුගේ කැමැත්ත ශක්තිමත් බවත් ඔහුගේ ජීවිතය ස්ථිරව පවතින බවත් අපි ප්‍රාර්ථනා කරමු. මගේ හැගීම් නොසැලකිලිමත් වීම නිසා මගේ ඇඟ ගැහෙන බව මට දැනුණා, නමුත් හඬ දිගටම පැවතුනි:

“ඒ සඳහා අප විසින් මෙලොව මත තැබූ මෙසියස් හෝ සාන්තුවරයාට හෙළි කරන ලද ලිඛිත වාර්තා පමණක් භාවිතා කළ යුතු යැයි සලකන අය අප අතර සිටිති, නමුත් මෙම වාර්තා අතීතයේ දී නිෂ්ප්‍රභ කරන ලද මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකෝණවලින් ලබා දී ඇති බව මම කියමි. ඔවුන්ගේ ජර්නලාභ බොහෝ විට වැරදි ලෙස අර්ථකථනය කර ඇති නිසා, වැරදි ලෙස අර්ථකථනය කර ඇත. ස්වදේශිකයන් ලේඛනවල අඩංගු අර්ථය සොයා නොගෙන ඒවායේ මුහුණු වටිනාකම පමණක් ගෙන බොහෝ විට එහි මුහුණත අගය ව්‍යාජ ලෙස අර්ථකථනය කර ඇත. බොහෝ විට එය ඔවුන්ගේ සංවර්ධනයට හානි කර ඇති අතර කෘත්‍රීම කුල ක්‍රමයක් ඇති කර ඇති අතර ඇතැම් ස්වදේශිකයන් උපකල්පනය කරන්නේ ඔවුන් උසස් බලවතුන් විසින් ලියා නැති දේ ඉගැන්වීමට සහ දේශනා කිරීමට තෝරාගෙන ඇති බවයි.

ඔවුන්ට අභ්‍යවකාශය පිළිබඳ සැබෑ සංකල්පයක් නැත. අපගේ මුර සංචාර නැව්, පෙනෙන විට, විවිධ ස්වභාවික ආකාශ වස්තූන් ලෙස සලකනු ලැබේ හෝ නරඹන්නන්ගේ හුදු මායාවන් ලෙස සලකනු ලැබේ, එබැවින් සම්ච්චල් කරනු ලබන අතර ඔවුන්ගේ සන්නිවේදන නිතර ප්‍රශ්න කරනු ලැබේ. මිනිසා දෙවියන් වහන්සේගේ ස්වරූපයෙන් මවා ඇති බවත් එබැවින් මිනිසාට වඩා උතුම් ජීවිතයක් තිබිය නොහැකි බවත් ඔවුන් විශ්වාස කරයි. මේ මුළු ලෝකයෙහිම වැලි කැටවලට වඩා ජනාවාස වූ ලෝක සංඛ්‍යාවෙන් විශාල බවත්, තම ලෝකය කුඩාම හා නොවැදගත් එකක් බවත් නොදැන, මේ පණ්ඩිත ලෝකය ජීවයේ එකම මූලාශ්‍රය බව ඔවුන්ට ස්ථිර විශ්වාසයක් ඇත.

ඔවුන් මැවීමේ ප්‍රධානීන් බවත් ලෝකයේ සියලුම සතුන් ඔවුන්ගේ ගොදුරු බවට පත්වන බවත් ඔවුහු විශ්වාස කරති. එහෙත් ඔවුන්ගේම ආයු කාලය ඇසිපිය හෙළීම පමණි. අප හා සසඳන විට, ඔවුන් දිනකට පමණක් ජීවත් වන කෘමියෙකු ලෙස උපත ලබා, වැඩිහිටි වියට පත්ව, සංසර්ගයේ සහ නැවත සංසර්ගයේ යෙදී පැය කිහිපයක් ඇතුළත මිය යා යුතුය. අපේ සාමාන්‍ය ආයු කාලය අවුරුදු පන්දහසක්, ඔවුන්ගේ ආයුෂ දශක කිහිපයක්. නෝනාවරුනි, මහත්වරුනි, මේ සියල්ල ඔවුන්ගේ සුවිශේෂ විශ්වාසයන් සහ ඔවුන්ගේ බේදජනක වැරදි වැටහීම මගින් ඇති කර ඇත. මේ හේතුව නිසා ඔවුන් අතීතයේ අප විසින් නොසලකා හරින ලද නමුත් දැන් අපගේ ඥානවන්තයන් පවසන්නේ අධිසියවසක කාලය තුළ මෙම ස්වදේශිකයන් පරමාණුවේ රහස් කිහිපයක් සොයා ගන්නා බවයි. එමගින් ඔවුන්ගේ කුඩා ලෝකය පුපුරවා හැරිය හැක. අන්තරායකර විකිරණ අභ්‍යවකාශයට ගැලවී පරිසර දූෂණයට තර්ජනයක් විය හැක.

ඔබ බොහෝ දෙනා දන්නා පරිදි, නුවණැතියන් නියම කර ඇත්තේ සුදුසු ස්වදේශිකයෙකු අල්ලා ගන්නා ලෙසයි - අපි මෙයා ව අල්ලා ගත්තෙමු - ඔහුගේ මොළයට ප්‍රතිකාර කරන්න, එවිට අපි ඔහුට උගන්වන්න යන සියල්ල ඔහුට මතකයි. මේ කුඩා විශ්වයෙන් ඔබ්බට ලෝකවල සිටින අන් අයගේ මනාකල්පිතයන්ට නොව, කරුණු වලට සවන් දෙන සියල්ලන්ටම පැවසීමේ කර්තව්‍යය සමඟ අප නියමිත වේලාවට මේ ලෝකයට නියම කරන කෙනෙකුට පමණක් මෙය හෙළි කළ හැකි තරමට ඔහු කොන්දේසි සහිත වනු ඇත. පිරිමියෙකු වන මෙම ස්වදේශිකයා විශේෂයෙන් සකස් කර ඇති අතර පසුව වෙනත් කෙනෙකුට සම්ප්‍රේෂණය කළ යුතු පණිවිඩය ලබන්නා වනු ඇත. ආතතිය ඉතා විශාල වනු ඇත, ඔහු ජීවත් නොවනු ඇත, එබැවින් අපි සියල්ලෝම ඔහුට ශක්තියක් යැයි සිතමු, මන්ද ඔහුගේ ජීවිතය මේ මේසය මත අවසන් වුවහොත්, අපට නැවත අපගේ තවත් සෙවීමක් ආරම්භ කිරීමට සිදුවනු ඇත, සහ අප සොයාගත් පරිදි, වෙහෙසකරයි.

තම සගයන් අතර ඉහළ පිළිගැනීමක් ලබන, වඩාත් සංවර්ධිත රටකින් ස්වදේශිකයෙකු ගත යුතු බවට කාර්ය මණ්ඩල සාමාජිකයෙකු විරෝධය පළ කර ඇත, නමුත් එය සාවද්‍ය පියවරක් වනු ඇතැයි අපි විශ්වාස කරමු. එවැනි ස්වදේශිකයෙකුට ඉගැන්වීම සහ ඔහුගේ සගයන් අතර ඔහුට නිදහස් වීමට ඉඩ හැරීම ඔහුගේ වර්ගයේ අනෙකුත් අය අතර ඔහුගේ ක්ෂණික අපකීර්තිය සහතික කිරීම සහ අපගේ වැඩසටහන බරපතල ලෙස ප්‍රමාද කිරීමකි. ඔබ, මෙහි සිටින ඔබ සැමට, මෙම අතීතය සිහිපත් කිරීම දැක බලා ගැනීමට අවසර ලැබේ. එය ඇත්තෙන්ම දුර්ලභ ය, එබැවින් ඔබ අන් අයට වඩා අනුග්‍රහය ලබන බව මතක තබා ගන්න.

මේ උත්තමයා කතා කිරීම නැවැත්වුවාත් එක්කම අමුතම සද්දයක් සහ කෙදිරිල්ලක් ආවා. ඉන්පසු කටහඬක් නමුත් මොනතරම් හඬක්ද! එය අමනුෂ්‍ය නොවන බව පෙනුණි, එය පිරිමි හෝ ගැහැණු හෝ නොවේ. ඒක අහලා මට දැනුනා මගේ කොන්ඩේ නැගල මගේ මස් වල පුංචි කුරුලා හැදෙනවා. “ නාවික හමුදාවට හෝ හමුදාවට වගකියනු නොලබන, ජ්‍යෙෂ්ඨ ජීව විද්‍යාඥයෙකු වශයෙන්, මෙම ඉතාමත් අප්‍රසන්න හඬ ප්‍රකාශ කළේය, “මෙම ක්‍රියාදාමයන් පිළිබඳ මගේ අප්‍රසාදය වාර්තා කිරීමට මම කැමැත්තෙමි. මගේ සම්පූර්ණ වාර්තාව ඉදිරියේදී මූලස්ථානයට යොමු කරනවා. මම දැන් ඉල්ලා සිටින්නේ මෙහි සවන් දෙන ලෙසයි. ” රැස්ව සිටි සියලු දෙනාගෙන් යම් ආකාරයක ඉල්ලා අස් වූ හුස්ම හිරවීමක් පෙනෙන්නට තිබුණි. මොහොතක් බොහෝ වංචල වූ අතර පසුව පළමු කථානායකවරයා දෙපයින්

නැහි සිටියේය. "මෙම බලඇණියේ අද්මිරාල්වරයා වශයෙන්" ඔහු වියළි ලෙස සඳහන් කළේය, "අපේ අසහනකාරී ජ්‍යෙෂ්ඨ ජීව විද්‍යාඥයාගෙන් කුමන විස්මයජනක තර්ක මතු වුවද මෙම අධීක්ෂණ ගවේෂණය භාරව සිටින්නේ මමය. කෙසේ වෙතත් විපක්ෂයේ තර්ක නැවත වරක් අසවු. ඔබට දිගටම කරගෙන යා හැක, ජීව විද්‍යාඥයා!"

ස්තූති වචනයකින් තොරව, සුපුරුදු විධිමත් ආචාරයකින් තොරව, ඇදී යන සෝෂාකාරී හඬ දිගටම: "මම කාලය නාස්ති කිරීම ගැන විරෝධය පළ කරමි. මෙම දෝෂ සහිත ජීවීන් සඳහා අප නවදුරටත් උත්සාහ කළ යුතු බවට මම විරෝධය පළ කරමි. අතීතයේදී, ඔවුන්ගෙන් ජාතියක් අසතුටුදායක වූ විට - ඔවුන් වඳ වී ගොස් පෘථිවිය නැවත බීජ විය. අපි කාලය සහ වැඩ ඉතිරි කර අවකාශය දූෂණය කිරීමට පෙර ඔවුන්ව විනාශ කරමු. "

අද්මිරාල්වරයා කඩා වැදුණේ, "ජීව විද්‍යාඥතුමනි, ඒවා දෝෂ සහිත වන්නේ මන්දැයි ඔබට නිශ්චිත යෝජනාවක් තිබේද?"

"ඔව්, මට තියෙනවා," ජීව විද්‍යාඥයා කෝපයෙන් ප්‍රකාශ කළේය. "විශේෂයේ ගැහැණු සතුන් දෝෂ සහිතයි. ඔවුන්ගේ සාරවත් යාන්ත්‍රණය වැරදියි, ඔවුන්ගේ සූර්යග්‍රහණ සැලසුම් කළ දෙයට අනුකූල නොවේ. අපි මෑතකදී එකක් අල්ලා ගත්තේ මේ ලෝකයේ වඩා හොඳ ප්‍රදේශවලින් එකක් ලෙස හැඳින්වෙන දෙයකිනි. අපි ඇයව ඇඳ සිටි ඇඳුම් ඉවත් කරන විට ඇය කැ ගසා රණ්ඩු විය. ඒ වගේම අපි ඇයගේ ස්‍රාවයන් විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහා ඇයගේ ශරීරයට පරීක්ෂණයක් ඇතුළු කළ විට - ඇය මුලින්ම හිස්ටරිකයට පත් වූ අතර පසුව සිහිසුන් වූවාය. පසුව, සිහිකල්පනාව ඇතිව, ඇය මගේ සහායකයින් කිහිප දෙනෙකු දුටු අතර, පෙනීම ඇයගේ සිහිබුද්ධිය හෝ ඇය සතු එවැනි දේ අහිමි කළේය. අපට ඇයව විනාශ කිරීමට සිදු වූ අතර අපගේ සියලු වැඩ දින අහිමි විය."

මහලු හාමුදුරුවෝ කතාව නවත්තලා චතුර උගුරක් ගත්තා. පොඩි හාමුදුරුවෝ තමන් අහපු අමුතු දේවල් ගැන, තමන්ගෙ ප්‍රධානියාට වෙච්ච අමුතු දේවල් ගැන තුෂ්නිමිභූත වෙලා වගේ හිඳගත්තා. සමහර විස්තර අමුතු විදියකට FAMILIAR උනා. කෙසේ දැයි කීමට ඔහුට නොහැකි වූ නමුත් අසපුවගේ ප්‍රකාශයන් අමුතු කැළඹීමක් ඇති කළේය, යටපත් කර ඇති මතකයන් නැවත පණ ගන්වනවා සේය. ආරාමයේ ප්‍රකාශ ඇත්තෙන්ම උත්ප්‍රේරකයක් වූවාක් මෙනි. ප්‍රවේශමෙන්, බිංදුවක් වත් වත් නොකොට, පුරාණ මිනිසා තම චතුර භාජනය පැත්තකින් තබා, දැන් එකට එකතු කර, නැවත ආරම්භ කළේය. . .

“මම ඒ මේසය උඩ හිටියා, මට හැම වචනයක්ම ඇහුණා, තේරුණා. සියලු බිය, සියලු අවිනිශ්චිතතාවයන් මා හැර ගියේය. ටිබෙටයේ පූජකයෙකුට ජීවත් විය හැකි හෝ මිය යන ආකාරය මම මේ අයට පෙන්වන්නම්. මගේ ස්වභාවික කුපිතකම නිසා, උස් හඬින්, බලන්න, සර් අද්මිරාල්, ඔබගේ ජීව විද්‍යාඥයා අපට වඩා ශිෂ්ට සම්පන්න බව උච්චාරණය කිරීමට මට බාධාවක් විය. අපි ශිෂ්ට සම්පන්න අය!

මොහොතකට මුළු කාලයම නිශ්චල විය. මා ගැන සිටි අයගේ හුස්ම පවා නතර වූවා සේය. එවිට, මගේ බලවත් විස්මයට හා ඇත්තෙන්ම කම්පනයට, ඉබේ අත්පොළසන් හඬක් නැඟුණා මිස සිනහවක් නොවේ. මිනිසුන් ඔවුන්ගේ අත් එකට ගසා ගත් අතර එය ඔවුන් අතර අනුමැතියේ ලකුණක් බව මට වැටහුණි. මිනිසුන් ප්‍රීතියෙන් කැගැසූ අතර මා අසල සිටි කාර්මික ශිල්පියෙක් නැමී, “ඔබට යහපතක් වේවා, ඔබට යහපතක් වේවා. දැන් තවත් කියන්න එපා, ඔබේ වාසනාව අහම්බෙන් කරන්න එපා!”

අද්මිරාල්වරයා කතා කරමින්, “උපන් හික්ෂුව කතා කළා. ඔහු සැබවින්ම සංවේදී ජීවියෙකු බවත් ඔහුට පවරා ඇති කාර්යය සම්පූර්ණ කිරීමට පූර්ණ හැකියාව ඇති බවත් ඔහු මගේ නෘප්තියට පත් කර ඇත. තවද, මම ඔහුගේ ප්‍රකාශ සම්පූර්ණයෙන්ම අනුමත කරන අතර ඒවා අන්තර්ගත කරමි ප්‍රඥාවන්තයන්ට මගේම වාර්තාවක්” ජීව විද්‍යාඥයා තියුනු ලෙස කඩා වැදුණේය: “මම අත්හදා බැලීමෙන් ඉවත් වන්නෙමි.” ඒ සමඟම, සත්වයා - ඔහු, ඇය හෝ එය - ඉතා සෝෂාකාරී ලෙස ගල් කුටියෙන් ඉවත් විය. සාමූහික සුසුම් හෙලීමක් විය; පැහැදිලිවම ජ්‍යෙෂ්ඨ ජීව විද්‍යාඥයා එතරම් හිතකර පුද්ගලයෙක් නොවීය. මට නොපෙනී ගිය යම් අත්පොත අවවාදයකට ප්‍රතිචාරයක් ලෙස මැසිවිලි නැඟී ගියේය. පාදවල මද ගැස්මක් සහ කඩදාසි මලකඩ ශබ්දයක් ඇති විය. අපේක්ෂාවේ වාතය පාහේ ස්පර්ශ කළ හැකි විය.

“නෝනාවරුනි, මහත්වරුනි,” අද්මිරාල්වරයාගේ හඬ ඇසුණේය, “දැන් අපි විරෝධතා සහ බාධා ඉවත් කර ඇති බැවින්, මෙම අධීක්ෂණ ස්ථානයට අලුතින් පැමිණෙන ඔබේ ප්‍රයෝජනය සඳහා වචන කිහිපයක් පැවසීමට මම යෝජනා කරමි. ඔබගෙන් සමහරක් කටකතා අසා ඇත, නමුත් කටකතා කිසි විටෙකත් විශ්වාසදායක නොවේ. මම ඔබට කියන්න යන්නේ කුමක් සිදුවේද, එය කුමක් ගැනද යන්න, ඔබ ඉක්මනින් සහභාගී වන සිදුවීම් වඩාත් හොඳින් අගය කරනු ඇත.

මේ ලෝකයේ මිනිසුන් තාක්ෂණයක් දියුණු කරමින් සිටී, එය පරීක්ෂා නොකළහොත් ඔවුන්ව විනාශ කළ හැකිය. මෙම ක්‍රියාවලියේදී ඔවුන්

අභ්‍යවකාශය දූෂණය කරනු ඇති අතර මෙම කණ්ඩායමේ අනෙකුත් ළදරු ලෝකයන්ට අහිතකර ලෙස බලපෑ හැකිය. අපි එය වැළැක්විය යුතුයි. ඔබ හොඳින් දන්නා පරිදි, මේ ලෝකය සහ මෙම සමූහයේ අනෙකුත් අය විවිධ වර්ගයේ ජීවීන් සඳහා අපගේ පරීක්ෂණ භූමිය වේ. ශාක මෙන්, වගා නොකළ දේ වල් පැලෑටියකි; සත්ව ලෝකයේ කෙනෙකුට throwbreds හෝ scrubs තිබිය හැක. මේ ලෝකයේ මිනිසුන් පසුකාලීන කාණ්ඩයට අයත් වේ. මේ ලෝකයට මානවරූපී නොගයක් ඇති කළ අපි, දැන් අපගේ අනෙකුත් ලෝකවල ඇති අනෙකුත් කොටස් අනතුරට පත් නොවන බවට වග බලා ගත යුතුය.

අප ඉදිරියේ සිටින්නේ මෙලොව උපන් කෙනෙකි. ඔහු ටිබෙට් ලෙස නම් කර ඇති රටක උප කොට්ඨාසයකි. එය දිව්‍යාණ්ඩුවක්, එනම් දේශපාලනයට වඩා ආගමක් ඇදහීමට වැඩි වැදගත්කමක් ලබා දෙන නායකයෙකු විසින් පාලනය කරනු ලැබේ. මේ රටේ ආක්‍රමණශීලී බවක් නැහැ. කවුරුවත් තවකෙකුගේ ඉඩම් වෙනුවෙන් සටන් කරන්නේ නැහැ. සෑම විටම පාහේ ව්‍යතිරේකයකින් තොරව වෙනත් රටවල ස්වදේශිකයන් වන පහත් පෙළේ අය හැර සත්ව ජීවිතය ගනු නොලැබේ. ඔවුන්ගේ ආගම අපට මනරම් ලෙස පෙනුනද, ඔවුන් එය සම්පූර්ණයෙන්ම ජීවත් වන අතර අන් අයට අනවර නොකරයි, ඔවුන්ගේ විශ්වාසයන් අන් අයට බල නොකරයි. ඔවුන් වඩාත් සාමකාමී වන අතර ඔවුන් ප්‍රචණ්ඩත්වයට පත් වීමට පෙර ඉතා විශාල ප්‍රකෝප කිරීම් අවශ්‍ය වේ. එහෙයින් සිතුවේ මෙනැනදී අපට වැඩිකර ගත හැකි අතිවිශිෂ්ට මතකයක් ඇති ජන්මයෙකු සොයාගත හැකි බවයි. අපි පසුව මෙලොව මත තබන තවත් කෙනෙකුට ලබා දිය යුතු දැනුම අපට බද්ධ කළ හැකි ස්වදේශිකයෙකි.

අපේ නියෝජිතයාට කෙලින්ම කියන්න බැරි ඇයි කියලා සමහර අය හිතනවා ඇති. එය අතපසුවීම් හා අපගමනයන්ට තුඩු දෙන බැවින් අපට එය සම්පූර්ණ තෘප්තියෙන් කළ නොහැක. එය අවස්ථා ගණනාවකදී අත්හදා බලා ඇති නමුත් එය කිසි විටෙකත් අප බලාපොරොත්තු වූ පරිදි සිදු නොවීය. ඔබ පසුව දකින පරිදි, අපි එය සාර්ථක ලෙස අත්හදා බැලුවෙමු, මෝසෙස් නම් පෘථිවි වැසියෙකු සමඟ. නමුත් ඔහු සමඟ පවා එය සම්පූර්ණ නොවූ අතර වැරදි සහ වැරදි වැටහීම් බහුල විය. දැන්, අපගේ ගෞරවනීය ජියෙෂ්ඨ ජීව විද්‍යාඥයා තිබියදීත්, අපි ඥානවන්තයන් විසින් සකස් කරන ලද මෙම ක්‍රමය උත්සාහ කරමු.

පෘථිවි-වසර මිලියන ගණනකට පෙර ඔවුන්ගේ විශිෂ්ට විද්‍යාත්මක කුසලතාව සැහැල්ලු ධාවකයට වඩා වේගවත් පරිපූර්ණත්වයට පත් වූවා සේම, ඔවුන් ආකෘතික් වාර්තාවට තට්ටු කළ හැකි ක්‍රමයක් ද පරිපූර්ණ කර ඇත. මෙම ක්‍රමය තුළ විශේෂ උපකරණය තුළ සිටින පුද්ගලයා අතීතයේ සිදු වූ සියල්ල දකිනු ඇත. ඔහුගේ හැඟීම් ඔහුට පවසන පරිදි, ඔහු සැබවින්ම එම සියලු අත්දැකීම් ජීවත් වනු ඇත; ඔහු එම දිගු අතීතයේ ජීවත් වූවාක් මෙන් හරියටම දකිනු ඇත, ඇසෙනු ඇත. ඔහුට ඔහු එහි සිටිනු ඇත! ඔහුගේ මොළයේ සෘජු විශේෂ දිගුවක් අප සෑම කෙනෙකුටම විවක්ෂණශීලීව සහභාගී වීමට හැකි වනු ඇත. ඔහු - ඔබ - හෝ මම ' අපි ' යැයි පැවසිය යුතුද - මේ කාලය තුළ සියලු අභිප්‍රායන් සහ අරමුණු නොනැසී පවතින අතර අපගේ හැඟීම්, පෙනීම්, ශ්‍රවණය සහ චින්තනවේගයන් සම්බන්ධයෙන් ගත් කල, සැබෑ ජීවිතය ගෙවී ගිය වයස්වලට මාරු කරනු ලැබේ. සහ අපි සිදුවනු ඇත මෙහි මෙන්ම දැන් අපි අත්විඳිමින් සිටින්නේ නැව්-බෝඩ් ජීවිතය හෝ කුඩා මුර සංචාර නැව්වල ජීවිතය හෝ අපගේ භූගත රසායනාගාරවල මතුපිටින් බොහෝ පහළින් මේ ලෝකයේ වැඩ කිරීම ය.

මම එයට සම්බන්ධ මූලධර්ම සම්පූර්ණයෙන් තේරුම් ගත් බවක් පෙන්වන්නේ නැත. මෙතන ඉන්න සමහර අය මට වඩා විෂය ගැන ගොඩක් දන්නවා, ඒකයි ඔයා මෙතන ඉන්නේ. වෙනත් අය, විවිධ රාජකාරි ඇති මට වඩා අඩුවෙන් දැන ගනු ඇත, මා මෙම ප්‍රකාශයන් ආමන්ත්‍රණය කළේ ඔවුන් වෙත ය. ජීවිතයේ පරිශුද්ධභාවය ගැන අපටත් යම් සැලකිල්ලක් තිබෙන බව මතක තබා ගනිමු. ඔබගෙන් සමහරෙක් මෙම පෘථිවි නිජබිම තවත් විද්‍යාගාර සතෙකු ලෙස සැලකිය හැකිය, නමුත් ඔහු පෙනුණුම කර ඇති පරිදි, ඔහුට ඔහුගේ හැඟීම් තිබේ. ඔහුට බුද්ධියක් ඇති අතර - මෙය හොඳින් මතක තබා ගන්න - වර්තමානයේ අපට, ඔහු මේ ලෝකයේ වටිනාම සත්වයා වේ. ඔහු මෙහි සිටින්නේ එබැවිනි. ඇතැමුන් ප්‍රශ්න කර ඇත්තේ, ' නමුත් මෙම සත්වයාට දැනුම පිරවීමෙන් ලෝකය බේරා ගන්නේ කෙසේද? ' පිළිතුර එය එසේ නොවන බවයි.

අද්මිරාල්වරයා නාටකාකාර විරාමයක් කළේය. මට ඔහුව ස්වාභාවිකවම දැකීමට නොහැකි විය, නමුත් මා යටපත් වූ ආතතිය අනෙක් අය ද අත්විඳින බව මම උපකල්පනය කළෙමි. එවිට ඔහු තවදුරටත් කියා සිටියේ “මේ ලෝකය ඉතා අසනීපයි. එය අසනීප බව අපි දනිමු. ඒ ඇයි කියලා අපි දන්නේ නැහැ. අපි උත්සාහ කරන්නේ ඇයි කියලා. අපගේ කාර්යය වන්නේ අසනීප තත්වයක් පවතින බව මුලින්ම හඳුනා ගැනීමයි. දෙවනුව, අප මෙහි සිටින

මිනිසුන්ට ඔවුන් අසනීප වී ඇති බව ඒත්තු ගැන්විය යුතුය. තෙවනුව, අප ඔවුන් තුළ සුවය ලැබීමට ආශාවක් ඇති කළ යුතුය. හතරවනුව, රෝගයේ ස්වභාවය කුමක්දැයි නිශ්චිතවම සොයා බැලිය යුතුය. පස්වනුව, අපි රෝග නිවාරණ කාරකයක් පරිණාමය කළ යුතු අතර, හය, සුවයට බලපාන දේ කිරීමට මිනිසුන්ව පොළඹවා ගත යුතුය. රෝගය සුර්යයා සමඟ සම්බන්ධ වේ. ඒ ඇයිද යන්න තවමත් අපට සොයාගත නොහැක. තවත් කෙනෙක් පැමිණිය යුතුය, මෙලොව නොවිය යුතුය-මක්නිසාද අන්ධයෙකුට ඔහුද අන්ධ වූ විට ඔහුගේ සෙසු අයගේ අසනීප දැකිය හැකිද?

ඒ ප්‍රකාශය මට මහත් කම්පාවක් ඇති කළේය. එය මට පරස්පර විරෝධී බවක් පෙනුනි; මම අන්ධයි, නමුත් මාව මේ වැඩේට තෝරාගෙන හිටියා. නමුත් නැත, නැත, මම නොවේ; මම නිකම්ම යම් දැනුමක ගබඩාවක් වෙන්නයි හිටියේ. කලින් සකසන ලද සැලැස්මට අනුව ක්‍රියා කිරීමට තවත් කෙනෙකුට හැකි වන දැනුම. නමුත් අද්මිරාල්වරයා නැවතත් කතා කළේය.

“අපගේ ජන්මයා, ඔහු අප විසින් පිළියෙළ කරන විට, අපි ඔහු සමඟ අවසන් වූ පසු, ඔහුට (ඔහුට) ඉතා දිගු ආයු කාලයක් ගත කළ හැකි ස්ථානයකට ගෙන යනු ලැබේ. ඔහුගේ දැනුම ලබා දෙන තුරු ඔහුට මිය යා නොහැක. ඔහුගේ වසර ගණනාවක් අන්ධභාවයෙන් හා හුදෙකලාව තුළ ඔහුට අභ්‍යන්තර සාමය සහ ඔහු තම ලෝකය වෙනුවෙන් බොහෝ දේ කරන බව දැන ගනු ඇත. නමුත් දැන් අපි ස්වදේශිකයාගේ තත්ත්වය පිළිබඳව අවසන් පරීක්ෂණයක් කර පසුව අපි ආරම්භ කරමු.

දැන් සැලකිය යුතු, නමුත් ඇණවුම් කළ, කලබල විය. මිනිස්සු වේගයෙන් එහා මෙහා යනවා මට දැනුණා. මගේ මේසය අල්ලාගෙන, ඔසවා, ඉදිරියට ගියේය. විදුරු භාණ්ඩ සහ ලෝහ ස්පර්ශ වූ බැවින් මේ වන විට හුරුපුරුදු ටින්කල් සහ චින්ක් පැමිණියේය. ශල්‍ය වෛද්‍ය ජනරාල්වරයා මා වෙත පැමිණ “දැන් ඔබට කොහොමද?” කියා රහසින් ඇසීය.

මා සිටින්නේ කෙසේද යන්න හෝ මා සිටින්නේ කොහේදැයි මා දැන සිටියේ නැති තරම්ය, එබැවින් මම හුදෙක් ප්‍රතිචාර දැක්වූයේ, මා අසා ඇති දෙය මට වඩා හොඳ හැඟීමක් ඇති කර නැත. ඒත් මට තවම පෙනීම නැද්ද? ඔබ මට නැවත වරක් පෙනීම ලබා නොදෙන්නේ නම්, මම මේ ආශ්චර්යයන් අත්විඳින්නේ කෙසේද?

“නිදහස් වන්න,” ඔහු සැනසිලිදායක ලෙස මුමුණමින් , “සියල්ල හොඳින් සිදුවනු ඇත. නියම මොහොතේ ඔබට හැකි හොඳම ආකාරයෙන් පෙනෙනු ඇත. ”

තවත් පුද්ගලයෙක් පැමිණ ඔහුට ප්‍රකාශයක් කරන අතරතුර ඔහු මොහොතක් නැවතී, “මෙය සිදුවනු ඇත. කම්බි දැලකින් සාදන ලද නොප්පියක් ලෙස ඔබට පෙනෙන දේ අපි ඔබේ හිස මත අඳින්නෙමු. ඔබ එයට පුරුදු වන තුරු එය සිතල වනු ඇත. එවිට ඔබට කම්බි සෙරෙප්පු ලෙස අර්ථ දැක්විය හැකි ලිපි අපි ඔබේ පාද මත තබමු. අපි දැනටමත් ඔබේ අත්වලට යන වයර් ඇත. ඔබ මුලින්ම අමුතු හා සමහර විට අපහසු හිරි වැටීමක් අත්විඳිනු ඇත, නමුත් එය ඉක්මනින් පහව යනු ඇති අතර ඔබට තවදුරටත් ශාරීරික අපහසුතාවයක් ඇති නොවනු ඇත. අපි ඔබට හැකි සෑම රැකවරණයක්ම ලබා දෙන බවට සහතික වන්න. මෙය අප සෑමට ඉතා විශාල දෙයක් අදහස් කරයි. එය ඉතා සාර්ථක වීමට අප සෑමට අවශ්‍යය; එය අසාර්ථක වීම සඳහා අහිමි වීමට බොහෝ දේ ඇත.

ඔව්, මම මිමිණුවා, මට සියල්ලටම වඩා මට අහිමි වනු ඇත, මම මගේ ජීවිතය නැති කර ගැනීමට සිටිමි!

ශල්‍ය වෛද්‍යවරයා නැහිට මගෙන් ඉවතට හැරී ගියේය. “සර්!” ඔහු ඉතා නිල ස්වරයෙන් කීවේ, “ජන්මියා පරික්ෂා කර දැන් සූදානම්. ඉදිරියට යාමට අවසර ඉල්ලා ඇත. ”

අද්මිරාල්වරයාගේ බැරෑරුම් හඬ පිළිතුරු දුන්නේ “අවසරයි . ”ඉදිරියට යන්න!” තියුණු ක්ලික් කිරීමක් සහ මුමුණුන ලද විශ්මයජනක හඬක් පැමිණියේය. දැන් මා ගෙල පිටුපසින් අල්ලා හිස එසෙව්වේය. අනෙක් දැතින් මෘදු කම්බි සහිත ලෝහ බෑගයක් මගේ හිසට උඩින්, මගේ මුහුණ මතින් ඇඳී ගිය අතර පසුව ඒවා මගේ නිකටට යටින් දඟලන්නට විය. අමුතු පොප් තුනක් තිබුනු අතර ලෝහ බෑගය මා මත තදින් තබා මගේ බෙල්ලේ සවි කර ඇත. දැන් ඉවතට ගියා. ඒ අතරේ අනිත් අත් මගේ පාමුල තිබ්බා. අමුතු, තෙල් සහිත තරක සුවඳ විලවුන් වර්ගයක් අතුල්ලා, පසුව ලෝහ බෑග් දෙකක් මගේ පාද වටා ඇඳී ගියේය. මගේ පාද මෙසේ සීමා කර තිබීමට මම කිසිසේත් පුරුදු වී නොසිටි අතර එය ඇත්තෙන්ම ඉතාමත් අප්‍රසන්න විය. ඒ වුණත් මට කරන්න දෙයක් තිබුණේ නැහැ. අපේක්ෂාව, ආතතියේ වාතය වර්ධනය විය. ”

ගුහාව තුළ මහලු ආරාමය හදිසියේම පිටුපසට පෙරළී ගියේය. තරුණ හික්ෂුව බොහෝ වේලාවක් බියෙන් තැතිගෙන වාඩි වී සිටි අතර, හදිසි අවස්ථාවෙන් ක්‍රියාවට නැංවීය, ඔහු තම දෙපසින් පැන ගලක් යටට සිටීමට පටන් ගත්තේ එවැනි සිදුවීමකට සූදානම් වීම සඳහා එහි තබා ඇති විශේෂ බෙහෙත් සඳහා ය. මදක් වෙවිලන අත් දෙකෙන් නැවතුම ඉවතට ගත් ඔහු, මහලු මිනිසා අසල දණින් වැටී, ඔහුගේ ලිහිල් තොල් අතරට දියර බිංදු

කිහිපයක් බල කළේය. ඉතා පරිස්සමින්, එක බිංදුවක් වත් නොවැටෙන පරිදි, ඔහු නැවතුම වෙනුවට කන්ටේනරය පසෙකින් තැබීය. ආරාමයේ හිස ඔඩොක්කුවේ තබාගෙන ඔහු මහලු මිනිසාගේ පන්සල් සෙමෙන් පිරිමැද්දේය.

ක්‍රම ක්‍රමයෙන් යන්තම් වර්ණ හෝඩුවාවක් නැවත පැමිණියේය. ක්‍රමක්‍රමයෙන් ඔහු සුව අතට හැරෙන ලකුණු පහළ විය. අවසානයේ වෙවිලන ලෙස මහලු භාමුදුරුවෝ අත දිගු කර “ආ! ඔයා ගොඩක් හොඳට කරනවා මගේ කොල්ලා, ඔයා ගොඩක් හොඳින් කරනවා. මට ටිකක් විවේක ගත යුතුයි.”

“භාමුදුරුවනේ, පොඩි භාමුදුරුවෝ කිව්වා, මෙතන විවේක ගන්න, මම ඔබට උණු තේ එකක් හදලා දෙන්නම්, අපිට සිනි සහ බටර් ටිකක් ඉතුරුයි.” මුදු මොළොක් ලෙස ඔහු තම නැමු බිලැන්කට්ටුව මහල්ලාගේ හිස යට තබා ඔහුගේ දෙපා නැගී සිටියේය. “මම වතුර නටවන්නම්,” ඔහු පැවසුවේ තවමත් වතුරෙන් අඩක් පිරී තිබූ කෑන් වෙත අත දිගු කරමිනි.

සිතල වාතය තුළ ඔහු අසා ඇති පුදුමාකාර දේවල් ගැන මෙනෙහි කිරීම අමුතු දෙයක් විය. පුදුමයි, මොකද ඒකෙන් ගොඩක් . . . හුරුපුරුදු. හුරුපුරුදු, නමුත් අමතක වී ඇත. එය සිහිනයකින් අවදි වූවාක් මෙනි, ඔහු සිතුවේ මේ වතාවේ පමණක් සිහිනයක් මෙන් වියැකී යනු වෙනුවට මතකයන් ආපසු ගලා එන බවයි. ගින්න ඇවිලී ගියේය. ඔහු ඉක්මනින් කුඩා අතු අතලොස්සක් මතට විසි කළේය. සන නිල් වලාකුළු ඉහළට නැගී වාතයට ගලා ගියේය. කඳුකරය වටේ කැරකෙන සුලගක් තරුණ භික්ෂුව මනින් දුමාරයක් ඇඹරුණු අතර ඔහුව ආපසු හරවා යවා කැස්ස සහ කැස්ස සහ ඇස් ගලා ගියේය. යථා තත්ත්වයට පත් වූ ඔහු, දැන් දිස්නිමත් ගින්නේ හදවතේ කෑන් එක පරිස්සමින් තැබීය. හැරී, ඔහු නැවත ගුහාවට ඇතුළු වූයේ ආරාමය යථා තත්ත්වයට පත්වන බව සහතික කර ගැනීම සඳහා ය.

මහලු මිනිසා ඔහුගේ පැත්තේ වැතිර සිටියේය, පැහැදිලිවම සෞඛ්‍යයට වඩා හොඳ ය. “අපි තේ ටිකක් සහ බාර්ලි ටිකක් බොමු, පසුව අපි හෙට වන තුරු විවේක ගනිමු, මන්ද මම අසාර්ථක වී මගේ කාර්යය සම්පූර්ණ නොකර නොයන ලෙස මගේ දුර්වල ශක්තිය ආරක්ෂා කර ගත යුතුය.” තරුණ භික්ෂුව තම වැඩිමහල්ලා අසල දණින් වැටී සිහිත්, නාස්ති වූ ස්වරූපය දෙස බැලීය.

“භාමුදුරුවනේ, ඔබ වහන්සේ කියන විදියටම වේවි, මම ආවේ ඔබතුමා හොඳින් ඉන්නවා කියලා දැනගන්න, දැන් මම බාර්ලි අරන් ඇවිත් තේ හදන්න බලන්නම්.” ඔහු වේගයෙන් නැගිට ගුහාවේ කෙළවරට ගියේ චිරල සැපයුම් ලබා ගැනීමටය. අඳුරු ලෙස ඔහු බැගයේ පතුලේ ඉතිරි වූ සිනි කුඩා ප්‍රමාණය

දෙස බැලීය. ඊටත් වඩා අඳුරු ලෙස ඔහු බටර් කුට්ටියේ ඉතිරි කොටස් පරීක්ෂා කළේය. තේවලින් ප්‍රමාණවත් සැපයුමක් තිබූ අතර, එයට තිබුණේ ගඩොලින් ගසා දමා නරකම අතු සහ කොළ ඉවත් කිරීම පමණි. බාර්ලි ද ජරමාණවත් සැපයුමක් විය. තරුණ භාමුදුරුවෝ සිනි නැතුව බටර් නැතුව වැඩ කරන්න අධිෂ්ඨාන කරගන්නා ඒ පරණ කෙනාට ඇති වෙන්න.

ගුහාවෙන් පිටත වතුර කැන් තුළ සතුවීන් බුබුලු ගලමින් තිබුණි. පොඩි භාමුදුරුවෝ තේ එක අතගාලා හොඳට කලවම් කරලා ඊට පස්සේ පොඩි බෝරාක්ස් ගුලියක් දාලා තේ එක රස වැඩි කරගන්නා. මේ වන විට දිවා ආලෝකය මැකී යමින් තිබුණි, ඉර වේගයෙන් බැස යමින් තිබුණි. ඒ වුණත් කරන්න වැඩ ගොඩක් තිබුණා. දර වැඩි ප්‍රමාණයක්, ජලය වැඩි ප්‍රමාණයක් ගෙන ඒමට සිදු වූ අතර, කිසිම ව්‍යායාමයකට ඔහු දවස පුරා පිටතට ගොස් සිටියේ නැත. හැරී, ඔහු නැවතත් අඳුරු ගුහාව තුළට ඉක්මන් විය. මහලු භාමුදුරුවෝ වාඩි වෙලා තේ එනකන් බලාගෙන හිටියා. අරපිරිමැස්මෙන් ඔහු තම පාත්‍රයට බාර්ලි ස්වල්පයක් ඉස, කුඩා බටර් තට්ටුවක් දමා, පසුව තේ පැන් පුරවා ගැනීම සඳහා කුඩා හික්ෂුව වෙත පාත්‍රය දිගු කළේය. “මෙය මට වසර හැටකට වැඩි කාලයකට වඩා සුබෝපභෝගී බව ඔහු ප්‍රකාශ කළේය. මම හිතනවා මේ අවුරුදු ගණනකට පස්සේ මට උණුසුම් දෙයක් තිබීම ගැන මට සමාව දෙන්න පුළුවන් කියලා. මට කිසිදා තනියම ගින්නක් පාලනය කළ නොහැකි විය, එය එක් වරක් උත්සාහ කර මගේ සිවුරට ගිනි තැබුවෙමි. ඔව්, ඒ ගිනිදැල්වලින් මගේ ඇගේ කැළැල් කිහිපයක් තිබුණත් ඒවා සුව වුණා. සති ගණනාවක් ගත වූ නමුත් ඔවුන් සුව විය. අපොයි, එහෙම වෙන්නේ තමන්ව හුරුකල් කර ගන්න හදන එක නිසා!” ඔහු බර සුසුමක් හෙලමින් තේ එක තොල ගැවේය.

“උඹට එක වාසියක් තියෙනවා භාමුදුරුවනේ, පොඩි භාමුදුරුවෝ හීනා වුණා. ආලෝකය සහ අඳුර ඔබට කිසිවක් අදහස් නොවේ. මේ අඳුරේ මම මගේ තේ එක නොපෙනීම නිසා කලබල වුණා.

“අනේ! මහලු මිනිසා කැගැසුවේ, මෙන්න - මගේ එක ගන්න.

“නෑ නෑ භාමුදුරුවනේ, අපිට ඕන තරම් තියෙනවා කියලා තරුණයා ආදරයෙන් පිළිතුරු දුන්නා. මම මට තව ටිකක් වත් කරන්නම්.” ටික වේලාවක් ඔවුන් තේ පානය අවසන් වන තුරු සහවර නිශ්ශබ්දතාවයකින් වාඩි වූ අතර, පසුව තරුණ හික්ෂුව තම දෙපා නැඟිට, “මම දැන් ගොස් වතුර සහ දර ගෙන එන්නම්, මම එය පිරිසිදු කිරීමට ඔබේ පාත්‍රය රැගෙන එන්නද?” තරුණයා ගුහාවෙන් පිටතට යන විට පාත්‍ර දෙක දැන් හිස් වතුර භාජනයට

ගියේය. පැරණි භාමුදුරුවෝ කෙළින් ඉඳගෙන, බලන් හිටියා, දශක ගණනාවක් තිස්සේ බලාගෙන හිටියා වගේ.

දැන් හිරු බැස ගොස් තිබුණි. කුඩා හික්ෂුව බලා සිටියදී පවා දම් පාටට හැරුණු ආලෝකය රන් ආලෝකයෙන් තවමත් කඳු මුදුනේ ඉහළ කඳු මුදුන් පමණක් නැහැ. කඳුවැටියේ සෙවණැලි දෙපස ගැඹුරින් කුඩා ආලෝක අංශු එකින් එක දිස් විය. ලාසා තැනිතලාවේ සිතල පැහැදිලි වාතය හරහා දිලිසෙන ඇත ලැමසරිවල බටර් ලාම්පු. Drepung Lamasery හි සෙවනැලි දළ සටහන නිමිතයේ පහළ තාප්ප සහිත නගරයක් මෙන් විය. මෙන්න, කන්ද පැත්තේ තරුණයාට නගරය, ලැමසරිස් දෙස බලා, දිදුලන ප්‍රීතිමත් ගංගාව නැරඹීමට හැකි විය. විශාල දුර ප්‍රමාණයෙන් පෙනෙන පරිදි අඩුවීමක් සිදු වුවද, අනෙක් පසින් බොහෝ ඇතින් පොතාල සහ යකඩ කන්ද තවමත් පවතියි.

නමුත් නාස්ති කිරීමට කාලය තිබුණේ නැත! තරුණ භාමුදුරුවෝ ඔහුගේ කම්මැලිකම ගැන පුදුමයට පත් වී තමාටම බැණ වදිමින් අදුර වැටෙන මාවත දිගේ වැව අද්දරට වේගයෙන් දිව ගියහ. ඔහු ඉක්මනින් පාත්‍ර දෙක සහ වතුර භාජනය සෝදා සෝදා ගත්තේය. ඔහු කඩිමුඩියේ පිරිසිදු වතුර පිරවූ කෑන් එක උරාගෙන ආපසු පාර දිගේ ගමන් කළේ, කලින් තමාට හසුරුවන්න බැරි තරම් පටවා තිබූ විශාල අත්තක් ඔහු සමඟ ඇදගෙන ය. ඔහුගේ හුස්ම නැවත ලබා ගැනීමට මොහොතකට නැවතී, ශාඛාව ඉතා විශාල හා බර නිසා, ඔහු ඉන්දියාවට යන කඳුකරය දෙසට ආපසු හැරී බැලුවේය. රාත්‍රිය සඳහා කඳවුරු බැඳගත් වෙළෙඳුන් තවලමක් සංකේතවත් කළ යුතු දැල්වෙන ආලෝකය එහි ඇතට බැබළුණි. කිසිම වෙළෙන්දෙක් රාත්‍රියේ ගමන් කළේ නැත. තරුණයාගේ හද ගැස්ම වැඩි විය, හෙට වෙළෙන්දෝ කඳු මංපෙන දිගේ සෙමින් ගමන් කරන අතර පසුදා ලාසා වෙත යාමට පෙර වැව අයිනේ කඳවුරු බැඳ ගනු නොඅනුමානය. තේ! බටර්! තරුණයා තමාටම සිනහවක් පාමින් තම බර අලුත් කර ගත්තේය.

“පින්වත් මහණෙනි! ඔහු වතුර සමග ගුහාවට ඇතුල් වන විට කතා කළේය. පාස් එකේ වෙළෙන්දෝ ඉන්නවා. හෙට අපිට බටර්, සීනි තියෙන්න පුළුවන්. මම ඔවුන් ගැන හොඳින් බලා සිටිමි.”

“ඔව්, නමුත් දැන් අපි නිදාගන්නෙමු” යනුවෙන් ප්‍රකාශ කරන විට මහලු මිනිසා සිනාසුණේය. තරුණයා ඔහුට දෙපයින් තබා බිත්තියට අත තැබුවේය. ඔහු කලබලයෙන් ඇතුල් මැදිරියට ගියේය.

තරුණ භාමුදුරුවෝ බිම වැතිර උකුල් ඇටය සඳහා මානසික අවපීඩනය උදුරා ගත්හ. ටික වේලාවක් ඔහු එහි වැතිර සිටියේ තමා ඇසූ සියල්ල ගැන

සිතමිනි. මිනිසුන් වල් පැලෑටි බව ඇත්තද? පර්යේෂණාත්මක සතුන් පමණක්ද? නැත, ඔහු සිතුවේ, අපගෙන් සමහරෙක් ඉතා දුෂ්කර තත්වයන් තුළ අපගේ උපරිමය කරන අතර අපගේ දුෂ්කරතා වූයේ වඩා හොඳින් කිරීමට සහ ඉහළට නැගීමට අපව දිරිමත් කිරීමයි, මන්ද සෑම විටම ඉහළින් ඉඩ තිබේ! එසේ සිතමින් ඔහු සුව නින්දකට වැටුනි.

හත්වන පරිච්ඡේදය

තරුණ භාමුදුරුවෝ පෙරලා වෙවිලන්න ගත්තා. නිදිමනේම ඇස් පිහදාගෙන ඉඳගත්තා. ගුහාව තුළට ඇතුල් වන ස්ථානය අභ්‍යන්තරයේ කළු පැහැයට එරෙහිව අඳුරු අළු බොඳ විය. වාතයට තියුණු දෂ්ට කිරීමක් විය. ඉක්මනින්ම තරුණයා තම සළුව ඔහු වෙත දමා දොරකඩට වේගයෙන් ගියේය. මෙහි වාතය ඇත්තෙන්ම සීතල විය, සුළඟ ගස් හරහා කෙඳිරිගාමින් කොළ කැළඹී ගියේය. ලී පැත්තේ කඳට සමීපව කුඩා කුරුල්ලන් කුඩු කර ඇත. වැවේ මතුපිට රෝල් වී කැළඹීලී සහිත වූ අතර, සුළඟින් ධාවනය වන රළ ඉවුරුවලට පහර දෙමින් බට ගස් බලයට එරෙහිව නැමෙන්නට සැලැස්වීය.

අලුත උපන් දිනය අළු සහ කරදරකාරී විය. කළු වලාකුළු අතුගාමින් කඳු වැටි මතින් ගලා බසින අතර, අහසේ බල්ලන් විසින් බැටළුවන් විසින් දඩයම් කරන ලද බැටළුවන් මෙන් බැවුම් දිගේ ගසාගෙන ගියේය. පර්වතය මෙන් කළු වලාකුළු තුළ කඳුකර මාර්ග සැහවී ගියේය. තවමත් වලාකුළු පහළට කඩා වැටෙමින්, ගම්බද ප්‍රදේශ මකා දමමින්, ලාසා තැනිතලාව පෙරළෙන මිදුමක මුහුදේ ගිලී ගියේය. හදිස්සියේ හමා ආ වලාකුළක් තරුණ භික්ෂුව මතින් ගලා ගියේය. එය කොතරම් සනකම නිසාද යත් ඔහුට තවදුරටත් ලෙන් දොරටුව දැකගත නොහැකි විය. තම මුහුණ ඉදිරියෙහි අත තබනු ද ඔහුට නොපෙනුණි. ඔහු සිටි ස්ථානයට මඳක් වම් පසින්, තෙතමනය බිංදු ඒ මතට වැටෙද්දී ගින්න සෝෂා කරමින් ඉසිනු ලැබීය.

ඔහු කඩිමුඩියේ කුරු කඩා ඒවා තවමත් දිලිසෙන ගින්න මත ගොඩ ගසා කුරු වඩාත් පහසුවෙන් ඇවිලෙන සේ පිම්බේය. තෙත් දර කෙළ ගසා දුම් දමන අතර ගිනිදැල් සමඟ අවදි විය. සුළඟේ කෙඳිරිය කැගසන හඬක් දක්වා නැගී ගියේය. වලාකුළු සන වූ අතර දරුණු හිම කැට වැස්ස තරුණ භික්ෂුන්

වහන්සේ ආවරණය කිරීමට තල්ලු කළේය. ගින්න සෝෂා කර සෙමෙන් මිය ගියේය. එය සම්පූර්ණයෙන්ම නිව් යාමට පෙර, තරුණයා පිටතට ගොස් තවමත් ගිනිගෙන ඇති අත්තක් අල්ලා ගත්තේය. ඔහු ඉක්මනින්ම එය දරුණු කුණාටුවෙන් ආරක්ෂා වූ ගුහාවේ මුඛය වෙත ඇදගෙන ගියේය. අවාසනාවන්ත ලෙස ඔහු නැවතත් ජලයෙන් ගලා යන දර හැකිතාක් ගලවා ගැනීමට පිටත් විය.

ටික වේලාවක් ඔහු තම උත්සාහයෙන් පසු හුස්ම හිරවී සිට, පසුව තම සිවුර ඉවත් කර, ජලයෙන් වැඩි කොටසක් ඉවත් කළේය. මේ වන විට මිදුම ගුහාව ආක්‍රමණය කරමින් තිබූ අතර තරුණයාට ගල් බැම්ම අල්ලාගෙන ඇතුළට යන ආකාරය දැනෙන්නට විය. ප්‍රවේශමෙන් තව තවත් ඇතුළට ගිය ඔහු අවසානයේ තමා නිදා ගැනීමට පුරුදුව සිටි මහා පර්වතයේ ගැටුනේය.

"එය කුමක් ද?" මහලු හාමුදුරුවන්ගේ කටහඬින් විමසුවා.

"වහන්ස, කරදර වෙන්න එපා," තරුණයා සන්සුන්ව පිළිතුරු දුන්නේය, "වලාකුළු බැස ගොස් අපගේ ගින්න නිවී ඇත."

"කමක් නෑ" මහලු මිනිසා දාර්ශනිකව පැවසුවේ "තේ බොන්න කලින් වතුර තිබුනා, අපි වතුර බොමු, ගින්න ඉඬ දෙන තුරු තේ සහ සම්පා කල් දමමු."

"එසේය, හාමුදුරුවනේ," තරුණයා පිළිතුරු දෙමින්, "මම බලන්නම් උඩින් ගලන පර්වතය යට ගින්නක් ඇති කරන්න. මම ඒ සඳහා දැවෙන අත්තක් ඉතිරි කළෙමි.

ඔහු ඇතුල් වන ස්ථානයට පිටත් විය. ධාරානිපාත හිම කැට කඩා වැටෙමින්, මුළු පොළවම අයිස් ගල් කැටවලින් වැසී ගිය අතර අඳුර තවත් තීව්‍ර විය. කසයක් වැනි ඉරිතැලීමක් ඇති වූ අතර පසුව ගැඹුරු ගිගුරුම් හඬක් ඇති විය, එය පුළුල් මිටියාවන වටා දෝංකාර දෙමින් නැවත දෝංකාර දුන්නේය. ඒ අසලින් කඩා හැලෙන පාෂාණවල ලිස්සන හඬ සහ කඳු පාමුල ඔවුන්ගේ බලපෑම එල්ල කරන විට පොළව කම්පා විය. ගිගුරුම් හඬේ කම්පනය නිසා ආරම්භ වූ නිරන්තර ගල් පෙරළීම් වලින් එකක් හෝ සමහර විට මහා පර්වතයක් අකුණු පහරින් කැඩී ගොස් ඇත. වෙනත් අසපුවක් පිහාටුවක් සේ ගසාගෙන ගොස් තිබේදැයි තරුණයා කල්පනා කළේය. මද වේලාවක් ඔහු එතැනම සිට අසාගෙන සිටියේ උදව්වක් ඉල්ලා හඬක් ඇසේදැයි සිතමිනි. අවාසනයේ ඔහු ඉවතට හැරී දිලිසෙන අත්ත මත නැමීය. පරිස්සමෙන් ඔහු කුඩා අතු කැබලි කඩා ගිනිදැල් නැවත පෝෂණය කළේය. සන දුමාර වලාකුළු නැඟී කුණාටුවෙන් මිටියාවනට ගසාගෙන ගිය නමුත් ගල් පර්වතයෙන් ආරක්ෂා වූ ගිනිදැල් වේගයෙන් වර්ධනය විය.

ගුහාව තුළ මහලු ආරාමය වෙවිලමින් සිටියේ ඔහුගේ සිහින් සහ ඉරිතලා ගිය සිවුර හරහා සිසිල්, තෙත් වාතය කාන්දු වූ බැවිනි. තරුණ භික්ෂුවට තම ඇතිරිල්ල දැනුණු අතර එයද සංකෘත විය. ඔහු මහලු මිනිසා අතින් අල්ලාගෙන ඔහුව සෙමෙන් ලෙන් දොරටුව වෙත ගෙන ගොස් වාඩි වීමට අණ කළේය. තරුණයා පරිස්සමෙන් දැවෙන අතු සමීපයට ඇද දැමූ අතර එමගින් මහලු තැනැත්තාට උණුසුම දැනී සතුටු විය. "මම තේ ටිකක් හදන්නම්," ඔහු කිව්වා, "අපිට දැන් ඇති තරම් ගින්නක් තියෙනවා." එසේ පවසමින්, ඔහු ඉක්මනින් වතුර භාජනය සඳහා ගුහාව තුළට ගොස්, ඉක්මනින් එය සහ බාර්ලි සමඟ ආපසු පැමිණියේය. "මම වතුරෙන් භාගයක් දෙන්නම්," ඔහු පැවසුවේ, "එවිට අපට එතරම් කාලයක් බලා සිටීමට සිදු නොවනු ඇත, කෙසේ වෙතත්, සම්පූර්ණ කෑන් සඳහා ගින්න ටිකක් කුඩා වේ." ඔවුන් දෙපසින් වාඩි වී, පාෂාණමය උඩින් සහ පැති පිටාර ගැලීමෙන් මූලද්‍රව්‍යාවල දරුණුතම ප්‍රහාරයන්ගෙන් ආරක්ෂා විය. වලාකුළු සහ වූ අතර කුරුල්ලෙකු ගායනා කළේවත් වලනය නොවීය.

"ඉතා දුෂ්කර ශීත කාලයක් පවතිනු ඇත," පැරණි ආරාමය කෑගැසුවේය. "මට එය විදදරාගැනීමට සිදු නොවන බව මම වාසනාවන්තයි. මම මගේ සියලු දැනුම ඔබට ලබා දුන් විට, මට මගේ ජීවිතය පූජා කළ හැකි අතර නැවත වරක් මට දැක ගත හැකි ස්වර්ගීය කෙත්වලට යාමට මට නිදහස ලැබේ." කුඩා භික්ෂූන් වහන්සේ ජල මතුපිට ඇති මන්දගාමී වාෂ්ප දෙස බලා මොහොතක් නිශ්ශබ්දව කල්පනා කළ අතර, පසුව ඔහු තවදුරටත් මෙසේ පැවසීය: "මිතුරෙකු" යනුවෙන් හැඳින්වීමට කිසිවෙකු නොමැතිව මුළු වසර පුරාම කළ පැහැයෙන් සිටීම ඇත්තෙන්ම දුෂ්කර ය. උණුසුම් ජලය පවා සුබෝපහෝගී දෙයක් ලෙස පෙනෙන තරම් දුෂ්පත්කමේ තනිව ජීවත් වීමට. යුග ගණනාවක් ගෙවී ගොස් ඇති අතර, මම මෙම ගුහාවේ දිගු ජීවිතයක් ගත කළෙමි, මම දැන් මෙම ගින්නට ගොස් ඇතිවාට වඩා එයින් වැඩි දුරක් ගමන් නොකරමි. මෙතරම් කාලයක් මම නිහඬව සිටියද මගේ කටහඬ පවා සැබෑ සෝෂාවකින් පිට වේ. ඔබ එනතුරු මට ගින්දරක්වත්, උණුසුමක්වත්, ආශ්‍රයවත් තිබුණේ නැතැ.

තරුණයා නැගිට තම වැඩිමහල්ලාගේ සිහින් උරහිස් වටේ ගින්නෙන් වියළන ලද බ්ලැන්කට්ටුව ඔතා නැවත වතුර කෑන් වෙත හැරී ගියේය, එහි අත්තර්ගතය දැන් සතුවින් බුබුලු දමයි. තේ ගඩොල් කැටයක් කෑන් එක තුළට ගියේය. සීතල අංශු ජලය තාපාංකයට පහළට ගෙන ඒම නිසා බුබුලු දැමීම නතර විය. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් වාෂ්පය නැවතත් ඉහළ ගොස්

බෝරාක්ස් සහ සීනිවල අවසාන කොටස වතුරට ගියේය. අලුතින් ලෙලිගත් සැරයටිය ජවසම්පන්න භාවිතයට ගෙන එන ලද අතර, මතුපිටින් ඇති තරකම අතු සහ සුන්බුන් ඉවත් කිරීම සඳහා පැතලි කැබැල්ලක් හැන්දක් ලෙස සේවය කළේය.

ටිබෙට් තේ - චීන තේ - වඩා හොඳ ශ්‍රේණි වලින් බිම අතුගා දැමීම් වලින් සමන්විත ඉතා ලාභදායී තේ වර්ගයයි. කාන්තාවන් විසින් තෝරා ගන්නා ලද සියලුම කොළ වල පැල කඩා දූවිලි පසෙකට දැමූ පසු ඉතිරිව ඇත්තේ එයයි. මුළු කොටසම කුට්ටි හෝ ගඩොල්වලට සම්පීඩිත කර, කඳුකරය හරහා ටිබෙටයට ගෙන යන අතර එහිදී වඩා හොඳ කිසිවක් මිලට ගත නොහැකි ටිබෙට් ජාතිකයන් ගඩොල් හුවමාරුවෙන් ලබාගෙන එය ඔවුන්ගේ දුෂ්කර පැවැත්මේ එක් ප්‍රධාන අංගයක් ලෙස භාවිතා කරයි. අමු තේ ඉතා රළු සහ රළු බැවින් බඩේ කැක්කුම නිතර ඇති වන බැවින් බෝරාක්ස් අත්‍යවශ්‍ය ආකලනයකි. තේ සෑදීමේ වාරිත්‍රයේ නිශ්චිත කොටසක් සමන්විත වන්නේ සුන්බුන් වලින් මතුපිට සිරීමට ය!

“හාමුදුරුවනේ, ඔබ කවදාවත් වැවට ගිහින් නැද්ද? මේ ගුහාවේ දකුණු පැත්තේ තියෙන ඒ විශාල ගල් ලෑල්ලට කවදාවත් නොගියද?”

“නැහැ,” ආරාමයට පිළිතුරු දෙමින්, “අභ්‍යවකාශයේ සිට මිනිසුන් විසින් මාව මෙම ගුහාවට ගෙන ආ දා සිට, අප දැන් වාඩි වී සිටින ස්ථානයට වඩා මම කිසි දිනෙක එයින් දුරස් වී නැත. ඇයි මම? මා ගැන ඇත්තේ කුමක්දැයි මට නොපෙනේ, මට ආරක්ෂිතව වැවට යා නොහැක, මන්ද මා වැටිය හැකි බැවිනි. වසර ගණනාවක් ගුහාවේ, අඳුරේ දී, හිරු කිරණ මගේ මාංශයට කරදරයක් බව මට පෙනී ගියේය. මම මුලින්ම මෙහි පැමිණි විට, මම මේ ස්ථානයට යන ආකාරය දැනී හිරු එළියෙන් උණුසුම් වී සිටියෙමි, නමුත් දැන් වසර ගණනාවක් මම ඇතුළත රැඳී සිටිමි. දැන් කාලගුණය මොන වගේද?”

“තරකයි හාමුදුරුවනේ” තරුණ හික්ෂුව පිළිතුරු දුන්නේය. “මට අපේ ගින්න පෙනෙනවා, මට ඔබ්බෙන් ඇති පර්වතයක දුර්වලම දළ සටහන පෙනේ. අනෙක් සියල්ල මේ ශ්‍රේ අළු මිදුමෙන් වැසී ඇත. කුණාටුව කන්දෙන් වලාකුළු, ඉන්දියාවෙන් කුණාටුවක්.

නියපොත්තෙන් ඔහු ඔහුගේ නියපොතු පරීක්ෂා කළේය, ඒවා ඉතා දිගු විය. අපහසුවෙන් එසේය. ඔහු ගැන විකාශනය කළ ඔහුට යුග ගණනාවකට පෙර ගිනිකඳු කැලඹීම් හේතුවෙන් කන්දෙන් පිටතට විසිවී ගිය කුණු වූ ගල් තීරුවක් හමු විය. ඔහු ජවසම්පන්න ලෙස පාෂාණ ලිස්සා සෑම ඇඟිල්ලකම නියපොත්තට සුදුසු දිගට අඳින තුරු අතුල්ලමින් සිටියේය. පාදයේ නියපොතු

ද සන සහ දැඩි විය. ඒත් ගොඩක් දිග වැඩියි. ඉල්ලා අස්වූ ඔහු එක් පාදයක් ඉහළට ඔසවා අනෙක් පාදය ඔසවා අවසානයේ ඔහුගේ සියලු නියපොතු ඔහුගේ තෘප්තියට පත් කරන තුරු ඔහු සිටියේය.

"ඔයාට කිසිම පාස් එකක් ජේන්තේ නැද්ද?" මහලු මිනිසාගෙන් විමසීය. "වෙළෙන්දෝ කඳුකරයේ මිදුමෙන් වැසී තිබේද?"

"ඔවුන් නිසැකවම!" තරුණයා කැගැසුවේය. "ඔවුන් යක්ෂයන් දුරු කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් ඔවුන්ගේ පබළු පවසනු ඇත. මිදුම පහව යන තුරු මේ දවාලෙහි හෝ රාත්‍රියෙහි හෝ වෙළෙන්දන් අපට නොපෙනේ. එවිට පවා බිම මිදුණු හිම කැට වලින් වැසී ඇත; මෙතන සනයි."

"හොඳයි, එහෙනම්, අපි අපේ කතාවට යා යුතුයි," පැරණි තැනැත්තා පිළිතුරු දුන්නේය. තව තේ තියෙනවද?"

"ඔව්, තියෙනවා," තරුණ භාමුදුරුවෝ පිළිතුරු දුන්හ. "මම ඔබේ පාත්‍රය පුරවන්නෙමි, නමුත් එය ඉක්මනින් සිසිල් වන බැවින් ඔබ එය ඉක්මනින් පානය කළ යුතුයි. මේ තියෙන්නේ. මම තව දර ටිකක් දාන්නම්" ඔහු පාත්‍රය මහලු මිනිසාගේ දිගු කළ දැතින් තැබීමට විරාමයක් තැබූ අතර, ප්‍රීති සෝෂාකාරී ගින්නට තවත් දර විසි කිරීමට නැහි සිටියේය. "මම වැස්සෙන් තව දර ටිකක් ගේන්නම්" ඔහු සන මිදුම වෙත ගමන් කළේය. ඉක්මනින්ම ඔහු ගින්නේ පරිමිතිය වටා තැබූ අතු සහ අතු ඇදගෙන ආපසු පැමිණියේය. එම තාපයට සමීප වීම නිසා ඉක්මනින් වාෂ්ප ඉහළ ගොස් දැව වියළී යයි. "හොඳයි භාමුදුරුවනේ," ඔහු මහලු මිනිසා අසල වාඩි වී, "ඔබ වහන්සේ කතා කිරීමට සූදානම් වූ විට මම සවන් දීමට සූදානම්ව සිටිමි."

මිනිත්තු කිහිපයක් තිස්සේ මහලු මිනිසා නිශ්ශබ්දව සිටියේය, බොහෝ විට ඔහුගේ මතකයේ එම දිගු දින නැවත සිහිපත් විය. "දුප්පතුන්ගේ දුප්පත්ම තැනැත්තා ලෙසත්, දුප්පතුන් අතර පවා එක් දිළිඳු කෙනෙකු ලෙසත්, මා දුටු ආශ්චර්යයන් ගැන මෙනෙහි කිරීමත් අරුමයකි," ඔහු අවසානයේ සඳහන් කළේය. මම බොහෝ දේ අත්විඳ ඇත්තෙමි, බොහෝ දේ දැක ඇත්තෙමි, බොහෝ දේ පොරොන්දු වී ඇත. දිව්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ පාලකයා මාව පිළිගැනීමට බොහෝ දුරට සූදානම්ය. මම ඉගෙන ගත් එක් දෙයක් - ඉදිරි වසරවලදී ඔබ එය මතක තබා ගැනීම හොඳ වනු ඇත, මෙයයි - මේ ජීවිතය සෙවනැලි ජීවිතයයි. අපි මේ ජීවිතයේ අපේ කාර්යයන් කළොත් අපි සැබෑ ජීවිතයට යනවා. මම එය දුටු නිසා මම එය දනිමි. නමුත් දැන් අපි ඔබට පැවසීමට මා නියම කර ඇති දේ දිගටම කරගෙන යමු. මම කොහෙද හිටියේ?"

ඔහු දෙගිඩියාවෙන් මොහොතකට නතර විය. පොඩි හාමුදුරුවෝ ඒ අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගත්තේ තවත් දර ගින්නට විසි කරන්නයි. එවිට තාපසයා නැවත කතා කළේය; “එසේය, ඒ පර්වත කුටියෙහි ආතති වායුව වැඩි වැඩි, සියල්ලන්ටම වඩා ආතති සහගත වූයේ මෙය. සාධාරණ ලෙස, සියලු අවදානම මට විය! අවසානයේදී, ආතතිය දරාගත නොහැකි තරම් දුරට ළඟා වූ විට, අද්මිරාල්වරයා කෙටි විධානයක් නිකුත් කළේය. මගේ හිස අසල කිසියම් කාර්මික ශිල්පියෙකුගේ චලනයක් සහ හදිසි ක්ලික් කිරීමක් විය. එකෙණෙහිම නිරයේ සියලු වේදනාවන් මගේ ශරීරය හරහා ගලා එන බව මට දැනුනි; මම ඉදිමී ඇති බවත් පුපුරා යාමට ආසන්න බවත් පෙනෙන්නට තිබුණි. හකුරු අකුණු සැරයක් මගේ මොළය පුරා විහිදුණු අතර මගේ හිස් ඇස් කුහර දිලිසෙන ගල් අඟුරු වලින් පිරී ඇති බවක් දැනුනි. නොඉවසිය හැකි ඇඹරීමක්, තියුණු, වේදනාකාරී හදිසියක් ඇති වූ අතර, මම සදාකාලිකවම (මට දැනුණා) කැරකෙමින් සහ කරකැවෙමින් ගියෙමි. කඩාවැටීම්, පිපිරුම් සහ බිහිසුණු සෝෂාවන් මා සමඟ විය.

ඔළුව උඩ කැරකි කැරකි කැරකි කැරකි බිමට වැටුණෙමි. එවිට මට දැනුනේ මා දිගු කළු පැහැති ලොම් සහිත, ඇලෙන ද්‍රව්‍යයක සිටින බවත්, නළය මුදුනේ ලේ-රතු දිලිසීමක් ඇති බවත්ය. දැන් කැරකීම නතර වූ අතර, මම දීප්තිය දෙසට සෙමින් සෙමින් නැගීම ආරම්භ කළෙමි. සමහර විට මම පසුපසට ලිස්සා ගියෙමි, සමහර විට මම නැවතුණෙමි, නමුත් සෑම විටම දරුණු, නොසැලකිලිමත් පීඩනයක් වේදනාකාරී ලෙස, පැකිලිමකින්, නමුත් සෑම විටම ඉහළට මා ගෙන ගියේය. අන්තිමේදී මම ලේ-රතු දිලිසෙන මූලාශ්‍රය වෙත ළඟා වූ අතර තවදුරටත් යා නොහැකි විය. සමක් හෝ පටලයක් හෝ යමක් මගේ ඉදිරි ගමනට බාධා කළේය. නැවත නැවතත් මට බාධාවට එරෙහිව බල කෙරුනි. නැවත නැවතත් මට ඉදිරියට යාමට නොහැකි විය. වේදනාව සහ හීනිය වැඩි විය. ප්‍රචණ්ඩකාරී වේදනාවක් සහ මා පිටුපසින් බිහිසුණු බලවේගයක් බාධකයට එරෙහිව නැවත නැවතත් මට පහර දුන්නේය. කැගැසීමේ, ඉරිතලා යන ශබ්දයක් ඇති වූ අතර, කඩා වැටෙන බාධකය හරහා විශාල වේගයකින් මා තල්ලු විය.

මගේ සිහිය අදුරු වන තුරු මම ඉහළට වේගයෙන් ගමන් කළ අතර බිහිසුණු කම්පනයෙන් නිවී ගියෙමි. වැටෙනවා, වැටෙනවා වගේ වියැකී යන හැඟීමක් තිබුණා. මගේ මොළයේ "නැඟිටින්න, නැඟිටින්න!" යනුවෙන් හඬක් ඇසෙන්නට විය. ඔක්කාරය රැල්ලක් මාව ගිලගත්තා. කවදා හෝ එම බලගතු හඬ "නැඟිටින්න, නැඟිටින්න!" අන්තිමේදී, දැඩි බලාපොරොත්තු සුන් වූ මම,

මගේ දැස් බලහත්කාරයෙන් විවෘත කර, මගේ දෙපා මත පැකිළුණා. නමුත් නැහැ, නැහැ, මට ශරීරයක් තිබුණේ නැහැ. මම මේ ලෝකයේ ඕනෑම තැනක සැරිසැරීමට නිදහස් ආත්මයක් විය. මෙම ලෝකයේ? මේ ලෝකය මොකක්ද? මම මා දෙස බැලූ අතර දර්ශනයේ අසුරුවත්වය මා තුළ වර්ධනය විය. වර්ණ සියල්ලම වැරදියි. තණකොළ රතු වූ අතර ගල් කහ විය. අහස හරිත වර්ණයෙන් යුක්ත වූ අතර - සූර්යයන් දෙදෙනෙකු විය! එකක් නිල්-සුදු සහ අනෙක තැඹිලි. සෙවනැලි! සූර්යයන් දෙදෙනෙකු විසින් හෙළන ලද සෙවනැලි විස්තර කිරීමට ක්රමයක් නොමැත. නමුත් තරකම දෙය නම් අහසේ තරු දිස් විය. දිවා කාලයේ. විවිධ වර්ණවලින් යුත් තරු එහි විය. රතු, නිල්, කොළ, ඇම්බර් සහ සුදු පවා. මට හුරුපුරුදු තරු මෙන් ඒවා විසිරී තිබුණේ ද නැත. පොළව ගල්වලින් වැසී තිබෙන්නාක් මෙන් මෙන්න මේ තරුවලින් අහස වැසී තිබිණි.

ඇත සිට ආවා - ශබ්දය, ශබ්ද. කිසිම පරිකල්පනයකින් මට ඒ ශබ්ද සංගීතය ලෙස හැඳින්විය නොහැකි වුවද එය සංගීතය බව මට සැකයක් නොවීය. "වලනය කරන්න, ඔබට යාමට අවශ්‍ය තැනට ඔබම කැමති වනු ඇත " යන හඬ නැවතත් සිතල හා නිර්දෝෂී ලෙස පැමිණියේය . ඒ නිසා මම එම ස්ථානයට පාවි යාමට සිතුවෙමි - ශබ්දය පැමිණි ස්ථානයට - මම එහි සිටියෙමි. දම් පාට සහ තැඹිලි ගස් මායිම සහිත රතු තණකොළ තට්ටුවක් මත තරුණයින් පිරිසක් නැටූහ. සමහරු විස්මිත වර්ණවලින් යුත් ඇඳුම් ඇඳ සිටි අතර අනෙක් අය කිසිසේත් ඇඳ සිටියේ නැත. එහෙත් මෙම දෙවැන්න කිසිදු අදහස් දැක්වීමක් නොකළේය. එක පැත්තකින් අනිත් අය කකුල්වල අසුන්වල ඉඳගෙන මට විස්තර කරන්න බැරි තරම් වාද්‍ය භාණ්ඩ වාදනය කළා. ඔවුන් කළ ශබ්දය විස්තර කළ නොහැකි තරම්ය! සියලුම ස්වර වැරදි බව පෙනුණි, සහ පහර මට තේරුමක් නැත. "ඔවුන් අතරට යන්න" හඬ අණ කළේය.

මම ඔවුන්ට ඉහළින් පාවෙමින් සිටින බව හදිසියේම මගේ සිතට නැඟුණු අතර, මම පැහැදිලි තණකොළ පෙත්තකට කැමති වී ඒ ගැන සිතුවෙමි. එය ස්පර්ශයට උණුසුම් වූ අතර මගේ පාද පිළිස්සෙනු ඇතැයි මම බිය වුවෙමි, මා සතුව කිසිවකු නොමැති බවත්, එය ශරීරයෙන් ඉවත් වූ ආත්මයක් බවත් මට මතකයි. දෙවැන්න මට ඉක්මනින්ම පැහැදිලි විය. ඇඳුමින් සැරසුණු තරුණයෙකු පසුපස හඹා යන නිරුවත් තරුණියක් මා හරහා දිව ගිය අතර අපට කිසිවක් දැනුණේ නැත. තරුණ ගැහැණු ළමයා තම පුරුෂයා අල්ලාගෙන ඔහුගේ දැත් සමඟ ඇගේ දැත් සම්බන්ධ කර, බොහෝ කැගැසීම් සහ ප්‍රීති සෝෂාවන් පැමිණි ප්‍රදේශයෙන් දම් ගස් පිටුපසින් ඔහුව ගෙන ගියාය. සංගීත

භාණ්ඩ භාවිතා කරන්නන් ඒවා අනිසි ලෙස භාවිතා කළ අතර, සෑම කෙනෙකුම කැපී පෙනෙන ලෙස සැහීමකට පත් වූ බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි.

මම මගේම කැමැත්තකින් තොරව ගුවනට නැග්ගා. මාව අධ්‍යක්ෂණය කළේ සරුංගලයක් විදියට තුල අල්ලන කොල්ලා. වතුරේ දිලිසෙන බව මට පෙනෙන තෙක් මම ඉහළට නැඟී සිටියෙමි - නැතහොත් එය ජලයද? වර්ණය සුදුමැලි ලැවෙන්ඩර් එකක් වූ අතර එය තරංග ලාංඡනවලින් රන්වන් දැල්වීමක් ලබා දුන්නේය. අත්හදා බැලීම මා මරා දමා ඇත, මම තීරණය කළෙමි, මම ලිම්බෝහි, අමතක වූ මිනිසුන්ගේ දේශයේ සිටිමි. කිසිම ලෝකයකට එවැනි වර්ණ, අමුතු අමුතු දේවල් තිබිය නොහැක. "නැත!" මගේ මොළයේ ඇති එම නොසැලෙන හඬ මැසිවිලි නැහුවේය, "පරීක්ෂණය සාර්ථකයි. සිදු වන සියල්ල ගැන ඔබට දැන් විවරණයක් ලැබෙනු ඇත, එවිට ඔබ වඩාත් හොඳින් දැනුවත් විය හැකිය. ඔබට පෙන්වන සෑම දෙයක්ම ඔබ තේරුම් ගැනීම ඉතා වැදගත් වේ. විශාල අවධානයක් යොමු කරන්න. " විශාල අවධානයක් යොමු කරන්න! මට වෙන දෙයක් කරන්න පුළුවන්ද? මම කුතුහලයෙන් කල්පනා කළෙමි.

මම ඉහළට නැග්ගා. ඇත ඉඳන් අහසේ දැවෙන දිලිසෙන දිලිසෙනවා. අපායේ ද්වාරවල යක්ෂයන් මෙන් අමුතු හා බියකරු හැඩතල එහි සිටගෙන සිටියේය. ක්ලාන්තව, හැඩයේ සිට හැඩය දක්වා ගිලී නැඟී වෙඩි තැබූ දීප්තිමත් ලප මට තේරුම් ගත හැකි විය. මලක පෙති එහි කේන්ද්‍රයෙන් ඉවතට විහිදෙන පරිදි ඒ හැඩතලවලින් ඉවතට විහිදෙන සුවිසල් මාර්ග වටේටම විය. මේ සියල්ල මට අහිරහසක් විය; මා දුටු ඒ ස්වභාවය කුමක්දැයි මට සිතාගත නොහැකිව පුදුමයෙන් එහි පාවි යන්නට හැකි විය.

එකපාරටම මම නැවතත් වලනය වෙමින් වේගයෙන් වැඩි වන බව සොයාගත්තා. මගේ උස අඩු විය. එක් එක් විකිරණ මාර්ග දිගේ තිත් ඇති තනි තනි නිවෙස් මට හඳුනාගත හැකි ස්ථානයකට මම කැමැත්තෙන් තොරව බැස ගියෙමි. සෑම නිවසක්ම අඩු තරමින් ලාසාහි ඉහළම වංශාධිපතියන්ගේ ප්‍රමාණයට සමාන බව මට පෙනුණි. ගොවියෙකුට පමණක් විස්තර කළ හැකි දේවල් කරමින් කුඹුරු හරහා අමුතු ලෝහමය දේවල් ලී. නමුත් පසුව, මාව බොහෝ පහළට ගෙන ආ විට, ප්‍රධාන වශයෙන් සිදුරු සහිත බංකු තිබූ නොගැඹුරු ජලයෙන් සමන්විත ඉතා විශාල වත්තක් මම සොයා ගතිමි. පුදුමාකාර ශාක බංකු මත රැඳී සිටි අතර, ඒවායේ මුල් ජලයෙහි ගමන් කළේය.

මෙම ශාකවල අලංකාරය සහ විශාලත්වය පසෙහි වැඩෙන ඒවාට වඩා මැනිය නොහැකි තරම් විශාල විය. මම මේ ආශ්චර්යයන් දෙස බලා සිටිමි.

නැවතත් මට බොහෝ ඉදිරියෙන් පෙනෙන තැනට ඔසවා තැබුවෙමි. ඇත සිට මා කුතුහලයට පත් කළ හැඩතල දැන් වඩාත් ළං වී ඇතත්, මා දුටු දේ තේරුම් ගැනීමට මගේ වික්ෂිප්ත මොළයට නොහැකි විය, එය අතිශයින් පුදුම සහගතය, අතිශයින් ඇදහිය නොහැකි තරම්ය. මම ටිබෙටයේ දූප්පත් ස්වදේශිකයෙක්, කලම්පොං වෙත එක් කෙටි සංචාරයකට වඩා වැඩි දුරක් විදේශගත නොවූ නිහතමානී පූජකයෙක්. එහෙත් මෙහි මගේ විස්මිත ඇස් ඉදිරිපිට - මට ඇස් තිබුණාද? - මහා නගරයක්, අපූරු නගරයක් විය. අතිවිශාල කුළුණු සමහර විට අඩි එක්දහස් අටසියයක් අහසට නැග්ගා. සෑම කුළුණක් හෝ කුළුණක් සර්පිලාකාර බැල්කනියකින් සමන්විත වූ අතර, ඒ සෑම එකක්ම මකුළුවන් විසින් අඹරන ලද ජාලයට වඩා සංකීර්ණ ජාලයකට මුළුමනින් ම සම්බන්ධ කරන සිහින් සහය නොදක්වන මාර්ග විකාශනය විය. අධිවේගී වාහන තදබදයෙන් පාරවල් පිරී ගියේය. මිනිසුන්ගෙන් පිරුණු යාන්ත්‍රික පක්ෂීන් ඉහළින් සහ පහළින් පියාඹන අතර, සෑම කෙනෙකුම අත් සියල්ලන්ම මග හරිමින් මා අතිශයින් ප්‍රශංසාවට ලක් කළේය. වේගයෙන් පැමිණි යාන්ත්‍රික කුරුල්ලෙක් මා වෙත පැමිණියේය. ඉදිරියෙන් සිටි මිනිසෙක් මා දෙස බලා සිටින නමුත් මා දුටුවේ නැත. සිදුවීමට නියමිත ගැටුම ගැන සිතමින් මගේ මුළු ශරීරයම බියෙන් ගැහෙන්නට විය, නමුත් එම ප්‍රතිවිරෝධය මා හරහා වේගයෙන් දිව ගිය අතර මට එය දැනුණේ නැත. මම මොකක්ද? ඔව්, මට මතකයි, මම දැන් අසංවර ආත්මයක්, නමුත් මම ප්‍රාර්ථනා කළේ කවුරුහරි මගේ මොළයට කියනවා නම්, මම සෑම චිත්තවේගයක්ම අත්විඳ ඇති බවත්, ප්‍රධාන වශයෙන් බියෙන්, සාමාන්‍ය සම්පූර්ණ ශරීරයක් අත්විඳිය හැකි බවත්ය.

මම ඒ කුළුණු අතරේ ගැවසෙමින් පාරේ එල්ලී සිටියෙමි. ඒ වගේම මම අලුත් ආශ්චර්යයන් සොයාගත්තා. ඇතැම් ඉහළ මට්ටම් වල අතිවිශිෂ්ට එල්ලෙන උද්‍යාන තිබුණි. පැහැදිලිවම වංශවතුන් වූ දේ සඳහා ඇදහිය නොහැකි ක්‍රීඩා පිටි. නමුත් වර්ණ සියල්ලම වැරදියි. මිනිස්සු හැමෝටම වැරදුනා. සමහරු විශාල යෝධයන් වූ අතර තවත් අය වාමනයෝ වූහ. සමහරු නියත වශයෙන්ම මනුෂ්‍යයන් වූ අතර අනෙක් අය නියත වශයෙන්ම එසේ නොවීය. සමහරක්, ඇත්ත වශයෙන්ම, මානව හැඩැති සහ කුරුල්ලන්ගේ අමුතු මිශ්‍රණයක් වූ අතර, ශරීරය මිනිස් නිර්මාණයක් ලෙස පෙනේ, නමුත් නියත වශයෙන්ම කුරුල්ලන්ට සමාන හිසක් ඇත. සමහරු සුදු, සමහර කළු.

සමහර ඒවා රතු වූ අතර අනෙක් ඒවා කොළ විය. එහි සියලු වර්ණ, හුදෙක් වර්ණ සහ වර්ණ පමණක් නොව, නිශ්චිත, ප්රාථමික වර්ණ විය. සමහරුන්ගේ අතේ ඇතිලි හතරක් සහ මාපටැහිල්ලක් තිබූ අතර තවත් සමහරුන්ගේ අතේ ඇතිලි නවයක් සහ මාපටැහිලි දෙකක් තිබුණි. එක කණ්ඩායමකට ඇතිලි තුනක් තිබුණා, පන්සල්වලින් දිගට විහිදෙන අං සහ වලිගය! පසුකාලීන දර්ශනයේදී මගේ ස්නායු බිඳී ගිය අතර මම වේගයෙන් නැගිටීමට කැමැත්තෙමි.

මගේ නව උන්නතාංශයේ සිට නගරය පැහැදිලිවම විශාල ප්‍රදේශයක් ආවරණය කර ඇත, එය මට පෙනෙන තාක් දුරට විහිදී ගියේය, නමුත් එක් ඇත පැත්තක උස් ගොඩනැගිලිවලින් තොර එළිපත්තක් දිස් විය. මෙහි ගුවන් ගමනාගමනය දැඩි විය. දියුලන තිත්, මක්නිසාද යත්, මෙම දුර සිට ඒවා දිස් වූ බැවින්, තිරස් තලයක ඇස් අවුල් කරන වේගයකින් ඉහළ ගියේය. මම ඒ දිස්ත්‍රික්කය දෙසට පාවෙලා යනවා. මම ළං වන විට, මුළු ප්රදේශයම විදුරු වලින් සාදා ඇති බවක් පෙනෙන්නට ඇති බවත්, එහි මතුපිට අමුතු ලෝහමය යාන්ත්‍ර ඇති බවත් මට පෙනී ගියේය. සමහර ඒවා ගෝලාකාර වූ අතර ඔවුන්ගේ ගමනේ දිශාවෙන් මේ ලෝකයේ සීමාවෙන් ඔබ්බට ගමන් කිරීමට පෙනුණි. අනෙක් ඒවා, ලෝහ බඳුන් දෙකක් මෙන්, දාරයට ඇලවූ ඒවා ද ලෝක සංචාර සඳහා විය. තවත් සමහරක් හෙල්ලය විසි කරන ලද හෙල්ලය මෙන් වූ අතර, මේවා කලින් තීරණය කළ උසකට නැගීමෙන් පසු තිරස් වී මතුපිටින් නොදන්නා ස්ථානයකට ගමන් කරන බව මම නිරීක්ෂණය කළෙමි. පුද්ගලාකාර චලනයක් ඇති වූ අතර මේ සියලු මිනිසුන් එක නගරයක් තුළ සිටිය හැකි යැයි මට විශ්වාස කළ නොහැකි විය. ලෝකවාසී සියල්ලෝම මෙහි රැස්ව සිටිති, මම සිතුවෙමි. නමුත් මම කොහෙද හිටියේ? මට දැනුනේ හීනියක් නැග්ගා.

කටහඬ මට පිළිතුරු දුන්නේ, “පෘථිවිය කුඩා ස්ථානයක් බවත්, පෘථිවිය සතුටු ගංගාව ඉවුරේ ඇති කුඩාම වැලි කැටවලින් එකක් බවත් ඔබ තේරුම් ගත යුතුය. ඔබේ පෘථිවිය පිහිටා ඇති මෙම විශ්වයේ අනෙකුත් ලෝක ප්‍රීතිමත් ගංගාවේ ඉවුරේ පිහිටි වැලි, ගල් සහ පර්වත මෙන් බොහෝ හා විවිධ වේ. නමුත් මෙය එක් විශ්වයක් පමණි. සංඛ්‍යාවෙන් ඔබ්බට තෘණ තල ඇති සේම සංඛ්‍යාවෙන් ඔබ්බට විශ්වයන් ඇත. පෘථිවිය මත කාලය යනු විශ්ව කාලය පිළිබඳ විඥානයේ දැල්වීමක් පමණි. පෘථිවිය මත ඇති දුර මොහොතක් නැත, ඒවා නොවැදගත් වන අතර අභ්‍යවකාශයේ වැඩි දුර හා සසඳන විට නොපවතී. දැන් ඔබ සිටින්නේ පෘථිවියෙන් බොහෝ දුරස් වූ, බොහෝ වෙනස් විශ්වයක,

විශ්වයක් වන ලෝකයක වන අතර එය ඔබගේ අවබෝධයෙන් ඔබ්බට විය හැකි බව ඔබ දනී. ඔබේ ලෝකයේ ශ්‍රේෂ්ඨතම විද්‍යාඥයින්ට වෙනත් ලෝක ජනාවාස ඇති බවත්, ඔවුන් දැන් විශ්වාස කරන පරිදි, මැවීමේ කේන්ද්‍රය පෘථිවිය නොවන බවත් පිළිගැනීමට සිදුවනු ඇත. ඔබ දැන් සිටින්නේ දහසකට වඩා වැඩි පිරිසකගේ ප්‍රධාන ලෝකය මතය. ඒ හැම ලෝකයක්ම ජනාවාස වෙලා, ඒ හැම ලෝකයක්ම ඔබ දැන් සිටින ලෝකයේ ශාස්තෘන් වහන්සේට පක්ෂපාතීයි. සෑම ලෝකයක්ම සම්පූර්ණයෙන්ම ස්වයං පාලනයක් ඇතත් ඔවුන් සියල්ලන්ම පොදු ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරයි, මිනිසුන් ජීවත් වන දරුණුතම අසාධාරණයන් ඉවත් කිරීම අරමුණු කරගත් ප්‍රතිපත්තියකි. ජීවිතය ඇති සියල්ලන්ගේම තත්ත්වයන් වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා කැප වූ ප්‍රතිපත්තියක්.

සෑම ලෝකයකම විවිධ ආකාරයේ පුද්ගලයන් සිටී. සමහරක් ඔබ දැක ඇති පරිදි කුඩා ය, සමහරක් ඔබ දැක ඇති පරිදි විශාල ය. සමහරක්, ඔබේ ප්‍රමිතීන්ට අනුව, විකාර සහ අපූරු ය, අනෙක් ඒවා ලස්සනයි, දේවදූතයන් යැයි ඔබ පැවසිය හැකිය. කිසිවිටෙක බාහිර පෙනුමට නොරැඳවී යුතුය, මන්ද සියල්ලන්ගේම වේදනාව යහපත්ය. මේ අය ඔබ දැන් සිටින ලෝකයේ ස්වාමියාට පක්ෂපාතී විය යුතුයි. ඔබේම භාෂාවෙන්, ඔබේම අවබෝධයෙන් එම නම්වලට තේරුමක් නැති නිසාත්, ඔබ ව්‍යාකූල කිරීමට පමණක් උපකාර වන නිසාත්, ඔබට නම් තැබීමට උත්සාහ කිරීම නිෂේද සහ ඔබේ බුද්ධියට වෙහෙසක් වනු ඇත. මේ අය මා කී පරිදි, ඒ ලෝකයේ මහා ශාස්තෘන් වහන්සේට, කිසිම භෞමික ආශාවක් නැති, සාමය, සාමය ආරක්ෂා කිරීමට ප්‍රධාන උනන්දුවක් දක්වන, සියලු මිනිසුන් ඔහුගේ හැඩය, විශාලත්වය හෝ කුමක් වුවත් ඔහුගේ වර්ණය ඔහුට වෙන් කර ඇති දින තුළ ජීවත් විය හැකි අතර පුද්ගලයෙකුට තමාට ආරක්ෂා කර ගැනීමට සිදුවන සෑම අවස්ථාවකම සිදුවන විනාශය වෙනුවට යහපත සඳහා කැප විය හැකිය. මෙහි මහා හමුදාවන් නැත, සටන් කරන කණ්ඩායම් නොමැත. විද්‍යාඥයන්, වෙළෙන්දන් සහ ඇත්ත වශයෙන්ම පූජකවරු සිටින අතර, ගවේෂකයන් ද සිටිති, ඔවුන් දුරස්ථ ලෝකවලට යන අය මෙම බලවත් සහයෝගීතාවයට සම්බන්ධ වන අයගේ සංඛ්‍යාව වැඩි කිරීම. නමුත් කාටවත් එකතු වෙන්න ආරාධනා කරන්නේ නැත. මේ සම්මේලනයට සම්බන්ධ වන අය එසේ කරන්නේ තමන්ගේ ඉල්ලීම මත අවි විනාශ කළ විට පමණයි.

ඔබ දැන් සිටින ලෝකය මෙම විශේෂිත විශ්වයේ කේන්ද්‍රයයි. එය සංස්කෘතියේ කේන්ද්‍රය, දැනුමේ කේන්ද්‍රය වන අතර ඊට වඩා උතුම් දෙයක්

නැත. සංචාරක විශේෂ ආකාරයක් සොයාගෙන සංවර්ධනය කර ඇත. මෙහිදී නැවතත් මෙවැනි ක්‍රම පැහැදිලි කිරීම පෘතුගීසී සිටින ශ්‍රේෂ්ඨ විද්‍යාඥයින්ගේ මොළයට උඩින් බදු දීමක් වනු ඇත, ඔවුන් තවමත් හතර හා පහ මාන සංකල්ප වලින් සිතීමේ මට්ටමට පැමිණ නැති අතර, ඔවුන්ගෙන් මිදීමට හැකි වන තෙක් එවැනි සාකච්ඡාවක් ඔවුන්ට වල්මත් වනු ඇත. මෙතරම් කාලයක් ඔවුන්ව වහල්භාවයේ තබාගෙන සිටි සියලුම විශ්වාසයන්ගේ මනස.

ඔබ දැන් දකින දර්ශන අද මෙන් ප්‍රමුඛ ලෝකයයි. එහි බලවත් ශිෂ්ටාචාරය, එතරම් දියුණු ශිෂ්ටාචාරයක්, ඔබට තේරුම් ගැනීමට නොහැකි තරම් තේජාන්විත බව දැකීමට ඔබ එහි මතුපිට ගමන් කිරීමට අපට අවශ්‍යය. ඔබ මෙහි දකින වර්ණ පෘථිවියේ ඔබ හුරුපුරුදු වර්ණවලට වඩා වෙනස් ය, නමුත් පෘථිවිය ශිෂ්ටාචාරයේ කේන්ද්‍රස්ථානය නොවේ. එක් එක් ලෝකයෙහි වර්ණ වෙනස් වන අතර එම එක් එක් ලෝකයෙහි තත්ත්වයන් සහ අවශ්‍යතා මත රඳා පවතී. ඔබ මේ ලෝකය දෙස බලනු ඇත, මගේ හඬ ඔබ සමඟ පැමිණෙනු ඇත, ඔබ මේ ලෝකය ප්‍රමාණවත් ලෙස දැක ඇති විට එහි ශ්‍රේෂ්ඨත්වය ප්‍රකාශ කිරීමට ඔබ අතීතයට ගමන් කරනු ඇත, එවිට ඔබ ලෝකය සොයා ගන්නා ආකාරය, ලෝක ඉපදෙන ආකාරය සහ ඔබ දකිනු ඇත. අපි තමන්ටම උදව් කිරීමට කැමති අයට උදව් කිරීමට උත්සාහ කරන ආකාරය. මෙය සැමවිටම මතක තබා ගන්න; අභ්‍යවකාශයේ අප පරිපූර්ණ නොවේ පරිපූර්ණත්වය සඳහා යමෙකු ඕනෑම විශ්වයේ ඕනෑම කොටසක භෞතික තත්ත්වයක සිටින විට පැවතිය නොහැක, නමුත් අපි උත්සාහ කරමු, අපට හැකි උපරිමය කරමු. ඔබ එකඟ වන පරිදි අතීතයේ සමහර අය සිටිති, ඔවුන් ඉතා හොඳ වූ අතර සමහරු අපගේ දුකට ඉතා නරක වූ අය වෙති. නමුත් අපි ඔබේ ලෝකයට, පෘථිවියට ආශා නොකරමු, ඒ වෙනුවට ඔබ එය සංවර්ධනය කිරීමට, ඔබ එහි ජීවත් වීමට අපි ආශා කරමු, නමුත් මිනිසාගේ ක්‍රියා අවකාශය දුෂණය නොකරන අතර වෙනත් ලෝකවල මිනිසුන්ට අනතුරක් නොවන බවට අපි සහතික විය යුතුය. නමුත් දැන් ඔබට පෙනෙන්නේ මේ ප්‍රමුඛ ලෝකයයි.”

මම මේ සියලු ලෝක ගැන කල්පනා කළෙමි, මෙම ප්‍රකාශය පිටුපස ඇති පෙර නිමිත්ත ගැන මම ගැඹුරින් කල්පනා කළෙමි, මන්ද මේ සියලු සහෝදර ප්‍රේමය පිළිබඳ කතා ව්‍යාජයක් පමණක් බව මට පෙනුණි. මගේම නඩුව, මෙම තර්කයේ වැරදි බව පෙන්වුම් කරන එකක් බව මම සිතුවෙමි. මෙන්න මම, ඉතා දුෂ්පත්, ශුෂ්ක, ඌන සංවර්ධිත රටක දුෂ්පත් සහ නුගත් උපන් කෙනෙක් බව පිළිගත හැකි අතර, සම්පූර්ණයෙන්ම මගේ කැමැත්තට පටහැනිව, මා අල්ලාගෙන, ශල්‍යකර්මයකට භාජනය කරන ලදී, සහ මා දන්නා තරම්ත්

මගේ ශරීරයෙන් බලහත්කාරයෙන් ඉවත් කරන ලදී. මෙන්න මම - කොහෙද? මනුෂ්‍යත්වයේ යහපත සඳහා බොහෝ දේ කිරීම පිළිබඳ කතාව මට තරමක් හිස් බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි.

මගේ කැළඹුණු සිතිවිලි මතට හඬක් කඩා වැදුණේය, “මහණෙනි, ඔබවහන්සේගේ සිතිවිලි අපගේ උපකරණවලින් අපට හඬ නගයි, ඔබවහන්සේගේ සිතිවිලි නිවැරදි සිතිවිලි නොවේ, ඇත්ත වශයෙන්ම ඔබවහන්සේගේ සිතිවිලි මිත්‍යාවන්ය. අපි ගෙවතු වගා කරන්නන් වන අතර උයන්පල්ලෙකුට මීය ගිය දැව ඉවත් කළ යුතුය, ඔහුට අනවශ්‍ය වල් පැලෑටි නෙළා ගත යුතුය. නමුත් වඩා හොඳ අංකුරයක් ඇති විට, සමහර විට උයන්පල්ලාට මව් ශාකයේ අංකුර ඉවත් කර වෙනත් තැනක බද්ධ කිරීමට පවා සිදු වේ, එය නව විශේෂයක් ලෙස වර්ධනය වීමට හෝ තමන්ගේම විශේෂයක් ලෙස වඩාත් විශාල ලෙස වර්ධනය වීමට ඉඩ ඇත. ඔබේම විශ්වාසයන්ට අනුව ඔබට දළ වශයෙන් සලකනු ලැබ ඇත. අපගේ විශ්වාසයන්ට අනුව, ඔබට සංඥා ගෞරවයක් ලබා දෙනු ලැබේ, ලෝක විශේෂයේ ඉතා සුළු පිරිසක් සඳහා වෙන් කර ඇති ගෞරවයක්, ගෞරවයක් වෙන් කර ඇත. කටහඬ දෙගිඩියාවෙන් පසුව ඉදිරියට ගියේය, “අපේ ඉතිහාසය පෘථිවි කාලයෙන් වසර බිලියන ගණනක්, අවුරුදු බිලියන ගණනක් සහ බිලියන ගණනක් ඇතට දිව යයි, නමුත් අපි සිතමු ඔබ පෘථිවිය ලෙස හඳුන්වන ඔබේ ග්‍රහලෝකයේ මුළු ජීවයම පෝතාලයේ උසින් නිරූපණය විය. එවිට පෘථිවියේ මිනිසාගේ ආයු කාලය එක් කාමරයක සිවිලිමේ එක් තීන්ත තට්ටුවක සනකමට සමාන කළ හැකිය. මේ අනුව, ඔබ දකිනවා, මිනිසා පෘථිවියට කෙතරම් අලුත්ද යත්, අප කරන දේ විනිශ්චය කිරීමට පවා කිසිදු මිනිසෙකුට අයිතියක් නැත.

පසුකාලීනව ඔබේම විද්‍යාඥයන් සොයාගනු ඇත, ඔවුන්ගේම ගණිතමය සම්භාවිතා නීති මගින් පිටස්තර ජීවීන්ගේ පැවැත්ම පිළිබඳ සාක්ෂි ඇති බව පැහැදිලිව පෙන්නුම් කරයි. පිටසක්වල ජීවීන් පිළිබඳ සැබෑ සාක්ෂි සඳහා ඔවුන් තමන්ගේම දූපත් විශ්ලයේ ඇත සීමාවෙන් ඔබට ගොස් ඔබේ ලෝකය අඩංගු විශ්වයන්ගෙන් ඔබට වෙනත් විශ්වයන් දෙස බැලිය යුතු බව ද එයින් ඇඟවෙනු ඇත. නමුත් මේ ස්වභාවය පිළිබඳ සංවාදයක යෙදිය යුතු කාලය හෝ ස්ථානය නොවේ. ඔබ හොඳ කාර්යයක් කරන බවටත්, අපි මේ ගැන හොඳින්ම දන්නා බවටත් සහතිකය පිළිගන්න. ඔබ සිටින්නේ කොහිදැයි ඔබ කල්පනා කරන අතර, මම ඔබට කියමි, ඔබේ ශරීරයෙන් තාවකාලිකව පමණක් වෙන් වූ ඔබේ ශරීරයෙන් ඉවත් වූ ආත්මය, ඔබේම විශ්වයේ දුරස්ථ

සීමාවෙන් ඔබ්බට ගොස් වෙනත් විශ්වයක මධ්‍යයට, එනම් මධ්‍ය නගරයට ගොස් ඇති බව. ජර්මානු භරණයා. අපට ඔබට පෙන්වීමට බොහෝ දේ ඇත, ඔබේ ගමන, ඔබේ අත්දැකීම්, ආරම්භය පමණි. කෙසේ වෙතත්, ඔබ දකිමින් සිටින්නේ එම ලෝකය දැන් පවතින ආකාරයටම, මේ මොහොතේ මෙන් බව සහතික වන්න, මන්ද ආත්මයේ කාලය සහ දුර කිසිවක් අදහස් නොකරන බැවිනි.

දැන් අපට අවශ්‍ය වන්නේ ඔබ දැන් වාසය කරන එම ලෝකය පිළිබඳව ඔබව හුරු කරවීමට බලා සිටීමයි, එවිට අපි වඩාත් වැදගත් දේ වෙත පැමිණෙන විට ඔබේ ඉන්ද්‍රියයන් පිළිබඳ සාක්ෂි ඔබට පහසුවෙන් බැර කළ හැකිය, මන්ද ඉක්මනින් අපි ඔබව අතීතයට යවනු ඇත. ආකාෂික් වාර්තාව හරහා ඔබේම ග්‍රහලෝකයක් වන පෘථිවියේ උපත ඔබට පෙනෙනු ඇත.

කටහඬ නැවතුණා, මහලු හාමුදුරුවෝ කීවා, ඔහු මොහොතකට තතර වූ අතර දැන් තරමක් සීතල වූ තේ උගුරක් ගත්තේය. ආවර්ජනාත්මකව ඔහු තම පාත්‍රය පසෙකින් තබා සිටුවූ නැවත සකස් කිරීමෙන් පසු දැන් එකට බැඳ ගත්තේය. තරුණ හාමුදුරුවෝ නැඟිට ගින්න මත දර තවරා, මහලු හාමුදුරුවන්ගේ උරහිස් වටා ඇතිරිල්ල වඩාත් තදින් ඇඳ ගත්හ.

දැන්, මම ඔබට කිව්වේ මම කලබලයෙන් සිටින බවයි; ඔව් ඇත්ත වශයෙන්ම මම භීතියට පත් වූ අතර, පසුව මම මෙම විශාලත්වය මත එහි එල්ලී සිටි විට, මම පහත වැටෙනු දුටුවෙමි, මම විවිධ මට්ටම් හෝ මහා කුළුණු අතර පාලම් පසුකරමින් සිටිනු දුටුවෙමි, මම ඉතා ප්‍රසන්න උද්‍යානයක් ලෙස පෙනෙන දෙයකට බැස ගියෙමි වේදිකාවක් මත නැඟී ඇත, එසේත් නැතිනම් එය මට එතරම් සහය වූ බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. එතන රතු තණකොළ තිබුණා, එක පැත්තකින් මාව පුදුමයට පත් කරමින් මට කොළ තණකොළ හමු වුණා. රතු තණකොළවල නිල් වතුර ඇති පොකුණක් සහ හරිත තණකොළ පෙත්තෙහි හීලියෝට්‍රොප් ජලය ඇති තවත් පොකුණක් විය. ඔවුන් දෙදෙනා ගැන පුදුමාකාර ජන සමූහයක් රැස්ව සිටියහ. මේ වන විට මම මේ ලෝකයේ ස්වදේශිකයන් සහ දුර බැහැර අමුත්තන් කවුරුන්ද යන්න තරමක් වෙන්කර හඳුනා ගැනීමට පටන් ගෙන තිබුණි. මෙහි උපන් අයගේ දරාගැනීමේ හා අනුගත වීමේ සියුම් යමක් තිබුණි. ඔවුන් උසස් විශේෂයක් ලෙස පෙනී සිටි අතර, එම තත්ත්වය පිළිබඳව සම්පූර්ණයෙන්ම දැන සිටියහ.

තටාක සම්බන්ධයෙන් මහා පුරුෂ භාවයෙන් යුක්ත වූවන් සහ අතිශයින් ස්ත්‍රී භාවයෙන් යුත් අය සිටියහ. පැහැදිලිවම එපිසන් වූ තුන්වන කණ්ඩායමකි. ගැහැනු සතා කොණ්ඩේ ඇඳගෙන ඉන්නවා ඇරෙන්න මෙතන ඉන්න

ඔක්කොම නිරුවත් වෙලා ඉන්න බව මම බලන්න උනන්දු වුණා. මට ඒවා මොනවාදැයි වෙන්කර හඳුනාගත නොහැකි වූ නමුත් ඒවා කිසියම් ලෝභමය ආභරණයක් බව පෙනෙන්නට තිබුණි. මගේ මුල් කාලයේ සිටම ලැමසේරියක සහ සම්පූර්ණයෙන්ම පිරිමි පරිසරයක හැදී වැඩුණු මෙම නිරුවත් මිනිසුන්ගේ සමහර ක්‍රීඩා මගේ රුචිකත්වයට නොපැමිණි නිසා මම එම ස්ථානයෙන් ඉවත් වීමට කැමැත්තෙමි. නමුත් ගැහැනු සතුන් කරන සමහර ඉරියව්වල තේරුම මට බොඳව වැටහුණි. මම කැමැත්තෙන් නැගී සිටියෙමි.

මම නගරයේ ඉතිරි ප්‍රදේශ හරහා වේගයෙන් ගොස් වාසස්ථාන විරල වූ මායිමට පැමිණියෙමි. නමුත් සියලුම කෙත්වතු සහ වතු ආශ්වර්යමත් ලෙස වගා කර ඇති අතර බොහෝ විශාල වතු හයිඩ්‍රොපොනික් ගොවිතැනට කැප වූ බව මට වැටහුණි. නමුත් එය කෘෂි විද්‍යාව හදාරන අයට හැර වෙනත් උනන්දුවක් නොදක්වයි.

මම ඉහළට නැගී මා යොමු කළ හැකි යම් අරමුණක් සඳහා යොමු කළෙමි, මම පුද්ගලිකව කුංකුම මුහුදක් දුටුවෙමි. වෙරළ තීරයේ විශාල පාෂාණ, කහ පාෂාණ, දම් පාට පාෂාණ, සියලු වර්ණ හා වර්ණවලින් යුත් පාෂාණ තිබුණත් මුහුදම කුංකුම විය. මෙය මට තේරුම් ගත නොහැකි විය. මීට පෙර ජලය වෙනත් වර්ණයකින් දිස් විය. උඩ බලාගෙනම මට හේතුව තේරුණා. එක් ඉර බැස ගොස් ඇති අතර තවත් සූර්යයන් තුනක් ඇති වූ තවත් හිරු උදාවෙමින් තිබුණි! තුන්වන සූර්යයාගේ වැඩි වීමත් සමඟ තවත් එකක් බැසීමත් සමඟ වර්ණ වෙනස් විය, වාතය පවා වෙනස් තිත්ක් දිස් විය. තෘණ භූමිය බොඳ වී, ගොඩබිම, පුළුල් ගංගාවක්, ගොඩබිම කෙළ ගසා, නැවතත් එහි වර්ණය වෙනස් කරමින්, රතු පැහැයෙන් එය දම් පාටට හැරී, දම් පාටින් එය කහ පැහැයට හැරේ, පසුව මුහුදම ක්‍රමයෙන් වර්ණය වෙනස් වන බව මගේ වික්ෂිප්ත බැල්ම දුටුවේය . ද. එය මට මතක් කළේ හිමාලයේ උස් කඳු මුදුන්වලට ඉහළින් හිරු බැස යන විට සමහර විට වර්ණ වෙනස් වන ආකාරය සහ නිම්නවල දීප්තිමත් දිවා ආලෝකය වෙනුවට දම් පැහැති සන්ධ්‍යාවක් ඇති වන ආකාරය සහ ඉහළ පවා හිම වල පිරිසිදු සුදු පැහැය නැති වී නිල් හෝ තද රතු පාටින් දිස් වේ. ඉතින්, මම මේ කාරණය ගැන කල්පනා කරන විට, මෙය මගේ අවබෝධයට විශාල ආතතියක් නොවීය. මේ ග්‍රහලෝකයේ සෑම විටම වර්ණ වෙනස් වන බව මම අනුමාන කළෙමි.

ඒත් මීට කලින් වැඩිය දැකලා නැති මට වතුර උඩින් යන්න ඕන වුණේ නැහැ. මට ඒ ගැන සහජ බියක් සහ යම් අනතුරක් සිදු වේ යැයි බියක් ඇති විය, මා වැටේ යැයි මම සිතුවෙමි. එබැවින් මම මගේ සිතුවිලි අභ්‍යන්තරයට යොමු

කළෙමි. මේ අවස්ථාවේදී මගේ අසහනය වූ ආත්මය කැරකෙමින් ගල් සහිත වෙරළ තීරය සහ කුඩා ගොවිපල ප්‍රදේශ හරහා මම සැතපුම් කිහිපයක් වේගයෙන් ගියෙමි. එවිට මගේ විස්තර කළ නොහැකි සතුටට, මම තරමක් හුරුපුරුදු භූමියකට ඉහළින් සිටින බව මට පෙනී ගියේය, එය මට මුවර්ලන්ඩ්ස් මතක් කළේය. මම පහතට හෙලන අතර, ඒ ලෝකය මුහුණ මත කුඩා පැල එකට කැදැල්ලක් දුටුවෙමි. දැන් හිරු එළියේ වෙනසක් සමඟ ඒවා හෙදර්ට සමාන දුඹුරු කඳන් සහිත කුඩා වයලට් පාට මල් ලෙස දිස් විය. තව දුරටත්, මෙම ආලෝකය යටතේ, ගොරකා, කහ ගොරකා වලට සමාන වූ ඉවුරක් විය, නමුත් මෙහි ශාකයට කටු නොතිබුණි.

මම අඩි සිය ගණනක් ඉහළට නැඟී මෘදු ලෙස මේ දිගේ පාවී ගියෙමි, මේ අමුතු ලෝකයේ මා දුටු සුන්දරම දර්ශනය. මේ මිනිසුන්ට මෙය ඉතා පාඨ ප්‍රදේශයක් වනු නොඅනුමානය. වාසස්ථානයක්, මාර්ග සලකුණක් නොතිබුණි. ප්‍රසන්න ලීවලින් පිරුණු දෙල්කයක කුඩා වැවක් සහ උස් කඳු මුදුනකින් ගලා බසින කුඩා දිය පහරක් එයට පෙරළී එය පෝෂණය කළෙමි. වෙනස් වන සෙවනැලි සහ මගේ හිසට ඉහළින් ඇති අතු හරහා විහිදෙන ආලෝකයේ ඔවුන්ගේ විවිධ වර්ණ ඇතිලි දෙස මම මද වේලාවක් බලා සිටියෙමි. නමුත් මම දිගටම ගමන් කළ යුතු බවට මෙම අඛණ්ඩ ඉල්ලීම විය. මම මෙහි පැමිණියේ මගේම විනෝදය, මගේම සතුට, මගේ විනෝදාස්වාදය සඳහා නොවන බව මට හැඟීමක් ඇති විය. අන් අයට මා තුළින් පෙනෙන පරිදි මම මෙහි සිටියෙමි. මාව නැවතත් ඔසවා ඉහළ අහසේ පියාසර කර අධික වේගයකට තල්ලු විය. මට යටින් ගොඩබිම, පුළුල් ගංගාවක්, ගොඩබිමක් සහ නැවතත් මුහුදෙන් බොද වී ඇත. මගේ කැමැත්තට විරුද්ධව මම වෙනත් දේශයකට, වෙනත් රටකට පැමිණෙන තෙක් මම එම මුහුදට උඩින් ගමන් කළා. මෙහි නගර කුඩා නමුත් සම්පූර්ණයෙන්ම විශාල විය. මා දැන් සිටි පරිදි, ඒවා ප්‍රමාණයෙන් කුඩා වුවත්, මා දැන් ඉතිරි කර ඇති පෘථිවියේ දැකීමට බලාපොරොත්තු වන ඕනෑම දෙයකට වඩා බොහෝ විශාල ඒවා විය.

මගේ චලනය තරමක් හදිසියේ පරීක්ෂාවට ලක් වූ අතර මම දැඩි සර්පිලාකාරයක් වටා කැරකෙමින් සිටියෙමි. ඊට පස්සේ මම බිම බැලුවා. මට පහළින් අපූරුම වතුයායක් විය, එය වනාන්තර මැද පිහිටි පැරණි බලකොටුවක් ලෙස පෙනෙන්නට තිබුණි. මාලිගාව නිරපේක්ෂ නිර්මල වූ අතර එවැනි ශිෂ්ටාචාරයක නිසැකවම තැනක් නොතිබූ ටර්ට් සහ යුධ මණ්ඩප ගැන මම පුද්ගලයට පත් විය. මම මේ කාරණය ගැන කල්පනා කරමින් සිටින විට, කටහඬ කඩා වැටුණි, “මේ ශාස්තෘන් වහන්සේගේ නිවසයි. මෙය

සැබවින්ම ඉතා පැරණි ස්ථානයකි, මෙම පුරාණ ලෝකයේ පැරණිතම ගොඩනැගිල්ලයි. මෙම අධිරාජ්‍යයේ ආලෝකය යටතේ වෙසෙන සියල්ලන්ම ආවරණය වන සාමය සඳහා, සාමය සඳහා සිතමින් තම ස්තුතිය පුද කිරීම සඳහා, සියලු සාමකාරීන් පැමිණෙන සිද්ධස්ථානයකි. කිසිදා අන්ධකාරයක් නැති ආලෝකයක්, මන්ද මෙහි සූර්යයන් පස් දෙනෙක් සිටින අතර අඳුරක් නොමැත. අපගේ පරිවෘත්තිය ඔබගේ ලෝකයට වඩා වෙනස් ය. අපේ නින්දේ සතුට භුක්ති විඳීමට අපට අඳුරේ පැය ගණනක් අවශ්‍ය නොවේ. අපි වෙනස් ලෙස සකස් කර ඇත. ” ”

අටවන පරිච්ඡේදය

මහලු ආරාමය නොසන්සුන්ව කලවම් වී සිහින් ඇතිරිල්ල යට වෙවිලන්තට විය. "මම නැවතත් ගුහාවට ඇතුළු වන්නෙමි," ඔහු පැවසුවේ, "මම එතරම් ඵලිමහනේ සිටීමට පුරුදු වී නැත."

ඒ අතිත විස්මිත කතා පුවත මෙනෙහි කරමින් සිටි තරුණ භාමුදුරුවෝ තුෂ්නිමිභූතව අවදි වූහ. "අනේ!" ඔහු කැගැසුවේ, "වලාකුළු නැඟී ඇත. ළඟදීම අපිට දැකගන්න පුළුවන් වේවි." ඔහු පරිස්සමින් මහලු මිනිසා අතින් අල්ලාගෙන ගින්නෙන් ඉවත් කර දැන් මිදුමෙන් පැහැදිලි වූ ගුහාව තුළට ගෙන ගියේය. "මට මිරිදිය සහ ලී ගෙතිය යුතුයි" තරුණයා කීවේය. "මම ආපහු එනකොට අපිට තේ ටිකක් බොන්න පුළුවන්, නමුත් මට වෙනදාට වඩා වැඩි කාලයක් ගත වෙන්න පුළුවන්, මොකද මට දර හොයාගෙන පිටරටවල ඇවිදින්න වෙනවා. අපි ළඟ තිබුණු හැම දෙයක්ම පාවිච්චි කරලා ඉවරයි" ඔහු කර්කශ ලෙස කීවේය. ගුහාවෙන් පිටත් වූ ඔහු ඉතිරි දර ගින්න මත ගොඩ ගසා මාර්ගයට බැසීමට පෙර ජල කැන් එක උදුරා ගත්තේය.

වලාකුළු වේගයෙන් ඔසවන්නට විය. නැවුම් සුළඟක් හමමින් තිබූ අතර තරුණ භික්ෂුව දෙස බලන විට පවා වලාකුළු ඉහළට නැඟී කඳුකරය හෙළි කළේය. වෙළඳුන් වන කුඩා කළු තිත් ඔහුට මෙනෙක් දැකගත නොහැකි විය. පාවෙන වලාකුළුවලින් ගිනි දුමාරය වෙන්කර හඳුනා ගැනීමටද ඔහුට නොහැකි විය. වෙළෙන්දෝ තවමත් විවේක ගනිමින් සිටින බව ඔහු සිතුවේ බලහත්කාරයෙන් නැවත්වීමෙන් ප්‍රයෝජන ගනිමින් නින්දට යාම සඳහා ය. වලාකුළු වැටීමවලදී කිසිම මිනිසෙකුට කඳුකර මාර්ග හරහා ගමන් කළ

නොහැකි විය, අනතුරු වැඩි විය. වැරදි පියවරක් මිනිසුන් හෝ මෘගයා අඩි දහස් ගණනක් පහළට ඉතා පහළින් පිහිටි පාෂාණමය කඳු මුදුන්වලට යවනු ඇත. පර්වතයක් පාමුල පිහිටි කුඩා ලැමසේරියක් නැරඹීමට යන විට තරුණයාට මෑතක සිදුවූ අනතුරක් ගැන සිතූනි. ලැමසේරි වහලයට මදක් ඉහළින් වළාකුළු පහන් විය. එකපාරටම ගල් පෙරළෙන හඬක් සහ ගොරෝසු කැගැසීමක් ආවා. තෙත් බාර්ලි මල්ලක් බිමට විසි කරනවා වැනි කැගැසීමක් සහ සිහින් හඬක් ඇසෙන්නට විය. අඩි දොළහක් පමණ ඉහළින් ගල්තලාවක් මත මිනිසෙකුගේ බඩවැල් ලූප් වී ඇති අතර තවමත් බිම වැතිර සිටින මිනිසාට සම්බන්ධ වී සිටිනු දැකීමට තරුණයා බලා සිටියේය. තවත් දිළිඳු වෙළෙන්දෙකු හෝ සංචාරකයෙකු ගමන් කරන විට ගමන් නොකළ යුතු යැයි ඔහු සිතුවේය.

වැව තවමත් මීදුමෙන් වැසී තිබූ අතර තරුණයා ඉදිරියට යන විට ගස් මුදුන් අවතාර හා රිදී පැහැයෙන් දිස් විය. අහ්! විශාල සොයා ගැනීමක්, කුණාටුවෙන් මුළු ගස් අත්තක්ම කඳෙන් ඉරා දමා ඇත. ඔහු සිහින් මීදුම හරහා එබී බැලූ අතර කුණාටුව අතරතුර ගසට අකුණු සැර වැදී ඇති බව තීරණය කළේය. වට්ටම අතු තිබ්බා, ගස් කඳම හොඳටම ඇරිලා තිබුණා. එබැවින් ගුහාව අසලද ඔහු සිතුවේය. ප්‍රීතියෙන් ඔහු තමාට කළමනා කළ හැකි විශාලතම අත්තක් අල්ලාගෙන සෙමෙන් එය ගුහා මුඛය වෙත ඇදගෙන ගියේය. ඔහුට තවත් කළමණාකරණය කළ නොහැකි තරමට වෙහෙසට පත්වන තුරු ඔහු ගමනින් ගමන ගියේය. මහත්සියෙන් කැන් එකට වතුර පුරවගෙන ආයෙන් ගුහාවට ගියා . වතුර උණු කිරීමට පමණක් නතර වූ ඔහු ඇතුළට ගොස් භාමුදුරුවන්ට කතා කළේය.

“මුළු ගහක්, භාමුදුරුවනේ! මම වතුර නටන්න දාලා, තේ සහ සාම්පාව බිලා මම තව දර ගොඩක් අරන් එන්නම් වෙළෙඳුන් ඇවිත් ලොත්ත පුච්චන්න කලින්.”

මහලු භාමුදුරුවෝ දුකෙන් උත්තර දුන්නා, “සම්පදාවක් නැහැ; නොපෙනී, උදව් කිරීමට උත්සාහ කරමින්, මම ලිස්සා ගොස් බාර්ලි සියල්ල වැගිරෙව්වෙමි. එය දැන් අපගේ මහලේ පොළොව අතර රැඳී තිබේ. කලබලයෙන් ගැස්සී ගිය තරුණ භාමුදුරුවෝ තම දෙපතුළට පැන තමන් බාර්ලි තැබූ තැනට වහා වැඩියහ. එකක්වත් ඉතිරි වුණේ නැහැ. ඔහුගේ දැත් හා දණින් වැටී ඔහු පැතලි පර්වතය පාමුල සිරීමට ගියේය. පෘථිවිය, වැලි සහ බාර්ලි වෙන් කළ නොහැකි ලෙස මිශ්‍ර විය. කිසිවක් ගලවා ගත නොහැකි විය. මෙන්න වයසනයක් විය. ඔහු සෙමෙන් නැගිට ආරාමය දෙසට ගමන්

කළේය. හදිසි සිතිවිල්ලක් ඔහු පසුපසට ගියේය; තේ ගඩොල් - එය ආරක්ෂිතද? විසිරුණු ගැටිති ඇත පැත්තේ බිම වැතිර තිබේ. මහලු මිනිසා ගඩොල පෙරළා දමා මෙම ගැටිති කිහිපයක් හැර එය පොළොවට පාගා ඇත.

දුකෙන් තරුණ භාමුදුරුවෝ වැඩිහිටියා ළඟට ගියා. “ආයේ කෑමක් නැහැ භාමුදුරුවනේ, මේ වෙලාවේ තමයි අපි තේ බොන්නේ. අද වෙළෙන්දෝ පැමිණෙනු ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු විය යුතුය, නැතහොත් අපට බඩගිනි වනු ඇත.

"කුසගින්න?" පැරණි තැනැත්තා පිළිතුරු දුන්නේය. “බොහෝ විට මම සතියක් හෝ ඊට වැඩි කාලයක් ආහාර නොමැතිව සිටිමි. අපි තවමත් උණු වතුර බොන්න පුළුවන්; අවුරුදු හැටකට වැඩි කාලයක් සීතල වතුර හැර බොන්නට කිසිවක් නොතිබූ කෙනෙකුට උණු වතුර සුබෝපභෝගී දෙයක්. ඔහු සුළු මොහොතක් නිශ්ශබ්දව සිටි අතර පසුව තවදුරටත් මෙසේ පැවසීය: “දැන් බඩගින්න විදදරාගැනීමට ඉගෙන ගන්න. දැන් ධෛර්යය ඉගෙන ගන්න. සෑම විටම ධනාත්මක ප්‍රවේශයක් ලබා ගැනීමට දැන් ඉගෙන ගන්න, මන්ද ඔබේ ජීවිත කාලය තුළ ඔබ කුසගින්න සහ දුක් වේදනා දැන ගනු ඇත. ඔවුන් ඔබේ නිරන්තර සගයන් වනු ඇත. ඔබට හානි කරන බොහෝ දෙනෙක් සිටිති, බොහෝ දෙනෙක් ඔබව ඔවුන්ගේ මට්ටමට ඇද දැමීමට උත්සාහ කරති. ධනාත්මක මනසකින් පමණක් - සැමවිටම ධනාත්මකව - ඔබ නොනැසී පවතිනු ඇති එම සියලු පරීක්ෂාවන් සහ පීඩාවන් ජය ගත හැකිය. දැන් ඉගෙනීමට කාලයයි. සෑම විටම ඔබ දැන් ඉගෙන ගන්නා දේ පුහුණු කිරීමට කාලයයි. ඔබට විශ්වාසය ඇති තාක්, ඔබ ධනාත්මකව සිටින තාක් කල්, ඔබට ඕනෑම දෙයක් විදදරාගත හැකි අතර සතුරාගේ දරුණුතම ප්‍රහාරවලට එරෙහිව ජයග්‍රාහී ලෙස මතු විය හැකිය.

තරුණ භික්ෂුව බියෙන් ක්ලාන්ත විය; ඉදිරියේදී එන විපත්තිය පිළිබඳ මේ සියලු ඇඟවීම්. විනාශයට ආසන්න මේ සියලු අනාවැකි. මේ සියලු අනතුරු ඇඟවීම් සහ අනුශාසනා. ඔහුට ගත කිරීමට තිබූ ජීවිතයේ සතුට හා දීප්තිමත් කිසිවක් තිබුණේ නැද්ද? නමුත් පසුව ඔහුට ඔහුගේ ඉගැන්වීම් සිහිපත් විය; මෙය මායාවන්ගේ ලෝකයයි. මෙලොව ඇති සියලුම ජීවය මිත්‍යාවකි. දැනුම ලබා ගත හැකි බව, මවාගත් දුෂ්කරතා මහභරවා ගත හැකි බව අපගේ මහා උඩඟු තම රුකඩ යවයි. ද්‍රව්‍ය වඩා වටිනා වන තරමට පරීක්ෂණ වඩාත් දැඩි වන අතර දෝෂ සහිත ද්‍රව්‍ය පමණක් අසාර්ථක වේ. මෙය මායාවේ ලෝකය වන අතර එහිදී මිනිසාම සෙවණැල්ලක් පමණක් වන අතර වෙනත් තැනක වාසය කරන මහා පරිභවය පිළිබඳ චින්තනයේ දිගුවකි. එසේ වුවද, ඔවුන්

ටිකක් ප්‍රීතියෙන් සිටිය හැකි යැයි ඔහු නොසැලකිලිමත් ලෙස සිතුවේය. නමුත් පසුව, කිසිම මිනිසෙකුට දරාගත හැකි ප්‍රමාණයට වඩා වැඩි යමක් ලබා නොදෙන බව කියනු ලබන අතර, මිනිසා විසින්ම තමා ඉටු කළ යුතු කාර්යයන් මොනවාද, ඔහු කුමන පරීක්ෂණවලට භාජනය විය යුතුද යන්න තෝරා ගනී. “මම මේ කරදර බර මටම ලැස්ති කළොත් මට පිස්සු විය යුතුයි!” ඔහු තමාටම කියා ගත්තේය.

මහලු භාමුදුරුවෝ කීව්වා, “ඔබ ගෙනා අතුරුල නැවුම් පොත්ත තිබේද?”

“එසේය භාමුදුරුවනේ, ගසට අකුණු සැර වැදුණා. ඊයේ එය නොවෙනස්ව තිබුණා, ”මල්ලි පිළිතුරු දුන්නේය.

“ඉන්පසු පොත්ත ගලවා, අඳුරු පිටත සමෙන් සුදු රේඛාව ඉවත් කර, දෙවැන්න ඉවත දමා, සුදු කෙඳි උතුරන වතුරට දමන්න. රසය නොගැලපෙන නමුත් එය වඩාත් පෝෂාදායී ආහාරයක් බවට පත් කරයි. අපට ලුණු හෝ බෝරාක්ස් හෝ සීනි ඉතිරිව තිබේද?”

“නෑ සර්, මේ එක බීමට ප්‍රමාණවත් තේ හැර වෙන කිසිවක් අපට නැහැ.”

“එහෙනම් තේ එකත් ටින් එකට විසි කරන්න. නමුත් සතුටු වන්න, අපි බඩගින්නේ නොසිටිමු. දින තුනක් හෝ හතරක් ආහාර නොමැතිව ඔබේ මානසික පැහැදිලිකම වැඩි කරයි. දේවල් නරක අතට හැරුණොත්, ඔබට පහසුවෙන් ආහාර සඳහා ළඟම ඇති ආරාමයට යා හැකිය.

කම්මැලි ලෙස තරුණ භාමුදුරුවෝ පොත්ත ස්ථර වෙන් කිරීමේ කාර්යය ආරම්භ කළහ. අඳුරු පිටත සම, රළු සහ රළු, ගිනිදැල් පෝෂණය කිරීමට උපකාරී විය. සීනිදු, කොළ පැහැති සුදු පැහැති තට්ටුවක් කැබලිවලට ඉරා දැන් උතුරන වතුරට පිරවිය යුතුය. අඳුරු ලෙස ඔහු අවසන් තේ ගුලිය විසි කර ඉහළට පැන්නේ උතුරන වතුර ඉසින විට ඔහුගේ මැණික් කටුව පිළිස්සීමයි. අලුතින් ලෙලි ගලන ලද පොල්ලක් අතට ගත් ඔහු ටින් එකේ අවුල අවුස්සන්නට විය . සැලකිය යුතු භීතියකින් ඔහු සැරයටිය ඉවත් කර ව්‍යාප්ත බිංදු කිහිපයක් ඇලී ඇති අවසානය රස බැලුවේය. ඔහුගේ නරකම බිය ඉක්මනින් අවබෝධ විය. දේවල් උණු උණුවෙන්ම රසයි. දුර්වල තේ සමග රස!

මහලු තෙරුන් තම පාත්‍රය දිගු කළේය. “මට මේක කන්න පුළුවන්, මම මුලින්ම මෙහෙට එනකොට මට කන්න වෙන දෙයක් තිබුණේ නැහැ. ඒ දවස්වල ඇතුල් වන තැනම කුඩා ගස් තිබුණා. මම ඒවා කෑවා! අවසානයේදී මිනිසුන් මගේ පැමිණීම ගැන දැනගත් අතර, බොහෝ අවස්ථාවලදී මට ආහාර සැපයුමක් ලැබී ඇත. නමුත් මට සතියක් හෝ දින දහයක් නොමැතිව සිටීමට

සිදු වුවහොත් මම කිසි විටෙකත් කරදර නොවෙමි. සෑම විටම ජලය ඇත. මිනිසෙකුට තවත් කුමක් අවශ්‍යද? ”

තෙරුන් වහන්සේගේ පාමුල ගල්ලෙනෙහි අඳුරෙහි වැඩ හිඳ, පිටත වඩ වඩාත් ශක්තිමත් වූ දිවා එළියත් සමඟම, තරුණ භික්ෂුව සදාකාලිකවම මෙසේ වැඩ හිඳින බව සිතුවේය. ඉගෙනීම, සෑම විටම ඉගෙනීම. ආදරයෙන් ඔහුගේ සිතුවිලි ලාසාවේ දැල්වෙන බටර් ලාම්පු වෙත යොමු විය, දැන් ඔහුගේ මනසේ අතීතයට ආසන්න දෙයක් විය. ඔහුට කොපමණ කාලයක් රැඳී සිටිය යුතුද යන්න අනුමානයකි - මහලු මිනිසාට ඔහුට කීමට තවත් කිසිවක් නොමැති බව ඔහු සිතුවේය. මහලු මිනිසා මිය යන තුරුම සහ ඔහුගේ සිරුර බැහැර කිරීමට සිදු විය. සිතුවිල්ල ඔහු තුළ භීතියක් ඇති කළේය. මිනිසෙක් සමඟ කතා කර පැයක් හෝ ඊට වැඩි කාලයකට පසු ගිජුලිභිණියන් වෙනුවෙන් තම බඩවැල් ලිහා ගැනීම හෝ කිසිදු කැබැල්ලක් නැවත පොළොවට නොතැබිය යුතු යැයි ඔහුගේ ඇටකටු ගසා ගැනීම කෙතරම් භයානකද යන්න ඔහු සිතුවේය. නමුත් මහලු මිනිසා සුදානම් විය. ඔහු උගුර පිරිසිදු කර, වතුර උගුරක් ගෙන අතපය සකස් කළේය.

“මම මේ උත්තරීතර ලෝකයේ ශාස්තෘන් වහන්සේ වාසය කරන මහා මාලිගාවට සර්පිලාකාරව ශරීරයෙන් ඉවත් වූ ආත්මයක් මෙන් සිටියෙමි,” පැරණි ආරාමය ආරම්භ කළේය. “පවතින බලවත්ම ලෝකයේ සමහර මිනිසුන්ගේ ගෞරවය හා ආදරය අණ කළේ කුමන ආකාරයෙන්ද යන්න දැකීමට මම ආශාවෙන් සිටියෙමි. ශතවර්ෂ ගණනාවක් පුරා පිරිමින්ට සහ ස්ත්‍රීයකට කුමන ආකාරයෙන් විදදරාගත හැකිද යන්න තීරණය කිරීමට මම උනන්දුවෙන් සිටියෙමි. ස්වාමියා සහ ඔහුගේ බිරිඳ. නමුත් එය එසේ නොවිය යුතුය. කුඩා පිරිමි ළමයෙකු ඔහුගේ සරුගලයේ ලණුව ඇනීමට ඉඩ ඇති නිසා මම වෙවිලන්තෙමි. මම පස්සට ගියා. “මෙය පුණ්‍යභූමියකි, මෙය නූගත් ස්වදේශිකයන් සඳහා නොවේ, ඔබට වෙනත් දේවල් දැකීමට ඇත ” යනුවෙන් කටහඬ දැඩි ලෙස පැවසීය. ඒ නිසා මම සැතපුම් ගණනාවක් ඇදගෙන ගොස් ආපසු හැරී වෙනත් මාර්ගයකට ගියෙමි.

මට යටින් ඒ ලෝකයේ ලක්ෂණ භීත වී නගර ගං ඉවුරේ වැලි කැට මෙන් විය. මම වාතයට සහ වාතයෙන් නැඟී සිටිමි; මම වාතය නොමැති තැනට ගමන් කළෙමි. අවසානයේදී මා කිසිදා නොදුටු අමුතු ව්‍යුහයක් මගේ දර්ශනයේ පරාසයට පැමිණියේය. මට තේරුම් ගත නොහැකි වූ අරමුණ. මෙන්න, වාතයක් නැති හිස් අවකාශයේ, ශරීරයෙන් ඉවත් වූ ආත්මයක් ලෙස මට පැවතිය නොහැකි වූ විට, මට තේරුම් ගැනීමට නොහැකි තරම් අද්භූත

ක්‍රමයකින් ඉහළට ඔසවා තැබූ ලෝභ නගරයක් පාවී ගියේය. මා ළං වන විට, විස්තර වඩාත් පැහැදිලි වූ අතර, නගරය ලෝභ භූමියක් මත රැඳී ඇති බවත්, එහි ඉහළ කොටස් ආවරණය වන පරිදි විදුරුවලට වඩා පැහැදිලි නමුත් විදුරු නොවූ ද්‍රව්‍යයක් ඇති බවත් මට වැටහුණි. එම විනිවිද පෙනෙන ආලෝකයට යටින්, ලාසා නගරයට වඩා විශාල නගරයක් වන නගරයේ විදිවල මිනිසුන් නිරීක්ෂණය කළ හැකි විය.

සමහර ගොඩනැගිලිවල අමුතූම ප්‍රරෝහණ ඇති අතර එය මා විසින්ම අධ්‍යක්ෂණය කරන ලද විශාල ගොඩනැගිලිවලින් එකකට විය. "මෙන්න නියම නිරීක්ෂණාගාරයක්" මගේ මොළයේ හඬ කීවේය. "ඔබේ ලෝකයේ උපත දුටු නිරීක්ෂණාගාරයක්. ඔප්ටිකල් ක්‍රම මගින් නොව, ඔබේ අවබෝධයෙන් ඔබ්බට ගිය විශේෂ කිරණ මගින්. වසර කිහිපයක් ඇතුළත ඔබේ ලෝකයේ මිනිසුන් ගුවන්විදුලි විද්‍යාව සොයාගනු ඇත. රේඩියෝව, එහි ඉහළම වර්ධනයේ දී, වඩාත්ම බුද්ධිමත් මිනිසාගේ මොළයේ බලයට සාපේක්ෂව පහත් පණුවෙකුගේ මොළයේ බලය ලෙස වනු ඇත. අප මෙහි භාවිතා කරන්නේ මෙයටත් වඩා බොහෝ එහා ගිය දෙයකි. මෙන්න මේ වන්දිකාවේ මතුපිට ඔබ නරඹන විට පවා විශ්වයේ රහස් පරීක්ෂා කෙරේ, ඇත ලෝකවල මතුපිට නරඹයි. ඒ වගේම කිසිම දුරක්, කොතරම් විශාල වුවත්, බාර් එකක් නොවේ. අපට පන්සල්, ක්‍රීඩා කරන ස්ථාන සහ ගෙවල් දෙස බැලිය හැකිය.

මම වඩාත් සමීපව ළං වූ අතර එම පැහැදිලි බාධකය මා ඉදිරියේ විශාල වී ඇති බැවින් මගේ ආරක්ෂාව ගැන බිය විය. එහි හැපී තුවාල විඳීමට මම බිය වූ නමුත්, හීනිය ඇති වීමට පෙර, මම දැන් ඉතා වැදගත් බිත්ති පවා අභිමතය පරිදි තරණය කළ හැකි සෙවනැලි මෙන් සිටි ආත්මයක් ලෙස සිටි බව මට සිහිපත් විය. මම හෙමිහිට මේ විදුරුවක් වැනි ද්‍රව්‍ය හරහා කිසි බැස 'වන්දිකාව' ලෙස හඬ නැඟූ ඒ ලෝකයේ මතුපිටට පැමිණියෙමි. ටික වෙලාවක් මම එහෙ මෙහෙ පාවෙලා ගියේ මගේ හිතේ තියෙන කැළඹිලි සහගත සිතිවිලි නිරාකරණය කරගන්න. 'පසුගාමී ලෝකයේ නොදියුණු රටක නූගත් ස්වදේශිකයෙකුට' විඳදරාගැනීම සහ තරමක් සිහිබුද්ධියෙන් සිටීම කම්පන සහගත අත්දැකීමක් විය.

කඳු වළල්ලක් මතින් පාවී යන වලාකුළක් මෙන්, වැවක් මත නිහඬව පියාසර කරන සඳකඩ පහණක් මෙන්, මෘදු ලෙස, මම කලින් වින්දිත වූ නිෂ්ක්‍රීය වලනයන්ගෙන් ඇත්ව පසෙකට පාවී යන්නට පටන් ගනිමි. මම පැත්තකට ගොස් මා නොදන්නා අමුද්‍රව්‍යයක අමුතූ බිත්ති හරහා පෙරීම

කළෙමි. මම ඒ වන විටත් ආත්මයක් ලෙස සිටියද, මගේ ගමනට සුළු විරුද්ධත්වයක් ඇති වූයේ මම මගේ මුළු ආත්මයම නිරිවැටීම සහ - ටික වෙලාවක් - මම දැඩි බොහක සිරවී සිටි බවට හැඟීමක් විඳදරාගත් බැවිනි. මගේ මුළු පැවැත්මම ඉරා දැමුවාක් මෙන් වූ කුතුහලයෙන් යුත් ඇඹරීමකින් මම සීමා පවුරෙන් පිටව ගියෙමි. මම එසේ කරන විට, කටහඬේ ප්‍රබල හැඟීම මට ඇති විය, “ඔහු සමත් වී ඇත! මම කාලයක් නිකුවා එයාට ඒක කරන්න බැරි වෙයි කියලා.”

නමුත් දැන් මම බිත්තිය හරහා ගොස් අතිවිශාල ආවරණයක් තුළට ගියෙමි, එය 'කාමරය' යන යෙදුමෙන් පහත් කළ නොහැකි තරම් විශාල විය. ඉතා අපූරු යන්ත්‍ර සහ උපකරණ තැනින් තැන සිටගෙන සිටියේය. සම්පූර්ණයෙන්ම මගේ අවබෝධයෙන් ඔබ්බට ගිය දේවල්. එහෙත් මෙතෙක් අමුතම දේ වූයේ කුටියේ වැසියන් ය. ඉතා කුඩා හියුමනොයිඩ් මා විසින් උපකරණ ලෙස දුර්වල ලෙස වටහා ගත් දේවල් සමඟ කාර්යබහුල වූ අතර යෝධයන් බර පැකේජ තැනින් තැනට ගෙන ගොස් දුර්වල වූවන් සඳහා වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කළහ. “මෙන්න,” මගේ මොළයේ හඬ පැවසුවේ, “අපට ඉතා විශිෂ්ට පද්ධතියක් තිබේ. කුඩා මිනිසුන් සියුම් ගැලපීම් සහ කුඩා අයිතම ගොඩනගයි. විශාල මිනිසුන් ඔවුන්ගේ ප්‍රමාණයට හා ශක්තියට අනුව බොහෝ දේ කරති. දැන්, ඉදිරියට යන්න.” ඒ අනපේක්ෂිත බලවේගය නැවත වරක් මා ඉදිරියට ගෙන ගිය අතර, මගේ ප්‍රගතියට තවත් බාධකයක් හමු වූ අතර එය ජය ගත්තේය. මෙයට ඇතුළුවීම සහ පිටවීම ඊටත් වඩා දුෂ්කර විය.

“ඒ නාප්පය,” හඬ මැසිවිලි නැඟුවේය, “මරණ බාධකයක්. මාංසයේ සිටියදී කිසිවෙකුට ඇතුළු වීමට හෝ පිටවීමට නොහැකිය. මෙන්න හරිම රහසිගත තැනක්. මෙන්න අපි සියලු ලෝකයන් දෙස බලන අතර ඕනෑම යුධමය සුදානමක් අපි වහාම හඳුනා ගනිමු. බලන්න!” මම වටපිට බැලුවා. මොහොතකට මා ඉදිරියෙහි වූ දෙයෙහි තේරුමක් නැත. එවිට මම මගේ සංවේද ඉන්ද්‍රියයන් ග්‍රහණය කර ගෙන අවධානය යොමු කළෙමි. මා වටා තිබූ බිත්ති අඩි හයක් පමණ දිග අඩි පහක් පමණ උසින් සෘජුකෝණාස්‍රවලට බෙදී තිබුණි. ඒ සෑම එකක්ම මා ලිවීමට ගත් අමුතු සංකේත වන ජීවමාන පින්තූරයක් විය. පින්තූර පුදුම විය. අභ්‍යවකාශයේ සිට පෙනෙන ආකාරයට ලෝකයක් නිරූපණය කරන ලද එකක් මෙහි විය. එය අමුතු සුදු ලප සහිත නිල්-කොළ විය. මේ මගේම ලෝකය, මගේ උපන් ලෝකය බව මම මහත් කම්පනයකින් වටහා ගතිමි. යාබද පින්තූරයක වෙනසක් මගේ ක්ෂණික අවධානයට ලක් විය. මා බලා සිටින විට වැටීමේ අප්‍රසන්න සංවේදනයක්

ඇති වූ අතර මම මගේ ලෝකයේ පින්තූරයක් දෙස බලා සිටින බව මම දුටුවෙමි.

වලාකුළු පහව ගිය අතර, ඉන්දියාවේ සහ ටිබෙටයේ සම්පූර්ණ දළ සටහන මම දුටුවෙමි. මෙය එසේ යැයි කිසිවෙකු මට කීවේ නැත, නමුත් මම එය සහජයෙන් දැන සිටියෙමි. පින්තූරය එන්න එන්නම විශාල විය. මම ලාසාව දැක්කා. මම කඳුකරය දුටුවෙමි, පසුව මම ගිනිකඳු ආවාටය දුටුවෙමි - "නමුත් ඔබ එය බැලීමට මෙහි නැත!" හඬ කැගැසුවේය. "වෙන තැනක් බලන්න!" මම මා දෙස බලා නැවත මා දුටු දේ ගැන පුදුම විය. මෙන්න, මෙම පින්තූරයේ, සභා කුටියක අභියන්තරය විය. ඉතා වැදගත් පෙනුමක් ඇති පුද්ගලයන් සජීවීකරණ සාකච්ඡාවක සිටියහ. කටහඬවල් උස් වූ අතර, අත්ද. විචිත්‍රවත් ලෙස නොසැලකිලිමත් ලෙස කඩදාසි විසි කරන ලදී. උස් වූ වේදිකාවක් මත දම් පාට මුහුණක් ඇති මිනිසෙක් වියරුවෙන් කතා කළේය. අත්පොළසන් දීම සහ හෙළා දැකීම සමාන ප්‍රමාණයකින් ඔහුගේ ප්‍රකාශය පිළිගත්තේය. ඒ සියල්ල මට මතක් කළේ ඇබොට්ස් සාම්වරයාගේ රැස්වීමක්!

මම හැරී බැලුවෙමි. හැමතැනම තිබුණේ මේ ජීවමාන පින්තූර. සෑම තැනකම මෙම අමුතු දර්ශන, සමහරක් වඩාත්ම අභව්‍ය වර්ණවලින්. මගේ ශරීරය තවත් කාමරයකට ගියා. මෙහි තිබුණේ අභ්‍යවකාශයේ කළු පැහැය හරහා ගමන් කරන අමුතු ලෝභමය වස්තූන්ගේ පින්තූරයි. 'කළු බව' යනු භාවිතා කළ යුතු වචනය නොවේ, මන්ද මෙහි අවකාශය වර්ණ රාශියකින් යුත් ආලෝක ලක්ෂ්‍ය වලින් ස්පේක්ට්‍රලම් කර ඇත, එම වර්ණ බොහෝමයක් මීට පෙර මා නොදැන සිටි. "අභ්‍යවකාශ නැව් සංක්‍රමණය වෙමින් පවතී," හඬ පැවසීය. "අපි අපේ ගමනාගමනය ගැන හොඳින් නිරීක්ෂණය කරනවා." පුදුම සහගත ලෙස බිත්තියේ කොටසක මිනිසෙකුගේ මුහුණ ජීවයට පැත්තේය. ඔහු කතා කළ නමුත් මට ඔහුගේ වචන තේරුණේ නැත. ඔහු හිස වනමින් පුද්ගලයෙකු සමඟ මුහුණට මුහුණ කතා කරන්නාක් මෙන් සංඥා කළේය. සිනහවකින් සහ සමුගැනීමේ අභිනයකින් මුහුණ අතුරුදහන් වූ අතර බිත්ති රාමුව නැවතත් සිනිඳු අළු පැහැති පන්රයක් විය.

වහාම එය ඉහළ පියාසර කරන කුරුල්ලෙකු විසින් පෙනෙන දර්ශනයකින් ජර්නිස්ථාපනය විය. මේ දැවැන්ත අධිරාජ්‍යයේ කේන්ද්‍රස්ථානය වූ ලෝකය, මා හැර ගිය ලෝකය පිළිබඳ දසුනක්. මම මහා නගරය දෙස පහත් කොට බැලුවෙමි, එය අතිශයින් යථාර්ථවාදීව දකිමින්, එහි විශාල ව්‍යාප්තිය දකිමි. පින්තූරය වේගයෙන් වලනය වූ නිසා මම නැවතත් මේ මහා ශිෂ්ටාචාරයේ ශාස්ත්‍රවරයාගේ වාසස්ථානය වූ එම දිස්ත්‍රික්කය දෙස බලා සිටියෙමි. මම

විශාල බිත්ති සහ ගොඩනැගිල්ල පිහිටුවා ඇති අමුතු, විදේශීය උද්යාන දුටුවෙමි. දූපතක් මධ්‍යයේ පිහිටි ලස්සන වැවක් ද දුටුවෙය. නමුත් පින්තූරය එහා මෙහා වී, ගොදුරක් සොයන කුරුල්ලෙකු මෙන් භූ දර්ශනය අතුගා දැමීය. පින්තූරය නතර විය. විශාල වී කම්මැලි කවයන් විස්තර කරමින් බිමට ගිලී යන ලෝභමය වස්තුවක් වෙත අවධානය යොමු කළේය. ලෝභමය වස්තුව පමණක් පෙනෙන පරිදි පින්තූරය ඉදිමි ඇත. මිනිසෙකුගේ මුහුණ දිස් වූ අතර ඔහු නොදන්නා ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙමින් කතා කළේය. සුභපැතුම් රැල්ලක් සහ පින්තූරය හිස් විය.

මම ගියේ මගේ කැමැත්තෙන් නෙවෙයි. මගේ යොමු වූ සිත ඒ අමුතු කාමරයෙන් පිටවී වෙනත් කාමරයකට ඇතුළු විය. ආගන්තුකයෙක්! මෙන්න, මෙම පින්තූර තිර නවයක මහලු මිනිසුන් නව දෙනෙක් වාඩි වී සිටියහ. මොහොතක් මම විමතියෙන් මුසපත්ව බලා සිටියෙමි, පසුව මම හිස්ටීරියාවෙන් පාහේ සිනාසෙන්නට පටන් ගතිමි. මෙහි සිටි මහලු මිනිසුන් නව දෙනෙක්, රැවුල වවාගත්, සියල්ලෝම පෙනුමෙන් බොහෝ සමාන, සොහොන් මියන්. මගේ දූප්පත් මොළයේ කෝපයෙන් හඬ ගිගුරුම් දුන්නේය: “නිශ්ශබ්දතාව, පරිශුද්ධ එකා. මෙන්න ඔබේ ඉරණම පාලනය කරන බුද්ධිමත් අය. නිශ්ශබ්ද වන්න, මම කියමි, ගෞරවය පෙන්වන්න. ” නමුත් මහලු ප්‍රඥාවන්තයන් ඒ කිසිවක් සැලකිල්ලට ගත්තේ නැත - එහෙත් ඔවුන් මා සිටින බව දැන සිටියහ, මන්ද එක් තිරයක පෘථිවියේ මගේ පින්තූරයක්, වයර් සහ ටියුබ් වලින් වට වූ මගේ පින්තූරයක් විය. තවත් පින්තූරයක් මට මෙහි පෙන්විය! ඇත්තෙන්ම වඩාත්ම නොසන්සුන් අත්දැකීමක්.

"මෙන්න," වඩාත් සමාන ස්වරයෙන් හඬ දිගටම කීවේ, "ඔබ පැමිණ සිටින ලෙස ඉල්ලා සිටින ඥානවන්තයන් ය. ශතවර්ෂ ගණනාවක් තිස්සේ අන් අයගේ යහපත වෙනුවෙන් කැප වූ අපගේ බුද්ධිමත් මිනිසුන් ඔවුන් ය. ඔවුන් වැඩ කරන්නේ ඊටත් වඩා වැඩි කාලයක් ජීවත් වූ මාස්ටර්ගේම මහ පෙන්වීම යටතේ ය. අපගේ අරමුණ ඔබේ ලෝකය සුරැකීමයි. සියදිවි නසාගැනීමේ තර්ජනයෙන් එය ගලවා ගැනීමට. න්‍යෂ්ටියක් අනුගමනය කරන සම්පූර්ණ දූෂණයෙන් එය ගලවා ගැනීමට - නමුත් කමක් නැත, මේවා ඔබට තේරුමක් නැති පද වේ; ඔබේ ලෝකය මත තවමත් නිර්මාණය කර නොමැති නියමයන්. ඔබේ ලෝකය තරමක් නිව් වෙනසක් සිදු වීමට ආසන්නයි. අලුත් දේවල් සොයාගනු ඇත, නව ආයුධ සොයාගනු ඇත. ඉදිරි වසර සියය ඇතුළත මිනිසා අභ්‍යවකාශයට පිවිසෙනු ඇත. ඒ නිසා තමයි අපි උනන්දු වෙන්නේ."

ප්‍රඥාවන්තයන්ගෙන් එක් අයෙක් තම දැනින් දේවල් කළ අතර පින්තූර වෙතස් විය, ලෝකයෙන් ලෝකය තිරය හරහා පියාසර කළේය. මිනිසුන්ගෙන් පසු මිනිසුන් ඔවුන්ගේ කෙටි මංගල දර්ශනය කර අන් අය විසින් ආදේශ කිරීම සඳහා අතුරුදහන් විය. අමුතු විදුරු බෝතල් දිප්තිමත් වූ අතර ඒවායේ නිරාවරණය වූ පතුල හරහා රැලි ගැසෙන රේඛා විය. යන්ත්‍ර සෝෂා කර, ළඟ තබා ඇති කුඩවලට රැලි ගැසුණු දිගු කඩදාසි පටි එළියට දැමීය. කැපී පෙනෙන සංකේතවලින් ආවරණය වූ කඩදාසි පටි. මුළු සිද්ධියම මගේ අවබෝධයෙන් ඔබ්බට ගොස් තිබූ නිසා, දැන් පවා, ඒ ගැන වසර ගණනාවක් කල්පනා කළත්, මා දුටු සියල්ලෙහි තේරුම තවමත් මට වටහා ගත නොහැක. පැරණි නුවණැත්තෝ කවදා හෝ කඩදාසි තීරු මත සටහන් කර හෝ ඔවුන්ගේ මුඛය අසල තැටිවලට කතා කළහ. ඊට ප්‍රතිචාර වශයෙන් මිනිසෙක් කතා කරන ආකාරයටම කතා කරන, නමුත් මට හඳුනාගත නොහැකි වූ මූලාශ්‍රය නොපෙනෙන හඬක් පැමිණේ.

අවසානයේදී, එවැනි අමුතු සිදුවීම්වල බලපෑමෙන් මගේ ඉන්ද්‍රියයන් වෙවලද්දී, මගේ මොළයේ හඬ පැවසුවේ, "ඔබ මෙයින් ප්‍රමාණවත් තරම් දැක ඇත. දැන් අපි ඔබට අතීතය පෙන්වන්නෙමු. ඔබ ව සුදානම් කිරීම සඳහා, ඔබ අත්විඳින දේ මම ඔබට කියමි, එවිට ඔබ බිය නොවනු ඇත. බියට පත් වුවාද? මම මටම සිතුවෙමි; ඔහු දැන සිටියා නම් මම සම්පූර්ණයෙන්ම බියට පත් වෙමි! "පළමුව," කටහඬ නැවත ආරම්භ විය, "ඔබට කළු පැහැයක් සහ සමහරක් කැරකීමක් අත්විඳිය හැකිය. එවිට මෙම කාමරය කුමක්දැයි ඔබ සිතන්නේ කුමක්දැයි ඔබට පෙනෙනු ඇත. ඇත්ත වශයෙන්ම එය ඔබගේ කාලය වන විට මෙම කාමරය වසර මිලියන ගණනකට පෙර තිබූ ආකාරයටම වනු ඇත, නමුත් එය එසේ නොවේ දිගු අපගේ විසින්. එවිට ඔබට පෙනෙනු ඇත, පළමුව, ඔබේ විශ්වය නිර්මාණය වූ ආකාරය, පසුව, පසුව, ඔබේ ලෝකය බිහි වූ ආකාරය, ඔවුන් අතර අප මිනිසා ලෙස හඳුන්වන ජීවීන්ගෙන් එය ගබඩා කර ඇති ආකාරය. කටහඬ මැකී ගියේය, ඒ සමඟ මගේ සිහියද විය.

තමාගේ සිහිය මෙතරම් සංක්ෂිප්තව අහිමි වී, තම ජීවිත කාලයෙන් කොටසක් සොරකම් කර, කොපමණ වෙලාවක් සිහිසුන්ව සිටියාද යන්න පවා නොදැනීම කලබලකාරී සංවේදනයකි. මගේ මොළයට කෙමෙන් කෙමෙන් කෙමෙන් කෙමෙන් ගලා යන අළු මිදුම ගැන මම දැන සිටියෙමි. යම් දෙයක කඩින් කඩ බැලීම් මා කෝපයට පත් කළ අතර මගේ සාමාන්‍ය කලකිරීම තවත් වැඩි කළේය. ක්‍රමක්‍රමයෙන්, උදාවන හිරු කිරණට පෙර විසුරුවා හරින උදෑසන මිදුම මෙන් , මගේ දැනුවත්භාවය, මගේ පැහැදිලිකම නැවත

පැමිණියේය. මට පෙර ලෝකය සැහැල්ලු විය, නැත, එය ලෝකය නොවේ, නමුත් මම සන්සුන් වාතයේ නැඟී වැටෙන කම්මැලි පිහාටු බෝලයක් මෙන් බිම සහ සිවිලිම අතර පාවී ගිය කාමරයයි. පන්සලක හඳුන්කුරු වලාකුළු මෙන් මම ඉහළට ගොස් මා ඉදිරියෙහි වූ දේ ගැන මෙනෙහි කළෙමි.

වයසක මිනිස්සු නව දෙනෙක්. රැවුල වඩාගෙන. සොහොන්. ඔවුන්ගේ කාර්යයන් පිළිබඳ අභිප්‍රාය. ඔවුන් සමාන වූවාද? නැත, ඔවුන් එසේ නොවීය, කාමරය වෙනස් විය. තිර සහ උපකරණ වෙනස් විය. සහ පින්තූර වෙනස් විය. කාලයක් යනතුරු කිසිම වචනයක් කතා කළේ නැත, මේ සියල්ලෙන් ඇඟවෙන්නේ කුමක්ද යන්න පැහැදිලි කිරීමක් නැත. අවසානයේ එක් මහලු මිනිසෙක් අත දිගු කර බොත්තමක් හැරෙව්වා. තිරයක් දල්වා තරු පෙන්වූයේ මා මින් පෙර නොදුටු රටාවකි. මගේ මුළු දර්ශනයම පුරවන තෙක් තිරය පුළුල් විය, මට අවකාශයේ කවුළුවක් ඇති බව පෙනෙන තෙක්. මායාව කොතරම් විශාලද යත් ජනේලයක්වත් නොමැතිව මම අභ්‍යවකාශයේ සිටිමි යන හැඟීම මට ඇති විය. එතරම් මිත්‍රශීලී නොවන දැඩි දිලිසීමකින් දිදුලන සිතල, වලනය නොවන තරු දෙස මම බලා සිටියෙමි.

“අපි එය මිලියන ගුණයකින් වේගවත් කරන්නෙමු, නැතහොත් ඔබේ ජීවිත කාලය තුළ ඔබට කිසිවක් නොපෙනේ” යනුවෙන් Voice පැවසීය. තරු එකිනෙකා ගැන, නොපෙනෙන මධ්‍යස්ථානයක් ගැන රිද්මයානුකූලව පැද්දීම ආරම්භ විය. පින්තූරයේ පිටත කෙළවරේ සිට විශාල වල්ගා තරුවක් වේගයෙන් පැමිණ එහි ගිනිගත් වලිගය එම නොපෙනෙන අඳුරු මධ්‍යස්ථානය දෙසට යොමු කළේය. පින්තූරය හරහා, වල්ගා තරුව පියාසර කළේ, එය පිටුපසින් වෙනත් ලෝකයන් එකට ඇඳීමයි. අවසානයේ වල්ගා තරුව එම මන්දාකිනියේ කේන්ද්‍රස්ථානය වූ සිතල, මළ ලෝකය සමඟ ගැටුණි. වැඩිවන ගුරුත්වාකර්ෂණය මගින් ඔවුන්ගේ පූර්ව නියම කළ කක්ෂවලින් පිටතට ඇද ගන්නා ලද අනෙකුත් ලෝක, සට්ටන මාර්ගයක ගැටේ. වල්ගා තරුව සහ මළ ලෝකය ගැටුණු සැණින් මුළු විශ්වයම ගිනි ජාලාවක් බවට පත් වූ බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. තාපදීප්ත ද්‍රව්‍යවල සුළි සුළි අවකාශය පුරා විසිරී ගියේය. ගිනිදැල් සහිත වායූන් අවට ලෝක ගිලී ගියේය. මුළු විශ්වයම, මට පෙර තිරයේ පෙනෙන පරිදි, දීප්තිමත්, ප්‍රවණ්ඩ ගිනි දැල්වෙන වායු ස්කන්ධයක් බවට පත් විය.

මුළු අවකාශය පුරාම පැතිරී තිබූ දැඩි දීප්තිය කෙමෙන් අඩු විය. අවසානයේදී කුඩා ගිනිදැල් ස්කන්ධයකින් වට වූ මධ්‍යම ගිනිදැල් ස්කන්ධයක් විය. මහා මධ්‍යම ස්කන්ධය කම්පනය වී නව ගිනිදැල්වල වේදනාවෙන් කම්පනයට පත්

වූ විට තාපදීප්ත ද්‍රව්‍ය ගොබ්බයන් ඉවතට විසි විය. වොයිස් මගේ අවුල් සහගත සිතුවිල්ලට කඩා වැදුණි, “ඔබට වසර මිලියන ගණනක් පරිණාමය වීමට ගත වූ දේ මිනිත්තු කිහිපයකින් පෙනේ. අපි පින්තුරය වෙනස් කරමු. ” මගේ මුළු දැක්මම තිරයේ ප්‍රමාණයට සීමා වී තිබූ අතර, දැන් මා දුටුවේ තරු පද්ධතිය පසුබැසීම නිසා මා ඇත සිට බලන ලෙසය. මධ්‍යම සූර්යයාගේ දීප්තිය අඩු වූ නමුත් එය තවමත් ඉතා දීප්තිමත් විය. අවට ලෝකයන් ඔවුන්ගේ නව කක්ෂවල ඇඹරෙමින් හා කැරකෙන විට තවමත් රතු පැහැයෙන් දිදුලයි. මට පෙන්වූ චේතන වැඩි වූ විට, මුළු විශ්වයම කැරකෙමින් පවතින බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, එවිට මගේ ඉන්ද්‍රියයන්ම අසුරු විය.

දැන් පින්තුරය වෙනස් විය. මා ඉදිරියෙහි දැවැන්ත ගොඩනැගිලිවලින් යුත් විශාල තැනිතලාවක් වැතිරුණි, සමහර ඒවා ඒවායේ මුදුන් වලින් අමුතු ප්‍රක්ෂේපණ ඇති විය. කුතුහලය දනවන හැඩතලවලට නැමුණු ලෝභයෙන් සාදන ලද ප්‍රක්ෂේපණයන් මට පෙනුණි - මෙයට හේතුව මගේ බුද්ධියට තේරුම් ගත නොහැකි තරම් විය. තැනිතලාවේ මධ්‍යයේ පිහිටා ඇති සැබවින්ම කැපී පෙනෙන වස්තුවක් මත පුළුල් ලෙස වෙනස් වන හැඩයන් සහ ප්‍රමාණයන්ගෙන් යුත් මිනිසුන් රංචු එකතු විය. එය සිතාගත නොහැකි තරම් විශාල ලෝභමය නලයක් බව පෙනී ගියේය. නලයේ කෙළවර ප්‍රධාන වට ප්‍රමාණයට වඩා අඩු වූ අතර එක් කෙළවරක ලක්ෂ්‍යයකට වඩා ටේප් කර අනෙක් කෙළවරේ වටකුරු බිලබි එකකින් අවසන් විය. ප්‍රධාන සිරුරේ සිට ප්‍රවාහයන් කාලාන්තරවල දිග හැරුණු අතර මම ඕනෑකමින් බලා සිටි විට මේවා විනිවිද පෙනෙන බව මට වැටහුණි. වලනය වන තිත් ඇතුළත තිබූ අතර මගේ නිරීක්ෂණය ඔවුන් මිනිසුන් බව විශ්වාස කිරීමට හේතු විය. මුළු ගොඩනැගිල්ලම කිලෝමීටරයක් පමණ දිග හෝ ඊට වඩා වැඩි බව මම විනිශ්චය කළෙමි. එහි අරමුණ මා නොතේරුණි. ගොඩනැගිල්ලකට මෙතරම් කැපී පෙනෙන හැඩයක් තිබිය යුත්තේ මන්දැයි මට තේරුම් ගත නොහැකි විය.

කිසිවක් මග හැරීමේ චේතනාවෙන් මම බලා සිටියදී, ඉන්ද්‍රියාවේ සියලුම වෙළඳපල ස්ථාන ගබඩා කිරීමට ජරමාණවත් තරම් පෙට්ටි සහ මිටි පටවා ඇති වේදිකා බොහෝමයක් එහි පිටුපසින් අදින ලද වඩාත්ම කැපී පෙනෙන වාහනයක් පින්තුරයට පිහිනා ගියේය. එහෙත් - මෙය කෙසේ විය හැකිද? - මාළු පාවෙන විට සහ ජලයේ ගමන් කරන විට සියල්ලෝම වාතයේ පාවෙමින් සිටියහ. ගොඩනැගිල්ලක් වූ මහා බටය දිගේ අමුතු උපාංගයක් ඇදී ගිය අතර එහි ඇති සියලුම මිටි සහ පෙට්ටි එකින් එක ඇදී ගිය නිසා අමුතු යන්ත්‍රය

නැවතත් හිස් වේදිකා පසුපසින් ඉවතට ඇදී ගියේය. නළයට ඇතුළු වන ජන ගංගාව කුඩා වී පසුව නතර විය. ස්ලයිඩින් දොරවල් ලිස්සා, නළය වසා ඇත. අහ්! මට හිතුනා ඒක පන්සලක්, උන්ට ආගමක් පන්සල් තියෙනවා කියලා පෙන්නනවා. මගේම පැහැදිලි කිරීම ගැන සැහීමකට පත් වූ මම මගේ අවධානය යොමු කිරීමට ඉඩ දුන්නෙමි.

මගේ බැල්ම නැවතත් පින්තූරය දෙසට ඇදී ගිය නිසා මගේ හැඟීම් විස්තර කිරීමට වචන නොමැත. සැතපුමක් පමණ දිග සහ සැතපුම් හයෙන් පංගුවක් පමණ සනකමකින් යුත් මෙම මහා ටියුබල් ගොඩනැගිල්ල හදිසියේම අහසට නැග්ගේය! එය අපේ උසම කන්දේ උසට නැඟී, තත්පර කිහිපයක් එහි රැඳී සිට - අතුරුදහන් විය! එක් ක්ෂණයකින් එය එහි විය, රිදී පෙත්තක් අහසේ එල්ලා ඇති අතර හිරු දෙක තුනක වර්ණවත් ආලෝකයන් එහි වාදනය විය. එවිට, ෆ්ලැෂ් එකක්වත් නොමැතිව එය එහි නොවීය. මම මා ගැන බැලූවෙමි, යාබද තීර දෙස බැලූවෙමි, පසුව මම එය දුටුවෙමි. මෙන්න, අඩි විසිපහක් දිග ඉතා දිගු තිරයක් මත, තරු කැරකෙමින් තිබූ අතර, ඒවා හුදෙක් වර්ණ ආලෝකයේ ඉරි ලෙස දිස් විය. පෙනෙන විදිහට තිරයේ මැද නිශ්චලව තිබුණේ මේ අමුතු ලෝකයෙන් ඉවත් වූ ගොඩනැගිල්ලයි. පසුකර යන තාරකාවල වේගය මෝහනකාරී නොපැහැදිලි බවක් ඇති වන තෙක් වැඩි විය. මම හැරුණා.

ආලෝකයක් මගේ අවධානයට ලක් වූ අතර මම දිගු තිරය දෙස නැවත බැලූවෙමි. සූර්යයා කඳු මායිම හරහා කිරණ යවා එහි ළඟාවීම පුරෝකථනය කරන්නාක් මෙන් ඇත කෙළවරේ විශාල ආලෝකයක් පැමිණීම පුරෝකථනය කරමින් ආලෝකයක් දිස් විය. නොඉවසිය නොහැකි තරම් දීප්තිමත් වන තෙක් ආලෝකය ඉක්මනින් වර්ධනය විය. අතක් දික් කරලා මිටියක් ඇඟරුවා. පින්තූරය පැහැදිලි ලෙස තැබීමේදී ආලෝකය අඩු විය. විශාල අභ්‍යවකාශයේ නොවැදගත් පැල්ලමක් වූ මහා නළය දීප්තිමත් කක්ෂය අසලට ඇදී ගියේය. එය රවුම් කර පසුව මාව වෙනත් තිරයකට ගෙන ගියා. මොහොතකට මගේ දිශානතිය නැති විය. මම හිස් බැල්මෙන් මා ඉදිරියේ වූ පින්තූරය දෙස බලා සිටියෙමි. මම දැන් නිල ඇඳුමක් ලෙස දැන සිටි ඇඳුමෙන් සැරසී සිටින පිරිමින් සහ කාන්තාවන් විශාල කාමරයක පින්තූරයක්. සමහරු ලිවර සහ බොත්තම් මත අත් තබා වාඩි වී සිටි අතර තවත් සමහරු මා බලා සිටියදී පවා තිර දෙස බලා සිටියහ.

අනෙක් අයට වඩා අලංකාර ලෙස ඇඳ පැළඳ සිටි අයෙක් දැන් පිටුපසට බැඳගෙන ඇවිද ගියේය. බොහෝ විට ඔහු තම ගමන නතර කර වෙනත් පුද්ගලයෙකුගේ උරහිසට උඩින් එබී බැලූ විට ඔහු ලිඛිත සටහන් කිහිපයක්

දෙස බලමින් හෝ විදුරු කවයන් පිටුපසින් දිස්වන දහලන රේඛා අධ්‍යයනය කළේය. පසුව, හිස නමා, ඔහු තම ගමන නැවත ආරම්භ කළේය. අන්තිමේදී මටත් එහෙම කරන්න අවස්ථාව ලැබුණා. මම ලස්සන එකා වගේ තිරයක් දිහා බැලුවා. මෙන්න ගිනිගෙන දැවෙන ලෝක, ආලෝකය මා අත්ධ කළ නිසාත්, හුරුපුරුදු නොවූ චලනය මා ව්‍යාකූල කළ නිසාත් මට ගණන් කළ නොහැකි වූ ලෝක. මට අනුමාන කළ හැකි තරම් සහ අනුමාන කළ හැකි තාක් දුරට, ඔවුන් උපත ලබා දුන් මහා මධ්‍යම ස්කන්ධය වටකරගෙන ගිනි දැල් වූ ගොබ්බයන් පහළොවක් පමණ තිබුණි.

මම දැන් අභ්‍යවකාශ යානයක් බව දැන සිටි නල ගොඩනැගීම නතර වූ අතර බොහෝ ක්‍රියාකාරකම් සිදු විය. එවිට නැවේ පතුලේ සිට කුඩා නැව් විශාල ප්‍රමාණයක් රවුම් හැඩයෙන් දිස් විය. ඔවුන් එහෙ මෙහෙ විසිරී ගිය අතර, ඔවුන්ගේ නික්ම යාමත් සමඟම මහා යාත්‍රාවේ ජීවිතය මනාව පිළිවෙළට තබා තිබූ පැවැත්මේ ඉරට්ටේ නැවත ආරම්භ විය. කාලය ගෙවී ගිය අතර, අවසානයේදී කුඩා තැටි සියල්ලම ඔවුන්ගේ මව් නෞකාව වෙත ආපසු ගොස් නැවට ගෙන යන ලදී. සෙමින් දැවැන්ත නළය හැරී බියට පත් සතෙකු මෙන් දහලන අහස හරහා වේගයෙන් දිව ගියේය.

කාලයාගේ ඇවෑමෙන්, සියලු ගමන වේගවත් වූ නිසා මට කිව නොහැකි තරම්, ලෝභ නළය එහි පාදයට ආපසු ගියේය. පිරිමින් සහ කාන්තාවන් එය අත්හැර පරිමිතියේ ඇති ගොඩනැගිලිවලට ඇතුළු වූහ. මට පෙර තිරය අළු විය.

බිත්තිය මත සදා සෙලවෙන තිර සහිත සෙවනැලි කාමරය මා වශී කළේය. මීට පෙර, මම තිරයක් හෝ දෙකක් කෙරෙහි ඕනෑවට වඩා උනන්දු වී සිටියෙමි, දැන්, මිය ගොස් සිටින, මා ඉදිරියේ නිෂ්ක්‍රීයව සිටින අය සමඟ මට බැලීමට කාලය තිබුණි. මෙහි සිටියේ ආසන්න වශයෙන් මගේ ප්‍රමාණයේ මිනිසුන්ය, මා 'මිනිස්' යන වචනය භාවිතා කරන විට මට ඇඟවිය යුතු ප්‍රමාණය. ඒවා සුදු, කළු, කොළ, රතු, කහ සහ දුඹුරු යන සියලු වර්ණවලින් යුක්ත විය. සමහර විට සියයක් වාඩි වී සිටින අමුතු හැඩතල සහිත ආසනවල වාඩි වී සිටින අතර එය සෑම චලනයකින්ම පැද්දෙනු ඇත. ජේළිවල ඔවුහු ඇත බිත්තිය දිගේ වූ සංගීත භාණ්ඩ ළඟ වාඩි වූහ. ප්‍රඥාවන්තයන් නව දෙනා කාමරය මැද පිහිටි විශේෂ මේසයක වාඩි වූහ. කුතුහලයෙන් මම මා ගැන සොයා බැලුවෙමි, නමුත් උපකරණ සහ අනෙකුත් උපකරණ මගේ අත්දැකීමෙන් පෙර කිසිවකින් ඇත් වී ඇති අතර ඒවා විස්තර කිරීමට මට ක්‍රමයක් නොමැත. භයංකර හරිත ආලෝකයක් අඩංගු දැල්වෙන නල, ඇම්බර් ආලෝකයේ ස්පන්දන නල, බිත්ති සහිත බිත්ති, ඒවා එළිමහනේ එම වර්ණ

ආලෝකය විහිදුවත් ඒවා. ලක්ෂ්‍ය වල ලෙස පියාඹන හෝ එක් අවස්ථාවක පාෂාණ ස්ථාවරව තබා ඇති වීදුරු කවයන් ඔබට යමක් ප්‍රකාශ කරයිද?

වයර් සහ ටියුබ් විශාල ස්කන්ධයක් හෙළි කිරීමට බිත්තියේ එක් කොටසක් හදිසියේම පිටතට පැත්තා. එම වයර්වල ඉහළට හා පහළට නැහෙමින් සිටියේ අහල් දහඅටක් පමණ උස කුඩා මිනිසුන්ය, කුඩා මිනිසුන් කිසියම් ආකාරයක මෙවලම් වූ දිලිසෙන උපකරණ සහිත පට්ටලින් සැරසී සිටියහ. ලොකු බර පෙට්ටියක් දාගෙන යෝධයෙක් ආවා. කුඩා අය බිත්තියේ පිටුපස පෙට්ටිය සවි කරද්දී ඔහු එය මොහොතකට තබා ගත්තේය. ඊට පස්සේ බිත්තිය වහලා පොඩි එවුන් යෝධයන් එක්ක එලියට ගියා. මෙහි නිශ්ශබ්දතාවයක් පැවතුනි. ටේප් යන්ත්‍ර විවරයේ සිට විශේෂ භාෂ්‍යයක් දක්වා නිමක් නැතිව ගමන් කරන විට නිශ්ශබ්දතාවය සාමාන්‍ය ක්ලික් කිරීමක් සහ shussh-shussh සඳහා ඉතිරි වේ.

මෙන්ත, මෙම තිරය මත, අමුතු අමුතු දෙයක් නිරූපණය විය. මුලදී මට සිතුවේ මිනිස් හැඩයට රළු ලෙස කැපු පර්වතයක් දෙස බැලීමටය. එවිට, මගේ දැඩි භීතියට, මම දෙය වලනය වන ආකාරය දුටුවෙමි. රළු අතක හැඩයක් ඔසවන ලද අතර, එහි ලිවීමේ හැඩය සටහන් කර ඇති නොදන්නා ද්‍රව්‍ය විශාල පත්‍රයක් රඳවා ඇති බව මම දුටුවෙමි. කෙනෙකුට ‘ලියනවා’ කියලා ඒකට යන්න දෙන්න බැහැ. එය කෙතරම් පැහැදිලිවම පිටසක්වලද යත්, එය විස්තර කළ හැකි විශේෂ කථන ආකාරයක් නිර්මාණය කිරීමට සිදු විය. මගේ බැල්ම යොමු විය; මෙය මට කොතරම් ඉහළින් පැවතියේද යත් එය මට කිසිදු අභියාචනයක් හෝ උනන්දුවක් නොතිබුණි. මේ මනුෂ්‍යත්වයේ සරදම දෙස බලන විට මා අත්විඳින ලද්දේ භීතියක් පමණි.

නමුත් මගේ ඉබාගාතේ බැල්ම හදිසියේම නතර විය. මෙන්ත ස්පර්තු, පියාපත් සහිත ස්පර්තු! මා කෙතරම් වගී වී ඇත්ද යත්, තවත් දැකීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් මා සමීපයට යන විට මා පාහේ තිරයට කඩා වැටුණි. එය පියාපත් සහිත ජීවින් විසිර ගිය අපූරු උද්‍යානයක පින්තූරයකි. මිනිස් හැඩයෙන් යුත්, පිරිමි සහ ගැහැණු යන දෙඅංශයෙන්ම, ඔවුන් තම වත්තට ඉහළින් රන්වන් අහසේ සංකීර්ණ ගුවන් රටාවක් විය. කටහඬ මගේ සිතුවිලි මත කඩා වැටුණි. “ආ! ඉන්න ඔබ වගී වෙලා නේද? මේවා—(ලිය නොහැකි නමකි) සහ ඔවුන්ට පියාසර කළ හැක්කේ ගුරුත්වාකර්ෂණ බලය ඉතා අඩු ලෝකයක ජීවත් වන නිසා පමණි. ඔවුන් ඉතා බිඳෙන සුළු නිසා ඔවුන්ට ඔවුන්ගේම ග්‍රහලෝකයෙන් පිටව යා නොහැක. එහෙත් ඔවුන්ට බලවත් හා

අසමසම බුද්ධියක් ඇත. නමුත් වෙනත් තීර වලින් ඔබ ගැන බලන්න. ළහදීම ඔබට ඔබේම ලෝක ඉතිහාසය තවත් දැකගත හැකි වනු ඇත.

මට පෙර දර්ශනය වෙනස් විය. හිතාමතාම වෙනස් කළ මම සැක කළෙමි, එවිට මට දැකීමට අවශ්‍ය දේ මට පෙනෙනු ඇත. ප්‍රථමයෙන් ගැඹුරු දම්පාට අභ්‍යවකාශය තිබූ අතර පසුව සම්පූර්ණයෙන්ම නිල් පැහැති ලෝකයක් තිරයේ කේන්ද්‍රය අල්ලා ගන්නා තෙක් එක් කෙළවරක සිට ගමන් කළේය. දර්ශනය සම්පූර්ණයෙන්ම පුරවන තුරු රූපය විශාල විය. එය තව තවත් විශාල වූ අතර නැවතත් මා හට අභ්‍යවකාශයෙන් ඔළුවට කඩා වැටීමේ භයානක හැඟීම ඇති විය. වඩාත්ම දුක්ඛිත අත්දැකීමක්. මට යටින් නිල් රළු පැන පෙරළී ගියේය. ලෝකය හැරුණා. ජලය, ජලය, සෑම තැනකම ජලය. නමුත් එක් පැල්ලමක් සදාකාලික තරංගවලට ඉහළින් ප්‍රක්ෂේපණය විය. මුළු ලෝකයේම ලාසා නිම්නය තරම් විශාල සානුවක් තිබුණා. ඒ මත අමුතු ගොඩනැගිලි වෙරළේ දිස් විය. මිනිස් රූප ඔවුන්ගේ කකුල් ජලයේ වෙරළට ඇද වැටුණි. වෙනත් රූප අසල ගල් මත වාඩි විය. ඒ සියල්ල අද්භූත වූ අතර ඒ කිසිවක් මට තේරුමක් නොවීය. “අපේ බලහත්කාර මඩුව අපි නව ජාතියක බීජය ඔසවන නැත” වොයිස් පැවසීය . ”

නවවන පරිච්ඡේදය

දවස වෙහෙස මහන්සි වී පැයෙන් පැය ඇදී ගියේය. තරුණ භාමුදුරුවෝ දවසෙන් වැඩි හරියක් බැලූවා වගේ - ඉන්දියාව සහ ටිබෙටය අතර මංසන්ධියේ නවාතැන් ගත් කඳු වැටිය දක්වාම බැලූවා. ඔහු එක්වරම ප්‍රීති සෝෂාවක් පිට කර ගුහාව තුළට යාමට පෙර විලුඹ හැරෙව්වේය. “භාමුදුරුවනේ!” ඔහු කෑගැසුවේය, “ඔවුන් මාර්ගය ආරම්භ කරති. ඉක්මනින්ම අපිට කෑම ලැබේවි.” පිළිතුරක් බලාපොරොත්තුවෙන් නොසිටි ඔහු වටයක් කැරකෙමින් එළිමහනට දිව ගියේය. ටිබෙටයේ පැහැදිලි, සිතල වාතය තුළ මිනිත්තු විස්තර දිගු දුරක් දැකිය හැකිය, කෙනෙකුගේ පෙනීම වසංකිරීමට වායු දූෂණයක් නොමැත. ගල් පර්වතයට උඩින් කළු තිත් වැගිරෙන්නට විය. තරුණයා තෘප්තිමත් සිනහවක් පෑවේය. ආහාර! ඉක්මනින්ම බාර්ලි සහ තේ වනු ඇත.

ඔහු ඉක්මනින් වැව අද්දරට බැස වතුර කැන් එක පුරවා එය පවා බෑවුම් විය. ප්‍රවේශමෙන් හා සෙමෙන් ඔහු එය නැවත ගුහාව වෙත ගෙන ගියේ ආහාර ඇති විට ජලය ලැබෙන පරිදි ය. කුණාටුවෙන් පිපිරුණු ගසෙන් අන්තිම අතු එකතු කර ගැනීමට ඔහු නැවතත් බෑවුමට ඉක්මන් විය . දැල්වෙන ගින්න අසල දැන් සැහෙන දර ගොඩක් ගොඩ ගසා තිබුණි. නොඉවසිලිමත්ව තරුණයා ගුහාවට ඉහලින් පිහිටි ගල්තලාවට නැග්ගා. දිප්තියෙන් ඔහුගේ දෑස් ආරක්ෂා කර ගනිමින් ඔහු පිටතට සහ ඉහළට බලා සිටියේය. දිගු සතුන් පෙළක් වැවෙන් ඉවතට ගියා. අශ්වයන් මිස යක්කු නොවේ. ඉන්දියානුවන්, ටිබෙට් ජාතිකයන් නොවේ. නිහතමානීව තරුණ භාමුදුරුවෝ එතනම හිටගෙන හිටියේ ඒ භයානක දේ ගැන.

සෙමින්, බරින්, ඔහු බිම් මට්ටමට බැස නැවත ගුහාවට ඇතුළු විය. “භාමුදුරුවනේ, මිනිස්සු ඉන්දියානුවන්, ඔවුන් අපේ පැත්තට එන්නේ නැහැ, අපට කෑමත් නැහැ” ඔහු කණගාටුවෙන් පැවසීය.

“කනස්සල්ලට පත් නොවන්න, හිස් බඩ පැහැදිලි මොළයක් ඇති කරන බැවින්, පැරණි ආරාමය සන්සුන් විය. අපි කළමනාකරණය කරමු, අපට ඉවසීම තිබිය යුතුය.”

තරුණයාට හදිසියේම සිතුවිල්ලක් ඇති විය. වතුර කැන් එක අතට ගත් ඔහු බාර්ලි සියල්ල ඉතිරි ගිය පර්වතය වෙත වේගයෙන් ගියේය. පරිස්සමින් ඔහු දණින් වැටී වැලි පසෙහි සීරීමට ගියේය. මෙන්ම බාර්ලි සහ වැලි. වැලි වතුරේ ගිලී යනු ඇතැයි ඔහු සිතූ අතර බාර්ලි පාවෙයි. පරිස්සමෙන් වතුර කැන් එකේ පස් මිටකට පස්සේ අතලොස්සක් දාලා පැත්තට තට්ටු කළා. වැලි ගිලී බාර්ලි පාවී ගියේය. කුඩා තේ ගඩොල් කැබලි ද පාවී ගියේය.

වරින් වර ඔහු වතුර මතුපිටින් තිබූ බාර්ලි සහ තේ ගුලි ගලවා තම පාත්‍රයේ තැබුවේය. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් ඔහුට පැරණි භාමුදුරුවන්ගේ පාත්‍රය ලබා ගැනීමට සිදු වූ අතර අවසානයේ සවස් වරුවේ සෙවනැලි නැවතත් ගම්බද ප්‍රදේශ හරහා රිංගා ගන්නා විට පාත්‍ර දෙකම පිරී තිබුණි. තරුණ භාමුදුරුවෝ මහත්සියෙන් නැඟිට, වැලි පිරවූ වතුර භාජනය හේත්තු කර ගුහාවෙන් පිටව ගියහ. පිටතින්, කැන් තුළ ඇති නිෂ්ඵල දේ හෙළි කිරීමට ඔහුට කාලය අහිමි නොවී, අඳුරු ලෙස, ඔහු වැව දෙසට ගමන් කළේය.

රාත්‍රී කුරුල්ලන් අවදි වෙමින් සිටි අතර, ඔහු කැන් එක පිරමින් වතුර පුරවන විට පුර සඳ කඳු අද්දර එබී බලමින් සිටියේය. වෙහෙසට පත් ඔහු නැවත කැන් ඔසවා ගුහාව වෙත යාමට පෙර වැලි සහ බාර්ලි ධාන්ය වලින් දණහිස් සෝදා ගත්තේය. ඉල්ලා අස්වීමේ සෝෂාවකින් ඔහු කැන් එක ගින්නේ හදවතට දමා

ගිනිදැල් අසල වාඩි වූයේ නොඉවසිල්ලෙන් ජලය උතුරන තෙක් බලා සිටිමිනි. අවසානයේ පළමු හුමාලය නැඟී ගින්නේ දුම සමඟ මිශ්‍ර විය. තරුණ භාමුදුරුවෝද නැඟිට, බාර්ලි සහ තේ සහිත පාත්‍ර දෙක - සහ පස් ටිකක්! - මිශ්‍රණය ගෙනාවා. පරිස්සමෙන් මුළු ඉඩම වතුරට දැමීමා.

වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් වාෂ්පය නැවතත් ඉහළ ගියේය. වැඩි කල් නොගොස් ජලය ජවසම්පන්න ලෙස බුබුලු, දුඹුරු අවුල අවුස්සමින්. පැතලි පොතු කැබැල්ලකින් තරුණ භාමුදුරුවෝ පාවෙන සුන්බුන්වල නරකම දේ ඉවත් කළහ. වැඩි වේලාවක් බලා සිටීමට නොහැකි වූ ඔහු කැන් මීටට යටින් පොල්ලක් තබා ගින්නෙන් එසවීය. මුලින්ම ඔහු පැරණි භාමුදුරුවන්ගේ පාත්‍රය කැන් එකේ ගිල්වා කැඳවල අඩංගු ද්‍රව්‍ය නොමසුරුව ලබා ගත්තේය. ඔහුගේ දැනටමත් ගොරෝසු සළුව මත ඇඟිලි පිසදමා, අනපේක්ෂිත හා තරමක් අප්රසන්න රාත්රි භෝජන සංග්රහය සමඟ ඔහු ඉක්මනින් මහලු මිනිසා වෙත ගියේය. ඉන්පසු ඔහු තම ආහාර සඳහා ආපසු පැමිණියේය. එය ආහාරයට ගත හැකි විය - නිකම්ම!

කුසගින්නෙන් පෙළෙන නමුත් යන්තම් සංසිදුවා ගත් ඔවුහු තවත් රාත්‍රියක නින්දක් සඳහා දැඩි හා ප්‍රීතියෙන් තොර වැලි සහිත පස් මත වැතිර සිටියහ. ගුහාවෙන් ඔබ්බට සඳ ඉහළට නැඟී ඇත කඳු වැටියෙන් ඔබ්බට තේජාන්විත පරිහානියක යාත්‍රා කළේය. රාත්‍රියේ ජීවිත් ඔවුන්ගේ නිත්‍යානුකූල අවස්ථාවෙහි යෙදී සිටි අතර රාත්‍රි සුළඟ පල් වූ ගස්වල අතු අතරින් මෘදු ලෙස ගසාගෙන ගියේය. ඇත ලාමසරීස් වලදී රාත්‍රි ප්‍රොක්ටර්වරු ඔවුන්ගේ නොනවතින සෝදිසියෙන් සිටි අතර නගරයේ පිටුපස විදිවල නරක නමක් ඇති අය වාඩි වී තම වඩාත් විශ්වාසවන්ත මිතුරන්ට වඩා වාසියක් ලබා ගන්නේ කෙසේදැයි කුමන්ත්‍රණය කළහ.

උදෑසන ප්‍රීතියෙන් තොර විය. ඉසින ලද බාර්ලි සහ තේ දළුවල ඉතිරි කොටස් සාදන ලද නමුත් අඩු මිලක්, නමුත් පවතින එකම ජීවනෝපාය මාර්ගය ලෙස එය බලහත්කාරයෙන් පහත දැමීමට සිදු විය. උදෑසන ආලෝකය වැඩිමත්, අලුතින් පෝෂණය වූ ගින්නත් සමඟ මතුපිට වියළන ලද දැව වලින් ගිනි පුපුරු වැස්සක් යවමින්, පැරණි ආරාමය පැවසුවේ, “අපි දැනුම ලබා දීම දිගටම කරගෙන යමු. එය අපගේ කුසගින්න අමතක කිරීමට උපකාරී වනු ඇත. මහලු මිනිසා සහ තරුණයා එක්ව ගුහාවට ඇතුළු වී ඔවුන්ගේ පුරුදු ස්ථානවල වාඩි වූහ.

“මම ටික වේලාවක් පාවී ගියෙමි, නිෂ්ක්‍රීය මිනිසෙකුගේ සිතුවිලි මෙන්, දිශාවකින් තොරව, අරමුණකින් තොරව. වංචල වෙමින්, තිරයෙන් තිරයට

පියාසර කරමින් විසිතුරු ලෙස මා රැගෙන ගියා. එවිට කටහඬ මා වෙතට අනවසරයෙන් ඇතුළු වී, “අපි ඔබට තවත් පැවසිය යුතුයි.” කටහඬ කතා කරන විට මට පෙනී ගියේ මා පෙරළා මා මුලින්ම අධ්‍යයනය කළ තිරවලට යොමු කරන බවයි . දැන් නැවතත් ඔවුන් ක්රියාකාරී විය. එක් තිරයක් මත සෞරග්‍රහ මණ්ඩලය ලෙස අප දන්නා දේ අඩංගු විශ්වය නිරූපණය විය.

හඬ නැවත ආරම්භ විය, “දැන් නිර්මාණය වෙමින් පවතින නව පද්ධතියෙන් කිසියම් විකිරණ උවදුරක් ඇති විය හැකි නම් ශතවර්ෂ ගණනාවක් තිස්සේ වඩාත් සුපරීක්ෂාකාරීව නිරීක්ෂණය කරන ලදී. වසර මිලියන ගණනක් ගෙවී ගිය නමුත් විශ්වයේ ආයු කාලය තුළ වසර මිලියනයක් යනු මිනිසෙකුගේ ජීවිත කාලය තුළ මිනිත්තු වැනි ය. අවසානයේ අපේ අධිරාජ්‍යයේ හඳවන වන මෙයින් තවත් ගවේෂණයක් ආරම්භ විය. අප බීජ කළ යුතු නව ලෝක සැලසුම් කිරීම තීරණය කිරීම සඳහා නවීනතම උපකරණවලින් සමන්විත ගවේෂණයක්. කටහඬ තතර වූ අතර, මම නැවතත් තිර දෙස බැලුවෙමි.

අභ්‍යවකාශයේ විස්මිත දුර ප්‍රමාණයේ තරු සිතලෙන් හා දුරස්ථව දිලිසුණා. දැඩි හා බිඳෙන සුළු ඒවා දේදුන්නට වඩා වර්ණවලින් බැබළුණි. වලාකුළු බෝලයක් ලෙස පෙනෙන ලෝකයක් පෙන්වන තුරු පින්තූරය විශාල වී විශාල විය. කැළඹිලි සහිත වලාකුළු ඉතා බියකරු අකුණු සමඟින් හා හරහා ගමන් කළේය. " දුරස්ථ ගවේෂණයන් මගින් දුරස්ථ ලෝකයක් පිළිබඳ සත්‍ය විග්‍රහයක් කිරීම කළ නොහැක්කකි" යනුවෙන් Voice පැවසීය . එක් අවස්ථාවක අපි වෙනත් ආකාරයකින් විශ්වාස කළ නමුත් අත්දැකීම් අපට අපගේ වැරද්ද උගන්වා ඇත. දැන් වසර මිලියන ගණනක් තිස්සේ අපි ගවේෂණ යවා තිබෙනවා. බලන්න!"

එකෙක් තිරයක් පසෙකට ඇද දමනවාක් මෙන් විශ්වය පසෙකට ගසාගෙන ගියේය. නැවතත් අනන්තය ලෙස පෙනෙන තැනිතලාවක් මම දුටුවෙමි. ගොඩනැගිලි වෙනස් විය, දැන් ඒවා දිගු හා පහත් විය. එහි සුදානම්ව තිබූ මහා යාත්‍රාවද වෙනස් විය. මෙම යාත්‍රාව තැටි දෙකක් වැනි දෙයක් වූ අතර, පහළ තැටියක් තහඩුවක් ලෙස සිටගෙන සිටිය යුතු අතර, ඉහළ කොටස පහත් නමුත් ප්‍රතිලෝම මත රඳා පවතී. එය පුර පසළොස්වක පොහොය මෙන් ද දිස්තිමත් විය. පිටුපස විදුරු සහිත වටකුරු සිදුරු සිය ගණනක් වට ප්‍රමාණය වට කර ඇත. ඉහළම උන්නතාංශය මත අඩි පනහක් පමණ හරස් අතට ගෝලාකාර විනිවිද පෙනෙන කාමරයක් විය. යාත්‍රාවේ යෝධ වට ප්‍රමාණය

එය සැපයීම සඳහා එහි පාදමෙහි වෙහෙස මහත්සි වී වැඩ කරන යන්ත්‍ර සම්පූර්ණයෙන්ම වාමන විය.

කණ්ඩායම් වශයෙන් එහි සිටි පිරිමින් සහ ගැහැනුන්, අමුතු නිල ඇඳුමින් සැරසී, පෙට්ටි ගණනාවක් බිම තබාගෙන සිටියහ. කතාව සතුටුදායකයි, භාසාය හොඳයි වගේ. වඩාත් විචිත්‍රවත් ලෙස ඇඳ පැළඳ සිටි පුද්ගලයන් , ලෝකයක ඉරන්තම ගැන සිතා බලන්නාක් මෙන්-ඇත්ත වශයෙන්ම ඔවුන් එසේ වන්නට ඇති පරිදි, ළංවිය නොහැකි ලෙස පසුපසට හා ඉදිරියට ඇදී ගියේය. හදිසි සංඥාවක් ඔවුන් සියල්ලන්ම ඉක්මනින් නැඹී, ඔවුන්ගේ ඇසුරුම් අල්ලාගෙන, බලා සිටින යාත්‍රාව වෙත දිව ගියේය. ඇසේ අයිරිස් වැනි ලෝභමය දොරවල් පිටුපසින් තදින් වැසී ඇත.

සෙමෙන් දැවැන්ත ලෝභ නිර්මාණය අඩි සියයක් පමණ වාතයේ ඉහළ ගියේය. එය මොහොතකට සැරිසැරුවේය - පසුව එය කිසිදා පැවති බව සලකුණු කිරීමට කිසිදු ආකාරයක හෝඬුවාවක් ඉතිරි නොකර අතුරුදහන් විය. හඬ පැවසුවේ, “එය ආලෝකයේ වේගයට වඩා සිතාගත නොහැකි තරම් වේගයෙන් ගමන් කරයි. එය ස්වයං අන්තර්ගත ලෝකයක් වන අතර යමෙකු මෙම නැව්වල සිටින විට බාහිර බලපෑම්වලට කිසිසේත්ම බලපාන්නේ නැත. වේගය පිළිබඳ හැඟීමක්, වැටීමේ හැඟීමක්, තියුණු හැරීම් මත පවා නැත. අභ්‍යවකාශය, ඔබේම ලෝකවාසීන් විශ්වාස කරන හිස් රික්තය නොවේ. අවකාශය යනු සන්නත්වය අඩු ප්‍රදේශයකි. හයිඩ්‍රජන් අණු වායුගෝලයක් ඇත. වෙනම අණු සැතපුම් සිය ගණනක් දුරින් තිබිය හැකි නමුත් අපගේ යාත්‍රා මගින් ජනනය කරන වේගය අනුව එම වායුගෝලය මුහුදු තරම්ම සන බව පෙනේ. නැවේ පැත්තට අණු වේගයෙන් දිව යන බව කෙනෙකුට ඇසෙන අතර අණුක සර්ෂණය හරහා රත් වීමේ ගැටලුව මහහරවා ගැනීමට අපට විශේෂ ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමට සිදු විය. නමුත් බලන්න -!”

යාබද තිරයක් මත තැටි හැඩැති යාත්‍රාව ඉරි යමින් තිබුණේ එහි පිටුපස දුර්වල නිල් ආලෝකයේ නොපෙනෙන මාවතක් ඉතිරි කරමිනි. වේගය කොතරම් විශාලද යත් නැව මධ්‍යගතව තබා ගැනීමට පින්තුරය වලනය වන විට, තරු සහ ආලෝක රේඛා ලෙස දිස් විය. වොයිස් මැසිවිලි නැඟුවේ, “අපි අනවශ්‍ය ගමන් අනුපිළිවෙලවල් මඟ හැර වැදගත් අයිතමවල තබා ගන්නෙමු. අනෙක් තීරය දෙස බලන්න. ” මම එසේ කළ අතර, යාත්‍රාව දැන් ඉතා සෙමින් ගමන් කරමින්, සූර්යයා වටා කැරකෙමින්, අපගේ සූර්යයා දුටුවෙමි. නමුත් සූර්යයා දැන් පවතින තත්ත්වයට වඩා බෙහෙවින් වෙනස් ය. එය විශාල වූ, දීප්තිමත් වූ අතර එහි වට ප්‍රමාණයෙන් ඔබ්බට විහිදුණු ගිනිදැල් විශාල විය.

නැව් රවුම් කර, පළමුව එක් ලෝකයක් සහ පසුව තවත් ලෝකයක් වටා කක්ෂගත විය.

අවසානයේදී එය පෘථිවිය බව මා දැන සිටි ලෝකයට සමීප විය. සම්පූර්ණයෙන්ම වලාකුළුවලින් වැසී ගිය එය නැව් යටට පෙරළී ගියේය. කක්ෂ කිහිපයක් සිදු කරන ලද අතර පසුව නෞකාව තවත් මන්දගාමී විය. පින්තුරය වෙනස් වී ඇතුළේ මාව පෙන්නවා. පිරිමි සහ ගැහැණු කුඩා කණ්ඩායමක් දිගු ලෝහ කොරිඩෝරයක් දිගේ ගමන් කරමින් සිටියහ. අවසානයේදී ඔවුන් විශාල යාත්‍රාවේ කුඩා අනුරූ තිබූ ආවරණයකට ඇතුළු විය. පිරිමින් සහ කාන්තාවන් බැවුමක් දිගේ ඇවිද ගොස් මෙම කුඩා නැව්කට ඇතුළු වූහ. අනෙක් සියලුම මිනිසුන් එම ප්‍රදේශයෙන් ඉවත් විය. පාරදෘශ්‍ය බිත්තියක් පිටුපසින් මිනිසෙක් බලා සිටියේය, අමුතු වර්ණ බොත්තම් මත ඔහුගේ දැත්, ඔහුට ඉදිරියෙන් දැල්වෙන විදුලි පහන්. ආලෝකයක් කොළ පැහැයෙන් දියුලන අතර, මිනිසා එකවරම බොත්තම් කිහිපයක් තද කළේය.

බීමෙහි කොටසක් කුඩා නැව්වෙන් සමානව පසුබැස ගිය අතර ඇසේ අයිරිස් විවෘත වන විට විවෘත විය. නෞකාව කුඩා වැටී අභ්‍යවකාශයට ඇතුළු විය. පෘථිවිය වට කර ඇති වලාකුළු තුළ එය අපගේ දර්ශනයට අහිමි වන තෙක් එය පහළට හා පහළට ලිස්සා ගියේය. එවිට මා ඉදිරියෙහි තිබූ පින්තුරය නැවතත් වෙනස් වූ අතර කුඩා යාත්‍රාවෙන්ම මම දුටුවෙමි. මෙහි කැරකෙන, සෝෂාකාරී වලාකුළු, නොබිඳිය හැකි බාධක ලෙස මුලින්ම දිස් වූ නමුත් අභ්‍යවකාශ යානයේ ස්පර්ශයෙන් දිය වී ගියේය. අපි වලාකුළු සැතපුම් ගණන් දිගේ පහළට ගියෙමු, අවසානයේ අපි අඳුරු, අඳුරු දිනයකට ඒකාබද්ධ විය. අළු මුහුදු පෙරළි ගොස් නැගී ගිය අතර දුරින් අළු වලාකුළු සමඟ ඒකාබද්ධ වූ බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, වලාකුළු මත කිසියම් නොදන්නා මූලාශ්‍රයකින් රළු දිලිසීම පිළිබිඹු විය.

අභ්‍යවකාශ යානය සමතලා වී වලාකුළු සහ මුහුදු අතර පියාසර කළේය. සැතපුම් ගෙවී ගියේය, නිමක් නැති, සැතපුම් මුහුදේ සැතපුම්. අහස මත අඳුරු ස්කන්ධයක් දිස් විය, අඳුරු ස්කන්ධයක් අතරමැදි ගිනිදැල් මගින් වෙඩි තැබීය. නෞකාව ඉදිරියට ගියේය. වැඩි කල් නොගොස් අපට පහළින් විශාල කඳුකර භූමියක් දිස් විය. විශාල ගිනිකඳු වලාකුළු දෙසට ඔවුන්ගේ අවලස්සන හිස ඔසවා ඇත. දැවැන්ත ගිනිදැල් පිට වූ අතර උණු කළ ලාවා කඳු දෙපස කඩා වැටී සෝෂාකාරී සෝෂාවක් සමඟ මුහුදට ඇද වැටුණි. ඇතින් අළු බොද වී තිබුණත්, ඉඩමට ආසන්නව ඉතා අඳුරු රතු පැහැයක් දිස් විය.

නොකාව ඉදිරියට ගොස් කිහිප වතාවක්ම ලෝකය වටා ගමන් කළේය. පහළ උන්නතාංශයේ සිට වාෂ්ප වී යන බවක් පෙනෙන්නට තිබූ මුහුදෙන් වට වූ විශාල ගොඩබිම් එකක් පමණි. අවසානයේ එය නැඟී, අභ්යවකාශයට ඇතුළු වී, මව් නොකාව වෙත ආපසු ගියේය. එම යාත්‍රාව නැවතත් අධිරාජ්‍ය ලෝකයට වේගයෙන් ගමන් කරන විට තිරය මැකී ගියේය.

වොයිස්, දැන් මගේ මොළයේ කතා කිරීමට පුරුදු වී ඇති අතර, “නැහැ! මම ඔබට කතා කරන්නේ නිකම්ම නොවේ, මෙම අත්දැකීමට සහභාගී වන අය ද මම අමතමි. ඔබ ඉතා ප්‍රතිග්‍රාහක බැවින් අපගේ සියලු ප්‍රකාශයන් අප ධ්වනි ප්‍රතිපෝෂණ ලෙස හඳුන්වන දෙය මගින් ඔබ දනී. නමුත් අවධානය යොමු කරන්න. මෙය ඔබටත් අදාළයි.

“දෙවන ගවේෂණය ආපසු පැමිණියේ—” (මෙහි නමක් තිබුනා, නමුත් එය උච්චාරණය කිරීම මගේ බලයෙන් ඔබ්බට ය, එබැවින් මම පරිවර්තනය කර ‘අපේ අධිරාජ්‍යය’ යැයි කියමි). “විද්‍යාඥයන් කාර්ය මණ්ඩලය ඉදිරිපත් කළ වාර්තා අධ්‍යයනය කළා. ලෝකයේ ජීවීන් සමඟ ගබඩා කිරීමට සුදුසු වීමට සියවස් ගණනකට පෙර තක්සේරු කිරීම් සිදු කරන ලදී. ජීව විද්‍යාඥයන් සහ ජාන විද්‍යාඥයන් එක්ව නිර්මාණය කළ යුතු හොඳම වර්ගයේ ජීවීන් සඳහා සැලසුම් සකස් කළා. නව ලෝකයක් ගබඩා කර ගැනීමට නම්, එම ලෝකය නෝවාගේ පැටවුන් වන විට, මනරම් සතුන් සහ බර පත්‍ර පළමුව අවශ්‍ය වේ. සියලුම පස කුඩු පාෂාණවලින් සමන්විත වන අතර, ලාවා දූවිලි හා ඇතැම් අංශු මූලද්රව්ය සමඟ. එවැනි පස රළු පෝෂණය කරන ශාක සඳහා පමණක් සහාය වනු ඇත. එවිට එම ශාක දිරාපත් වන අතර සතුන් මිය ගොස් දිරාපත් වී ගල් කුඩු සමඟ මිශ්‍ර වේ. සහසූ ගණනාවකින්’ පස’ සෑදේ. මුල් පාෂාණයෙන් පස වඩ වඩාත් දුරස් වන විට සියුම් ශාක වර්ග වගා කළ හැක. කාලයාගේ ඇවෑමෙන්, ඕනෑම ග්‍රහලෝකයක, පස යනු ඇත්ත වශයෙන්ම දිරාපත් වූ සතුන්ගේ හා ශාකවල සෛල සහ අනිත්‍යයේ අනිත්‍යයේ සිට ඇති මළ මුත්‍ර වේ.

කටහඬේ හිමිකරු ඔහුගේ ප්‍රේක්ෂකයින් සමීක්ෂණය කරන අතරතුර විරාමයක් තැබූ බවක් මට හැඟුණි. ඉන්පසුව ඔහු තවදුරටත් කියා සිටියේ, “නව ග්‍රහලෝකයක වායුගෝලය මිනිසුන්ට කිසිසේත් හුස්ම ගත නොහැක. සෝෂාකාරී ගිනිකඳු වලින් පිටවන පිටාර ගැලීමේ සල්ෆර් සහ බොහෝ භානිකර හා මාරාන්තික වායූන් අඩංගු වේ. සුදුසු වාක්ෂලතාදිය විෂ අවශෝෂණය කර පසට භානිකර ධනිජ ලෙස ආපසු ලබා දීමෙන් මෙය ජය ගනී. වාක්ෂලතාදිය විෂ සහිත දුම ගෙන ඒවා නියුමනොයිඩ් වලට අවශ්‍ය ඔක්සිජන් සහ නයිට්‍රජන් බවට පරිවර්තනය කරයි. එබැවින්, බොහෝ ශාඛා

වල විද්‍යාඥයින් ශතවර්ෂ ගණනාවක් එකට එක්ව මූලික කොටස් සකස් කළහ. මේවා පසුව පරිණත වීමට හැකි වන පරිදි, ඒවා සම්පූර්ණයෙන්ම තෘප්තිමත් බව සහතික කළ හැකි වන පරිදි, ඒ හා සමාන තත්වයන් සහිත ආසන්න ලෝකයක් මත තබන ලදී. අවශ්‍ය නම්, ඒවා වෙනස් කළ හැකිය.

ඉතින්, යුග ගණනාවක් තිස්සේ නව ග්‍රහලෝක පද්ධතිය තමන්ගේම අවශ්‍යතා සඳහා ඉතිරි විය. සුළඟ සහ රළ පහරින් තියුණු ගල් පර්වත බාදනය වී යන අතරතුර වම් පසින්. වසර මිලියන ගණනක් පුරා කුණාටු එම පාෂාණමය භූමියට පහර දුන්නේය. උස් කඳු මුදුන් වලින් කුඩු පාෂාණ වැගිරෙයි, බර ගල් කඩා වැටී කුණාටු යට පෙරළී, පාෂාණ කුඩු වඩාත් සියුම් ලෙස ඇඟිරී ගියේය. යෝධ රළ ගොඩබිමට කෝපයෙන් පහර දෙයි, ස්පර්ශ් බිඳ දමයි, ඒවා එකට ගැටෙයි, ඒවා කුඩා හා කුඩා අංශු බවට පත් කරයි. සුදු-උණුසුම් ජලයට ගලා ගිය ලාවා දුමාරය සහ පෙණ දමමින් අංශු මිලියන ගණනකට බෙදී මුහුදේ වැලි බවට පත් විය. රළ නැවතත් ගොඩබිමට වැලි ගසා දැමූ අතර, අඛණ්ඩ සෝදිසි කිරීම් හේතුවෙන් කඳුකරයේ සැතපුම් ගණනක් උස සිට අඩි දස දහස් ගණනක් දක්වා පහත වැටුණි.

පෘථිවි කාලයේ නිමක් නැති සියවස් ගණනාවක් ගෙවී ගියේය. ගිනියම් හිරු දැල්වූයේ එතරම් දරුණු ලෙස නොවේ. ගිනි දැල්වෙන ගොබ්බියන් තව දුරටත් පිටතට විසිවී යාබද වස්තූන් ගිල්වා පුළුස්සා දැමුවේ නැත. දැන් සූර්යයා තරමක් නිතිපතා දැවී ගියේය. අවට ලෝක ද සිසිල් විය. ඔවුන්ගේ කක්ෂ ස්ථාවරයි. සෑම විටම කුඩා පාෂාණ ගැටිති අනෙකුත් ස්කන්ධයන් සමඟ ගැටී මුළු සූර්යයා තුළට ඇද වැටුණු අතර එහි දැවෙන තීව්‍රතාවයේ තාවකාලික වැඩි වීමක් සිදු විය. නමුත් පද්ධතිය ස්ථාවර විය. පෘථිවිය නමැති ලෝකය සිය පළමු ජීවය ලැබීමට සූදානම් වෙමින් සිටියේය.

එම්පයර් කඳවුරේ විශාල නෞකාවක් පෘථිවියට ගමන් කිරීමට සූදානම් වෙමින් තිබූ අතර තුන්වන ගවේෂණයේ සාමාජිකයින්ට ඔවුන්ගේ පැමිණීමේ කාර්යයට අදාළ සියලු කරුණු පිළිබඳව පුහුණුව ලබා දෙන ලදී. ගැලපුම සහ ස්නායු රෝග නොමැතිකම සඳහා පිරිමින් සහ කාන්තාවන් තෝරා ගනු ලැබේ. සෑම අභ්‍යවකාශ නෞකාවක්ම ස්වයං අන්තර්ගත ලෝකයක් වන අතර එහි වාතය ශාක මගින් නිපදවන අතර ජලය අතිරික්ත වාතයෙන් සහ හයිඩ්‍රජන් වලින් ලබා ගනී - මුළු විශ්වයේම ලාභම දෙය. උපකරණ පටවා, සාමාන්‍ය සැපයුම්, නව තොගය නියමිත වේලාවට නැවත සජීවීකරණය කිරීමට සූදානම්ව ප්‍රවේශමෙන් ශීත කරන ලදී. අන්තිමට හදිස්සියක් නැති නිසා තුන්වැනි ගවේෂණය සූදානම් වුණා.”

එම්පයර් විශ්වය හරහා යාත්‍රාව ලිස්සා ගොස් තවත් එකක් තරණය කර එහි ඇත කෙළවරේ ඇති නව පෘථිවියට ඇතුළු වන ආකාරය මම බලා සිටියෙමි. දිස්නිමත් සූර්යයා වටා බොහෝ ලෝක රවුම් විය. මේවා නොසලකා හරින ලදී; සියලු අවධානය එකම ග්‍රහලෝකය වෙත යොමු විය. මහා යාත්‍රාව වේගය අඩු වී පෘථිවියේ එක් ස්ථානයකට සාපේක්ෂව නිශ්චල වන පරිදි කක්ෂයක පැද්දේ. නැවේ කුඩා යාත්‍රාවක් සුදානම් කර තිබුණි. පිරිමින් සහ කාන්තාවන් හය දෙනෙකු ඇතුළු වූ අතර නැවතත් මව් නෞකාවේ බිමෙහි විවරයක් දිස් වූ අතර එමගින් සමීක්ෂණ යාත්‍රාව පහත වැටුණි. නැවතත් තිරය මත එය සන වලාකුළු හරහා වැටී ජලයෙන් අඩි දහස් ගණනක් ඉහළින් මතු වන ආකාරය මම බලා සිටියෙමි. තිරස් තලයක ගමන් කරමින් එය ඉක්මනින්ම ජලයට ඉහළින් පර්වත භූමිය ප්‍රක්ෂේපණය වූ ස්ථානයට පැමිණියේය.

ගිනිකඳු පිපිරීම්, වඩාත් ප්‍රචණ්ඩ වුවත්, පෙරට වඩා අඩු ප්‍රබල විය. පාෂාණ සුන්බුන් වැස්ස අඩු විය. ඉතා පරිස්සමින්, ඉතා පරිස්සමින් කුඩා නැව පහළට හා පහළට ගිලී ගියේය. තීව්‍ර දෙනෙතින් වඩාත් සුදුසු ගොඩබැම සඳහා මතුපිට සෙවූ අතර අවසානයේ එම ස්ථානය තීරණය කිරීමත් සමඟ එය ගොඩබිමට පැමිණියේය. මෙහිදී, දෘඪ පෘෂ්ඨය මත රැඳී, කාර්ය මණ්ඩලය සාමාන්‍ය පරීක්ෂණ ලෙස පෙනෙන දේ සිදු කළහ. සැහීමකට පත් වූ කාර්ය මණ්ඩලයේ සාමාජිකයින් හතර දෙනෙක් බෙල්ලේ සිට පාදය දක්වා ආවරණය කරන ලද අමුතු ඇඳුම් ඇඳ සිටියහ. එක් එක් පුද්ගලයා තම නිස මත වටකුරු විනිවිද පෙනෙන ගෝලයක් තැබූ අතර එය දැනටමත් පැළඳ සිටින ඇඳුමේ ගෙල කැබැල්ල සමඟ යම් ආකාරයකින් සම්බන්ධ විය.

සෑම කෙනෙකුම නඩුවක් රැගෙන කුඩා කාමරයකට ඇතුළු වූ අතර එහි දොර පරිස්සමින් වසා දමා ඔවුන්ට පිටුපසින් සවි කර ඇත. තවත් දොරක් ඉදිරිපිට ආලෝකය රතු පාටින් දිදුලයි. කවාකාර ඩයල් එකක කළු පොයින්ටරය වලනය වීමට පටන් ගත් අතර, එය 'O' එක මත රැඳී ඇති විට රතු එළිය කොළ පැහැයට හැරුණු අතර පිටත දොර විවෘත විය. අමුතු ලෝහ ඉණිමහක්, එයටම ආවේණික වූ ජීවයක් මෙන්, බිම පුරා ගැස්සී අඩි පහළොවක් පමණ පහළින් බිමට දිගු විය. එක් මිනිසෙක් පරෙස්සමින් පඩිපෙළෙන් බැස මතුපිටට ළඟා වන විට මුද්‍රා තැබීය. නඩුවෙන් ඔහු දිගු පොල්ලක් ඇඳ එය බිමට තල්ලු කළේය. නැමී, ඔහු එම සැරයටියේ මතුපිට සලකුණු ඉතා සියුම් ලෙස පරීක්ෂා කර-ඔහුගේ දෙපයින් නැගී-ඔවුන් තමා හා එක්වන ලෙස අනෙක් අයට අඟ කළේය.

පුංචි සාදය මට කිසිම තේරුමක් නැති දේවල් කරමින් අහම්බෙන් වගේ එහා මෙහා ගියා. ඔවුන් බුද්ධිමත් වැඩිහිටියන් බව මා දැන සිටි බව ඉතිරි කර ගන්න, මම ඔවුන්ගේ ක්‍රීඩා කරන ළමයින්ගේ විගඩම් දක්වා අඩු කළෙමි. සමහරු පුංචි ගල් අහුලලා මල්ලක දාගත්තා. සමහරු මිටිවලින් බීමට පහර දෙති, නැතහොත් ලෝහ කුරු ලෙස පෙනෙන දේවල ඇලී සිටිති. තවත් ගැහැනු සතෙකු ඇලෙන සුළු වීදුරු තීරු අතැතිව ඉබාගාතේ ඇවිදිමින් ඒවා ඉක්මනින් බෝතල්වලට ඇතුළු කළාය. මේ සියල්ල මට නොතේරෙන දේවල් විය. අවසානයේදී ඔවුන් තම යාත්‍රාව වෙත ආපසු ගොස් පළමු මැදිරියට ඇතුළු වූහ. ඔවුන් වෙලදපොලක ගවයන් මෙන් නිශ්චලව සිටි අතර, කැපී පෙනෙන වර්ණ ආලෝකයන් බැබළී එක් එක් මුළු මතුපිටම ගමන් කළහ. ලා කොළ පාටින් දිලිසෙන අතර අනෙකුත් වර්ණ වියළි පහන් නිවී ගියේය. සාදය ඔවුන්ගේ ආරක්ෂිත ඇඳුම් ඉවත් කර නොහොවේ ප්‍රධාන කොටසට ඇතුළු විය.

වැඩි කල් නොගොස් විශාල කාර්යයක් කිරීමට සිදු විය. ඇලෙන සුළු වීදුරු තීරු සහිත ගැහැණු සතා එක එක ලෝහමය උපකරණයකට දැමීමට ඉක්මන් විය. නල දෙකකින් බලන ලෙස මුහුණ ඒ දෙසට තබා ඇය බොත්තම් කරකවා අනෙක් අයට අදහස් දක්වුවාය. කුඩා ගල් කැට සහිත මිනිසා ඒවා යන්ත්‍රයකට ඔත්තු ව කළ අතර එය විශාල සෝෂාවක් නිකුත් කළ අතර දැන් ඉතා සියුම් කුඩු බවට පත් වී තිබූ ගල් කැට එකවරම පිට කළේය. බොහෝ පරීක්ෂණ සිදු කරන ලදී. මහා මාතෘ නොකාව සමඟ බොහෝ සංවාද පැවැත්විණි.

මෙම යාත්‍රාවලින් අනෙක් ඒවා දර්ශනය වූ අතර, පළමු එක ඉවත් වී විශාල යාත්‍රාව වෙත ආපසු ගියේය. ඉතිරි වූ අය මුළු ලෝකයම රවුම් කළ අතර ඒවායින් ගොඩබිමට වැටුණු භාණ්ඩ බිමට වැටුණු අතර වෙනත් වර්ගයක් මුහුදට වැටුණි. ඔවුන්ගේ කාර්යයෙන් සැහීමකට පත් වූ කුඩා යාත්‍රා සියල්ලම සමීප වී රේඛාවක් සාදා ඉන්පසු ඔවුන් ඉහළට ගොස් පෘථිවි වායුගෝලයෙන් ඉවත් විය. එකින් එක නැවත මවු නොකාවට ඇතුළු වූ අතර, අන්තිමයා එසේ කළ විට මහා යාත්‍රාව එම කක්ෂයෙන් වේගයෙන් ගොස් එම පද්ධතියේ වෙනත් ලෝකවලට ගමන් කළේය. මේ අනුව, පෘථිවි කාලය බොහෝ වසර ගණනාවක් අත්පත් කර ගන්නා ලදී.

පෘථිවිය මත සියවස් ගණනාවක් ගත විය. නොකාවක් අභ්‍යවකාශය හරහා ගමන් කරන කාලය තුළ එය සති කිහිපයක් පමණක් විය, මන්ද එම කාල දෙක යම් ආකාරයකින් තේරුම් ගැනීමට අපහසු නමුත් එය එසේ ය. ශතවර්ෂ ගණනාවක් ගෙවී ගිය අතර, රළු, රළු වෘක්ෂලතාදිය ගොඩබිම සහ ජලය යට සමෘද්ධිමත් විය. විශාල මීවන ගස් අහස දෙසට නැඟී ඇති අතර, විශාල, සන

කොළ විෂ වායු අවශෝෂණය කර දිවා කාලයේ ඔක්සිජන් සහ රාත්‍රියේදී නයිට්‍රජන් ආශ්වාස කරයි. අවසානයේ දී අභ්‍යවකාශ නැවක් වලාකුළු අතරින් බැස වැලි සහිත වෙරළකට ගොඩ බැස්සේය. විශාල තොප්පි විවෘත කරන ලද අතර සැතපුම් දිග යාත්‍රාවෙන් දැව කැපීමෙන්, බියකරු සිහින ජීවීන් පැමිණියේ පෘථිවිය ඔවුන්ගේ පාගමනට කම්පා වන තරමට විචිත්‍රවත් ය. බිහිසුණු ජීවීන් හම් පියාපත් මත දැඩි ලෙස වාතයට පියාසර කළේය.

මහා කරඬුව - යුග ගණනාවක් පුරා පැමිණි බොහෝ දේවලින් පළමුවැන්න - අහසට නැඟී මුහුද හරහා මෘදු ලෙස ලිස්සා ගියේය. කලින් තීරණය කළ ප්‍රදේශ වලදී, නැව ජල මතුපිට රැඳී ඇති අතර අමුතු ජීවීන් සාගර ගැඹුරට ඇද වැටුණි. අතිවිශාල යාන්ත්‍රාච ඉහළ ගොස් අවකාශයේ දුරස්ථ අවපාතයට අතුරුදහන් විය. පෘථිවිය මත ඇදහිය නොහැකි ජීවීන් ජීවත් වූ අතර සටන් කළහ, බෝ වී මිය ගියහ. වායුගෝලය වෙනස් විය. ශාක පත්‍ර වෙනස් වූ අතර ජීවීන් පරිණාමය විය. යුග ගෙවී ගිය අතර ප්‍රඥාවන්තයන්ගේ නිරීක්ෂණාගාරයේ සිට විශ්වයන් ඇතිත්, මුරකාවල් කරන ලදී.

පෘථිවිය එහි කක්ෂයේ වෙවිලමින් සිටියේය; හයානක විකේන්ද්‍රීකතාවයක් වර්ධනය වෙමින් පැවතුනි. අධිරාජ්‍යයේ හදවතේ සිට විශේෂ නෞකාවක් පැමිණියේය. මුහුදු රළ නැගීම සහ ලෝකය අසමතුලිත වීම වැළැක්වීමට එක් ගොඩබිම් ස්කන්ධයක් ප්‍රමාණවත් නොවන බව විද්‍යාඥයෝ තීරණය කළහ. මතුපිට සිට සැතපුම් ගණනක් ඉහළින් සැරිසරන මහා යාත්‍රාවෙන් සිහින් ආලෝක කදම්භයක් පිට විය. නිරාවරණය වූ පෘථිවි මහාද්වීපය වෙවිලමින් කුඩා ස්කන්ධ වලට කැඩී ගියේය. දරුණු භූමිකම්පා ඇති විය. කාලයාගේ ඇවෑමෙන් ගොඩබිම් සමූහයන් ගසාගෙන ගොස් බලකොටු සාදමින් දැන් SEAS ලෙස බෙදී ඇති මුහුදු නිෂ්ඵල ලෙස පහර දුන්නේය. පෘථිවිය ස්ථාවර කක්ෂයක පදිංචි විය.

වසර මිලියන ගණනක් බඩගාගෙන ගියා. පෘථිවි කාලය වසර මිලියන ගණනක්. නැවතත් අධිරාජ්‍යයේ සිට ගවේෂණ කණ්ඩායමක් ළඟා විය. මෙවර එය ලොවට පළමු නියුමනොයිඩ් ගෙන ආවේය. අමුතු දම් පැහැති සත්වයන් ගොඩ බැස්සවූ අතර, කාන්තාවන්ට පියයුරු අටක් ඇති අතර, පිරිමින් සහ කාන්තාවන් උරහිස් මත හතරැස් හිසක් තබා ඇති අතර පැත්තකින් බැලීමට මුළු ශරීරයම හැරවිය යුතුය. කකුල් කෙටි වූ අතර දැන් දිගු වූ අතර දණහිසට පහළට බැස ගියේය. ඔවුන් ගිනි හෝ ආයුධ කිසිවක් දැන සිටියේ නැත, නමුත් ඔවුන් නිතරම රණ්ඩු විය. ඔවුන් ජීවත් වූයේ ගුහාවල සහ බලවත් ගස්වල අතුරු වල ය. ආහාර සඳහා ඔවුන් සතුව බෙරි සහ තණකොළ සහ පෘථිවිය බඩගා

යන කෘතීන් විය. නමුත් මුරකරුවන් සෑහීමකට පත් නොවීය, මන්ද මොවුන් තමාව ආරක්ෂා කර ගත නොහැකි සහ පරිණාමයේ කිසිදු සලකුණක් නොපෙන්වන මනසක් නැති ජීවීන් පමණි.

මේ වන විට එම අධිරාජ්‍යයේ යාත්‍රා සෞඛ්‍යග්‍රහ මණ්ඩලය රඳවාගෙන සිටි විශ්වය හරහා නිරන්තර මුර සංචාරයේ යෙදී සිටියේය. මෙහි වෙනත් ලෝක ද දියුණු වෙමින් පැවතුනි. වෙනත් ග්‍රහලෝකයක ග්‍රහලෝකයක් පෘථිවියට වඩා ඉතා වේගයෙන් ඉදිරියට යමින් තිබුණි. මුර සංචාරයේ නෞකාවක් ගොඩ බැස්ස වූ පෘථිවියට යාමට වෙන් කරන ලදී. දම්පාට ස්වදේශිකයන් කිහිප දෙනෙකු අල්ලා පරීක්ෂාවට ලක් කළ අතර උයන්පල්ලෙකු වල් පැලෑටි විනාශ කරන ආකාරයටම මුළු ජාතියම වඳ කළ යුතු බව තීරණය විය. වසංගතයක් පෘථිවිය මතට වැටුණු අතර, සියලු හියුමනොයිඩ් මීය ගියේය. කටහඬ කඩා වැදුණේ, “ඉදිරි වසර කිහිපය තුළ ඔබේම පෘථිවි මිනිසුන් භාවුන්ගේ වසංගතයක් විනාශ කිරීමට මෙම පද්ධතිය භාවිතා කරනු ඇත, නමුත් ඔබේ ජනතාව වේදනාවෙන් භාවත් මරා දමන වසංගතයක් භාවිතා කරනු ඇත. අපි එය වේදනා රහිතව කරන්නෙමු.”

අඟසින් තවත් නැවක් ආවේ විවිධ සතුන් සහ බොහෝ වෙනස් මානවයන් රැගෙන ය. ඉඩම් පුරා බෙදාහරින ලද අතර, එම ප්රදේශයේ තත්වයන්ට ගැලපෙන පරිදි වෙනස් වර්ගයක් සහ සමහරවිට වෙනස් වර්ණයක් තෝරාගෙන ඇත. පෘථිවිය තවමත් ගිගුම් දෙමින් සෝෂා කරයි. ගිනිකඳු ගිනිදළු සහ දුම් පිට කළ අතර උණු කළ ලාවා කඳු පැතිවලින් ගලා ආවේය. මුහුදු සිසිල් වෙමින් පැවති අතර එහි ජීවිතය වෙනස් වන තත්වයන්ට ගැලපෙන පරිදි වෙනස් විය. ධ්‍රැව දෙකෙහි ජලය සීතල වූ අතර පෘථිවියේ පළමු අයිස් සෑදීමට පටන් ගත්තේය.

යුග ගෙවී ගියේය. පෘථිවියේ වායුගෝලය වෙනස් විය. යෝධ මිවන වැනි වර්ධනයන් ඕනඩොක්ස් ගස් වලට මග පෑදීය. ජීව ස්වරූපය ස්ථාවර විය. බලවත් ශිෂ්ටාචාරයක් වර්ධනය විය. පෘථිවියේ උද්‍යානකරුවන් ලොව පුරා පියාසර කරමින් නගරයෙන් නගරයට ගියහ. නමුත් ඔවුන්ගෙන් සමහරක් ඔවුන්ගේ මානුෂික චෝදනා හෝ එහි කාන්තාවන් ගැන ඕනෑවට වඩා හුරුපුරුදු විය. මිනිස් වර්ගයාගේ නපුරු පූජකයෙක් රූමත් කාන්තාවක් උයන්පල්ලන්ගෙන් කෙනෙකුව පොළඹවාගෙන තහනම් රහස් පාචා දෙන ලෙස ඔහුව පොළඹවා ගත්තේය. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන්, එම කාන්තාව කලින් පුරුෂයාගේ භාරයේ තිබූ යම් ආයුධයක් සන්නකයේ තබා ගත්තාය. පැයක් ඇතුළත පූජකයා ඒවා ලබා ගත්තේය.

දෝහිකමෙන් ඇතැම් පුජක කුලයේ අය සොරකම් කළ එක මෝස්තරයක් ලෙස යොදා ගනිමින් පරමාණුක ආයුධ නිෂ්පාදනය කළහ. සමහර ගෙවතු හිමියන්ට උත්සව හා ස්තූති දීම සඳහා පන්සලකට ආරාධනා කළ කුමන්ත්‍රණයක් සකස් විය. මෙන්න, පුදබිමේදී, ගෙවතු හිමියන්ට විෂ විය. ඔවුන්ගේ උපකරණ සොරකම් කර ඇත. අනෙකුත් ගෙවතු හිමියන්ට විශාල පහරදීමක් සිදු විය. සටනේදී, භූගත අභ්‍යවකාශ යානයක පරමාණුක ගොඩවල් පුජකයෙකු විසින් පුපුරා ගියේය. මුළු ලෝකයම කම්පා විය. ඇට්ලන්ටිස් මහා මහාද්වීපය රළු පහරට යටත් ගිලී ගියේය. ඇත රටවල ටොනේඩෝ කඳු කුලියට ගෙන මිනිසුන්ව ඉරා දමයි. මහා රළු මුහුදෙන් කඩා වැටුණු අතර ලෝකය මිනිස් ජීවිතයෙන් පාහේ නිසරු විය. දුරස්ථ ගුහාවල හීනියෙන් කෙදිරිගාමින් සිටි කිහිප දෙනෙකුට වද ඉතිරිය.

පරමාණුක පිපිරීමේ බලපෑමෙන් වසර ගණනාවක් පෘථිවිය කම්පා වී වෙව්ලන්නට විය. වසර ගණනාවක් තිස්සේ කිසිදු උද්‍යානයක් ලෝකය පරීක්ෂා කිරීමට පැමිණියේ නැත. විකිරණ ප්‍රබල වූ අතර, මනුෂ්‍යත්වයේ හීනියට පත් වූ අවශේෂ විකෘති වූ පරම්පරාවන් බිහි කළේය. ශාක ජීවිතයට බලපෑම් ඇති වූ අතර වායුගෝලය පිරිහීමට ලක් විය. රතු වලාකුළු පහන් වීමෙන් සූර්යයා වැසී ගියේය. අන්තිමේදී ඥානවන්තයන් තවත් ගවේෂණයක් පෘථිවියට ගමන් කළ යුතු බවත්, ඔවුන්ගේ අපවිත්‍ර වූ 'උද්‍යානය' වෙත නව තොග රැගෙන යා යුතු බවත් නියම කළහ. මිනිසුන්ගේ, සතුන්ගේ සහ ශාකවලින් සමන්විත මහා කරඬුව අභ්‍යවකාශයේ ඇත සීමාවන් හරහා ගමන් කරයි.

මහලු හාමුදුරුවෝ හුස්ම හිරවෙලා උඩට වැටුණා. තරුණ භික්ෂුව කම්පනය සමඟ අහසට පැන පසුව වැටී සිටි පුරාණයා වෙත වේගයෙන් ගියේය. වටිනා බිංදු කුඩා බෝතලය අත ළඟ වූ අතර ඉක්මනින්ම මහලු මිනිසා සාමාන්‍ය හුස්ම ගනිමින් පැත්තක වැතිර සිටියේය. “ඔබට ආහාර අවශ්‍යයි හාමුදුරුවනේ,” තරුණයා කැගැසුවේය. “මම ඔබ අසල ජලය තබමි, ඉන්පසු තේ සහ බාර්ලි ලබා ගැනීම සඳහා මම ගාමිහිරි භාවනා අසපුවට නැහෙන්නෙමි. මම ඉක්මන් කරන්නමි.” පොඩි හාමුදුරුවෝ වතුර භාජනයක් ඔහු ළඟ තබා, සම්පූර්ණ වතුර කැල්ල පහසුවෙන් ළඟා විය හැකි පරිදි තැබූ විට හාමුදුරුවෝ දුර්වල ලෙස හිස වනමින් සැහැල්ලුවෙන් සිටියහ. “මම ගල්පර පැත්තේ මාර්ගයෙන් යන්නමි” ඔහු ගුහාවෙන් පිටතට වේගයෙන් ගමන් කළේය.

කඳු පාමුල ඔහු දිව ගියේ, ඉතා ඉහලින් ඇති පුළුල් මාර්ගයට යොමු වූ දුර්වල මංපෙත්වල සලකුණු සඳහා ඉහළට නෙත් යොමා ය. මෙහි අඩි දෙදහසක් උස,

සැතපුම් හයක් එපිටින් බොහෝ දෙනෙක් වාසය කළ ආරාමය විය. ඉල්ලන අය සඳහා ආහාර තිබේ, නමුත් මාර්ගය දුෂ්කර වූ අතර දැන් පවා දිවා ආලෝකය අසාර්ථක වීමට පටන් ගෙන තිබේ. දැඩි ලෙස තරුණ භික්ෂුව තම ගමන දිගු කළේය. තීව්‍ර ලෙස ඔහු පර්වත මුහුණත දෙස බලා සිටි අතර අවසානයේ ඔහු වරක් කඳු මුහුණත තරණය කළ සිහින් සලකුණු ඔහුට වැටහුණි. ඇඹරුණු, ලඳු කැලෑ පඳුර අසලින් ඔහු තියුණු දකුණට හැරී, කෲර, පිහි වැනි ගල්, තවත් බොහෝ දෙනෙකු අධෛර්යමත් කර, සැතපුම් හයක් විස්සකට වඩා වැඩි වූ මාර්ගයකට යාමට ඔවුන්ව යොමු කළ අතර, මාර්ගය ඉතා වංක විය.

ඔහු සෙමෙන් ඉහළට අරගල කරමින්, කිසිවකුට නොහැකි බව පෙනුණු තැන් සොයමින් සිටියේය. පයින්ම නැග්ගා. ඇත කඳු වැටියට පහළින් හිරු බැස ගිය අතර ඔහු ගල් පර්වතයක් මත වාඩි වී ටික වේලාවක් විවේක ගත්තේය. වැඩි කල් නොගොස් නැගී එන සඳෙහි පළමු රිදී කිරණ කඳු වැටිය හරහා එබී බැලුවේය. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන්, ඉහත කඳු මුහුණත තවදුරටත් ගමන් කිරීමට හැකි වන පරිදි ප්‍රමාණවත් ලෙස ආලෝකමත් විය. ඇඟිලිවල සහ ඇඟිලිවල නියපොතු සහ භාරමින් ඔහු භයානක ලෙස ඉහළට ගමන් කළේය. ඔහුට පහළින් මිටියාවන ගැඹුරු සෙවණැල්ලක විය. සැතපුම් සුසුම් හෙලමින් ඔහු ආරාමයට යන පටු මාර්ගයට අත දිගු කළේය. අඩක් දුවමින්, හඬමින් හුස්ම ගනිමින්, සෑම අතපයකම රිදුම් දෙමින්, ඔහු ඉතිරි සැතපුම් දෙසට ගමන් කළේය.

දුර්වල ලෙස ඇතින් දිලිසෙන, දැල්වෙන බටර් ලාම්පුව, තෘප්තිමත් සංචාරකයාට බලාපොරොත්තුවේ ආලෝකයක් ලෙස බැබළුණි. හුස්ම හිරකරමින්, ආහාර අවශ්‍යතාවයෙන් ක්ලාන්ත වූ තරුණයා අවසාන යාර කීපය පැකිලි ආරාම දොරකඩට ගියේය. ඇතුළතින් මැසිවිලි නහන වයෝවෘද්ධ මිනිසෙක් පැහැදිලිවම සම්පූර්ණයෙන්ම වාචිකව යාඥා කළේය. මට බාධා කළ හැකි ආගමික බැතිමතෙකු මෙහි නැත, “ආරාම භාරකරුවාණෙනි, මට අවශ්‍ය වේ!” යැයි උස් හඬින් කැගසද්දී තරුණ හාමුදුරුවෝ සිතුහ. පහත්, පුනරුවචාරණය කරන ලද මැසිවිලි නැවැත්විය. වියපත් ඇටකටු වල හඬක් වැඩි වේගයකින් වලනය වන අතර පසුව දොර සෙමින් විවෘත විය. හදිසි කෙටුම්පතේ දැල්වී ඉසින හුදකලා බටර් ලාම්පුවකට එරෙහිව කළු පැහැයෙන් දක්වා ඇති මහලු පූජක භාරකරු උස් හඬින් ඉල්ලා සිටියේ, “කවුද ඔහු? මේ රාත්‍රියේ කතා කරන ඔබ කවුද?” පොඩි හාමුදුරුවෝ හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින්

හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින් හෙමින්
හෙමින් හෙමින් පොඩි හාමුදුරුවෝ ජේන්න ගත්තා. රතු වස්ත්‍රය දැක බලාගත්
නිලධාරියා සැහැල්ලු විය. “එන්න, ඇතුල් වන්න,” ඔහු කීවේය.

තරුණයා දෙගිඩියාවෙන් යුතුව ඉදිරියට ගියේය. ජර්නික්රියාව ආරම්භ වූ අතර ඔහු වෙහෙසට පත් විය. “සහෝදර පූජකයා,” ඔහු පැවසුවේ “මා සමඟ නැවතී සිටින භාමුදුරුවෝ අසනීපයෙන් සිටින අතර අපට කැමක් නැත. අදත් ඊයේත් අපට කිසිවෙක් සිටියේ නැත. කිසිම වෙළෙන්දෙක් අප වෙත පැමිණ නැත. අපිට තියෙන්නේ වැව් වතුර විතරයි. ඔබට අපට ආහාර ලබා දිය හැකිද?”

පුජක උපස්ථායකයා අනුකම්පාවෙන් මිහිකුවේය. "ආහාර? ඔව්, සහතිකයෙන් මට ඔබට කෑම දෙන්න පුළුවන්. බාර්ලි - දැනටමත් හොඳින් බීම. තේ ගඩොල්. බටර් සහ සීනි, ඔව්, නමුත් ඔබ අද රාත්‍රියේ විවේක ගත යුතුයි, ඔබට අද රාත්‍රියේ කඳු මාවත හරහා ගමන් කළ නොහැක.

“සහෝදර පූජකතුමනි, මම කළ යුතුයි,” තරුණ භික්ෂුව කැගැසුවේය.
 “වහන්ස, බඩගින්නේ. බුදුරජානන් වහන්සේ මා රකින්නවා”

"එහෙනම් ටිකක් වෙලා ටිකක් කාලා තේ බොන්න - ඔක්කොම ලෑස්තියි. කන්න බොන්න, මම ඔබට උරහිස් බැගයක් අසුරන්නෙමි. මට ඕන තරම් තියෙනවා."

ඉතින් ඒ තරුණයා නෙළුම් ඉරියව්වෙන් ඉඳගෙන බොහොම අවංකව ලැබුණු පිළිගැනීමට ස්තුති කරමින් වැඳ වැටුණා. ඔහු වාඩි වී ත්සපා අනුභව කර ශක්තිමත් තේ පානය කළේය, පැරණි භාරකරු හොඳින් සේවය කරන ලද අසපුව අසා ඇති සියලු ඕපාදූප සහ ප්‍රවෘත්ති ගැන කතා කළේය. ඉන්මස්ටි එක සංචාරක විය. ඔවුන්ගේ මහා ඇබට් සාම්චරයා තවත් කෙනෙකු ගැන පහත් ප්‍රකාශ කර තිබුණි. ප්‍රොක්ටර්ස් විද්‍යාලය ඇතැම් වෙළෙන්දන් අතර නොනවත්වා සොරෙකු සොයා ගත් ගාඩියන් බළලෙකුට ස්තුති කළේය. චීන ජාතිකයෙකු කළුකර මාර්ගයක දමා පැන යාමට තැත් කර ඇත - එබැවින් අඩි දෙදහසක් පමණ වැටීමට දාරයෙන් ලිස්සා ගොස් ඇත (ශරීරය සියල්ල කැඩී ගොස් ගිජුලිනියන් සඳහා තවත් මිනිස් ආධාරයක් නොමැතිව සුදානම් විය).

නමුත් කාලය නිශ්චල නොවීය. අවසානයේ අකමැත්තෙන් වුවද තරුණ භාමුදුරුවෝ නිටගෙන ප්‍රොෆෙඩ් බෑගය අතට ගත්හ. ස්තූතිය සහ සමුගැනීමේ වචන සමඟ ඔහු ආරාමයෙන් පිටතට ගොස් ප්‍රවේශමෙන් මාර්ගයට බැස ගියේය. සඳ දැන් උස් විය. ආලෝකය රිදී සහ දීප්තිමත් විය. මාර්ගය පැහැදිලි විය, නමුත් සෙවනැලි උස් ස්ථානවල වාසය කරන්නන් පමණක් දන්නා දැඩි

කළු පැහැයෙන් යුක්ත විය. වැඩි කල් නොගොස් ඔහු වඩාත් ආරක්ෂිත මාර්ගයෙන් ඉවත් වී ප්‍රපාතයට නැගිය යුතු අද්දරට පැමිණියේය. ප්‍රවේශමෙන්, සෙමින්, ඔහු අද්දරට පහත් විය. අසීමිත සැලකිල්ලෙන්, උරහිසේ බරින් තරමක් ආබාධිත වූ ඔහු, අභලෙන් අභලෙන්, පයින් පයින් පහළට රිංගා ගත්තේය. ඔහුගේ පාදවලින් ආරක්ෂිතව අල්ලා ගැනීම සඳහා ඔහුට හැඟෙන අතරම ඔහුගේ දැතින් ප්රවේශමෙන් අල්ලා ගැනීම. ඔහුගේ බර ඔහුගේ දැතින් ඔහුගේ පාදවලට මාරු කිරීම - ඔහුගේ පාදවල සිට ඔහුගේ දැත් දක්වා. අවසානයේ, හිසට ඉහළින් බැස යන සඳ සමඟ, ඔහු මිටියාවතේ අඳුරු තට්ටුව වෙත ළඟා විය. පර්වතයෙන් පර්වතයට යන ගමනක් දැනෙමින් ඔහු සෙමෙන් සෙමෙන් ඉදිරියට ගියේ ගුහා දොරටුවට පෙර ගිනියම් රතු පාට දීප්තිය ඔහු ඉදිරියේ දිස්වන තුරුය. තවත් අතු කිහිපයක් තැබීමට පමණක් නතර වූ ඔහු ඇතුළට ගොස් ගල්ලෙන් දොරටුවට පරාවර්තනය වන ගිනිදැල් ආලෝකයෙන් තමාට පෙනෙන මහලු භාමුදුරුවන්ගේ පාමුල ගිලී ගියේය.

දහවන පරිච්ඡේදය

උණු තේවල බලපෑම යටතේ, බටර් තට්ටුවක් සහ සීනි හොඳ උපකාරයක් සමඟ පැරණි ආරාමය දෘශ්‍යමාන ලෙස වැඩිදියුණු විය. බාර්ලි සිහින්ව අඹරන ලද අතර හොඳින් පුළුස්සා ඇත. ගින්නෙන් හටගත් ගිනිදැල් ගුහාවේ දොරටුව හරහා ප්‍රීතියෙන් බැබළුණි. එහෙත්, පැය තවමත් හැන්දෑවත් අලුයමත් අතර වූ අතර, කුරුල්ලන් අතු වල නිදාගෙන සිටි අතර රාත්‍රී ජීවීන් හැර අන් කිසිවක් නැත. සඳ අභස හරහා යාත්‍රා කර ඇති අතර දැන් දුර සීමාවෙන් ඔබ්බට පහත් වෙමින් තිබේ. වරින් වර රාත්‍රියේ සීතල සුළඟ කොළ අතරින් රස්තියාදු වූයේ දීප්තිමත් වූ ගින්නෙන් ගිනි පුපුරු පියාසර කිරීමට ය.

පුරාණ මිනිසා දැඩි වූ අත් පා මත කල්පනාකාරීව නැගීම ඇතුළත කුටියට ගියේය. පොඩි භාමුදුරුවෝ පෙරලිලා සුව නින්දකට වැටුණේ අමාරුවෙන් පිරුණු වැල්ලේ හිස අතගාන්න කලින්. ලෝකයම නිහඬ විය. ළඟදීම උදාවන බව පවසන අඳුරත් සමඟ රාත්‍රිය අඳුරු විය. ඉහළින් හුදකලා ගලක් සෝෂා කරමින් යටින් ඇති ගල් පර්වත මත කඩා වැටුණි, එවිට සියල්ලන්ම නැවතත් නිහඬ විය.

තරුණ භාමුදුරුවෝ වේදනාවෙන් පිරුණු ලෝකයකට අවදි වන විට සූර්යයා හොඳින් දියුණු විය. දැඩි අත් පා, වෙහෙසට පත් මාංශ පේශී, සහ කුසගින්න! තම හුස්ම යටින් තහනම් වවන මුමුණමින් ඔහු තම දෙපයින් නැඟී, හිස් වතුර කැන් එක අතට ගෙන ගුහාවෙන් පිටතට ගියේය. ගින්න රතු අළුවල ප්රසන්න ආලෝකයක් විය. ඔහු කඩිමුඩියේ කුඩා අතු මතට විසි කර විශාල අතු මත තැබුවේය. ඉතා ශීඝ්රයෙන් අඩුවෙමින් පවතින දැව සැපයුම පිළිබඳව ඔහු නිර්ලජ්ජිත ලෙස සමීක්ෂණය කළේය. අන්ධකාරයෙන් ඔහු සදාකාලිකව සහ තව දුරටත් දුර බැහැර සිට නැවුම් සැපයුම් ලබා ගැනීමේ දුෂ්කරතාව ගැන කල්පනා කළේය. පර්වත මුහුණත දෙස බැලූ ඔහු තම රාත්‍රියේ නැගීම ගැන කල්පනා කරමින් සිටියදී කැමැත්තෙන් වෙවිලින්නට විය. ඉන්පසු - ජලය සඳහා වැටට යන්න.

“අපි අද බොහෝ වේලාවක් කතා කළ යුතුයි,” ඔවුන් ඔවුන්ගේ සොව්වම් උදෑසන ආහාරය අවසන් කරන විට මහලු භාමුදුරුවෝ පැවසූහ, “මක්නිසාද දිවා ක්ෂේත්‍ර මා ඉක්මන් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටින බව මට දැනේ. මාංසයට විඳදරාගත හැකි දේට සීමාවක් ඇති අතර මම මිනිසාට වෙන් කළ කාලය ඉක්මවා ගියෙමි.”

තරුණයා දුක්ඛිත පෙනුමක් ඇති විය, ඔහු මහලු තැනැත්තා කෙරෙහි ගැඹුරු සෙනෙහසක් හා ගෞරවයක් ඇති කර ගත් අතර තමාගේ දුක් වේදනා බොහෝ සෙයින් වැඩි යැයි සැලකේ. “ස්වාමීනි, ඔබ සිටින විට මම සුදානම්ව සිටිමි,” ඔහු පැවසීය, “මට මුලින්ම ඔබේ පාත්‍රය වතුරෙන් පුරවන්න.” නැහිට, ඔහු පාත්‍රය පිටතට ගෙන එය නැවුම් ජලයෙන් පුරවා ගත්තේය.

මහලු ආරාමය ආරම්භ කළේ, “කරඬුව මා ඉදිරියේ විශාල හා කරදරකාරී ලෙස තිරයේ දිස් විය. සේරා සහ ඩ්‍රෙපුං ලැමසරිස් වලින් සම්පූර්ණ වූ පෝටාලා සහ මුළු ලාසා නගරයම ගිල්වා ගැනීමට තිබූ යාත්‍රාවක්. එය කොතරම් විශාලද යත්, එයින් ගලා එන මිනිසුන් වැල්ලේ වැඩ කරන කුහුඹුවන් තරම් කුඩා විය. විශාල සතුන් ගොඩබාන ලද අතර නව මිනිසුන් සමූහයක්. සියල්ලෝම තුෂ්නිමිභූතව, මාත්‍රණයෙන්, සටන් නොකළ යුතු බව පෙනෙන්නට තිබුණි. කුරුල්ලන් පියාසර කරන විට, ඔවුන්ගේ උරහිස් මත අමුතු දේවල් ඇති මිනිසුන් පියාසර කළේ, සතුන් සහ මිනිසුන් රංචු කර, ලෝභවලින් සාදන ලද කුරුවලින් ඔවුන්ව තල්ලු කරමිනි.

ලොව පුරා නැව පියාසර කළ අතර, විවිධ වර්ගවල සතුන් අතහැර යාමට බොහෝ ස්ථානවලට ගොඩ බැස්සේය. මිනිසුන් සුදු, කළු, සහ සමහර අය කහ. මිටි මිනිස්සු, උස මිනිස්සු. කළු හිසකෙස් ඇති මිනිසුන් සහ සුදු හිසකෙස්

ඇති අය. ඉරි ඇති සතුන්, දිගු බෙල්ලක් ඇති සතුන්, සමහරක් බෙල්ලක් නොමැති සතුන්, මෙතරම් වර්ණ, ප්‍රමාණයන් සහ විවිධ වර්ගයේ ජීවීන් සිටිය හැකි බව මා කිසිදා දැන සිටියේ නැත. සමහර මුහුදු ජීවීන් කොතරම් විශාලද යත්, ඔවුන් ගමන් කරන්නේ කෙසේදැයි මට මොහොතකට තේරුම් ගැනීමට නොහැකි වූ නමුත් මුහුදේ ඔවුන් අපේ වැඩිවල මාළු මෙන් කඩිසරව පෙනී සිටියහ.

පෘථිවියේ නව වැසියන් පරීක්ෂා කරමින් සිටි මිනිසුන් සිටි කුඩා යාත්‍රා නිරන්තරයෙන් වාතය හරහා පියාසර කළේය. ඔවුන්ගේ ගමනේදී ඔවුන් විශාල රංචු විසුරුවා හැර සතුන් සහ මිනිසුන් ලොව පුරා පැතිරී සිටින බවට වග බලා ගත්හ. ශතවර්ෂ ගණනාවක් ගෙවී ගිය අතර තවමත් මිනිසාට ගින්නක් දැල්වීමට හෝ බොරතෙල් ගල් ආයුධ හැඩගැන්වීමට නොහැකි විය. ප්‍රඥාවන්තයෝ සම්මන්ත්‍රණ නියලා තීරණය කළා ගිත්දර පත්තු කරන්න දන්න, ගිනි මැල වැඩ කරන්න දන්න, වඩා බුද්ධිමතුන් කිහිප දෙනෙක් හඳුන්වා දීලා 'තොග' දියුණු කරන්න ඕනේ කියලා. එබැවින් ශතවර්ෂ ගණනාවක් ගත වූයේ පෘථිවි උද්‍යානකරුවන් විසින් මිනිස් සංහතිය වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා නැවුම්, විසකුරු නිදර්ශක හඳුන්වා දීමෙනි. ක්‍රමක්‍රමයෙන් මනුෂ්‍ය වර්ගයා ගල්කටස් විසින් වේදිකාවේ සිට ගිනි දැල්වීමේ මට්ටම දක්වා දියුණු විය. ක්‍රමක්‍රමයෙන් නිවාස ඉදිකර නගර නිර්මාණය විය. සෑම විටම ගෙවතු වගා කරන්නන් මිනිස් ජීවීන් අතරට ගිය අතර මිනිසුන් ඔවුන්ව පෘථිවියේ දෙව්වරුන් ලෙස සැලකූහ.

කටහඬ කඩා වැදුණේ, “පෘථිවියේ මෙම නව යටත් විජිතය වටා ඇති නිමක් නැති කරදර අනුගමනය කිරීමෙන් කිසිදු ප්‍රයෝජනවත් අරමුණක් ඉටු නොවනු ඇත. ඔබේම උපදෙසක් සඳහා කැපී පෙනෙන ලක්ෂණ මම ඔබට කියමි. මම කතා කරන අතරතුර ඔබට ඕනෑම සටහනක් දැක ගත හැකි වන පරිදි සුදුසු පියවරෙන් පියවර පින්තූර අප ඉදිරියේ ඇත.

අධිරාජ්‍යය විශිෂ්ටයි, නමුත් අපේ දේපළ අපෙන් උදුරා ගැනීමට උත්සාහ කළ ප්‍රචණ්ඩ මිනිසුන් තවත් විශ්වයකින් පැමිණියේය. මෙම මිනිසුන් මනුෂ්‍ය ස්වරූපයක් ගත් අතර ඔවුන්ගේ හිස මත පන්සල් ප්‍රදේශයෙන් අං වර්ධනය විය. ඔවුන්ට වලිගයක් ද තිබුණි. මෙම මිනිසුන් අතිශයින් රණකාමී ස්වභාවයකින් යුක්ත විය, එය ඔවුන්ගේ ක්‍රීඩාව මෙන්ම ඔවුන්ගේ කාර්යය ද විය. කළු නැව්වල ඔවුන් මේ විශ්වයට වත් කර අප මැනකදී බීජ කළ ලෝකවලට නාස්ති කළහ. අභ්‍යවකාශයේදී ව්‍යසනකාරී සටන් සිදු විය. ලෝක පාළුවට ගොස්, දුම් හා ගිනිදැල්වල රක්තවාතයන් බවට ලෝක පුපුරා

ගිය අතර ඒවායේ සුන්වුන් අද දක්වාම ඇස්ටරොයිඩ් පටියක් ලෙස අභ්‍යවකාශ මාර්ග අවුල් කරයි. කලින් සාරවත් ලෝකවල වායුගෝලය පුපුරා ගොස් එහි ජීවත් වූ සියල්ල විනාශ විය. ලෝකයක් තවත් ලෝකයකට බැලූ බැල්මට පහරක් එල්ල කර එය පෘථිවියට එල්ල කළේය. පෘථිවිය කම්පා වී වෙනත් කක්ෂයකට තල්ලු වූ අතර එමඟින් පෘථිවි දිනය දිගු විය.

සට්ටනය ආසන්නයේදී යෝධ විද්‍යුත් විසර්ජන ලෝක දෙකෙන් පැන ගියේය. අභස අලුතින් දැල්වුණා. පෘථිවි මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් මිය ගියහ. මහා ගංවතුර ලෝකයේ මතුපිටින් ගසාගෙන ගිය අතර දයානුකම්පිත උද්‍යාන හිමියන් තම නැව්වල නැගී මිනිසුන්ට සහ සතුන්ට ආරක්ෂිතව ඉහළ බිම්වලට සහ ආරක්ෂිතව ගෙන යා යුතු බව පටවා ගැනීමට උත්සාහ කළහ. පසු විසරවලදී, Voice පැවසුවේ, මෙය පෘථිවි භූමිය පුරා වැරදි ජනප්‍රවාද ඇති කරනු ඇති බවයි. නමුත් අභ්‍යවකාශයේදී සටන ජය ගත්තා. අධිරාජ්‍යයේ හමුදා නපුරු ආක්‍රමණිකයන් පරාජය කර ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් වහලුන් බවට පත් කළහ.

ආක්‍රමණිකයින්ගේ කුමාරයා වන සානන් කුමරු, අධිරාජ්‍යයේ ජනයාට ඉගැන්වීමට බොහෝ දේ ඇති බව පවසමින් තම ජීවිතය වෙනුවෙන් ඇපකැප විය. අන් අයගේ යහපත වෙනුවෙන් සෑම විටම කටයුතු කරන බව පවසමින්. ඔහුගේ සහ ඔහුගේ සමහර ප්‍රධාන මිනිසුන්ගේ ජීවිතය ඉතිරි විය. වහල්භාවයෙන් පසුව ඔහු නැවත ගොඩනැංවීම් සඳහා සහයෝගයෙන් කටයුතු කිරීමට උත්සුක වූ බව ජර්කාශ කළේය ඔහු එසේ කෙලෙසූ සෞරග්‍රහ මණ්ඩලය. යහපත් කැමැත්තක් ඇති මිනිසුන් වූ අධිරාජ්‍යයේ අද්මිරාල්වරුන්ට සහ ජෙනරාල්වරුන්ට අන් අය තුළ ද්‍රෝහිකම් සහ නපුරු චේතනාවන් ගැන සිතාගත නොහැකි විය. ඔවුන් එම යෝජනාව පිළිගත් අතර අධිරාජ්‍ය මිනිසුන්ගේ අධීක්ෂණය යටතේ සානන් කුමරු සහ ඔහුගේ නිලධාරීන්ගේ කාර්යයන් නියම කළහ.

පෘථිවියේ ස්වදේශිකයන් ඔවුන් අත්විඳි අත්දැකීම් වලින් උමතු විය. ඔවුන් ජලයෙන් යටවීමෙන් සහ වලාකුළුවලින් ගිනිදැල්වලින් විනාශ වී ඇත. සමහර මිනිසුන් දිවි ගලවා ගත් පිටස්තර ග්‍රහලෝක වලින් නැවුම් තොග ගෙන එන ලදී. දැන් ඉඩම් වෙනස්, මුහුද වෙනස්. කක්ෂයේ සම්පූර්ණ වෙනස්වීම හරහා දේශගුණය වෙනස් වී ඇත. දැන් උණුසුම් සමක තීරයක් ඇති අතර ධ්‍රැවීය ප්‍රදේශ මත ඉතා දැඩි ලෙස අයිස් සෑදී ඇත. අයිස් කුට්ටි ප්‍රධාන ස්කන්ධයෙන් කැඩී මුහුදේ පාවී ගියේය. හදිසි සිතලට විශාල සතුන් මිය ගියේය. ඔවුන්ගේ ජීවන තත්ත්වය දැඩි ලෙස වෙනස් වූ විට වනාන්තර කඩා වැටුණි.

ඉතා සෙමින් තත්වයන් ස්ථාවර විය. නැවත වරක් මිනිසා ශිෂ්ටාචාරයේ ස්වරූපයක් ගොඩනැගීමට පටන් ගත්තේය. නමුත් මිනිසා දැන් ඕනෑවට වඩා යුධමය වූ අතර දුර්වල වූ සියල්ලන්ටම පීඩා කළේය. නිතිපතා Gardeners මූලික තොග වැඩිදියුණු කළ යුතු නැවුම් නිදර්ශක හඳුන්වා දෙන ලදී. මිනිසාගේ පරිණාමය දියුණු වූ අතර වඩා හොඳ වර්ගයේ ජීවියෙකු සෙමෙන් මතු විය. නමුත් ගෙවතු හිමියන් සැහීමකට පත් නොවීය. තවත් ගෙවතු වගා කරන්නන් පෘථිවියේ ජීවත් විය යුතු බව තීරණය විය. ගෙවතු හිමියන් සහ ඔවුන්ගේ පවුල් පහසුව සඳහා කඳු මුදුන් හෝ උස් ස්ථාන කඳවුරු ලෙස භාවිතා කරන ලදී. නැගෙනහිර දේශයකට ඉහළින් පිරිමියෙකු සහ කාන්තාවක් ඔවුන්ගේ අභ්‍යවකාශ නෞකාවෙන් බැස ප්‍රසන්න කඳු නැගීමක් මත ඔවුන්ගේ කඳවුරු බැඳ ගත්හ. Izanagi සහ Izanami ජපන් ජාතියේ ආරක්ෂකයින් සහ නිර්මාතෘවරුන් බවට පත් වූ අතර—හඬ රළු සහ හරස් යන දෙඅංශයෙන්ම එකවර ඇසුණි— නැවත වරක් ව්‍යාජ ජනප්‍රවාද වියන ලදී. ඉසානාගි සහ ඉසානාමි යන මේ දෙදෙනා සූර්යයාගේ දිශාවෙන් දර්ශනය වූ නිසා ස්වදේශිකයන් විශ්වාස කළේ ඔවුන් සූර්ය දෙවියා බවත් දේවතාවිය ඔවුන් අතර වාසය කිරීමටත් පැමිණෙන බවත්ය.

මට පෙර තිරය මත මම ලේ රතු හිරු අහසේ පිරි ඉතිරි යන ආකාරය දුටුවෙමි. එයින් බැස යන විට හිරු බැස යන හිරුගේ පරාවර්තන කිරණ මගින් රතු පැහැයෙන් යුත් දියුලන භාජනයක් බැස ගියේය. නැව තව දුරටත් බැස, සැරිසැරු අතර පසුව කම්මැලි ලෙස රවුම් කළේය. අවසානයේදී, සවස් වරුවේ හිරුගේ රතු කිරණ හිමෙන් වැසුණු කඳු මුදුනට පරාවර්තනය වූ විට නැව කඳු පැත්තේ ඉහළ මට්ටමේ බැවුමකට බැස ගියේය. නැවෙන් බැසගත් පුරුෂයා සහ ගැහැනිය ඔවුන් ගැන සොයා බැලීමටත්, පසුව නැවත ඇතුළු වීමටත්, අවසන් හිරු එළිය ආලෝකමත් විය. නැව ඉදිරියේ වැතිර වැතිර සිටි කහ පැහැති සමක් ඇති ස්වදේශිකයන්, දර්ශනයේ තේජසින් විස්මයට පත්ව, ගෞරවනීය නිශ්ශබ්දතාවයකින් බලා සිටි අතර පසුව රාත්‍රියේ අඳුරේ දිය වී ගියහ.

පින්තුරය වෙනස් වූ අතර ඇත ඉඩමක තවත් කන්දක් මම දුටුවෙමි. කොහෙද, මම දැන සිටියේ නැත, නමුත් එම තොරතුරු ඉක්මනින් මට ලබා දීමට නියමිතව තිබුණි. අහසින් අභ්‍යවකාශ නැව් පැමිණි අතර ඒවා වටේ රවුම් වූ අතර පසුව ඒවා ද කඳු බැවුමක් අල්ලා ගන්නා තෙක් සාමාන්‍ය සැකැස්මකින් සෙමෙන් බැස ගියේය. “ඔලිම්පස් දෙව්වරු! කටහඬ උපහාසාත්මක ස්වරයෙන් කීවේය. මේ තරුණ ලෝකයට බොහෝ පීඩා සහ පීඩා ගෙන දුන්

ර්නියා දෙව්වරු. මෙම ජනයා, ඔවුන් අතර හිටපු සාතන් කුමරු සමඟ, පෘථිවිය මත පදිංචි වීමට පැමිණි නමුත්, අධිරාජ්‍යයේ කේන්ද්‍රය බොහෝ දුරින් විය. Ennui සහ සාතන්ගේ පෙළඹවීම් නිසා ඔවුන්ට අත්දැකීම් ලබා ගත හැකි මෙම පෘථිවි පැවරුම ලබා දී ඇති මෙම තරුණ තරුණියන් නොමඟ යැවීය.

සියුස්, ඇපලෝ, නිසස්, ඇග්‍රොඩයිට්, කැඩ්මස්ගේ දියණියන් සහ තවත් බොහෝ අය මෙම කණ්ඩායම පිහිටුවා ගත්හ. පණ්ඩිකරු මර්කරි ලොව පුරා නැවෙන් නැවට වේගයෙන් ගමන් කළේ පණ්ඩි සහ අපකීර්තිය රැගෙන ය. මිනිසුන් අනුන්ගේ භාර්යාවන් කෙරෙහි ආශාවෙන් පිරී ගියේය. කාන්තාවන් තමන්ට අවශ්‍ය පිරිමින් උගුලට හසුකර ගනිති. ගැහැනිය පිරිමියෙකු පසුපස හඬා යන විට හෝ සැමියා පැන යන භාර්යාවන් ලුහුබඳින විට ලොව පුරා අහස පුරා වේගයෙන් යාත්‍රා කරමින් පිස්සු ලුහුබැඳීම් සිදු විය. තවද නූගත් ලෝකවාසීහු තමන් දෙව්වරුන් ලෙස සලකන අයගේ කාම සල්ලාලයන් දෙස බලා සිටිමින් සිතුවේ මෙයයි ඔවුන් ජීවත් විය යුතු දේ. එබැවින් විනිතභාවය පිළිබඳ සියලු නීති කඩ කරන ලද අභිෂ්ට යුගයක් ආරම්භ විය.

විවිධ කපටි ස්වදේශිකයන්, සාමාන්‍යයට වඩා අවදියෙන්, පූජකයන් ලෙස පෙනී සිටිමින් දෙවියන්ගේ හඬ ලෙස පෙනී සිටියහ. 'දෙවියන්' දැන ගැනීමට පවා නොහැකි තරමට ඔවුන්ගේ කාමභෝගී කටයුතුවල කාර්යබහුල විය. නමුත් මෙම කාමභෝගයන් වෙනත් අතිරික්තයන් වලට තුඩු දුන් අතර, මිනීමැරුම් රාශියකට තුඩු දුන් අතර දිගු කලක් තිස්සේ ඒවා පිළිබඳ පුවත් අධිරාජ්‍යය වෙත පෙරා ගියේය. නමුත් දෙවියන්ගේ නියෝජිතයන් ලෙස පෙනී සිටි ස්වදේශික පූජකවරු සිදු වූ සියල්ල ලියා තැබූ අතර ඔවුන්ගේ බලය වැඩි කර ගත හැකි බවට කියමන් වෙනස් කළහ. ලෝක ඉතිහාසයේ කවරදාකවත්, සමහර ස්වදේශිකයන් ලියා ඇත්තේ සිදුවූයේ කුමක්ද යන්න නොව, ඔවුන්ගේම බලය සහ කීර්තිය ඉහළ නංවන ඒවාය. බොහෝ ජනප්‍රවාද ඇත්ත වශයෙන්ම සිදුවූ දෙයෙහි ආසන්න අගයක්වත් නොවේ.

මාව වෙනත් තීරයකට ගෙන ගියා. මෙහි තවත් උද්‍යානකරුවන් හෙවත් 'දෙවියන්' පිරිසක් සිටියහ. Horus, Osiris, Anubis, Isis සහ තවත් බොහෝ අය. මෙතනත් කාමභෝගී සිද්ධි වුණා. මෙතැනදීත් සාතන් කුමාරයාගේ හිටපු ලුතිනන් කෙනෙක් මේ පුංචි ලෝකයට යහපතක් කරන්න දරන සියලු උත්සාහයන් කඩාකප්පල් කරන්න උත්සාහ කළා. මෙහි ද නොවැළැක්විය හැකි පූජකවරු ඔවුන්ගේ නිමක් නැති සහ සාවද්‍ය ජනප්‍රවාද ලියමින් සිටියහ. එහි සිටි ඇතැමුන් දෙවියන්ගේ විශ්වාසයට හසු වී සාමාන්‍යයෙන් ස්වදේශිකයන්ට තහනම් වූ දැනුම තම යහපත සඳහා ලබා ගත් අය වූහ. මෙම

ස්වදේශිකයන් වඩාත් තහනම් දැනුම සොරකම් කිරීමට සහ ගෙවතු හිමියන්ගේ බලය උදුරා ගැනීමට සැලසුම් කරන ලද රහසිගත සමාජයක් පිහිටුවා ගත්හ. නමුත් හඬ දිගටම කතා කළා. “සමහර ස්වදේශිකයන් සමඟ අපට බොහෝ කරදර ඇති වූ අතර මර්දනකාරී ක්‍රියාමාර්ග හඳුන්වා දීමට අපට සිදු විය. ස්වදේශික පුජකයන්ගෙන් සමහරක්, ගෙවතු හිමියන්ගෙන් උපකරණ සොරකම් කළ නිසා, ඔවුන් පාලනය කිරීමට නොහැකි විය. ඔවුන් පෘථිවිය මත වසංගත මුදා හැරියහ. විශාල පිරිසක් මිය ගියා. වගාවන් පීඩාවට පත් විය.

නමුත් සාතන් කුමරුගේ පාලනය යටතේ සමහර ගෙවතු හිමියන් සොදොම් සහ ගොමෝරා නගරවල පාපයේ අගනුවරක් පිහිටුවා තිබුණි. ඕනෑම ආකාරයක දුෂ්චරිතයක් හෝ විකෘතියක් හෝ දුෂ්චරිතයක් ශීලය ලෙස සලකනු ලැබූ නගර. අධිරාජ්‍යයේ ස්වාමියා සාතන්ට ඉවත් වී පිටව යන ලෙස දැඩි ලෙස අවවාද කළ නමුත් ඔහු සම්ච්චල් කළේය. සොදොම් සහ ගොමෝරාහි වඩාත් හොඳ වැසියන්ට පිටව යන ලෙස උපදෙස් දුන් අතර, නියමිත වේලාවට, හුදකලා යාත්‍රාවක් වානය හරහා වේගයෙන් ගොස් කුඩා පැකේජයක් බිම හෙළීය. ගින්නෙන් හා දුමෙන් නගර මැකී ගියේය. විශාල හතු හැඩැති වලාකුළු කම්පනය වන අහසට නැඟී ගිය අතර, පොළොව මත විනාශය, ගල් සුන්බුන්, උණු කළ පාෂාණ සහ දිරාපත් වන මිනිස් වාසස්ථානයේ ඇදහිය නොහැකි සුන්බුන් හැර අන් කිසිවක් නොතිබුණි. රාත්‍රිය වන විට එම ප්‍රදේශය රෝගී දම් පැහැයකින් බැබළුණි. ඉතා සුළු පිරිසක් සමූල සාධනයෙන් බේරී ඇත.

මෙම සුභාරංචි අනතුරු ඇඟවීමෙන් පසුව, සියලු ගෙවතු හිමියන් පෘථිවි මුහුණෙන් ඉවත් කර ගැනීමටත්, ස්වදේශිකයන් සමඟ තවදුරටත් සම්බන්ධතා නොපැවැත්වීමටත්, ඔවුන් දුර සිට නිදර්ශක ලෙස සැලකීමටත් තීරණය විය. මුර සංචාර තවමත් වායුගෝලයට ඇතුළු වනු ඇත. ලෝකය සහ එහි ස්වදේශිකයන් තවමත් අධීක්ෂණය කරනු ඇත. නමුත් නිල සම්බන්ධතාවයක් නොමැත. ඒ වෙනුවට විශේෂ පුහුණුව ලත් සහ සුදුසු පුද්ගලයන් සොයා ගත හැකි තැන්වල ' සිටුවිය හැකි' පෘථිවි ස්වදේශිකයන් මත සිටීමට තීරණය විය. පසුව මෝසෙස් ලෙස හැඳින්වූ මිනිසා උදාහරණයක් විය. සුදුසු ස්වදේශික කාන්තාවක් පෘථිවියෙන් ඉවත් කර අවශ්‍ය ලක්ෂණ ඇති බිජයෙන් කාවඳ්දන ලදී. නූපන් දරුවාට ටෙලිපති පුහුණුව ලබා දුන් අතර, ජන්මයෙකු සඳහා විශිෂ්ට දැනුමක් ලබා දෙන ලදී. නියමිත වේලාවක් දක්වා දැනුම හෙළි නොකරන ලෙස ඔහු මෝහනයට පත් කරන ලදී.

නියමිත කාලය තුළ දරුවා ඉපදුණු අතර වැඩිදුර පුහුණුව සහ කන්ඩිෂනර් ලබා දෙන ලදී. පසුව දරුවා සුදුසු භාෂ්‍යායක තබා අදුරෙන් ආවරණය කර ඉක්මනින් සොයා ගත හැකි බව පාත්‍රියක ආරක්ෂිතව තැන්පත් කරන ලදී. ඔහු වැඩිවියට පත් වූ පසු ඔහු නිතර අප හා සම්බන්ධ විය. අවශ්‍ය වූ විට කුඩා නැවක් කන්දකට පැමිණ ස්වභාවික වලාකුළුවලින් හෝ අප විසින්ම සාදාගත් ඒවා මගින් පවා සහචන්‍ද්‍ර ලැබේ. මෝසෙස් මිනිසා කන්දට නැගී නැවට පැමිණ, ඔහු වෙනුවෙන් අප විසින් සකස් කරන ලද බලයේ සැරයටියක් හෝ විශේෂයෙන් සම්පාදනය කරන ලද ආඥා පුවරු රැගෙන පිටත් වේ.

නමුත් මෙය තවමත් ජර්මාණවත් නොවීය. අපට වෙනත් රටවල ද එවැනි ක්‍රියා පටිපාටියක් අනුගමනය කිරීමට සිදු විය. දැන් ඉන්දියාව ලෙස හඳුන්වන එම දේශයේ අපි ඉතා බලගතු කුමාරයෙකුගේ පිරිමි දරුවා විශේෂයෙන් පාලනය කර පුහුණු කළෙමු. ස්වදේශිකයන්ගේ ආධ්‍යාත්මික තත්ත්වයෙහි දියුණුවක් ඇති විය යුතු බවට අප විසින් සකස් කරන ලද විශේෂ ශික්ෂණයක් පිළිපැදීමටත්, ඔහු අනුගමනය කිරීමටත් ස්වදේශිකයන්ට ඔහුගේ බලය සහ කීර්තිය හේතු වනු ඇතැයි අපි සැලකුවෙමු. ගෞතමට ඔහුගේම අදහස් තිබුනත්, ඔහුව ඉවත දමනවා වෙනුවට අපි ඔහුට ඔහුගේම ආධ්‍යාත්මික ශික්ෂණයක් ඇති කර ගැනීමට ඉඩ දුන්නෙමු. නැවත වරක් අපට පෙනී ගියේ ගෝලයන් නොහොත් පූජකයන් - සාමාන්‍යයෙන් තමන්ගේ වාසිය තකා - ඔවුන්ගේ ලේඛනවල ඉගැන්වීම් විකෘති කර ඇති බවයි. මෙසේ එය කවදා හෝ පෘථිවිය මත විය; මිනිසුන් සමූහයක්, ස්වයං-විලාසිත පූජකයන්, ඔවුන්ගේම බලතල සහ ධනය වැඩි දියුණු කළ යුතු ශුද්ධ ලියවිලි පද සංස්කරණය කිරීම හෝ නැවත ලිවීම සිදු කරයි.

මොහොමඩ්, කොන්ෆියුසියස් වැනි ආගමේ නව ශාඛා ආරම්භ කළ තවත් අය සිටියහ - නම් සඳහන් කිරීමට බොහෝ දේ ඇත. නමුත් මේ සෑම මිනිසෙකුම අපගේ පාලනය යටතේ හෝ ලෝක විශ්වාසයක් ඇති කළ යුතුය යන මූලික වේතනාවෙන් අප විසින් පුහුණු කරන ලදුව, එම ආගමේ නායකයින් ඔවුන්ගේ අනුගාමිකයින් යහපත් ජීවන රටාවකට යොමු කරනු ඇත. අපි අදහස් කළේ සෑම මනුෂ්‍යයෙකුම අන් අය තමා කෙරෙහි හැසිරෙනවාට තමන් කැමති ආකාරයටම අන් අය සමඟ හැසිරිය යුතු බවයි. අපි අපේම අධිරාජ්‍යයේ පැවති ආකාරයේ විශ්වීය සහජීවන තත්ත්වයක් ඇති කිරීමට උත්සාහ කළ නමුත්, මෙම නව මනුෂ්‍යත්වය තවම ආන්තාර්ථකාමීත්වය පසෙකලා අනුන්ගේ යහපත වෙනුවෙන් කටයුතු කිරීමට තරම් දියුණු වී නැත.

ප්‍රඥාවන්තයෝ දියුණුව ගැන නොසතුටට පත් වූහ. ඔවුන් සැමරීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස නව යෝජනා ක්‍රමයක් යෝජනා විය. මෙතෙක් පෘථිවියට එවන ලද සියල්ලෝම ධනවත් පවුලට හඳුන්වා දුන් බව එක් නුවණැති අය සඳහන් කර ඇත. ඔහු නිවැරදිව ප්‍රකාශ කළ පරිදි බොහෝ පහළ පංතියේ අය එවැනි ඉහළ පන්තියේ පුද්ගලයකුගේ වචන ඉබේම ප්‍රති ඡේප කරනු ඇත. ඒ අනුව තමයි මුලින්ම පුතෙකු බිහි කිරීමට සුදුසු කාන්තාවක් සඳහා ආකෘෂික් වාර්තාව යොදාගෙන සෙවීම ආරම්භ කළේ. සුදුසු පහත් පන්තියේ පවුලක සුදුසු කාන්තාවක් සහ නව ආගමක් හෝ ධර්මයක් සමෘද්ධිමත් වනු ඇතැයි අපේක්ෂා කළ හැකි යැයි සලකනු ලැබූ රටක. පර්යේෂකයෝ වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කිරීමට කැප වූහ. සාධාරණ අවස්ථා ගණනාවක් ඉදිරිපත් කර ඇත. පිරිමින් තිදෙනෙකු සහ කාන්තාවන් තිදෙනෙකු රහසිගතව පෘථිවියට ගොඩ බැස්සේ ඔවුන්ගේ පරීක්ෂණ කරගෙන යාමට සුදුසුම පවුල තෝරා ගත යුතු බැවිනි.

මතයේ එකඟතාවය දරුවන් නොමැති සහ පෘථිවියේ පැරණිතම වෙළඳාම වන වඩු කර්මාන්තයේ වෘත්තිකයෙකු සමඟ විවාහ වූ තරුණියකට අනුග්‍රහය දැක්වීය. ප්‍රඥාවන්තයන් තර්ක කළේ බහුතරයක් මිනිසුන් මෙම පන්තියේ අය බවත් ඔවුන් තමන්ගේම කෙනෙකුගේ වචන අනුගමනය කිරීමට වැඩි කැමැත්තක් දක්වන බවත්ය. ඉතින් ඒ ගැනු කෙනාව දේවදූතයෙක් වෙන්න ගත්ත අපේ එක්කෙනෙක් ඇවිත් කිව්වා එයාට ලොකු ගෞරවයක් තියෙනවා කියලා. ඇය නව ආගමක් සොයා ගැනීමට නියමිත පිරිමි දරුවෙකු බිහි කිරීමට නියමිත බව. සම්පූර්ණ කාලය තුළ කාන්තාව ගැබ්ගත් නමුත් පසුව ලෝකයේ එම කොටසේ බහුලව දක්නට ලැබෙන එවැනි සිදුවීම් වලින් එකකි; ප්‍රාදේශීය රජෙකුගේ හිංසා පීඩා නිසා කාන්තාවට සහ ඇගේ සැමියාට තම නිවස හැර පලා යාමට සිදු විය .

ඔවුන් මැද පෙරදිග නගරයකට සෙමින් ගමන් කළ අතර එහිදී ඇයගේ කාලය ඇය මත පිරී ඇති බව කාන්තාව දුටුවාය. නේවාසිකාගාරයක ඉස්තාලයක ඇරෙන්න යන්න තැනක් තිබුණේ නැහැ. එහිදී දරුවා උපත ලැබීය. අවශ්‍ය සියලු ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමට සූදානම් වෙමින් අපි ගුවන් යානය පසුපස හඹා ගියෙමු. සුපරීක්ෂාකාරී යාත්‍රාවේ කාර්ය මණ්ඩලයේ සාමාජිකයින් තිදෙනෙකු පෘථිවියේ මතුපිටට බැස ස්ථාවරය වෙත ගමන් කළහ. ඔවුන්ගේ නැව දුටු බවත් එය නැගෙනහිරින් තරුවක් ලෙස විස්තර කර ඇති බවත් ඔවුන් කලබලයට පත් විය.

ළෙදරුවා වැඩිවියට පත් වූ අතර, ටෙලිපති මගින් ඔහුට නිරන්තරයෙන් ලැබුණු විශේෂ ඉගැන්වීම හරහා ඔහු විශාල පොරොන්දුවක් පෙන්නුම් කළේය. යෞවනයෙකු ලෙස ඔහු තම වැඩිහිටියන් සමඟ ආරවුල් ඇති කර ගත් අතර කනගාටුදායක ලෙස ඔහු දේශීය පූජකත්වයට විරුද්ධ විය. මුල් කාලයේ ඔහු දන්නා අයගෙන් ඉවත් වී මැද හා ඇත පෙරදිග වෙනත් බොහෝ රටවලට ගියේය. අපි ඔහුට ටිබෙටයට යාමට උපදෙස් දුන් අතර, ඔහු කඳු වැටිය තරණය කර, ලාසා ආසන දෙව්මැදුරේ ටික වේලාවක් නවාතැන් ගත් අතර, දැන් පවා ඔහුගේ අත්වල මුද්‍රණ සංරක්ෂණය කර ඇත. මෙහිදී ඔහුට බටහිර ජනයාට ගැලපෙන ආගමක් සැකසීමේදී උපදෙස් සහ ආධාර ලැබුණි.

ඔහු ලාසා හි රැඳී සිටි කාලය තුළ ඔහු විශේෂ ප්‍රතිකාරවලට භාජනය වූ අතර එහිදී පෘථිවි-මිනිසාගේ තාරකා ශරීරය නිදහස් කර වෙනත් පැවැත්මකට ගෙන යන ලදී. ඒ වෙනුවට අපි තෝරාගත් අයගෙන් කෙනෙකුගේ ඇස්ට්‍රල් ශරීරය ඇතුළත් කර ඇත. මෙය අධ්‍යාත්මික කාරණා සම්බන්ධයෙන් ඉතා විශිෂ්ට අත්දැකීම් ඇති පුද්ගලයෙකි - ඕනෑම පෘථිවි තත්වයක් යටතේ ලබා ගත හැකි ප්‍රමාණයට වඩා විශාල අත්දැකීමක්. මෙම සංක්‍රමණ ක්‍රමය පසුගාමී ජාතීන් සමඟ කටයුතු කිරීමේදී අප නිතර භාවිතා කරන එකකි. අවසානයේදී සියල්ල සුදානම් වූ අතර, ඔහු තම මව්බිමට ආපසු දිගු ගමනක් ගියේය. එහි පැමිණි ඔහු, නව ආගම ප්‍රචලිත කිරීමට සහය වන ඇතැම් දන්නා හඳුනා අය බඳවා ගැනීමට සමත් විය.

අවාසනාවකට මෙන්, ශරීරයේ පළමු නිවැසියා පූජකයන් සමඟ විරුද්ධ විය. දැන් ඔවුන්ට කාරණය මතක ඇති අතර එම පුද්ගලයා අත්අඩංගුවට ගත හැකි සිදුවීමක් පරිස්සමින් සංවිධානය කළහ. නඩුව විභාග කළ විනිසුරුවරයාගේ පාලනයක් තිබීම ප්‍රතිඵලය පෙර නිගමනයකි. අපි ගලවා ගැනීමක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට සලකා බැලූ නමුත්, සමස්ත ප්‍රතිඵලය සාමාන්‍ය ජනතාවට සහ නව ආගමට අයහපත් වනු ඇතැයි නිගමනය කළෙමු.

අධ්‍යාත්මික විනයෙහි නව ස්වරූපය පැතිර ගියේය. නමුත් නැවත වරක් එය තම අභිමතය පරිදි යටපත් කරගත් අය සිටියහ. එය ආරම්භ වී වසර හැටකට පමණ පසු මැද පෙරදිග කොන්ස්ටන්ටිනෝපල් නගරයේ විශාල සමුළුවක් පැවැත්විණි. මෙහි බොහෝ පූජකයන් පෙරටු විය. ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් ලිංගික ආශාවන් නරක් කළ සහ විෂම ලිංගිකත්වය අපිරිසිදු ලෙස සලකන පිරිමින් විකෘති කළහ. ඔවුන්ගේ බහුතර ඡන්දය යටතේ සැබෑ ඉගැන්වීම් වෙනස් කර කාන්තාවන් අපිරිසිදු ලෙස පෙනී සිටියේය. ඔවුන් දැන්

ඉගැන්වූයේ- බොහෝ වැරදි ලෙස - සියලුම දරුවන් පාපයෙන් උපදින බවයි. අවුරුදු හැටකට පෙර සිදුවීම් ගැන පොතක් පළ කිරීමට ඔවුහු තීරණය කළහ.

පුද්ගලයාගෙන් පුද්ගලයාට සම්ප්‍රේෂණය වූ (සියලු සාවද්‍ය භාවයන් සහිතව) හැකිතාක් දුරට කතාන්දර හා ජනප්‍රවාද භාවිතා කරමින් එකම ජේළියක පොත් සම්පාදනය කිරීමට ලේඛකයන් බඳවා ගන්නා ලදී. වසරින් වසර විවිධ කමිටු ඔවුන් සතුටු නොකළ ඡේද සංස්කරණය කිරීමට, මකා දැමීමට සහ වෙනස් කිරීමට රැස් විය. අවසානයේදී, සැබෑ ඇදහිල්ල උගන්වන්නේ නැති, නමුත් පූජකත්වයේ බලය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ජර්වාරණ ද්රව්‍යයක් වූ පොතක් ලියා ඇත. ඉන්පසු ගත වූ ශතවර්ෂ ගණනාවක් පුරා, මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ දියුණුවට උපකාර කළ යුතුව තිබූ පූජකයන් ක්‍රියාකාරීව එයට බාධා කළහ. බොරු ජනප්‍රවාද ප්‍රචාරය කරලා, කරුණු විකෘති කරලා. පෘථිවියේ මිනිසුන් සහ විශේෂයෙන් දුෂ්ට පූජකයන් ඔවුන්ගේ මාර්ග වෙනස් නොකරන්නේ නම්, අධිරාජ්‍යයේ මිනිසුන් වන අපට පෘථිවි ලෝකය අත්පත් කර ගැනීමට සිදුවනු ඇත. මේ අතර, මෙවැනි ආන්තික අවස්ථාවන්හිදී හැර, මිනිසා සමඟ කතා නොකරන ලෙසත්, පෘථිවියේ කිසිදු රජයකට ප්‍රකාශ නොකරන ලෙසත් අපට නියෝග තිබේ. ”

කටඟඩ කතා කිරීම නැවැත්තුවා. බොහෝ කලකට පෙර ඒ දිනවල සිදු වූ සියල්ල මගේ දර්ශනයට ගෙන එන විට, පින්තූර නරඹමින් මම නිසලව පාවී ගියෙමි. ලෝකයකට හෝ රටකට පවා අනාගතය තරමක් නිවැරදිව පුරෝකථනය කළ හැකි නිසා, අනාගතයේ බොහෝ දේ මම දුටුවෙමි. වෛරයට ලක් වූ චීන ජාතිකයන් විසින් මගේම ආදරණීය දේශය ආක්‍රමණය කරනු මම දුටුවෙමි. කොමියුනිස්ට්වාදය වැනි නමක් ඇති දුෂ්ට දේශපාලන පාලනයක නැගීම සහ වැටීම මම දුටුවෙමි, නමුත් මෙය මට කිසිවක් අදහස් කළේ නැත. අන්තිමට මට දැනුනේ අධික වෙහෙසක්. මගේ ඇස්ටුල් ශරීරය පවා ඒ මත තබා ඇති වෙහෙසට යට වී මැලවී යන බවක් මට දැනුනි. මෙතෙක් සජීවී වර්ණවලින් පිරි තිබූ තිර අළු පැහැයට හැරුණි. මගේ පෙනීම බොද වී මම සිහිසුන් තත්ත්වයට වැටුණෙමි.

බිහිසුණු පැද්දෙන වලනයක් මගේ නින්දෙන් හෝ සිහිසුන් තත්ත්වයෙන් මා අවදි කළේය. මම ඇස් ඇරියා - නමුත් මට ඇස් තිබුණේ නැහැ! මට තවමත් සෙලවීමට නොහැකි වුවද, මම නැවතත් මගේ භෞතික ශරීරය තුළ සිටින බව මම යම් ආකාරයකින් දැන සිටියෙමි. රොක් වීම යනු අභ්‍යවකාශ යාත්‍රා කොරිඩෝව දිගේ මා ආපසු රැගෙන යාමට වෙහෙස වූ මේසයයි. හැඟීම් විරහිත හඬක් "ඔහු සිහිකල්පනාවෙන් සිටී" යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළේය.

පිළිගැනීමේ මැසිවිල්ලක් ඇති වූ අතර පාදවල සෙලවීම් සහ සිහින් යකඩ සිරිම් හැර නැවතත් නිශ්ශබ්දතාවයක් ඇති විය, සමහර විට මගේ මේසය බිත්තියක ගැටුණි.

මම ඒ ලෝහ කාමරයේ තනියම වැතිර සිටියෙමි. මිනිසුන් මගේ මේසය තැන්පත් කර නිහඬව ආපසු ගොස් ඇත. මට සිදු වූ අරුමපුදුම දේ ගැන මම කල්පනා කරමින් සිටියෙමි, නමුත් ටිකක් අමනාපයක් දැනුනි. පූජකයන් පිළිබඳ නිරන්තර වදය; මම පූජකයෙක් වූ අතර මගේ අකමැත්තෙන් වූ සේවාවන් ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට ඔවුන් සතුටු විය. මම කල්පනාකාරීව විවේක ගන්නා විට ලෝහ පුවරුව පසෙකට ලිස්සා යන බව මට ඇසුණි. මිනිසෙක් ඇතුළු වී ඔහු පිටුපස දොර වැසුවේය.

“හොඳයි භාමුදුරුවනේ,” වෛද්‍යවරයාගේ හඬ ඇසී ය, “ඔබ වහන්සේ හොඳින් කළා. ඔබ ගැන අපිට හරිම ආඩම්බරයි. ඔබ සිහිසුන්ව සිටින විට අපි ඔබේ මොළය නැවත පරීක්ෂා කළ අතර අපගේ උපකරණ අපට පවසන්නේ ඔබේ මොළයේ සෛල තුළ සියලු දැනුම අගුලු දමා ඇති බවයි. ඔබ අපේ තරුණ තරුණියන්ට බොහෝ දේ උගන්වා ඇත. ඉක්මනින් ඔබ නිදහස් වනු ඇත. එය ඔබට සතුටක් ගෙන දෙනවාද?”

සතුටයි ඩොක්ටර් සර්? මම විමසුවෙමි. මම සතුටු විය යුත්තේ කුමක් ගැනද? ඔබ මා අල්ලා, ඔබ මගේ හිස මුදුන කපා, ඔබ මගේ ආත්මය මගේ ශරීරයෙන් පිටතට බලෙන්, ඔබ පූජක තත්ත්වයේ සාමාජිකයෙකු ලෙස මට අපහාස කරයි, සහ දැන් - මාව භාවිතා කර - ඔබ මිනිසෙක් ඉවතට විසි කරන්නාක් මෙන් මා ඉවත දමන්නට යන්නේ ය. මරණයේදී ඔහුගේ ඉරිතලා ගිය ශරීරය. සතුටු? මම සතුටු විය යුත්තේ කුමක් ගැනද? ඔබ මගේ ඇස් යථා තත්වයට පත් කිරීමට යනවාද? ඔබ මට ජීවිතාව සපයන්න යනවාද? එසේ නොමැතිනම් මම පවතින්නේ කෙසේද? මම දෙවැන්න බොහෝ දුරට ගොරවා දැමුවෙමි!

වෛද්‍යවරයා පැවසුවේ , “ලෝකයේ ඇති ප්‍රධාන කරදරවලින් එකක්, ස්වාමීනි , ඔබේ මිනිසුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් නිෂේධාත්මක වීමයි. ඔබ සෘණාත්මක යැයි කිසිවෙකුට පැවසිය නොහැක. ඔබ අදහස් කරන දේ ධනාත්මකව පවසන්න. මිනිසුන් සැමවිටම ධනාත්මකව සිතන්නේ නම් ලෝකය සමඟ කරදරයක් නොවනු ඇත, මන්ද සෘණාත්මක තත්ත්වය මෙහි සිටින මිනිසුන්ට ස්වභාවිකවම පැමිණේ, නමුත් ඇත්ත වශයෙන්ම සෘණාත්මක වීමට වැඩි උත්සාහයක් අවශ්‍ය වේ.

ඒත් සර් ඩොක්ටර්! මම කැගැසුවා, ඔබ මා වෙනුවෙන් කරන්නේ කුමක්දැයි මම ඇසුවෙමි. මම කොහොමද ජීවත් වෙන්නේ? මා කුමක් කළ යුතුද? මිනිහා තමයි මිනිහා කියලා කවුරුහරි එනකම් මම මේ දැනුම තියාගන්න ඕනද? පූජකයන් ගැන ඔබ සිතනවාක් මෙන් සිතමින් මම මගේ යැයි කියනු ලබන කාර්යයන් කිරීමට ඔබ සිතන්නේ ඇයි?

"හික්මුව!" වෛද්‍යවරයා පැවසුවේ "අපි ඔබව ලස්සන ගල් තට්ටුවක් සහිත සුවපහසු ගුහාවක තබන්නෙමු. එහි ඉතා කුඩා ජල ධාරාවක් ඇති අතර එමඟින් ඔබේ අවශ්‍යතා එම දිශාවට සපයනු ඇත. ආහාර සම්බන්ධයෙන් ගත් කල, මිනිසුන් ඔබට ආහාර ගෙන එන බව ඔබේ පූජක රාජ්‍යය සහතික කරයි. නැවතත්, පූජකයන් සහ පූජකයන් ඇත; ටිබෙටයේ ඔබේ පූජකයන් ප්‍රධාන වශයෙන් හොඳ අය වන අතර අපට ඔවුන් සමඟ ආරවුලක් නැත. අපි මීට පෙර ටිබෙටයේ පූජකයන් භාවිතා කළ බව ඔබ නිරීක්ෂණය කළේ නැද්ද? තවද, ඔබ ඔබේ දැනුම ලබා දෙන්නේ කාටදැයි ඔහු ගැන අසන්න. මෙය මතක තබා ගන්න - පුද්ගලයා පැමිණි විට ඔබ දැන ගනු ඇත. ඔබේ දැනුම අන් කිසිවකුට නොව ඔහුට දෙන්න."

ඒ නිසා මම සම්පූර්ණයෙන්ම ඔවුන්ගේ දයාව මත එහි වැතිර සිටියෙමි. නමුත් පැය ගණනාවකට පසු වෛද්‍යවරයා නැවතත් මගේ කාමරයට පැමිණ, "දැන් ඔබ යථා තත්ත්වයට පත් වනු ඇත. පළමුව - අපි ඔබට අලුත් සිවුරක් ද අලුත් පාත්‍රයක් ද ඇත. දැන් මා විසින් කාර්යබහුල විය. අමුතු දේවල් මගෙන් උදුරා ගත්තා. මගේ ඇඳ ඇතිරිල්ල ඉවත් කර, අලුත් සිවුර - මා සතුව තිබූ පළමු අලුත් සිවුර - මා ගැන තැබුවා. එවිට වලනය මා වෙත නැවත පැමිණියේය. සමහර පිරිමි සේවකයෙක් මගේ උරහිස් වටේ අතක් තබා මේසයේ මායිමෙන් මාව ලිහිල් කළා. නොදන්නා දින ගණනකට පසු පළමු වතාවට මම නැවතත් දෙපයින් සිට ගත්තෙමි.

එදින රාත්‍රියේ මම තවත් තෘප්තිමත්ව විවේක ගත්තෙමි. අනිකුත් කලින් කිව්ව විදියටම හෙට මාව අරන් ගිහින් අවුරුදු හැටකට වඩා වැඩි කාලයක් මම තනියම ජීවත් වුණු ගුහාවේ තැන්පත් කළා. නමුත් දැන්, අපි රාත්‍රියට විවේක ගැනීමට පෙර, අපි තේ ටිකක් බොමු, මන්ද මගේ කාර්යය අවසන් ය. "

එකොළොස්වන පරිච්ඡේදය

තරුණ භාමිදුරුවෝ එකපාරටම වාඩි වුණා, බෙල්ලේ පාදය බියෙන් ගැහෙනවා. ඔහු අතින් යමක් වැදී තිබුණි. යමක් ඔහුගේ නළල හරහා අයිස් සහිත ඇඟිලි ඇදී ගියේය. බොහෝ වේලාවක් ඔහු කන් දෙක තදකරගෙන කෙළින් ඉදගෙන ශබ්දයක සුළු ලකුණක් පවා ලබාගත්තේය. විසල් දෑස් දල්වා බලා සිටි ඔහු අවට ඇති කළුවර විදින්නට නිෂ්ඵල වෑයම් කළේය. කිසිවක් වලනය නොවීය. කිසිදු සෝෂාවක් ඔහුගේ සිහිය මත කුඩා රැල්ලක් ඇති කළේ නැත. ගුහාව තුළට ඇතුළු වන දොරටුව ආලෝකයේ සම්පූර්ණ උෂ්ණත්වය මත නොපැහැදිලි ලෙස කැටයම් කර ඇති සැහැල්ලු කළු පැහැයක් විය.

ඔහු හුස්ම අල්ලාගෙන සිටියේ, තමාගේම හදවතේ ගැහෙන හඬත්, ඔහුගේම අවයවවලින් ක්ලාන්ත කෙදිරිලි හඬත්, සුසුම්ලනුත් ඇසෙන තුරු සවන් දෙමිනි. සුළඟින් කැළඹුණු පත්‍රවලින් නැගුණු කිසිදු සෝෂාවක් ඔහුව සතුටු කළේ නැත. රාත්‍රියේ කිසිදු ජීවියෙකු කැඳවා නැත. නිශ්ශබ්දතාව. ජනාකීර්ණ ප්‍රජාවන්හි කිසිවකුට පමණක් නොව ස්වල්ප දෙනෙකුට පමණක් දැන ගත හැකි සෝෂාවේ නිරපේක්ෂ අඩුව. නැවතත් සැහැල්ලු නැඹුරුව ඔහුගේ හිස පුරා ඉබාගාතේ ගියේය. බියෙන් කෑ ගසමින්, ඔහු ඉහළ අහසට පැත්තේය, ඔහුගේ කකුල් බිමට වැටෙන්නටත් පෙර දිව ගියේය.

ගුහාවෙන් පිටතට දිව ගිය අතර, බියෙන් දහඩිය දමමින්, හොඳින් ඉවුරු වූ ගින්න මත කඩිමුඩියේ නැමීය. වට වූ පොළොව සහ වැලි පසෙකට විසි කරමින් ඔහු රතු දීප්තිය හෙළි කළේය. ඔහු ඉක්මනින්ම හොඳින් වියළුණු අත්තක් තල්ලු කර ගිනි අහුරු මත පිහිමිත් ඔහුගේ රුධිර වාහිනී වික්‍රියාවෙන් පුපුරා යා යුතු බව පෙනේ. අන්තිමේදී දර ගින්නෙන් දැවී ගියේය. එය එක් අතකින් අල්ලා ගත් ඔහු ඉක්මනින් තවත් පොල්ලක් ඇතුළු කර එය ද ආලෝකයට පත්වන තෙක් බලා සිටියේය. අවසානයේදී, සෑම අතකම දැවෙන සන්නාමයක් සමඟ ඔහු සෙමෙන් නැවත ගුහාවට ඇතුළු විය. දිලිසෙන ගිනිදැල් ඔහුගේ වලනයන්ට උඩ පැන නැටුවේය. ඔහුගේ සෙවණැලි ඔහුගේ දෙපස විකාර සහ විශාල ලෙස විසි විය.

කලබලයෙන් ඔහු එබිකම් කළේය. කනස්සල්ලෙන් ඔහු සෙවිවේ එය තමා හරහා ගමන් කරන මකුළු දැලක් දැයි බලාපොරොත්තුවෙන්, නමුත් එහි කිසිදු සලකුණක් නොවීය. එවිට ඔහු මහලු භාමිදුරුවන් ගැන සිතූ අතර පෙර ඔහු ගැන නොසිතීම ගැන ඔහු තමාටම බැණ වැදුණේය. “භාමිදුරුවනේ!” ඔහු වෙච්ලමින්, “ඔබ හොඳින්ද?” වෙහෙසකර කන් වලින් ඔහු සවන් දුන් නමුත්

පිළිතුරක් නැත, දෝංකාරයක් පවා නැත. සැක සහිත ලෙස ඔහු තම මන්දගාමී, බියෙන් යුතුව ඉදිරියට ගමන් කළේය, දැවෙන අතු දෙක ඔහු ඉදිරියෙහි හොඳින් තල්ලු කළේය. ගුහාව අවසානයේ ඔහු කලින් ඇතුළු නොවූ තැන දකුණට හැරී කුඩා ගුහාවක ඇත කෙළවරේ නෙළුම් මල් ඉරියව්වෙන් වාඩි වී සිටින මහලු මිනිසා දුටු විට ඔහු සැතපිල්ලේ හුස්මක් පිට කළේය.

ඔහු නිශ්ශබ්දව ඉවත් වීමට සූදානම් වූ විට අමුතු ෆ්ලෑෂ් - ෆ්ලෑෂ් ෆ්ලෑෂ් ඔහුගේ අවධානයට ලක් විය. තදින් බලා සිටි ඔහු දුටුවේ පාෂාණමය ප්‍රපාතයකින් ජලය බිංදුවක් ලෙසින් මතු වන බවයි. දැන් තරුණ භාමුදුරුවෝ සන්සුන් වුණා. “මට සමාවෙන්න, මම අනවසරයෙන් ඇතුළු වූවාට, භාමුදුරුවනේ,” ඔහු පැවසීය, “ඔබ අසනීප වේ යැයි මම බිය වෙමි. මම ඔයාව දාලා යන්නම්.” නමුත් පිළිතුරක් ලැබුණේ නැත. වලනය නැත. මහලු මිනිසා ගල් පිළිමයක් මෙන් නිශ්චලව වාඩි විය. තැනිගැන්මෙන් තරුණයා ඉදිරියට ගොස් මොහොතක් සිටගෙන නොසෙල්වී සිටින රූපය අධ්‍යයනය කළේය. අන්තිමට බියෙන් බියෙන් අත දික් කරලා උරහිසේ තිබ්බ පරණ එකා අත ගැලා. ආත්මය ඉවත් විය. මින් පෙර දිලිසෙන ගිනිදැල්වලින් වෙච්චමින් සිටි ඔහු ප්‍රභාව ගැන සිතුවේ නැත. දැන් එයත් වියැකී ගොස් ඇති බව ඔහුට වැටහුණි.

කනගාටුදායක ලෙස තරුණයා මළ සිරුර ඉදිරිපිට කකුල් දෙකෙන් වාඩි වී මීය ගිය අය වෙනුවෙන් පැරණි චාරිත්‍රය කියා සිටියේය. ස්වර්ගීය කෙන්වලට යන මාර්ගයේ ආත්මයේ ගමන් සඳහා උපදෙස් ලබා දීම. ඔහුගේ ව්‍යාකූල මානසික තත්ත්වය තුළ ඔහු ඉදිරියේ ඇති විය හැකි අන්තරායන් පිළිබඳ අනතුරු ඇඟවීමක්. අවසානයේදී, ඔහුගේ ආගමික බැඳීම ඉටු වූ අතර, ඔහු සෙමෙන් නැගිට, මීයගිය රූපයට වැඳ, පන්දම් දිගු කලක් දැවී ගොස්-ගුහාවෙන් පිටතට යන බවක් දැනුනි.

උදාවීමට පෙර සුළඟ නැගෙමින් තිබූ අතර ගස් අතරින් බියකරු ලෙස කෙදිරිගාන්තට විය. සුළඟ හමා යන පාෂාණමය ඉරිතැලිමකින් වල් තීව්‍රතාවයක් ඇති වූ අතර අශෝභන ශබ්දයේ ඉහළ අවයවයක් සටහන් විය. උදෑසන අහසේ පළමු දුර්වල ආලෝක ඉරි සෙමෙන් දිස් වූ අතර කඳු පන්තියේ ඇත මායිම දැන් වෙන්කර හඳුනාගත හැකිය. තරුණ භික්ෂුව ගින්න අසල කාලකණ්ණි ලෙස වකුටු වී, ඊළඟට කුමක් කරන්නේදැයි කල්පනා කරමින්, තමන් ඉදිරියේ ඇති භයානක කාර්යය ගැන සිතමින් සිටියේය. කාලය නිශ්චලව සිටින බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. නමුත් අන්තිමේදී, අනන්ත යුග ගණනාවකට පසු, සූර්යයා ඉදිරියට ගොස් දිවා ආලෝකය විය. පොඩි

භාමුදුරුවෝ අත්තක් ගින්නේද ඇතුළට දාගෙන අත්තිමට ගිනි පුපුරු ගහනකම් ඉවසිල්ලෙන් බලාගෙන ඉඳලා, අකමැත්තෙන් වුණත් ඒ ගිනි ජාලාව අල්ලගෙන වෙච්චන කකුල් දෙකෙන් ගුහාවටත් ඇතුල් කුටියටත් වැඩම කළා.

මහලු භාමුදුරුවන්ගේ දේහය ඔහු තවමත් ජීවතුන් අතර සිටින්නාක් මෙන් වාඩි වී සිටියේය. චක්කයෙන් තරුණ භාමුදුරුවෝ නැමී මහලු සිරුර එසවූහ. වැඩි ආයාසයකින් තොරව ඔහු එය ඔසවා ඔහුගේ උරහිස් හරහා එසෙව්වා. මඳක් ගැස්සී ගිය ඔහු ගුහාවෙන් පිටතට ගොස් විශාල පැතලි ගලක් බලා සිටි කන්ද දෙසින් ගමන් කළේය. ගිජුලිහිණියෝද බලා සිටියහ. ක්‍රමක්‍රමයෙන් තරුණයා නාස්ති වූ සිරුරෙන් වස්ත්‍රය ගලවා සම තදින් ඇඳී ඇති ඇටසැකිල්ලක් වැනි සිහින් රාමුවක් දැකීමෙන් ක්ෂණික අනුකම්පාවක් ඇති විය. පිළිකුලෙන් වෙච්චමින් ඔහු තියුණු දාර සහිත ගල්කැටය යටි බඩට ගසා තදින් ඉහළට ඇද්දේය. ඉරි යන ග්‍රිස්ට්ල් සහ තන්තුමය මාංශ පේශි භයානක ශබ්දයක් නිකුත් කළ අතර එය ගිජුලිහිණියන් දැනුවත් කර ඔවුන් ළඟට ගෙන ආවේය.

සිරුර නිරාවරණය වී සිරුරේ කුහරය විවර වීමත් සමඟ තරුණයා බර ගලක් ඔසවා එය හිස් කබල මතට ගෙනැවිත් මොළය එළියට පැන්නේය. ඉක්බිති කම්මුල් දිගේ ගලා හැලෙන කඳුළු පිසදමමින් මහලු භාමුදුරුවන්ගේ වස්ත්‍රයන් පාත්‍රයක් රැගෙන ඔහු ආපසු ගුහාවට ගියේ ගිජුලිහිණියන් දබර කර ගනිමින් තමා පිටුපසින් සටන් වදිමිනි. ඔහු සිවුර සහ පාත්‍රය ගින්නට විසි කළ අතර, ගිනිදැල් ඉතා ඉක්මනින් ඒවා දවා දමනු බලා සිටියේය.

කනගාටුවට කරුණක් නම්, පිපාසයෙන් පිරුණු පොළව වෙත කඳුළු ගලමින්, ඔහු ඉවතට හැරී, ජීවිතයේ තවත් අදියරක් කරා යන මාවතේ සෙමින් ගමන් කළේය.

අවසානය